Dz. U. 2015 poz. 478

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847, 1881, z 2025 r. poz. 303, 759, 1218, 1535.

U S T A W A

z dnia 20 lutego 2015 r.

o odnawialnych źródłach energii[1)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

1) zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania:

a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,

b) biogazu rolniczego,

ba) biogazu,

bb) biometanu

– w instalacjach odnawialnego źródła energii,

c) biopłynów;

---

1) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:
1) (uchylony)
2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz. Urz. UE L 315 z 14.11.2012, str. 1);
3) dyrektywę Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 230);
4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82);
5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 125);
6) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylającą dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE L 2023/2413 z 31.10.2023).

2) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie:
   a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
   b) biogazu rolniczego,
   c) ciepła,
   d) biogazu,
   e) biometanu
   – w instalacjach odnawialnego źródła energii;
3) zasady wydawania gwarancji pochodzenia dla wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii z odnawialnych źródeł energii: energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu oraz biogazu rolniczego;
4) zasady realizacji krajowego planu działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych;
5) warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom instalacji odnawialnego źródła energii oraz akredytowania organizatorów szkoleń;
6) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych;
7) zasady potwierdzania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biopłynów i paliw z biomasy.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20 i 834), zwanej dalej „ustawą o biokomponentach i biopaliwach ciekłych”, z wyłączeniem przepisów rozdziałów 5 i 6, przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu oraz przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu rolniczego.

3. Do przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834 i 859), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”.

4. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) biogaz – gaz uzyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;

1a) agregator – agregatora w rozumieniu art. 3 pkt 6f ustawy – Prawo energetyczne;

2) biogaz rolniczy – gaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej:
   a) produktów rolnych oraz pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, w tym odchodów zwierzęcych,
   b) produktów z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego i produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z tego przetwórstwa, w tym z przetwórstwa i produkcji żywności, pochodzących z zakładów przemysłowych, a także z zakładowych oczyszczalni ścieków z przetwórstwa rolno-spożywczego, w których jest prowadzony rozdział ścieków przemysłowych od pozostałych rodzajów osadów i ścieków,
   c) produktów spożywczych przeterminowanych lub nieprzydatnych do spożycia,
   d) tłuszczów i mieszanin olejów z separacji olej/woda zawierających wyłącznie oleje jadalne i tłuszcze,
   e) biomasy roślinnej pochodzącej z utrzymania terenów zielonych, wyłącznie pozyskanej bezpośrednio przez wytwórcę biogazu od producenta tej biomasy,
   f) odchodów zwierzęcych pozyskanych z działalności innej niż rolnicza

   – z wyłączeniem biogazu pozyskanego z odpadów komunalnych, ze składowisk odpadów, a także z substratów pochodzących z oczyszczalni ścieków innych niż wymienione w lit. b oraz produktów lub substancji powstałych w wyniku poddania recyklingowi lub innemu odzyskowi: odpadów komunalnych, odpadów ze składowisk odpadów lub substratów pochodzących z oczyszczalni ścieków innych niż wymienione w lit. b;

3) biomasa – ulegającą biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, w tym substancje roślinne i zwierzęce, leśnictwa i związanych działów przemysłu, w tym rybołówstwa i akwakultury,

przetworzoną biomasę, w szczególności w postaci brykietu, peletu, toryfikatu i biowęgla, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych lub komunalnych pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;

3a) (uchylony)

3b) biomasa pochodzenia rolniczego – biomasę pochodzącą z upraw energetycznych, a także odpady lub pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty;

3c) biometan – gaz uzyskany z biogazu, biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego, poddanych procesowi oczyszczenia, wprowadzany do sieci gazowej lub transportowany w postaci sprężonej albo skroplonej środkami transportu innymi niż sieci gazowe, lub wykorzystany do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu;

4) biopłyny – ciekłe paliwa dla celów energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, wytworzone z biomasy, wykorzystywane w instalacjach spełniających wymagania w zakresie standardów emisyjnych, o ile takie standardy zostały określone na podstawie przepisów o ochronie środowiska;

4a) biowęgiel – wysokoenergetyczne paliwo stałe o wartości opałowej nie mniejszej niż 21 GJ/t wytworzone w procesie termicznego przetwarzania stałych substancji pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, ulegających biodegradacji i pochodzących z:

a) produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty,

b) części odpadów innych niż wymienione w lit. a, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków w rozumieniu przepisów o odpadach

– przy czym proces ten przebiega w temperaturze 320–700 °C w atmosferze beztlenowej lub przy znacznym niedoborze tlenu i przy ciśnieniu bliskim atmosferycznemu bez użycia katalizatorów oraz substancji obcych;

4aa) całkowita nominalna moc cieplna – ilość energii wprowadzonej w paliwie do wszystkich źródeł spalania paliw w danej instalacji odnawialnego źródła energii w jednostce czasu przy jej nominalnym obciążeniu określoną w dokumentacji technicznej wszystkich urządzeń wytwórczych zainstalowanych w tej instalacji;

4b) centralny system informacji rynku energii – centralny system informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy – Prawo energetyczne;

4c) ciepło – ciepło w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne;

4d) chłód – energia cieplna zawarta w wodzie lodowej lub w innych jej nośnikach powodujących obniżanie temperatury danego obiektu;

5) dedykowana instalacja spalania biomasy – instalację odnawialnego źródła energii, w której spalana jest wyłącznie biomasa albo biomasa łącznie z biogazem, biogazem rolniczym, biometanem lub biopłynami, przy czym w instalacji tej może być stosowane paliwo pomocnicze;

6) dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego – instalację spalania wielopaliwowego, w której udział liczony według wartości energetycznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego jest większy niż 15 % w łącznej wartości energetycznej wszystkich spalonych paliw zużytych do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła w tej instalacji w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, albo w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 83 ust. 2, o ile instalacja ta:

   a) jest wyposażona w odrębne linie technologiczne służące do transportu do komory paleniskowej biomasy, biopłynu, biogazu lub biogazu rolniczego lub

   b) wykorzystuje technologię fluidalną przeznaczoną do spalania odpadów przemysłowych wspólnie z paliwami kopalnymi lub paliwami powstałymi z ich przetworzenia oraz z biomasą, biopłynem, biogazem lub z biogazem rolniczym;

7) (uchylony)

7a) drewno energetyczne – surowiec drzewny, który ze względu na cechy jakościowo-wymiarowe posiada obniżoną wartość techniczną i użytkową

uniemożliwiającą jego przemysłowe wykorzystanie, a także surowiec drzewny stanowiący biomasę pochodzenia rolniczego;

8) dystrybucja – dystrybucję w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

9) energia aerotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym magazynowaną w postaci ciepła w powietrzu na danym terenie;

10) energia geotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;

11) energia hydrotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym skumulowaną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;

11[1]) energia otoczenia – naturalnie występująca energia termiczna i energia skumulowana w środowisku o określonych granicach, która może znajdować się w wodach powierzchniowych, w ściekach lub w powietrzu, z wyłączeniem powietrza wylotowego;

11a) hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii – wyodrębniony zespół urządzeń opisanych przez dane techniczne i handlowe, w którym stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej w ciągu roku stanowi stosunek ilości MWh wytworzonej energii elektrycznej na każdy MW mocy przyłączeniowej, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej w jednym miejscu przyłączenia, wytwarzający energię elektryczną w tych urządzeniach wyłącznie z odnawialnych źródeł energii różniących się rodzajem oraz charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii elektrycznej, oraz spełniający następujące warunki:

a) żadne z urządzeń wytwórczych nie ma mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 80 % łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tego zespołu,

b) wyprowadzenie mocy z urządzeń wchodzących w skład tego zespołu do sieci elektroenergetycznej następuje przez urządzenie łączące ten zespół z siecią elektroenergetyczną, służące do transformacji energii do warunków niezbędnych do jej wprowadzenia do tej sieci,

c) zespół ten obejmuje magazyn energii służący do magazynowania energii elektrycznej pochodzącej z urządzeń wytwórczych wchodzących w skład tego zespołu, przy czym udział energii pochodzącej z tych urządzeń wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej za pośrednictwem magazynu energii elektrycznej w łącznym wolumenie energii wprowadzonej do sieci

elektroenergetycznej wynosi nie mniej niż 5 % na rok, do czego nie wlicza się energii elektrycznej pobranej z sieci;

12) hydroenergia – energię mechaniczną wód, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy pompowej w elektrowniach szczytowo-pompowych lub elektrowniach wodnych z członem pompowym;

13) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:

a) urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła lub chłodu opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia elektryczna lub ciepło lub chłód są wytwarzane z odnawialnych źródeł energii, lub

b) obiektów budowlanych i urządzeń, stanowiących całość techniczno-użytkową służącą do wytwarzania biogazu, biogazu rolniczego, biometanu lub wodoru odnawialnego

– a także połączony z tym zespołem magazyn energii elektrycznej, magazyn biogazu lub instalacja magazynowa w rozumieniu art. 3 pkt 10a ustawy – Prawo energetyczne wykorzystywana do magazynowania biogazu rolniczego, biometanu lub wodoru odnawialnego;

14) instalacja termicznego przekształcania odpadów – instalację odnawialnego źródła energii będącą spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, 1597, 1688, 1852 i 2029), w której część wytwarzanej energii elektrycznej i ciepła pochodzi z ulegającej biodegradacji części odpadów przemysłowych lub komunalnych, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;

15) instalacja spalania wielopaliwowego – instalację odnawialnego źródła energii, w której energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego spalanych wspólnie z innymi paliwami;

15a) klaster energii – porozumienie, którego przedmiotem jest współpraca w zakresie wytwarzania, magazynowania, równoważenia zapotrzebowania, dystrybucji

energii elektrycznej lub paliw w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo energetyczne lub obrotu nimi, lub w zakresie wytwarzania, magazynowania, równoważenia zapotrzebowania, przesyłania lub dystrybucji ciepła, lub obrotu ciepłem, w celu zapewnienia jego stronom korzyści gospodarczych, społecznych lub środowiskowych lub zwiększenia elastyczności systemu elektroenergetycznego, którego stroną jest co najmniej:

a) jednostka samorządu terytorialnego lub

b) spółka kapitałowa utworzona na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 679) przez jednostkę samorządu terytorialnego z siedzibą na obszarze działania klastra energii, lub

c) spółka kapitałowa, w której kapitale zakładowym udział podmiotów, o których mowa w lit. a lub b, jest większy niż 50 % lub przekracza 50 % liczby udziałów lub akcji;

16) końcowe zużycie energii brutto – nośniki energii dostarczone do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi usługowemu, w tym sektorowi świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze:

a) zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła,

b) stratami energii elektrycznej i ciepła powstającymi podczas ich przesyłania i dystrybucji oraz magazynowania energii elektrycznej;

17) magazyn energii elektrycznej – magazyn energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 10k ustawy – Prawo energetyczne;

18) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 kW i nie większej niż 1 MW, przyłączoną do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 150 kW i mniejszej niż 3 MW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 50 kW i nie większa niż 1 MW;

18a) mapy potencjału odnawialnego źródła energii – mapy w formie cyfrowej, określające obszary terytorium lądowego, polskie obszary morskie oraz obszary wód śródlądowych, a także obszary podpowierzchniowe o największym

potencjale do lokalizacji danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii oraz urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do ich przyłączenia do sieci;

18b) mapy wrażliwości przyrody – mapy w formie cyfrowej, określające obszary terytorium lądowego, polskie obszary morskie oraz obszary wód śródlądowych cenne pod względem przyrodniczym, narażone na niekorzystne oddziaływanie instalacji odnawialnych źródeł energii oraz urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do ich przyłączenia do sieci;

19) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączoną do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW;

19a) modernizacja – proces inwestycyjny, którego celem jest:

a) odtworzenie stanu pierwotnego lub zmiana parametrów użytkowych lub technicznych instalacji odnawialnego źródła energii albo

b) przekształcenie instalacji odnawialnego źródła energii w inny rodzaj instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem przekształcenia w instalację spalania wielopaliwowego, albo

c) przekształcenie jednostki wytwórczej w rozumieniu art. 3 pkt 43 ustawy – Prawo energetyczne niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii w instalację odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem przekształcenia w instalację spalania wielopaliwowego;

19b) moc zainstalowana elektryczna instalacji odnawialnego źródła energii – łączną moc znamionową czynną:

a) zespołu urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej – zespołu prądotwórczego, podaną przez producenta na tabliczce znamionowej, a w przypadku jej braku, moc znamionową czynną tego zespołu określoną przez jednostkę posiadającą akredytację Polskiego Centrum Akredytacji – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz lub biogaz rolniczy,

b) generatora, modułu fotowoltaicznego, elektrolizera lub ogniwa paliwowego podaną przez producenta na tabliczce znamionowej – w przypadku instalacji innej niż wskazana w lit. a albo c,

c) urządzenia służącego do transformacji energii, o którym mowa w pkt 11a lit. b – w przypadku hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii;

19c) moc zainstalowana instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu – łączną maksymalną moc osiągalną instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, składającej się z zespołu urządzeń służących do wytwarzania biometanu, podaną przez producenta na tabliczce znamionowej, wyrażoną w MW energii zawartej w biometanie, a w przypadku jej braku – maksymalną moc osiągalną tego zespołu urządzeń określoną przez jednostkę posiadającą akredytację Polskiego Centrum Akredytacji;

19d) obszar przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii – obszary terytorium lądowego, polskie obszary morskie oraz obszary wód śródlądowych, a także obszary podpowierzchniowe, na których obowiązują uproszczone zasady sytuowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii oraz urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do ich przyłączenia do sieci;

20) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

21) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

22) odnawialne źródło energii – odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otoczenia, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego, biometanu, biopłynów oraz z wodoru odnawialnego;

22a) operator informacji rynku energii – operatora informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy – Prawo energetyczne;

23) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

24) operator systemu dystrybucyjnego gazowego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

25) operator systemu przesyłowego – operatora systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

25a) operator systemu wodorowego – operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatora systemu połączonego wodorowego w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 88, 89 lub 91 ustawy – Prawo energetyczne;

26) paliwo gazowe – paliwo gazowe w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

26a) paliwa gazowe z biomasy – paliwa gazowe wytworzone z biomasy wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu;

26b) paliwa stałe z biomasy – paliwa stałe wytworzone z biomasy wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu;

26c) paliwa z biomasy – paliwa gazowe z biomasy oraz paliwa stałe z biomasy;

26d) odpady – odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyłączeniem substancji lub produktów, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu uznania za odpady;

27) paliwo pomocnicze – paliwo inne niż biomasa, biopłyny, biogaz, biogaz rolniczy lub biometan stosowane wyłącznie do uruchomienia instalacji odnawialnego źródła energii, w której zastosowane zabezpieczenia techniczne uniemożliwiają wytwarzanie z niego energii elektrycznej;

27^{1}) partnerski handel energią z odnawialnych źródeł energii – sprzedaż energii wytworzonej przez prosumenta energii odnawialnej albo prosumenta zbiorowego energii odnawialnej innym użytkownikom systemu na podstawie umowy określającej, w szczególności, warunki dotyczące zautomatyzowanego wykonania transakcji i płatności za nią bezpośrednio między stronami tej umowy albo za pośrednictwem będących stroną trzecią użytkownika systemu lub spółki prowadzącej giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 910);

27^{2}) pojazd silnikowy – pojazd silnikowy w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047, z późn. zm.[2)]);

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 919, 1053, 1088, 1123, 1193, 1234, 1394, 1720, 1723 i 2029 oraz z 2024 r. poz. 834.

27[3]) pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa – pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;

27a) prosument energii odnawialnej – odbiorcę końcowego wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w mikroinstalacji, pod warunkiem że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, nie stanowi to przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773);

27b)[3)] prosument wirtualny energii odnawialnej – odbiorcę końcowego wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w innym miejscu niż miejsce dostarczania energii elektrycznej do tego odbiorcy, pod warunkiem że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym wytwarzanie to nie stanowi przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej;

27c) prosument zbiorowy energii odnawialnej – odbiorcę końcowego wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w mikroinstalacji lub małej instalacji przyłączonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej za pośrednictwem wewnętrznej instalacji elektrycznej budynku wielolokalowego, w której znajduje się punkt poboru energii elektrycznej tego odbiorcy, pod warunkiem że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym wytwarzanie to nie stanowi przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej;

[3)] W zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, wejdzie w życie z dniem 2 lipca 2025 r. na podstawie art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2376, z 2022 r. poz. 467 oraz z 2024 r. poz. 859).

28) przedsiębiorstwo energetyczne – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

29) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

29a) punkt poboru energii – punkt poboru energii w rozumieniu art. 3 pkt 67 ustawy – Prawo energetyczne;

29b)[3)] reprezentant prosumentów – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, uprawnioną na podstawie umowy, o której mowa w art. 4a ust. 1, do reprezentacji prosumentów wirtualnych energii odnawialnej lub prosumentów zbiorowych energii odnawialnej, w szczególności w relacjach z operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, zarządcą budynku wielolokalowego lub organami administracji architektoniczno-budowlanej, a w przypadku prosumenta wirtualnego energii odnawialnej – także podmiotem odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe;

30) rozruch technologiczny – pracę instalacji odnawialnego źródła energii mającą na celu wyłącznie przeprowadzenie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór tej instalacji;

31) sieci – sieci w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

32) sieć dystrybucyjna – sieć dystrybucyjną w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

33) sieć przesyłowa – sieć przesyłową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

33[1]) sieci wodorowe – sieć przesyłową wodorową, sieć dystrybucyjną wodorową lub sieć wodorową ograniczoną geograficznie w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 77, 78 lub 79 ustawy – Prawo energetyczne;

33a) spółdzielnia energetyczna – spółdzielnię w rozumieniu art. 1 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2024 r. poz. 593) albo spółdzielnię rolników w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 372), których przedmiotem działalności jest wytwarzanie energii elektrycznej lub biogazu, lub biogazu rolniczego, lub biometanu, lub ciepła w instalacjach odnawialnego źródła energii, obrót nimi lub ich magazynowanie, dokonywane w ramach działalności prowadzonej wyłącznie na rzecz tych spółdzielni oraz ich członków;

33b) stała cena zakupu – cenę energii elektrycznej, po jakiej od wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1, zakupu dokonuje sprzedawca zobowiązany lub cenę stanowiącą podstawę do wyliczenia ujemnego salda dla wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 2 albo w art. 70b ust. 9 pkt 2, albo art. 70g ust. 1;

33ba) stała cena zakupu biometanu – cenę biometanu stanowiącą podstawę do wyliczenia ujemnego salda dla wytwórcy biometanu, o którym mowa w art. 83l ust. 1;

33c) toryfikat – wysokoenergetyczne paliwo stałe o wartości opałowej nie mniejszej niż 21 GJ/t wytworzone w procesie termicznego przetwarzania stałych substancji pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, ulegających biodegradacji i pochodzących z:

a) produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty,

b) części odpadów innych niż wymienione w lit. a, które ulegają biodegradacji, z wyłączeniem odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków w rozumieniu przepisów o odpadach

– przy czym proces ten przebiega w temperaturze pomiędzy 200–320 °C w atmosferze beztlenowej lub przy znacznym niedoborze tlenu i przy ciśnieniu bliskim atmosferycznemu bez użycia katalizatorów oraz substancji obcych;

34) układ hybrydowy – instalację odnawialnego źródła energii, wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła są wykorzystywane nośniki energii wytwarzane oddzielnie z odnawialnych źródeł energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego, i ze źródeł energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;

34a) układ pomiarowo-rozliczeniowy – układ pomiarowo-rozliczeniowy w rozumieniu art. 3 pkt 63 ustawy – Prawo energetyczne;

35) układ rozdzielony – układ urządzeń służący do wytwarzania energii elektrycznej albo ciepła w odrębnych procesach technologicznych;

35a) umowa kompleksowa – umowę kompleksową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

35b) użytkownik systemu – użytkownika systemu w rozumieniu art. 3 pkt 12b ustawy – Prawo energetyczne;

36) wartość początkowa – wartość początkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619);

36a) wodór odnawialny – wodór odnawialny w rozumieniu art. 3 pkt 3d ustawy – Prawo energetyczne;

37) wyłączna strefa ekonomiczna – obszar wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1125);

38) wysokosprawna kogeneracja – wysokosprawną kogenerację w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;

39) wytwórca – podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzający biogaz lub biogaz rolniczy, lub biometan, lub wodór odnawialny w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyłącznej strefie ekonomicznej;

40) zboża pełnowartościowe – ziarna zbóż spełniające wymagania jakościowe dla zbóż w zakupie interwencyjnym określone w art. 7 rozporządzenia wymienionego w pkt 3, które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Art. 2a. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) cenie zakupu energii elektrycznej, stałej cenie zakupu, stałej cenie zakupu biometanu, cenie skorygowanej, cenie wynikającej z oferty, cenie referencyjnej lub referencyjnej cenie operacyjnej, należy przez to rozumieć taką cenę niezawierającą kwoty podatku od towarów i usług;

2) rozpoczęciu modernizacji, należy przez to rozumieć dzień rozpoczęcia robót budowlanych związanych z modernizacją albo dzień podjęcia wiążącego zobowiązania do zamówienia urządzeń lub innego zobowiązania, które sprawia, że modernizacja staje się nieodwracalna, z wyłączeniem zakupu gruntów oraz

prac przygotowawczych polegających na uzyskiwaniu zezwoleń i wykonywaniu studiów wykonalności, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej;

3) zakończeniu modernizacji, należy przez to rozumieć dzień wskazany w oświadczeniu wytwórcy o dacie zakończenia modernizacji, potwierdzającym dzień upływu terminu do zgłoszenia przez organ nadzoru budowlanego sprzeciwu do zawiadomienia o zakończeniu budowy, albo dzień wydania zaświadczenia o braku podstaw do wniesienia takiego sprzeciwu, albo dzień uzyskania pozwolenia na użytkowanie zmodernizowanej instalacji, jeżeli jego uzyskanie jest wymagane przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725 i 834), albo dzień wydania decyzji zezwalającej na eksploatację urządzenia technicznego, jeżeli jej uzyskanie jest wymagane przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1194), w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później.

Art. 3. Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wymaga uzyskania koncesji na zasadach i warunkach określonych w ustawie – Prawo energetyczne, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej:

1) w mikroinstalacji;
2) w małej instalacji;
3) wyłącznie z biogazu rolniczego, w tym w kogeneracji w rozumieniu art. 3 pkt 33 ustawy – Prawo energetyczne;
4) wyłącznie z biopłynów.

Art. 3a. 1. Pośredniczenie w partnerskim handlu energią z odnawialnych źródeł energii stanowi obrót w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy – Prawo energetyczne.

2. Umowy w ramach partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii zawiera się, rozlicza i rozwiązuje z wykorzystaniem platformy partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, przez którą rozumie się internetową platformę handlową w rozumieniu załącznika nr 2 do ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077) umożliwiającą zautomatyzowane wykonanie transakcji i płatności bezpośrednio między stronami tych umów albo za pośrednictwem strony trzeciej.

Art. 3b. Działania polegające na budowie lub modernizacji:

1) instalacji odnawialnego źródła energii,
2) urządzeń i instalacji w rozumieniu art. 3 odpowiednio pkt 9 i 10 ustawy – Prawo energetyczne, niezbędnych do przyłączenia do sieci danej instalacji odnawialnego źródła energii

– stanowią realizację nadrzędnego interesu publicznego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 i art. 56 ust. 4 pkt 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478) oraz w art. 68 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473), oraz są uznawane za leżące w interesie zdrowia i bezpieczeństwa powszechnego, o których mowa w art. 56 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Rozdział 2

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji oraz małej instalacji, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego lub z biopłynów, zasady wykonywania działalności w zakresie biogazu lub biometanu oraz zasady wytwarzania energii elektrycznej przez prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej

Art. 4. 1. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej wytwarzającego energię elektryczną w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

1) większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,7;
2) nie większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,8.

1a. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia:

1) ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w okresie od 1 kwietnia 2022 r. do 30 czerwca 2022 r. wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w tym okresie w celu jej zużycia na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej wytwarzającego energię

elektryczną w mikroinstalacji lub małej instalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

a) większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,7,

b) nie większej niż 10 kW – w stosunku ilościowym 1 do 0,8

– w odniesieniu do instalacji, w których energia elektryczna została wytworzona i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej po raz pierwszy w okresie od 1 kwietnia 2022 r. do 30 czerwca 2022 r., z wyłączeniem mikroinstalacji przyłączonych do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zgodnie z art. 4d ust. 2–11;

2)[3] wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej od 1 lipca 2022 r. przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, wytwarzającego energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii, której przyłączenie do sieci elektroenergetycznej i wprowadzenie z niej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej po raz pierwszy nastąpiło po 31 marca 2022 r., z wyłączeniem mikroinstalacji przyłączonych do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zgodnie z art. 4d ust. 2–11, wobec wartości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne.

1b. Prosument energii odnawialnej korzystający z rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, może nie później niż na 21 dni przed początkiem kolejnego kwartału złożyć pisemne oświadczenie do sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, o skorzystaniu z zasad prowadzenia rozliczeń określonych w ust. 1a pkt 2. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zasady prowadzenia rozliczeń określone w ust. 1a pkt 2 stosuje się od pierwszego dnia kolejnego kwartału, lecz nie wcześniej niż od 1 lipca 2022 r., przez okres 15 lat, pomniejszony o okres korzystania przez tego prosumenta energii odnawialnej z rozliczeń prowadzonych na zasadach określonych w ust. 1.

1c.[3] Prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej może przypisać do jednego punktu poboru energii, w którym pobiera energię elektryczną, moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnych źródeł energii, która nie przekracza mocy umownej ustalonej dla tego punktu poboru energii, nie większą niż 50 kW.

1d.[3)] Moc zainstalowaną elektryczną, o której mowa w ust. 1c, ustala się na podstawie:

1) mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej;
2) udziału w mocy zainstalowanej elektrycznej przysługującej:
   a) prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub
   b) prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej.

2. Rozliczenia, o którym mowa w ust. 1 i 1a, w odniesieniu do:

1) prosumenta energii odnawialnej – dokonuje się z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 2a–2d, na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dokonującego pomiaru ilości energii elektrycznej w punkcie poboru energii prosumenta energii odnawialnej;
2) prosumenta zbiorowego energii odnawialnej – dokonuje się z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 2a–2d, na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dokonującego pomiaru ilości energii elektrycznej:
   a) wytworzonej w mikroinstalacji lub małej instalacji, przy czym ilość energii elektrycznej wytworzonej ustala się odpowiednio do udziału prosumenta zbiorowego energii odnawialnej w wytwarzaniu energii odnawialnej w tej instalacji, określonego w umowie, o której mowa w art. 4a ust. 1,
   b) pobranej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej;
3)[3)] prosumenta wirtualnego energii odnawialnej – dokonuje się z uwzględnieniem zasad, o których mowa w ust. 2b–2d, na podstawie:
   a) wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego dokonującego pomiaru ilości energii elektrycznej pobranej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej,
   b) ilości energii elektrycznej wytworzonej przez prosumenta wirtualnego energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, przy czym ilość energii elektrycznej wytworzonej ustala się jako iloczyn ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej z tej instalacji odnawialnego źródła energii oraz udziału, wyrażonego w procentach z dokładnością do czterech miejsc po przecinku, prosumenta wirtualnego

energii odnawialnej w wytwarzaniu energii odnawialnej w tej instalacji, określonego w umowie, o której mowa w art. 4a ust. 1.

[2a. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego udostępnia sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dane obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez:

Nowe brzmienie ust. 2a w art. 4 wejdzie w życie z dn. 20.10.2026 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1093, 1642 i 2269, z 2023 r. poz. 1113, 1681 i 1762, z 2024 r. poz. 859 oraz z 2025 r. poz. 759).

1) prosumenta energii odnawialnej przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, zarejestrowanej uprzednio przez liczniki zdalnego odczytu, w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, na wszystkich fazach instalacji elektrycznej, dokonywanym w systemie informatycznym operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;

2) prosumenta zbiorowego energii odnawialnej przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, zarejestrowanej uprzednio przez liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, na wszystkich fazach instalacji elektrycznej dokonywanym w systemie informatycznym operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;

3) prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, którego miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii oraz miejsce dostarczania energii elektrycznej znajdują się na obszarze działania tego samego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej, zarejestrowanej uprzednio przez liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, po uprzednim ustaleniu tej ilości energii, w systemie operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, odpowiednio do udziału prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w wytwarzaniu energii odnawialnej w tej instalacji, określonego w umowie, o której mowa w art. 4a ust. 1, i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej na wszystkich fazach instalacji elektrycznej.]

<2a. Operator informacji rynku energii udostępnia sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dane pomiarowe obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej:

1) wprowadzonej do sieci i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, rejestrowane przez liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej na wszystkich fazach instalacji elektrycznej;

2) wprowadzonej do sieci i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wytworzonej, rejestrowanej przez liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej na wszystkich fazach instalacji elektrycznej;

3) wprowadzonej do sieci i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej przed sumarycznym bilansowaniem i po sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej, zarejestrowanej uprzednio przez liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej na wszystkich fazach instalacji elektrycznej.>

2b.[3)] Rozliczenia pomiędzy sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, a prosumentem energii odnawialnej, prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej są prowadzone na podstawie ilości energii sumarycznie zbilansowanej w każdej godzinie. Sumarycznie zbilansowana ilość energii elektrycznej, wprowadzona do i pobrana z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, jest wyznaczana dla danej godziny metodą wektorową według następującego wzoru:

$$Eb_{(t)} = Ep_{(t)} - Ew_{(t)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Eb(t) – ilość energii sumarycznie zbilansowanej w godzinie (t), wyrażoną w kWh, podlegającą rozliczeniu w danym okresie rozliczeniowym; wartość dodatnia oznacza ilość energii elektrycznej pobranej w danej godzinie (t) z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, a wartość ujemna oznacza ilość energii elektrycznej wprowadzonej w danej godzinie (t) do tej sieci,

Ep(t) – sumę ze wszystkich faz ilości energii elektrycznej pobranej w godzinie (t) z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, wyrażoną w kWh,

Ew(t) – sumę ze wszystkich faz ilości energii elektrycznej wprowadzonej w godzinie (t) do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, wyrażoną w kWh, przy czym dla prosumenta wirtualnego energii odnawialnej jako ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przyjmuje się ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wyznaczoną zgodnie z ust. 2 pkt 3 lit. b.

2c.[3)] W zakresie rozliczania, o którym mowa w ust. 2b, w przypadku gdy:

1) prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej pobierze odpowiednio z instalacji albo z sieci w miejscu, w którym dokonywany jest pomiar energii elektrycznej pobieranej, większą ilość energii elektrycznej niż przysługująca mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, to uznaje się, że brakującą ilość energii elektrycznej ponad wytworzoną dla niego w instalacji odnawialnego źródła energii pobiera on z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej;

2) prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej pobierze odpowiednio z instalacji albo z sieci w miejscu, w którym dokonywany jest pomiar energii pobieranej, mniejszą ilość energii elektrycznej niż przysługująca mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, to uznaje się, że nadwyżkę energii elektrycznej ponad jego pobór wprowadza on do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej;

3) energia elektryczna w jednym miejscu dostarczania energii elektrycznej jest pobierana przez podmiot będący jednocześnie prosumentem energii odnawialnej oraz prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym

energii odnawialnej, w pierwszej kolejności jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument energii odnawialnej, następnie jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument zbiorowy energii odnawialnej, a jako ostatnia jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument wirtualny energii odnawialnej;

4) energia elektryczna w jednym miejscu dostarczania energii elektrycznej jest pobierana przez podmiot będący jednocześnie prosumentem zbiorowym energii odnawialnej oraz prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, w pierwszej kolejności jest rozliczana energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i pobrana z tej sieci przez ten podmiot działający jako prosument zbiorowy energii odnawialnej;

5) energia elektryczna w jednym miejscu dostarczania energii elektrycznej jest wprowadzana do sieci dystrybucyjnej przez prosumenta energii odnawialnej, a udziały, o których mowa w art. 4a ust. 1 pkt 1, w tej energii posiadają także prosumenci zbiorowi energii odnawialnej lub prosumenci wirtualni energii odnawialnej, ilość energii przypisanej prosumentom zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentom wirtualnym energii odnawialnej ustala się jako iloczyn ich udziałów, wyrażonych w procentach, oraz ilości energii wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej w danej godzinie, po sumarycznym bilansowaniu; energii przypisanej prosumentom zbiorowym energii odnawialnej i prosumentom wirtualnym energii odnawialnej nie uwzględnia się w rozliczeniu prosumenta energii odnawialnej;

6) energia elektryczna w jednym miejscu dostarczania energii elektrycznej jest wprowadzana do sieci dystrybucyjnej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej, a udziały, o których mowa w art. 4a ust. 1 pkt 1, w tej energii posiadają także prosumenci wirtualni energii odnawialnej, ilość energii przypisanej prosumentom wirtualnym energii odnawialnej ustala się jako iloczyn ich udziałów, wyrażonych w procentach, oraz ilości energii wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej w danej godzinie, po sumarycznym bilansowaniu; energii

przypisanej prosumentom wirtualnym energii odnawialnej nie uwzględnia się w rozliczeniu prosumenta zbiorowego energii odnawialnej.

2d.[3)] W przypadku gdy układ pomiarowo-rozliczeniowy w punkcie poboru energii elektrycznej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej nie umożliwia ustalenia godzinowej ilości pobranej energii elektrycznej, to operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego ustala godzinowy pobór energii elektrycznej z uwzględnieniem standardowego profilu zużycia, o którym mowa w art. 3 pkt 39 ustawy – Prawo energetyczne.

3.[3)] Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 1a pkt 1, z prosumentem energii odnawialnej lub prosumentem zbiorowym energii odnawialnej w okresie rozliczeniowym określonym w umowie kompleksowej lub umowie sprzedaży, zgodnie z ust. 1 lub ust. 1a pkt 1, według następującego wzoru:

$$Er_{(o)} = Ebp + (Ebw * Wi) + Er_{(o-1)}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Er(o) – ilość energii rozliczonej jako wprowadzona do albo pobrana z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w danym okresie rozliczeniowym, wyrażoną w kWh,

Ebp – sumę ilości energii sumarycznie zbilansowanej ze wszystkich godzin (t) okresu rozliczeniowego, dla których wynik sumarycznego bilansowania jest dodatni, oznaczoną symbolem Eb(t) we wzorze, o którym mowa w ust. 2b, wyrażoną w kWh,

Ebw – sumę ilości energii sumarycznie zbilansowanej ze wszystkich godzin (t) okresu rozliczeniowego, dla których wynik sumarycznego bilansowania jest ujemny, oznaczoną symbolem Eb(t) we wzorze, o którym mowa w ust. 2b, wyrażoną w kWh,

Er(o-1) – ilość energii elektrycznej niewykorzystanej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej w poprzednich okresach rozliczeniowych rozliczaną w bieżącym okresie rozliczeniowym zgodnie z ust. 5, dla której wartość rozliczenia jest ujemna, wyrażoną w kWh,

Wi – odpowiedni stosunek ilościowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub ust. 1a pkt 1, równy 0,8 dla mikroinstalacji lub małej instalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej 10 kW oraz równy 0,7 dla instalacji o łącznej mocy większej niż 10 kW.

3a.[3)] Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, na podstawie ilości energii sumarycznie zbilansowanych zgodnie z ust. 2a–2d, w zakresie różnicy pomiędzy wartością energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, ustaloną w sposób określony w art. 4b, oraz wartością energii elektrycznej pobranej z tej sieci, ustaloną w sposób określony w art. 4c ust. 3.

4.[3)] Od energii elektrycznej:

1) rozliczonej zgodnie z ust. 1 albo ust. 1a pkt 1 lub której wartość rozliczono zgodnie z ust. 1a pkt 2, prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej nie uiszcza opłat z tytułu jej rozliczenia na rzecz sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a;
2) rozliczonej zgodnie z ust. 1 albo ust. 1a pkt 1, sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, uiszcza, na podstawie ilości energii elektrycznej sumarycznie zbilansowanej zgodnie z ust. 2b, opłaty zgodnie z obowiązującą taryfą operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączony jest prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez tego prosumenta, zaś prosument ten nie uiszcza tych opłat.

4a.[3)] W przypadku zawarcia umowy kompleksowej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, i dokonywania rozliczeń, o których mowa w ust. 1a pkt 2, opłaty, których wysokość, zgodnie z taryfą operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączony jest prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej, zależą od ilości energii elektrycznej pobranej, są uiszczane przez:

1) prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej na rzecz tego sprzedawcy;
2) sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, wobec operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którego sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej pobiera energię elektryczną.

4b.[3)] W przypadku zawarcia przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, umowy sprzedaży i dokonywania rozliczeń, o których mowa w ust. 1a pkt 2, opłaty, których wysokość, zgodnie z taryfą operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączony jest ten prosument, zależą od ilości energii elektrycznej pobranej, są uiszczane na rzecz tego operatora przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej.

4c.[3)] Wysokość opłat pobieranych, o których mowa w ust. 4a i 4b, uiszczanych przez:

1) prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej w odniesieniu do energii elektrycznej podlegającej rozliczeniu na zasadach określonych w ust. 1, 1a i 3, ustala się na podstawie sumy ilości energii sumarycznie zbilansowanej we wszystkich godzinach (t) okresu rozliczeniowego, których wynik bilansowania jest dodatni, oznaczonej w ust. 2b symbolem Eb(t);
2) prosumenta wirtualnego energii odnawialnej ustala się na podstawie sumy ilości energii pobranej przez prosumenta we wszystkich godzinach (t) okresu rozliczeniowego, oznaczonej w ust. 2b symbolem Ep(t).

5. Rozliczeniu podlega energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej nie wcześniej niż na 12 miesięcy przed datą wprowadzenia energii do sieci. Jako datę wprowadzenia energii elektrycznej do sieci przyjmuje się ostatni dzień danego miesiąca kalendarzowego, w którym ta energia została wprowadzona do sieci, z zastrzeżeniem, że niewykorzystana energia elektryczna w danym okresie rozliczeniowym przechodzi na kolejne okresy rozliczeniowe, jednak nie dłużej niż na kolejne 12 miesięcy od daty wprowadzenia tej energii do sieci.

5a. W rozliczaniu energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, o którym mowa w ust. 3, niezależnie od liczby stref czasowych w danej grupie taryfowej, w pierwszej kolejności, przed energią wprowadzoną w bieżącym okresie rozliczeniowym rozliczana jest energia z najstarszą datą wprowadzenia do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, z zastrzeżeniem ust. 11.

5b. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej rozliczany jest według grupy taryfowej wielostrefowej, rozliczenie, o którym mowa w ust. 3, następuje w sposób określony w ust. 5a, przy czym w pierwszej kolejności rozlicza się energię elektryczną pobraną w tej samej strefie czasowej.

5c. Jeżeli po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 3, w danej strefie czasowej powstaną nadwyżki ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w stosunku do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, nadwyżki te uwzględnia się w bilansowaniu pozostałych stref czasowych.

5d. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej rozliczany jest według grupy taryfowej wielostrefowej, która obejmuje więcej niż dwie strefy czasowe, występujące nadwyżki uwzględnia się począwszy od strefy czasowej z najwyższym poziomem składnika zmiennego stawki sieciowej.

5e. Jeżeli po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 3, dokonanym w kolejności określonej w ust. 5a–5d, w danym okresie rozliczeniowym powstaną nadwyżki, uwzględnia się je w rozliczeniu dokonywanym w kolejnych okresach rozliczeniowych, w kolejności od strefy czasowej z najwyższym poziomem składnika zmiennego stawki sieciowej zawartej w danej grupie taryfowej taryfy operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego jest przyłączony prosument energii odnawialnej lub prosument zbiorowy energii odnawialnej, do strefy z najniższym poziomem tego składnika.

6.[3)] Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, udostępnia prosumentowi energii odnawialnej, prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej, w przejrzystej i zrozumiałej formie, szczegółowe informacje dotyczące rozliczenia, o którym mowa w ust. 3 i 3a, w tym

dane pomiarowe obejmujące ilości odnawialnej energii elektrycznej wprowadzonej do i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, ustalone na zasadach określonych w ust. 2a–2d, a w przypadku rozliczenia, o którym mowa w ust. 3a, również dane obejmujące wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci oraz pobranej z sieci przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej.

6a.[3)] Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, zapewnia od 1 lipca 2022 r. funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, za pomocą którego udostępnia prosumentowi energii odnawialnej, prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej dane, o których mowa w ust. 2a, oraz informacje i dane, o których mowa w ust. 6.

7.[3)] W zakresie nieuregulowanym ustawą do rozliczenia, o którym mowa w ust. 1–3a, w przypadku prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej będącego konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061) stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.

8.[3)] Wytwarzanie i wprowadzanie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 oraz ust. 1a, przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej niebędącego przedsiębiorcą, o którym mowa w ustawie – Prawo przedsiębiorców, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu art. 3 tej ustawy.

9. (uchylony)

9a.[3)] Instalacja odnawialnego źródła energii wykorzystywana przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej spełnia wymogi określone dla jednostek wytwórczych w przepisach odrębnych.

10.[3)] Pobrana energia elektryczna podlegająca rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1 i 1a, jest zużyciem energii wyprodukowanej na potrzeby własne przez

prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej i nie stanowi:

1) sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju,
2) zużycia energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, jeżeli nie została od niej zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu

– w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1542, 1598 i 1723).

10a.[3)] W zakresie pobranej energii elektrycznej podlegającej rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1 i 1a, nie stosuje się obowiązków, o których mowa w:

1) art. 52 ust. 1;
2) art. 10 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1047).

11.[3)] W przypadku gdy:

1) prosument energii odnawialnej w ramach rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, nie odbierze energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w okresie 12 miesięcy od daty jej wprowadzenia do sieci zgodnie z ust. 5, to nieodebraną energią dysponuje sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu pokrycia kosztów rozliczenia, w tym opłat, o których mowa w ust. 4;
2) prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej w ramach rozliczenia, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, nie wykorzysta zgromadzonych dla danego miesiąca kalendarzowego środków odpowiadających wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w tym miesiącu w okresie 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych, to niewykorzystane środki stanowią nadpłatę, która jest zwracana prosumentowi energii odnawialnej, prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej przez sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w terminie nie dłuższym niż do końca 13. miesiąca następującego po danym miesiącu.

11a. Wysokość zwracanej nadpłaty, o której mowa w ust. 11 pkt 2, nie może przekroczyć:

1) 20 % wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci w miesiącu kalendarzowym, którego dotyczy zwrot nadpłaty – w przypadku gdy wartość energii elektrycznej wytworzonej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej jest wyznaczana zgodnie z art. 4b ust. 1;
2) 30 % wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci w miesiącu kalendarzowym, którego dotyczy zwrot nadpłaty – w przypadku gdy wartość energii elektrycznej wytworzonej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej jest wyznaczana zgodnie z art. 4b ust. 2.

12.[3)] Nadwyżka ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 11, nie stanowi przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805 oraz z 2024 r. poz. 232 i 854).

13.[3)] Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych są obowiązani do zawarcia ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonującym sprzedaży energii elektrycznej prosumentowi energii odnawialnej, prosumentowi zbiorowemu energii odnawialnej lub prosumentowi wirtualnemu energii odnawialnej umowy o świadczenie usług dystrybucji lub do dokonania zmiany zawartej umowy, w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie lub zmianę takiej umowy przez tego sprzedawcę, w celu umożliwienia dokonywania przez tego sprzedawcę rozliczeń zgodnie z ust. 1 i 1a.

13a.[3)] W przypadku gdy prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej zawrze umowę sprzedaży ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych są obowiązani do zawarcia z tym prosumentem umowy o świadczenie usług dystrybucji lub dokonania zmiany zawartej umowy w terminie 21 dni od dnia złożenia przez niego wniosku o zawarcie lub zmianę takiej umowy, w celu umożliwienia dokonywania przez tego sprzedawcę rozliczeń zgodnie z ust. 1 i 1a.

14. (uchylony)

15. Prosument energii odnawialnej korzystający z rozliczenia, o którym mowa w ust. 1 albo 1a, oraz inny użytkownik systemu, którzy są stroną umowy w ramach partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, informują rozliczających

ich sprzedawców o ilości energii elektrycznej sprzedanej i kupionej na podstawie tej umowy, po uprzednim ustaleniu z tymi sprzedawcami sposobu i częstotliwości przekazywania tych informacji.

16. Przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 15, może odbywać się za pośrednictwem strony trzeciej.

17. Energia elektryczna, o której mowa w ust. 15, nie podlega rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1 i 1a.

Art. 4a. 1.[3)] W przypadku gdy więcej niż jeden prosument zbiorowy energii odnawialnej wytwarza energię elektryczną w mikroinstalacji lub małej instalacji lub gdy więcej niż jeden prosument wirtualny energii odnawialnej wytwarza energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii, prosumenci zbiorowi energii odnawialnej lub prosumenci wirtualni energii odnawialnej zawierają umowę, w której określają co najmniej:

1) przysługujący poszczególnym prosumentom zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentom wirtualnym energii odnawialnej udział, wyrażony w procentach z dokładnością do czterech miejsc po przecinku, w wytwarzaniu energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii oraz maksymalną moc zainstalowaną elektryczną, wyrażoną w jednostkach energii, której ten udział odpowiada;
2) tytuł prawny przysługujący prosumentom zbiorowym energii odnawialnej do mikroinstalacji lub małej instalacji lub tytuł prawny przysługujący prosumentom wirtualnym energii odnawialnej do instalacji odnawialnego źródła energii;
3) reprezentanta prosumentów;
4) zasady zarządzania instalacją odnawialnego źródła energii oraz odpowiedzialności za bezpieczeństwo funkcjonowania, eksploatację, konserwację oraz remonty instalacji odnawialnego źródła energii, a w przypadku prosumenta wirtualnego energii odnawialnej także odpowiedzialności za bilansowanie handlowe;
5) położenie oraz dane techniczne instalacji odnawialnego źródła energii, w szczególności określenie jej rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;
6) położenie oraz dane identyfikacyjne punktów poboru energii elektrycznej poszczególnych prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej;

7) zasady zmiany umowy, w szczególności zmiany udziałów w wytwarzanej energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii przysługujących poszczególnym prosumentom, oraz zasady rozwiązania umowy.

2. Mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystywana przez prosumentów zbiorowych energii odnawialnej nie stanowią części składowej budynku wielolokalowego.

3.[3)] Przysługujący poszczególnym prosumentom zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentom wirtualnym energii odnawialnej udział w wytwarzaniu energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest określany co najmniej na okres 12 miesięcy. W przypadku zmiany tego udziału po upływie okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zmiana taka obowiązuje przez okres 12 miesięcy.

4.[3)] W przypadku gdy właścicielem lub zarządcą mikroinstalacji lub małej instalacji wykorzystywanych przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej jest podmiot niebędący tym prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, ten podmiot jest obowiązany – w przypadku gdy jest stroną umowy, o której mowa w ust. 1 – do stosowania się do poleceń oraz instrukcji prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, na zasadach określonych w tej umowie, a jeżeli nie jest jej stroną – na zasadach określonych w osobnym porozumieniu prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej z właścicielem lub zarządcą instalacji. Podmiot, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może być reprezentantem prosumentów.

5.[3)] W przypadku gdy właścicielem mikroinstalacji lub małej instalacji wykorzystywanych przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub zarządcą instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej nie jest ten prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej, każdy z prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej może zawrzeć z właścicielem lub zarządcą instalacji odrębną umowę, o której mowa w ust. 1. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 6 i 7, dotyczą prosumenta zbiorowego

energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, z którym jest zawierana dana umowa.

6.[3)] Do właściciela lub zarządcy instalacji będącego jednym spośród kilku prosumentów zbiorowych energii odnawialnej albo prosumentów wirtualnych energii odnawialnej stosuje się przepis ust. 5.

7.[3)] Prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej oraz prosument wirtualny energii odnawialnej jest obowiązany do:

1) dysponowania tytułem prawnym do instalacji odnawialnego źródła energii, za który uważa się także umowę, o której mowa w art. 4a ust. 1, oraz porozumienie, o którym mowa w ust. 4;
2) dysponowania tytułem prawnym do nieruchomości lub obiektu budowlanego, na którym została zlokalizowana instalacja odnawialnego źródła energii, chyba że korzysta z tej instalacji na zasadach określonych w ust. 4–6 – w takim przypadku tytułem prawnym do nieruchomości lub obiektu budowlanego, na którym została zlokalizowana instalacja odnawialnego źródła energii, jest obowiązany dysponować właściciel lub zarządca tej instalacji;
3) wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii spełniającej wymagania określone w przepisach odrębnych, w szczególności w przepisach prawa budowlanego, przepisach o ochronie przeciwpożarowej, przepisach sanitarnych lub przepisach o ochronie środowiska;
4) niewykorzystywania podczas wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami, zwiększające ich wartość opałową.

Art. 4b. 1. W przypadku prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej, który po raz pierwszy wytworzył energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadził ją do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej do dnia 30 czerwca 2024 r., wartość energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, jest wyznaczana dla każdego miesiąca kalendarzowego i stanowi iloczyn:

1) sumy ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta

zbiorowego energii odnawialnej w poszczególnych okresach rozliczania niezbilansowania (t) składających się na dany miesiąc kalendarzowy, oznaczonej w art. 4 ust. 2b symbolem Eb (t) przyjmującym wartości ujemne;

2) rynkowej miesięcznej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 6, wyznaczonej dla danego miesiąca kalendarzowego.

2.[3)] W przypadku prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, który po raz pierwszy wytworzył energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadził ją do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej od dnia 1 lipca 2024 r., wartość energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, jest wyznaczana dla każdego miesiąca kalendarzowego i stanowi sumę następujących iloczynów wyznaczonych dla poszczególnych okresów rozliczania niezbilansowania (t) w tym miesiącu:

1) ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej oznaczonej w art. 4 ust. 2b symbolem Eb (t) przyjmującym wartość ujemną;

2) rynkowej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, przy czym jeżeli wartość tej ceny jest ujemna dla danego okresu rozliczania niezbilansowania (t), to w celu wyznaczania wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci w okresie t przez prosumenta energii odnawialnej niebędącego równocześnie prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej przyjmuje się cenę równą zero, z zastrzeżeniem ust. 17 i 18.

2a. Prosument energii odnawialnej i prosument zbiorowy energii odnawialnej, o których mowa w ust. 1, mogą złożyć sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, oświadczenie o zmianie sposobu wyznaczania wartości energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, na sposób określony w ust. 2. Zmiana sposobu wyznaczania wartości energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, oraz zmiana wysokości zwracanej nadpłaty, o której mowa w art. 4 ust. 11 pkt 2, na określoną w art. 4 ust. 11a pkt 2 następuje od pierwszego miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym złożono oświadczenie.

2b. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 2a, zmiana sposobu wyznaczania wartości energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 2, na sposób, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwa.

3.[3)] Uprawnienie do rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1a, powstaje od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii i wprowadzenia jej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i trwa przez okres kolejnych 15 lat.

4. Rynkowa cena energii elektrycznej ustalana jest dla każdego okresu rozliczania niezbilansowania, w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, str. 54), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/943", jako ważona wolumenem obrotu średnia z cen energii elektrycznej określonych dla polskiego obszaru rynkowego dla wszystkich sesji notowań danej doby w systemie kursu jednolitego na rynkach dnia następnego, prowadzonych:

1) przez giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 910) oraz
2) w ramach jednolitego łączenia rynków dnia następnego prowadzonego przez wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej.

5. Rynkowa cena energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, jest obliczana według wzoru:

$$RCE = \frac{\sum_{s \in S} CG_s \cdot EG_s}{\sum_{s \in S} EG_s}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

CGs – cenę energii elektrycznej określoną w systemie kursu jednolitego na sesji notowań s rynku dnia następnego [zł/MWh],

EGs – ilość energii elektrycznej stanowiącą wolumen obrotu na sesji notowań s rynku dnia następnego z określaniem ceny energii w systemie kursu jednolitego [MWh],

S – zbiór sesji notowań rynku dnia następnego z określaniem ceny energii w systemie kursu jednolitego prowadzonych przez giełdę towarową lub

w ramach jednolitego łączenia rynków dnia następnego prowadzonych przez wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej.

6. Rynkowa miesięczna cena energii elektrycznej ustalana jest dla każdego miesiąca kalendarzowego, jako ważona wolumenem energii elektrycznej wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej przez prosumentów energii odnawialnej lub prosumentów zbiorowych energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną w mikroinstalacjach lub małych instalacjach, średnia z rynkowych cen energii elektrycznej, o których mowa w ust. 4.

7. Rynkowa miesięczna cena energii elektrycznej, o której mowa w ust. 6, jest obliczana według wzoru:

$$RCEm = \frac{\sum t \in T (E_t \cdot RCE_t)}{\sum_{t \in T} E_t}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Et – sumaryczny wolumen energii elektrycznej wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej w okresie rozliczania niezbilansowania t przez prosumentów energii odnawialnej oraz prosumentów zbiorowych energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną w mikroinstalacjach lub małych instalacjach, przyłączonych do sieci operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, posiadających bezpośrednie połączenia z siecią przesyłową oraz posiadających zawartą umowę na świadczenie usług dystrybucyjnych z co najmniej 200 000 odbiorcami końcowymi [MWh],

RCEt – rynkową cenę energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, w okresie rozliczania niezbilansowania t, przy czym jeżeli RCEt ma wartość ujemną dla danego okresu t, to dla tego okresu t przyjmuje się RCEt równą zero [zł/MWh],

T – zbiór okresów rozliczania niezbilansowania w miesiącu.

8. W przypadku gdy notowania na rynku dnia następnego są prowadzone dla okresów dłuższych niż okres rozliczania niezbilansowania, to za rynkową cenę energii dla danego okresu rozliczania niezbilansowania przyjmuje się cenę rozliczeniową określaną w systemie kursu jednolitego dla rynku dnia następnego, wyznaczoną dla okresu obejmującego dany okres rozliczania niezbilansowania.

9. W przypadku gdy cena energii elektrycznej określona w systemie kursu jednolitego na sesji notowań rynku dnia następnego wyrażona jest w walucie obcej,

przeliczenia tej ceny dla każdego okresu rozliczania niezbilansowania na złote dokonuje się według opublikowanego średniego kursu Narodowego Banku Polskiego z dnia, w którym odbywała się sesja notowań, a jeżeli kurs dla tego dnia nie został opublikowany, to kursu opublikowanego w najbliższym dniu poprzedzającym.

10. W przypadku gdy dla okresu rozliczania niezbilansowania t nie jest możliwe wyznaczenie rynkowej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, to dla tego okresu rozliczania niezbilansowania jako obowiązującą wartość tej ceny przyjmuje się wartość rynkowej ceny energii elektrycznej wyznaczonej dla okresu rozliczania niezbilansowania t w najbliższym dniu poprzedzającym, dla którego cena ta została wyznaczona.

11.[3)] W przypadku gdy rozliczenia pomiędzy sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, i prosumentem energii odnawialnej, prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej są prowadzone z wykorzystaniem danych pomiarowych wyznaczanych dla okresów dłuższych niż okres rozliczania niezbilansowania lub gdy dla prosumenta wirtualnego nie jest możliwe ustalenie ilości energii elektrycznej wprowadzanej do sieci w okresie rozliczania niezbilansowania, to ustalenie ilości energii elektrycznej dla danego okresu rozliczania niezbilansowania, przyjmowanej do wyznaczenia wartości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2, oraz zobowiązań, o których mowa w art. 4c ust. 3, dokonuje się na podstawie ilości energii elektrycznej odpowiednio wprowadzonej do sieci i pobranej z sieci, wyznaczonych dla okresu, dla którego prowadzone są rozliczenia, dzieląc tę ilości energii elektrycznej po równo na zawierające się w tym okresie okresy rozliczania niezbilansowania.

12. Prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej, wytwarzający energię elektryczną w mikroinstalacji i podlegający z tego tytułu rozliczeniom, o których mowa w art. 4 ust. 1a, może upoważnić w umowie kompleksowej albo umowie sprzedaży sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1, do:

1) wyłączania tej mikroinstalacji lub ograniczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w tej mikroinstalacji, tak by nie następowało wprowadzanie tej energii do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w okresie, gdy cena energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, jest ujemna, oraz

2) zainstalowania, utrzymywania w sprawności oraz użytkowania urządzeń sterujących tą mikroinstalacją w celu, o którym mowa w pkt 1.

13. W przypadku udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 12, prosument energii odnawialnej obowiązany jest do pokrycia 50 % kosztu zakupu urządzeń służących do sterowania mikroinstalacją, o których mowa w ust. 12 pkt 2, w terminie 3 miesięcy od daty zainstalowania tych urządzeń, przy czym:

1) koszt związany z instalacją tych urządzeń ponosi sprzedawca, o którym mowa w ust. 12, a urządzenia te pozostają własnością sprzedawcy;
2) sprzedawca, o którym mowa w ust. 12, ma obowiązek zdemontowania tych urządzeń nie później niż z dniem zakończenia realizacji umowy kompleksowej albo umowy sprzedaży z tym prosumentem energii odnawialnej, chyba że postanowienia tej umowy stanowią inaczej albo prosument energii odnawialnej skorzysta z prawa zakupu, o którym mowa w pkt 3;
3) prosument energii odnawialnej może zawrzeć ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1, umowę sprzedaży należących do tego sprzedawcy urządzeń służących do sterowania mikroinstalacją, o których mowa w ust. 12 pkt 2, za cenę nie wyższą niż pozostałe 50 % kosztu zakupu tych urządzeń;
4) sprzedawca nie może odmówić sprzedaży, o której mowa w pkt 3.

14. Sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1, realizującemu postanowienia umowy, o których mowa w ust. 12, nie przysługuje od prosumenta energii odnawialnej wynagrodzenie za realizację tych postanowień.

15. Prosumentowi energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 12, nie przysługuje odszkodowanie lub rekompensata za zmniejszoną ilość wytwarzanej energii elektrycznej w mikroinstalacji w następstwie wykonania postanowień umowy, o których mowa w ust. 12.

16. Środki depozytu prosumenckiego, przekazane zgodnie z ust. 11, przeznacza się na rozliczenie przez prosumenta energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 11, zobowiązań z tytułu zakupu energii elektrycznej, przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, dotyczących nieruchomości wspólnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, zarządzanych przez tego prosumenta energii odnawialnej, lub na obniżenie opłat związanych z lokalami mieszkalnymi w budynku, o którym mowa w ust. 11, lub

innych budynkach o przeważającej funkcji mieszkalnej, których części wspólne są zarządzane przez tego prosumenta energii odnawialnej.

17. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1, może wystąpić do prosumenta energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 12, o zmianę albo zawarcie umowy kompleksowej albo umowy sprzedaży zawierającej postanowienia, o których mowa w ust. 12 pkt 1 i 2. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej nie wyrazi zgody na zmianę albo zawarcie umowy, o której mowa w zdaniu pierwszym, to sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1, może stosować rynkową cenę energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 2, dla tego prosumenta energii odnawialnej bez uwzględniania reguły zastępowania ujemnych wartości tej ceny wartością równą zero, w celu wyznaczania wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej.

18. W przypadku gdy prosument energii odnawialnej wystąpił do Koordynatora do spraw negocjacji, o którym mowa w art. 31a ustawy – Prawo energetyczne, z wnioskiem o rozwiązanie sporu dotyczącego stosowania rynkowej ceny energii elektrycznej z uwzględnieniem ust. 17, wówczas do czasu rozwiązania sporu przez tego Koordynatora przy stosowaniu rynkowej ceny energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 2, dla tego prosumenta energii odnawialnej uwzględnia się regułę zastępowania ujemnych wartości tej ceny wartością równą zero, w celu wyznaczania wartości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej.

Art. 4c.[3)] 1. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu prowadzenia rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, prowadzi konto dla prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, zwane dalej „kontem prosumenta”, na którym ewidencjonuje ilości energii elektrycznej i wartości energii elektrycznej, o których mowa w art. 4 ust. 1a, oraz wynikającą z nich wartość środków za energię elektryczną należną prosumentowi za energię elektryczną wprowadzoną do sieci, zwaną dalej „depozytem prosumenckim”.

2. Depozyt prosumencki przeznaczany jest na rozliczenie zobowiązań prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej z tytułu zakupu energii elektrycznej od sprzedawcy prowadzącego konto prosumenta, o którym mowa w ust. 1.

3. Zobowiązanie prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 2, określa się dla danego okresu rozliczeniowego jako sumę iloczynów, dla wszystkich okresów rozliczania niezbilansowania (t) w okresie rozliczeniowym, ilości energii elektrycznej pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, oznaczonej w art. 4 ust. 2b symbolem Eb(t) przyjmującym wartość dodatnią, oraz ceny sprzedaży energii elektrycznej uwzględniającej obowiązkowe obciążenia podatkowe i fiskalne, stosowanej w rozliczeniach pomiędzy sprzedawcą i prosumentem dla tego okresu rozliczenia niezbilansowania.

4. Wartość depozytu prosumenckiego dotycząca danego miesiąca kalendarzowego jest ustalana, zwiększana o współczynnik 1,23 i przyporządkowywana do konta prosumenckiego w kolejnym miesiącu kalendarzowym.

5. Kwota środków stanowiąca depozyt prosumencki może być rozliczana na koncie prosumenckim przez 12 miesięcy od dnia przypisania tej kwoty jako depozyt prosumencki na koncie prosumenta.

6. Po upływie 12 miesięcy od dnia przypisania danej kwoty środków do depozytu prosumenckiego niewykorzystane lub niezwrócone na podstawie przepisu art. 4 ust. 11 pkt 2 środki umarza się.

7. Na rozliczenie ze sprzedawcą w pierwszej kolejności przeznacza się środki o najstarszej dacie przypisania do konta prosumenta jako depozyt prosumencki.

8. Prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej korzystający z dostaw sprzedawcy innego niż sprzedawca zobowiązany, o którym mowa w art. 40 ust. 1, ma prawo do zmiany tego sprzedawcy na sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, i korzystania z rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2.

9. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dolicza do konta prosumenta wartość energii elektrycznej wytworzonej i niezużytej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej, który korzystał z rozliczenia, o którym mowa w art. 4:

1) ust. 1 – w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1b;

2) ust. 1a pkt 1.

Przepis art. 4 ust. 11 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

10. Wartość energii elektrycznej wytworzonej i niezużytej, o której mowa w ust. 9:

1) pkt 1, wyznacza się na podstawie średniej miesięcznej ceny rynkowej obowiązującej dla miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym następuje koniec sposobu rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1,
2) pkt 2, wyznacza się na podstawie miesięcznej rynkowej ceny energii elektrycznej dla czerwca 2022 r.

– ustalanej zgodnie z art. 4b ust. 6.

11. Na wniosek prosumenta energii odnawialnej wytwarzającego energię elektryczną w mikroinstalacji przyłączonej za układem pomiarowo-rozliczeniowym części wspólnej budynku wielolokalowego o przeważającej funkcji mieszkalnej o mocy nie większej niż moc przyłączeniowa tego całego budynku, w tym jego części wspólnej i części składającej się z indywidualnych lokali, i umiejscowionej na tym budynku, kwota środków stanowiąca depozyt prosumencki jest przekazywana na wskazany rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej na koniec danego okresu rozliczeniowego. Przepisów ust. 2 oraz art. 4 ust. 5 i ust. 11 pkt 2 nie stosuje się.

12. Wniosek, o którym mowa w ust. 11, zawiera oznaczenie prosumenta energii odnawialnej, jego siedziby lub adresu, adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu prosumenta energii odnawialnej, jeżeli posiada, numer identyfikacyjny punktu poboru energii, a także numer rachunku bankowego lub rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

13. Wniosek, o którym mowa w ust. 11, składa się do sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w formie pisemnej lub elektronicznej lub w postaci elektronicznej opatrzonej podpisem zaufanym lub podpisem osobistym.

14. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, rozlicza depozyt prosumencki w sposób określony w ust. 11 najpóźniej od drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymał wniosek, o którym mowa w tym przepisie.

15. Na wniosek prosumenta energii odnawialnej powraca się do dotychczasowej formy rozliczania depozytu prosumenckiego. Przepisy ust. 12–14 stosuje się odpowiednio.

16. Środki depozytu prosumenckiego, przekazane zgodnie z ust. 11, przeznacza się wyłącznie na rozliczenie przez prosumenta energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 11, zobowiązań z tytułu zakupu energii elektrycznej lub na obniżenie opłat związanych z lokalami mieszkalnymi w budynku, o którym mowa w ust. 11, lub innych budynkach o przeważającej funkcji mieszkalnej, których części wspólne są zarządzane przez tego prosumenta energii odnawialnej.

Art. 4d. 1. Prosument energii odnawialnej dotychczas korzystający z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1, który skorzysta z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, nie może ponownie skorzystać z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1.

2. Z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1, korzysta prosument energii odnawialnej, którego mikroinstalacja została przyłączona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej:

1) po 31 marca 2022 r. na podstawie kompletnego i poprawnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 7 ust. $8d^4$ ustawy – Prawo energetyczne, złożonego przez tego prosumenta energii odnawialnej w terminie do 31 marca 2022 r., z zastrzeżeniem ust. 3;
2) do 31 marca 2022 r., ale wprowadzenie energii elektrycznej do tej sieci nastąpiło po raz pierwszy po 31 marca 2022 r.;
3) po 31 marca 2022 r. na podstawie kompletnego i poprawnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 7 ust. $8d^4$ ustawy – Prawo energetyczne, złożonego w terminie do 31 grudnia 2023 r., w przypadku gdy prosument ten w terminie do 31 marca 2022 r. zawarł umowę na zakup, montaż lub dofinansowanie tej mikroinstalacji z jednostką samorządu terytorialnego lub innym podmiotem, który realizuje projekt, o którym mowa w art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818), dofinansowany w ramach regionalnego programu operacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 17 lit. c tej ustawy, z uwzględnieniem ust. 6.

3. W przypadku gdy zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, złożone przez prosumenta energii odnawialnej do właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w terminie do 31 marca 2022 r. jest niekompletne lub niepoprawne, to operator ten wzywa tego prosumenta do uzupełnienia lub poprawienia

zgłoszenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że niewykonanie wezwania w wyznaczonym terminie spowoduje brak możliwości skorzystania przez prosumenta energii odnawialnej z rozliczeń na podstawie art. 4 ust. 1.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, operator systemu dystrybucyjnego wskazuje w wezwaniu przyczyny uznania zgłoszenia za niepoprawne lub niekompletne.

5. Jeżeli w odpowiedzi na wezwanie, o którym mowa w ust. 3, w terminie wskazanym w tym wezwaniu prosument energii odnawialnej złoży kompletne i poprawne zgłoszenie, o którym mowa w art. 7 ust. 8d[4] ustawy – Prawo energetyczne, to uznaje się, że zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zostało złożone w terminie do 31 marca 2022 r.

6. W przypadku gdy zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, złożone do właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w terminie do 31 grudnia 2023 r., jest niekompletne lub niepoprawne, to operator ten wzywa do uzupełnienia lub poprawienia zgłoszenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że niewykonanie wezwania w wyznaczonym terminie spowoduje brak możliwości skorzystania przez prosumenta energii odnawialnej z rozliczeń na podstawie art. 4 ust. 1.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wskazuje w wezwaniu przyczyny uznania zgłoszenia za niepoprawne lub niekompletne.

8. Jeżeli w odpowiedzi na wezwanie, o którym mowa w ust. 6, w terminie wskazanym w tym wezwaniu złożone zostanie kompletne i poprawne zgłoszenie, o którym mowa w art. 7 ust. 8d[4] ustawy – Prawo energetyczne, to uznaje się, że zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, zostało złożone w terminie do 31 grudnia 2023 r.

9. W celu skorzystania z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1, prosument energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przekazuje sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w terminie do 31 grudnia 2023 r. pisemne oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że w terminie do 31 marca 2022 r. zawarłem umowę na zakup,

montaż lub dofinansowanie tej mikroinstalacji z jednostką samorządu terytorialnego lub innym podmiotem, który realizuje projekt, o którym mowa w art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, dofinansowany w ramach regionalnego programu operacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 17 lit. c ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, oraz na dzień złożenia oświadczenia umowa ta nie została rozwiązana.”.

10. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 9, zawiera imię i nazwisko prosumenta energii odnawialnej, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, jego adres zamieszkania, miejsce i datę złożenia oświadczenia oraz jego podpis.

11. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 9, zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący:

1) prosumentem energii odnawialnej,
2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców niebędącego prosumentem energii odnawialnej

– informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie przyłączenia mikroinstalacji, lokalizacji przyłączenia mikroinstalacji, rodzaju odnawialnego źródła energii i magazynu energii elektrycznej użytego w tej mikroinstalacji oraz łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

1a.[3)] Reprezentant prosumentów, działając w imieniu i na rzecz prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie jej przyłączenia, lokalizacji przyłączenia, rodzaju odnawialnego źródła energii lub magazynu energii elektrycznej użytego w tej mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, zgodnie z zasadami

określonymi w art. 7 ustawy – Prawo energetyczne. W przypadku mikroinstalacji wykorzystywanej przez prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, jej przyłączenie w trybie opisanym w zdaniu pierwszym może zostać zrealizowane jedynie, jeżeli w miejscu przyłączenia tej mikroinstalacji istnieje już przyłącze do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i moc zainstalowana mikroinstalacji nie jest większa niż moc określona w wydanych warunkach przyłączenia dla tego przyłącza.

1b.[3)] Reprezentant prosumentów, działając w imieniu i na rzecz prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, składa wniosek o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej i zawiera z operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego umowę o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w tym umowę o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej mikroinstalacji, jeżeli zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 ustawy – Prawo energetyczne nie jest możliwe zastosowanie do mikroinstalacji procedury określonej w ust. 1a, przy czym, w przypadku gdy umowa o przyłączenie do sieci dla danej instalacji jest już zawarta, reprezentant prosumentów składa wniosek o zmianę tej umowy w celu umożliwienia rozliczeń prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej.

1c.[3)] W przypadku, o którym mowa w art. 4a ust. 4–6, przepisy ust. 1a i 1b stosuje się do właściciela lub zarządcy mikroinstalacji lub małej instalacji wykorzystanej przez prosumentów zbiorowych energii odnawialnej albo instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystywanej przez prosumentów wirtualnych energii odnawialnej.

1d. W przypadku gdy do małej instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 4a ust. 1 pkt 2, koncesję lub wpis do rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, posiada jeden z podmiotów, o których mowa w ust. 1b lub 1c, przepisy dotyczące koncesji lub rejestru, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio.

2.[3)] Wytwórca lub reprezentant prosumentów, o którym mowa w ust. 1–1b, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja lub mała instalacja, o:

1) zmianie rodzaju odnawialnego źródła energii użytego w mikroinstalacji lub jej mocy zainstalowanej elektrycznej oraz zmianie mocy zainstalowanej

elektrycznej magazynu energii elektrycznej – w terminie 5 dni od dnia zmiany tych danych;

2) trwającym dłużej niż 30 dni zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji – w terminie 14 dni od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub małej instalacji.

3.[3)] Reprezentant prosumentów przekazuje operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączana jest instalacja odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego rozpoczęcia wytwarzania energii elektrycznej z tej instalacji, zgłoszenie instalacji odnawialnego źródła energii zawierające informację o:

1) przysługującym prosumentom zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentom wirtualnym energii odnawialnej udziale, wyrażonym w procentach z dokładnością do czterech miejsc po przecinku, w wytwarzaniu energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii oraz o maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej, wyrażonej w jednostkach mocy, której ten udział odpowiada;
2) położeniach oraz numerach identyfikacyjnych punktów poboru energii elektrycznej poszczególnych prosumentów wirtualnych energii odnawialnej lub prosumentów zbiorowych energii odnawialnej;
3) zasadach zarządzania instalacją odnawialnego źródła energii oraz zasadach odpowiedzialności za bezpieczeństwo funkcjonowania, eksploatację, konserwację oraz remonty instalacji odnawialnego źródła energii;
4) danych kontaktowych reprezentanta prosumentów;
5) w przypadku prosumenta wirtualnego energii odnawialnej o podmiocie odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe instalacji odnawialnego źródła energii.

4.[3)] Reprezentant prosumentów przekazuje operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zgłoszenie o każdej zmianie informacji, o których mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia zmiany informacji. Operator systemu elektroenergetycznego uwzględnia zgłoszoną zmianę w terminie 14 dni od doręczenia kompletnego zgłoszenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

2025-12-04 **Ust. 5 i 6 w art. 5 w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii**

<5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, oraz ich aktualizacje dokonywane na podstawie ust. 4 do centralnego systemu informacji rynku energii, nie później niż w terminie 7 dni po dniu otrzymania ich od reprezentanta prosumentów.>

<5a. Operator informacji rynku energii za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii i na podstawie danych zarejestrowanych w tym systemie określa ilość energii elektrycznej wytworzonej przez prosumenta zbiorowego energii odnawialnej, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 lit. a, i prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3 lit. b, jako iloczyn ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej przez instalację odnawialnego źródła energii w danym okresie rozliczania niezbilansowania i udziału, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wyrażonego w procentach z dokładnością do czterech miejsc po przecinku, a następnie przekazuje określone w ten sposób dane dotyczące ilości energii do centralnego systemu informacji rynku energii, przypisując je do odpowiednich punktów poboru energii, o których mowa w ust. 3 pkt 2.

5b. Operator informacji rynku energii za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii udostępnia operatorom systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, na obszarze których znajdują się miejsca dostarczania energii elektrycznej prosumentów zbiorowych energii odnawialnej i prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, dane przypisane do ich punktów poboru energii w sposób określony w ust. 5a.

Dodane ust. 5a–5c w art. 5 wejdą w życie z dn. 20.10.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 759).

5c. W przypadku gdy prosument wirtualny energii odnawialnej jest jednocześnie prosumentem energii odnawialnej lub prosumentem zbiorowym energii odnawialnej, ilość energii wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej przez niego jako prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej jest sumarycznie bilansowana z sumarycznie zbilansowaną ilością energii pobranej przez niego jako prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 2a pkt 1 lub 2.>

[6. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, ma prawo uzyskać od operatora informacji rynku energii informacje, o których mowa w ust. 5, w zakresie dotyczącym prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów

wirtualnych energii odnawialnej, którzy zawarli z tym sprzedawcą umowy kompleksowe lub umowy sprzedaży, przekazane do centralnego systemu informacji rynku energii przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych.]

<6. Operator informacji rynku energii za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii udostępnia sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dane o ilości energii wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej, przed sumarycznym bilansowaniem, obliczone zgodnie z ust. 5a, dotyczące ilości energii przypisanej odpowiednio do udziałów, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 lit. a i pkt 3 lit. b, oraz o ilości energii pobranej z sieci dystrybucyjnej prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, którzy zawarli z tym sprzedawcą umowy kompleksowe lub umowy sprzedaży.>

Art. 6. (uchylony)

Art. 6a. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE sprawozdanie roczne zawierające:

1) informacje o:
   a)[3)] łącznej ilości energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1 oraz 1a, wprowadzonej do sieci odrębnie przez prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, wraz z informacją o liczbie poszczególnych prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej korzystających z rozliczeń prowadzonych przez sprzedawcę zobowiązanego oraz sprzedawcę wybranego, o których mowa w art. 40 ust. 1a,
   b) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnego źródła energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
2) wykaz wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji, ze wskazaniem terminu wprowadzenia po raz pierwszy do sieci dystrybucyjnej przez poszczególnych wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w mikroinstalacji,

3) wskazanie rodzaju mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej

– w terminie 30 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego.

2. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 1, Prezes URE, w terminie 75 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego, sporządza zbiorczy raport, który:

1) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz ministrowi właściwemu do spraw energii;
2) zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem Informacji Publicznej URE”, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 7. 1. Działalność gospodarcza w zakresie:

1) wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie małych instalacji”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w małej instalacji”;
2) biogazu lub biometanu, polegająca na wytwarzaniu biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biogazu”.

2. Wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie wymaga prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

3. Działalność gospodarcza polegająca na wytwarzaniu biometanu z biogazu obejmuje również wytwarzanie biometanu z mieszaniny biogazu i biogazu rolniczego.

4. Wpisu do rejestru wytwórców biogazu nie wymaga wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu biogazu rolniczego na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu rolniczego.

Art. 8. 1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji oraz rejestr wytwórców biogazu prowadzi Prezes URE.

2. Prezes URE dokonuje wpisu do:

1) rejestru wytwórców energii w małej instalacji – na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji;
2) rejestru wytwórców biogazu – na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu.

Art. 9. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany:

1) posiadać dokumenty potwierdzające tytuł prawny do:
   a) obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji,
   b) małej instalacji;
2) posiadać zawartą umowę o przyłączenie małej instalacji do sieci;
3) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
4) nie wykorzystywać podczas wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia, lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami zwiększające ich wartość opałową;
5) prowadzić dokumentację dotyczącą łącznej ilości:
   a) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,
   b) energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
   c) zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji oraz rodzaju tych paliw,
   d) energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym;

6) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub datę jej wytworzenia po raz pierwszy po zakończeniu modernizacji tej instalacji oraz datę zakończenia modernizacji tej instalacji;
7) przekazywać Prezesowi URE sprawozdania wytwórcy energii w małej instalacji zawierające informacje, o których mowa w pkt 5;
8) przekazywać Prezesowi URE informacje, o których mowa w pkt 6, w terminie 30 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub jej wytworzenia po raz pierwszy po zakończeniu modernizacji tej instalacji.

1a. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu jest obowiązany:

1) posiadać dokumenty potwierdzające tytuł prawny do:
   a) obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu lub biometanu,
   b) instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub wytwarzania biometanu z biogazu;
2) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie biogazu lub biometanu;
3) nie wykorzystywać jako surowców do wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub do wytwarzania biometanu z biogazu paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia lub biomasy, biogazu lub biopłynów, zanieczyszczonych substancjami niebędącymi biomasą, biogazem lub biopłynami zwiększającymi ich wartość opałową;
4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
   a) ilości biogazu wytworzonego na potrzeby wytwarzania biometanu, z wyszczególnieniem ilości:
      – biometanu wytworzonego z biogazu,
      – biogazu sprzedanego na potrzeby wytwarzania biometanu,
      – biogazu wykorzystanego w inny sposób,

b) ilości biometanu wytworzonego z biogazu, z wyszczególnieniem ilości biometanu:
   – wprowadzonego do sieci gazowej,
   – transportowanego w postaci sprężonej lub skroplonej środkami transportu innymi niż sieci gazowe,
   – wykorzystanego do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu,
   – sprzedanego w celu wykorzystania go do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wraz ze wskazaniem udziału surowców wymienionych w załączniku nr 1 w części A do tej ustawy zużytych do jego wytworzenia,

c) ilości surowców zużytych do wytworzenia biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu i do wytworzenia biometanu z biogazu oraz rodzaju tych surowców;

5) posiadać dokumentację potwierdzającą, w zależności od rodzaju wykonywanej działalności, datę wytworzenia po raz pierwszy biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub wytworzenia biometanu z biogazu w danej instalacji odnawialnego źródła energii, lub datę ich wytworzenia po raz pierwszy po zakończeniu modernizacji tej instalacji oraz datę zakończenia modernizacji tej instalacji;

6) przekazywać Prezesowi URE sprawozdania wytwórcy biogazu lub biometanu zawierające informacje, o których mowa w pkt 4;

7) przekazywać Prezesowi URE informacje, o których mowa w pkt 5, w terminie 30 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub wytworzenia po raz pierwszy biometanu z biogazu, lub ich wytworzenia po raz pierwszy po zakończeniu modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii oraz o dniu zakończenia modernizacji tej instalacji.

1b. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji oraz wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu składają sprawozdania, o których mowa odpowiednio w ust. 1 pkt 7 oraz w ust. 1a pkt 6, za okres półrocza, w terminie do końca miesiąca następującego po upływie tego półrocza.

2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, biorąc pod uwagę zakres danych wskazanych w ust. 1 pkt 5,
2) wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1a pkt 6, biorąc pod uwagę zakres danych wskazanych w ust. 1a pkt 4

– oraz konieczność ujednolicenia formy przekazywania tych danych.

Art. 10. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu zawiera:

1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby, adresu i inne dane teleadresowe;
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;
3) (uchylony)
4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu – w przypadku, gdy taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;
5) określenie rodzaju i zakresu wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji lub działalności gospodarczej w zakresie biogazu lub biometanu oraz miejsca lub miejsc i przewidywanej daty rozpoczęcia jej wykonywania;
6) opis:
   a) w przypadku wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji – małej instalacji, w szczególności określenie jej rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu oraz informację, czy dana instalacja jest instalowaną na budynku instalacją odnawialnego źródła energii wykorzystującą do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego,
   b) w przypadku wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu – instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub wytwarzania biometanu z biogazu, w szczególności określenie:
      – rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzany biogaz na potrzeby wytwarzania biometanu, wyrażonej w m^3 na rok, lub

– rocznej wydajności oraz mocy instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, w której będzie wytwarzany biometan z biogazu, wyrażonej odpowiednio w m^3 na rok oraz w MW;

7) unikalny numer identyfikacyjny instalacji generowany przez internetową platformę aukcyjną, o której mowa w art. 78 ust. 6, o ile został nadany.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

1) niezaleganiu z uiszczaniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;

2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji określone w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i spełniam warunki określone w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

2a. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

1) niezaleganiu z uiszczaniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;

2) kompletności i zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1a pkt 1 i 2, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu lub biometanu określone w art. 9 ust. 1a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i spełniam warunki określone w art. 9 ust. 1a pkt 1 i 2 tej ustawy.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 i 2a, zawierają:

1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsca i datę złożenia oświadczenia;
2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. W przypadku gdy:

1) wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub rejestru wytwórców biogazu nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub
2) do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub rejestru wytwórców biogazu nie dołączono oświadczeń określonych odpowiednio w ust. 2 lub 2a

– Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

5. (uchylony)

6. Wzory wniosków, o których mowa w ust. 1, Prezes URE opracowuje i udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

Art. 11. 1. Do rejestru:

1) wytwórców energii w małej instalacji wpisuje się dane, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 6 lit. a w zakresie rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu, oraz pkt 7;
2) wytwórców biogazu wpisuje się dane, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 6 lit. b w zakresie rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzany biogaz na potrzeby wytwarzania biometanu,

wyrażonej w m^3 na rok, lub rocznej wydajności oraz mocy instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, w której będzie wytwarzany biometan z biogazu, wyrażonej odpowiednio w m^3 na rok oraz w MW, oraz pkt 7.

2. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji oraz rejestr wytwórców biogazu może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji oraz rejestr wytwórców biogazu jest jawny.

4. Prezes URE prostuje z urzędu wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub rejestru wytwórców biogazu zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

5. Określone przez Prezesa URE koszty utrzymania, rozbudowy i modyfikacji rejestrów, o których mowa w ust. 2, pokrywa operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, ze środków opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, na podstawie dyspozycji Prezesa URE.

Art. 11a. 1. Prezes URE dokonuje wpisu wytwórcy do rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub do rejestru wytwórców biogazu w terminie 21 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniami, o których mowa odpowiednio w art. 10 ust. 2 lub 2a, z wyjątkiem wpisu wytwórcy energii w instalowanej na budynku małej instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego, którego to wpisu Prezes URE dokonuje w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wpis wraz z oświadczeniami, o których mowa w art. 10 ust. 2.

2. Jeżeli Prezes URE nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło:

1) 28 dni,
2) 21 dni – w przypadku gdy wniosek dotyczy wytwórcy energii w instalowanej na budynku małej instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego

– wytwórca może rozpocząć działalność, której dotyczy ten wniosek.

2a. W przypadku gdy Prezes URE wezwał wytwórcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem:

1) 21 dni od dnia otrzymania tego wniosku,

2) 14 dni od dnia otrzymania tego wniosku – w przypadku gdy wniosek dotyczy wytwórcy energii w instalowanej na budynku małej instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii energię promieniowania słonecznego

– termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnionego wniosku o wpis.

3. Prezes URE wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub rejestru wytwórców biogazu.

Art. 12. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub rejestru wytwórców biogazu pisemnie informuje Prezesa URE o:

1) zmianie danych zawartych w danym rejestrze,
2) zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem

– w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji lub w rejestrze wytwórców biogazu i informuje o tym operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.

Art. 13. Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub rejestru wytwórców biogazu, w przypadku gdy:

1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej odpowiednio w zakresie małych instalacji lub działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu;
2) w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub rejestru wytwórców biogazu wytwórcę wykreślono z danego rejestru z przyczyn, o których mowa odpowiednio w art. 14 ust. 1 lub 1a;
3) podmiot wnioskujący o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub rejestru wytwórców biogazu nie spełnia warunków, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 lub ust. 1a pkt 1 i 2.

Art. 14. 1. Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji w przypadku:

1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 1 lub 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lub 2;
3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 i 6, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE;
4) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4 i 5.

1a. Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie biogazu lub biometanu w przypadku:

1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2a pkt 1 lub 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 9 ust. 1a pkt 1;
3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1a pkt 1, 2 i 5, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE;
4) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 1a pkt 3 i 4.

2. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 3 oraz ust. 1a pkt 3 Prezes URE wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 15. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa odpowiednio w art. 14 ust. 1 lub 1a, Prezes URE z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą odpowiednio w zakresie:

1) małych instalacji – z rejestru wytwórców energii w małej instalacji;
2) biogazu lub biometanu – z rejestru wytwórców biogazu.

2. Wytwórca, którego wykreślono z rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub rejestru wytwórców biogazu, może uzyskać ponowny wpis do danego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa odpowiednio w art. 14 ust. 1 lub 1a.

2a. Przepis ust. 2 stosuje się do wytwórcy, który wykonywał działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji lub działalność gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu bez wpisu do danego rejestru. Nie dotyczy to sytuacji określonej w art. 11a ust. 2.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1, Prezes URE informuje sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, o wykreśleniu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji.

Art. 16. 1. Od decyzji, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 1a, wytwórcy służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.[4)]), zwanej dalej „ustawą – Kodeks postępowania cywilnego", o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

3. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 16a. Prezes URE wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców energii w małej instalacji albo rejestru wytwórców biogazu na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 17. 1. Na podstawie:

1) danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji oraz w rejestrze wytwórców biogazu,
2) sprawozdań, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 oraz ust. 1a pkt 6,
3) informacji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8 oraz ust. 1a pkt 7

– Prezes URE sporządza zbiorczy raport roczny.

2. Zbiorczy raport roczny zawiera:

1) wykaz wytwórców:

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1429, 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 858, 859 i 863.

a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach, z określeniem rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu,

b) biogazu lub biometanu, z określeniem rodzaju wykonywanej przez nich działalności, rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzany biogaz na potrzeby wytwarzania biometanu, oraz rocznej wydajności i mocy instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, w której będzie wytwarzany biometan z biogazu;

2) informację o łącznej ilości:

a) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach,

b) energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,

c) biogazu wytworzonego na potrzeby wytwarzania biometanu,

d) biometanu wytworzonego z biogazu,

e) biogazu sprzedanego na potrzeby wytwarzania biometanu,

f) sprzedanego biometanu wytworzonego z biogazu, w tym ilości biometanu sprzedanego:

– i wprowadzonego do sieci gazowej,

– odbiorcom końcowym,

– w celu wykorzystania go do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych,

g) surowców zużytych do wytworzenia biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu oraz do wytworzenia biometanu z biogazu, a także rodzaju tych surowców,

h) biogazu zużytego do wytwarzania biometanu z biogazu.

3. Prezes URE:

1) przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz ministrowi właściwemu do spraw energii, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku sprawozdawczym;

2) udostępnia zbiorczy raport roczny w Biuletynie Informacji Publicznej URE, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 18. 1. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji oraz polegającej na wytwarzaniu biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub na wytwarzaniu biometanu z biogazu w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.

2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 7 oraz w art. 9, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Rozdział 3

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego lub biopłynów oraz wytwarzania biogazu rolniczego, biometanu z biogazu rolniczego lub biopłynów

Art. 18a.[3)] Przepisy art. 4 i art. 5 stosuje się do prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego.

Art. 19. 1. Wytwórca biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii o rocznej wydajności biogazu rolniczego do 200 tys. m^3, zwanej dalej „mikroinstalacją biogazu rolniczego”, lub wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji będący osobą fizyczną wpisaną do ewidencji producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, może sprzedać:

1) energię elektryczną lub ciepło wytworzone z biogazu rolniczego w mikroinstalacji;
2) biogaz rolniczy wytworzony w mikroinstalacji biogazu rolniczego.

2. Wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej, ciepła lub biogazu rolniczego w mikroinstalacjach, o których mowa w ust. 1, stanowi działalność wytwórczą w rolnictwie w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Art. 19a. Wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8 lub art. 70h ust. 5, jest obowiązany spełnić warunki, o których mowa w art. 25 pkt 2, 3, pkt 4 lit. a–c i e oraz pkt 5. Przepisy art. 33 stosuje się odpowiednio.

Art. 20. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 19 ust. 1, lub wytwórca będący przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, wykonujący działalność, o której mowa w art. 19 ust. 1, nie później niż na 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji lub mikroinstalacji biogazu rolniczego do sieci dystrybucyjnej, pisemnie informują operatora systemu dystrybucyjnego:

1) elektroenergetycznego, w przypadku gdy do jego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o planowanym terminie jej przyłączenia, planowanej lokalizacji oraz rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji;
2) gazowego, w przypadku gdy do jego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja biogazu rolniczego, o planowanym terminie jej przyłączenia, planowanej lokalizacji oraz maksymalnej rocznej wydajności tej mikroinstalacji.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, którego mikroinstalacja jest przyłączona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest obowiązany informować tego operatora o:

1) zmianie mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji – w terminie 14 dni od dnia zmiany;
2) zawieszeniu trwającym od 30 dni do 24 miesięcy lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacji – w terminie 45 dni od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej;
3) terminie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w mikroinstalacji – w terminie 14 dni od dnia jej wytworzenia.

3. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, którego mikroinstalacja biogazu rolniczego jest przyłączona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego gazowego jest obowiązany informować tego operatora o:

1) zmianie maksymalnej rocznej wydajności mikroinstalacji biogazu rolniczego – w terminie 14 dni od dnia zmiany;
2) zawieszeniu trwającym od 30 dni do 24 miesięcy lub zakończeniu wytwarzania biogazu rolniczego w mikroinstalacji biogazu rolniczego – w terminie 45 dni od

dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania biogazu rolniczego.

Art. 21. (uchylony)

Art. 22. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego, do których sieci została przyłączona instalacja, o której mowa w art. 20 ust. 1, przekazują Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanemu dalej „Dyrektorem Generalnym KOWR", sprawozdania półroczne zawierające informacje dotyczące odpowiednio:

1) ilości energii elektrycznej z biogazu rolniczego wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej należącej do operatora tej sieci przez poszczególnych wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji,
2) ilości biogazu rolniczego wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej gazowej należącej do operatora tej sieci przez poszczególnych wytwórców biogazu rolniczego w mikroinstalacji biogazu rolniczego,
3) wykazu wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji albo wytwórców biogazu rolniczego w mikroinstalacji biogazu rolniczego,
4) lokalizacji i rodzaju mikroinstalacji i jej mocy zainstalowanej elektrycznej albo rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonych do jego sieci

– w terminie do końca miesiąca następującego po upływie półrocza.

2. Na podstawie sprawozdań półrocznych, o których mowa w ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR, w terminie 75 dni od dnia zakończenia półrocza, sporządza zbiorczy raport, który zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 22a.[3)] Przepisów art. 20–22 nie stosuje się do prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego w odnawialnych źródłach energii wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby tych prosumentów.

Art. 23. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

1) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż mikroinstalacja biogazu rolniczego,
2) energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach innych niż mikroinstalacja,
3) biometanu z biogazu rolniczego

– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biogazu rolniczego”.

Art. 24. 1. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego prowadzi Dyrektor Generalny KOWR.

2. Dyrektor Generalny KOWR dokonuje wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. (uchylony)

4. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego może zostać złożony za pomocą systemu teleinformatycznego administrowanego przez Dyrektora Generalnego KOWR.

Art. 25. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego jest obowiązany:

1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
2) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie tej działalności gospodarczej, a także dokumentami potwierdzającymi spełnienie tego obowiązku;
3) wykorzystywać do wytwarzania biogazu rolniczego wyłącznie substraty wymienione w art. 2 pkt 2;

3a) wykorzystywać do wytwarzania biometanu z biogazu rolniczego wyłącznie biogaz rolniczy;

4) prowadzić dokumentację dotyczącą odpowiednio:

a) ilości oraz rodzaju wszystkich substratów wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego, z tym że w przypadku wykorzystywania odpadów pochodzących z zakładowych oczyszczalni ścieków z przetwórstwa rolno-spożywczego, w których prowadzony jest rozdział ścieków przemysłowych od pozostałych rodzajów osadów i ścieków, w dokumentacji tej wskazuje się kod odpadów wraz z dodatkowym oznaczeniem, które potwierdzają, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, że te odpady pochodzą wyłącznie z przetwarzania produktów pochodzących z rolnictwa, ogrodnictwa, upraw hydroponicznych, rybołówstwa, leśnictwa lub łowiectwa,

b) ilości wytworzonego biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biogazu rolniczego:

– wykorzystanego do wytworzenia energii elektrycznej,
– wykorzystanego do wytworzenia biometanu,
– sprzedanego,
– wykorzystanego w inny sposób,

c) ilości energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości energii elektrycznej:

– sprzedanej sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1, lub innemu odbiorcy,
– wykorzystanej na potrzeby produkcji biogazu rolniczego,
– wykorzystanej w inny sposób,

d) ilości wytworzonego biometanu z biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biometanu:

– wprowadzonego do sieci gazowej,
– transportowanego w postaci sprężonej lub skroplonej środkami transportu innymi niż sieci gazowe,
– wykorzystanego do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu,

– sprzedanego w celu wykorzystania go do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wraz ze wskazaniem udziału surowców wymienionych w załączniku nr 1 w części A do tej ustawy zużytych do jego wytworzenia,

e) ilości produktu ubocznego powstałego w wyniku wytworzenia biogazu rolniczego,

f) ilości zakupionego biogazu rolniczego oraz danych podmiotu, od którego został zakupiony biogaz rolniczy;

5) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, albo wytworzenia po raz pierwszy biometanu z biogazu rolniczego w danej instalacji odnawialnego źródła energii lub datę ich wytworzenia po raz pierwszy po zakończeniu modernizacji tej instalacji oraz datę zakończenia modernizacji tej instalacji;

6) przekazywać Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału; sprawozdania kwartalne mogą być przekazywane za pomocą systemu teleinformatycznego administrowanego przez Dyrektora Generalnego KOWR.

7) (uchylony)

Art. 26. 1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawiera:

1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy;

3) (uchylony)

4) określenie:

a) rodzaju i zakresu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego oraz miejsca lub miejsc jej wykonywania,

b) rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której jest wytwarzany biogaz rolniczy, wyrażonej w m^3 na rok, lub rocznej wydajności oraz mocy instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, w której będzie wytwarzany biometan z biogazu rolniczego, wyrażonej odpowiednio w m^3 na rok oraz w MW, lub łącznej

mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w której jest wytwarzana energia elektryczna z biogazu rolniczego;

5) wskazanie, czy ten wniosek jest składany przez podmiot uprawniony spełniający warunki określone w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. 1597), który zrealizował inwestycję w zakresie biogazowni rolniczej, która spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 tej ustawy.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

1) niezaleganiu z uiszczaniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;

2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 25 pkt 1 i 2, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, lub biometanu z biogazu rolniczego określone w art. 25 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii i spełniam warunki określone w art. 25 pkt 1 i 2 tej ustawy.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:

1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsca i datę złożenia oświadczenia;

2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. W przypadku gdy:

1) wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub
2) do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie dołączono oświadczeń określonych w ust. 2

– Dyrektor Generalny KOWR niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się do wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.

Art. 27. 1. Do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wpisuje się dane, o których mowa w art. 26 ust. 1.

2. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.

3. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego jest jawny.

4. Dyrektor Generalny KOWR prostuje z urzędu wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawierający oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym.

Art. 27a. 1. Dyrektor Generalny KOWR jest obowiązany dokonać wpisu wytwórcy do rejestru wytwórców biogazu rolniczego w terminie 7 dni od dnia wpływu do niego wniosku o wpis wraz z oświadczeniami, o których mowa w art. 26 ust. 2.

2. Jeżeli Dyrektor Generalny KOWR nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 1, a od dnia wpływu do niego wniosku upłynęło 14 dni, wytwórca może rozpocząć działalność. Nie dotyczy to przypadku, gdy Dyrektor Generalny KOWR wezwał wytwórcę do uzupełnienia wniosku o wpis nie później niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takiej sytuacji termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

3. Dyrektor Generalny KOWR wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru.

Art. 28. 1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców biogazu rolniczego pisemnie informuje Dyrektora Generalnego KOWR o:

1) zmianie danych zawartych w tym rejestrze,

2) zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego

– w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.

2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.

3. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje Prezesowi URE informacje o:

1) zmianie dokonanej w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego – w terminie 7 dni od dnia dokonania tej zmiany;
2) wykorzystywaniu substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 2 – niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji.

Art. 29. Dyrektor Generalny KOWR, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w przypadku gdy:

1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego;
2) w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wytwórcę wykreślono z tego rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 30 ust. 1;
3) instalacja odnawialnego źródła energii, która ma służyć wytwórcy do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego, nie może ponownie służyć wykonywaniu takiej działalności na podstawie art. 31 ust. 4.

Art. 30. 1. Dyrektor Generalny KOWR wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego w przypadku:

1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1 lub 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 25 pkt 1, 4 lub 5;
3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 25 pkt 1, 2 i 6, w terminie wyznaczonym przez Dyrektora Generalnego KOWR;
4) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 25 pkt 3–5;

5) naruszenia warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu lub obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1 tej ustawy.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 3 Dyrektor Generalny KOWR wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 31. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego.

2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 30 ust. 1, może uzyskać wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, Dyrektor Generalny KOWR informuje sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, o wykreśleniu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia wykreślenia wpisu.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, z powodu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 25 pkt 3, lub warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, lub w art. 25 pkt 3a, instalacja odnawialnego źródła energii służąca do wykonywania działalności gospodarczej objętej decyzją może ponownie służyć wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania tej decyzji.

Art. 31a. Dyrektor Generalny KOWR wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców biogazu rolniczego na jego wniosek, a także po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 32. 1. Na podstawie:

1) danych zawartych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego,
2) sprawozdań, o których mowa w art. 22 ust. 1 oraz w art. 25 pkt 6

– Dyrektor Generalny KOWR sporządza zbiorczy raport roczny.

2. Zbiorczy raport roczny zawiera:

1) informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 pkt 4;
2) wykaz wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 33. 1. Dyrektor Generalny KOWR może przeprowadzić kontrolę wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego.

2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa na podstawie pisemnego upoważnienia Dyrektora Generalnego KOWR oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

3. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

4. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który zawiera także wnioski i zalecenia oraz informację o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści. Termin do złożenia zastrzeżeń wynosi nie mniej niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

5. Przeprowadzający kontrolę zamieszcza w protokole adnotację o odmowie podpisania protokołu przez kontrolowanego.

6. Dyrektor Generalny KOWR może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 34. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

1) biopłynów,
2) energii elektrycznej wyłącznie z biopłynów w instalacjach odnawialnego źródła energii

– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biopłynów”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biopłynów”.

2. Rejestr wytwórców biopłynów prowadzi Dyrektor Generalny KOWR.

3. Dyrektor Generalny KOWR dokonuje wpisu do rejestru wytwórców biopłynów na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biopłynów.

Art. 35. 1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów jest obowiązany:

1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biopłynów;
2) dysponować odpowiednimi obiektami budowlanymi i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie tej działalności gospodarczej;
3) wykorzystywać wyłącznie biomasę lub ziarna zbóż pełnowartościowych;
4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
   a) ilości oraz rodzaju biomasy lub ziaren zbóż pełnowartościowych, wykorzystanych do wytworzenia biopłynów,
   b) ilości i rodzaju wytworzonych biopłynów,
   c) ilości energii elektrycznej wytworzonej z biopłynów;
5) posiadać dokumentację potwierdzającą datę:
   a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów lub
   b) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów po zakończeniu modernizacji instalacji, w której ta energia została wytworzona, lub

c) zakończenia modernizacji instalacji, w której energia elektryczna z biopłynów została wytworzona;

6) przekazywać Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału.

7) (uchylony)

2. Na podstawie:

1) danych zawartych w rejestrze wytwórców biopłynów,

2) sprawozdań, o których mowa w ust. 1 pkt 6

3) (uchylony)

– Dyrektor Generalny KOWR sporządza zbiorczy raport roczny.

3. Zbiorczy raport roczny zawiera:

1) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4;

2) wykaz wytwórców:

a) wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów,

b) energii elektrycznej z biopłynów.

4. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 36. Do działalności gospodarczej w zakresie biopłynów przepisy art. 26–27a, art. 28 ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 1, art. 29–31a oraz art. 33 stosuje się odpowiednio.

Art. 37. W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, energii elektrycznej wyłącznie z biopłynów, biogazu rolniczego oraz wytwarzania biometanu z biogazu rolniczego, w instalacjach odnawialnego źródła energii, oraz wytwarzania biopłynów, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Art. 38. 1. Do postępowania przed Dyrektorem Generalnym KOWR stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „ustawą – Kodeks postępowania administracyjnego”.

2. Organem wyższego stopnia w stosunku do Dyrektora Generalnego KOWR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Rozdział 4

Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego, biometanu oraz ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 38a. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

Art. 38aa. 1. Porozumienie klastra energii zawiera się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności postanowienia określające:

1) prawa i obowiązki stron tego porozumienia, zwanych dalej „członkami klastra energii”;
2) zakres przedmiotowy współpracy w ramach klastra energii;
3) koordynatora klastra energii oraz jego prawa i obowiązki;
4) obszar działalności w ramach klastra energii, ze wskazaniem punktów poboru energii i punktów jej wprowadzania do sieci przez członków klastra energii;
5) czas trwania tego porozumienia i zasady jego rozwiązywania;
6) upoważnienie koordynatora klastra energii do dostępu do informacji rynku energii i danych pomiarowych dotyczących każdego członka klastra energii;
7) zasady przystępowania do tego porozumienia nowych członków klastra energii zapewniające równy i otwarty dostęp do członkostwa w klastrze.

3. Członków klastra energii reprezentuje koordynator klastra energii.

Art. 38ab. 1. Obszar działalności klastra energii ustala się na podstawie punktów poboru energii, przy czym:

1) obszar ten nie może przekraczać obszaru powiatu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107) lub 5 sąsiadujących ze sobą gmin w rozumieniu przepisów ustawy

z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721) oraz

2) członkowie klastra energii są przyłączeni do sieci dystrybucyjnej tego samego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV.

2. Działalność w ramach klastra energii nie może obejmować połączeń z sąsiednimi krajami.

Art. 38ac. 1. Prezes URE prowadzi rejestr klastrów energii.

2. Rejestr klastrów energii prowadzi się w postaci elektronicznej i umieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

3. Rejestr klastrów energii jest jawny.

4. Prezes URE dokonuje wpisu klastra energii do rejestru klastrów energii na wniosek koordynatora klastra energii w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

1) nazwę i adres zamieszkania albo siedziby koordynatora klastra energii;
2) określenie:
   a) obszaru działalności klastra energii,
   b) zakresu przedmiotowego działalności klastra energii,
   c) członków klastra energii – imię i nazwisko oraz adres wykonywania działalności lub nazwę, siedzibę i adres,
   d) liczby, rodzajów, mocy zainstalowanej elektrycznej i lokalizacji instalacji odnawialnego źródła energii, jednostek wytwórczych w rozumieniu art. 3 pkt 43 ustawy – Prawo energetyczne i magazynów energii, służących do wykonywania działalności w ramach tego klastra energii,
   e) operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, na którego obszarze znajdują się punkty poboru energii członków klastra energii, wraz ze wskazaniem tych punktów i punktów wprowadzania energii do sieci przez członków klastra energii.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, koordynator klastra energii załącza:

1) kopię porozumienia, o którym mowa w art. 38aa ust. 1;
2) oświadczenie koordynatora klastra energii, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru klastrów energii są kompletne i zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 4, nie zawiera danych, o których mowa w ust. 5, lub do wniosku nie dołączono dokumentów, o których mowa w ust. 6, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania wskazując zakres, w jakim wniosek ten wymaga uzupełnienia, wraz z pouczeniem, że brak uzupełnienia spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

8. Zamieszczeniu w rejestrze klastrów energii podlegają dane, o których mowa w ust. 5 pkt 2 lit. a–c z wyłączeniem siedzib i adresów, oraz lit. e.

9. Przepisy ust. 4–8 stosuje się także do wniosku o zmianę danych zamieszczonych w rejestrze klastrów energii.

10. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 5, lub zmiany w dokumentach, o których mowa w ust. 6, koordynator klastra energii, w terminie 14 dni od dnia dokonania zmiany, składa do Prezesa URE wniosek o zmianę wpisu w rejestrze klastrów energii.

11. Prezes URE, niezwłocznie po wpisaniu klastra energii do rejestru klastrów energii, wydaje koordynatorowi klastra energii zaświadczenie o wpisie do rejestru.

12. Prezes URE wykreśla, w drodze decyzji, klaster energii z rejestru klastrów energii:

1) na wniosek koordynatora klastra energii;
2) w przypadku powzięcia informacji, że klaster energii przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 38ab;
3) w przypadku upływu okresu trwania porozumienia, o którym mowa w art. 38aa ust. 1, lub jego rozwiązania przed upływem tego okresu.

13. Prezes URE informuje koordynatora klastra energii oraz operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, o którym mowa w ust. 5 pkt 2 lit. e, o wykreśleniu klastra energii z rejestru klastrów energii.

14. Decyzja, o której mowa w ust. 12, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

15. Do decyzji, o której mowa w ust. 12, przepisy art. 16 stosuje się odpowiednio.

16. Określone przez Prezesa URE koszty budowy, utrzymania, rozbudowy i modyfikacji rejestru klastrów energii pokrywa operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, ze środków opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, na podstawie dyspozycji Prezesa URE.

Art. 38ad. 1. Koordynator klastra energii wpisanego do rejestru klastrów energii, sporządza roczne sprawozdanie zawierające:

1) ilość energii:
   a) wytworzonej łącznie przez członków klastra energii, w tym ilość energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii,
   b) w stosunku do której zastosowano zasady rozliczeń, o których mowa w art. 184k ust. 1, w podziale na członków klastra energii;
2) łączną moc zainstalowaną instalacji odnawialnego źródła energii, jednostek wytwórczych w rozumieniu art. 3 pkt 43 ustawy – Prawo energetyczne i magazynów energii, należących do członków klastra energii.

2. Koordynator klastra energii przekazuje Prezesowi URE sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy to sprawozdanie.

3. W przypadku gdy koordynator klastra energii nie przekazał sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, w terminie określonym w ust. 2 albo przekazał sprawozdanie niepełne, Prezes URE wzywa koordynatora klastra energii odpowiednio do jego złożenia albo uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, przy czym w przypadku wezwania do uzupełnienia wskazuje braki podlegające uzupełnieniu.

Art. 38ae. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, na wniosek koordynatora klastra energii wpisanego do rejestru klastrów energii, nie później niż w terminie 90 dni od dnia złożenia tego wniosku:

1) zawiera nowe albo zmienia dotychczasowe umowy o świadczenie usług dystrybucji ze wszystkimi członkami klastra energii, w celu uwzględnienia w tych umowach postanowień określających zasady:
   a) rozliczeń świadczonych usług dystrybucji,

b) świadczenia usług dystrybucji – w przypadku ustania członkostwa w klastrze energii;

2) instaluje każdemu z członków klastra energii, który nie jest prosumentem energii odnawialnej lub wytwórcą, przyłączonemu do jego sieci, dla wszystkich punktów poboru energii wskazanych w porozumieniu, o którym mowa w art. 38aa ust. 1, licznik zdalnego odczytu w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego realizując obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, instaluje w roku kalendarzowym liczniki zdalnego odczytu w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne w liczbie nie mniejszej niż 0,05 % punktów poboru energii odbiorców końcowych przyłączonych do sieci tego operatora.

3. W przypadku gdy obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie może być zrealizowany zgodnie z ust. 2, do daty zainstalowania licznika zdalnego odczytu w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego instaluje układ pomiarowo-rozliczeniowy w rozumieniu art. 3 pkt 63 ustawy – Prawo energetyczne, który umożliwia rozliczenie, o którym mowa w art. 184k ust. 1.

4. Koszty zakupu, instalacji i uruchomienia licznika zdalnego odczytu w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne oraz infrastruktury niezbędnej do jego prawidłowego działania, instalowanych zgodnie z ust. 1 pkt 2, ponosi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego i w zakresie, w jakim nie zostały one pokryte ze środków z Funduszu Modernizacyjnego, o którym mowa w art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2023 r. poz. 589 i 2029), lub z innych źródeł dofinansowania ze środków Unii Europejskiej albo budżetu państwa, stanowią one uzasadnione koszty jego działalności.

Art. 38af. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1, lub inny sprzedawca, na wniosek koordynatora klastra energii wpisanego do rejestru klastrów energii, nie później niż w terminie 90 dni od dnia złożenia tego wniosku, zawiera nowe albo zmienia dotychczasowe umowy kompleksowe ze wszystkimi członkami klastra energii w celu uwzględnienia w tych umowach postanowień określających zasady:

1) rozliczeń świadczonych usług dystrybucji,

2) świadczenia usług dystrybucji – w przypadku ustania członkostwa w klastrze energii

– przy zachowaniu dotychczasowych warunków cenowych, chyba że strony postanowią inaczej.

Art. 38ag. 1. Członek klastra energii, o którym mowa w art. 2 pkt 15a lit. a–c, uczestniczący w klastrze wpisanym do rejestru klastrów energii, zwany dalej „nabywcą", może, z zastosowaniem ust. 2–9, zawrzeć umowę sprzedaży, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, której przedmiotem będzie dostawa, na własny użytek tego członka klastra, przez innego członka tego klastra energii wytworzonych przez niego energii elektrycznej, ciepła lub paliw, wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii wskazanych we wniosku, o którym mowa w art. 38ac ust. 4.

2. Nabywca informuje:

1) członków klastra energii o możliwości zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1;
2) na swojej stronie internetowej, nie później niż 30 dni przed dniem przekazania informacji, o której mowa w pkt 1, o istnieniu klastra energii, którego jest członkiem, oraz o zamiarze zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2 pkt 1, zawiera:

1) opis przedmiotu umowy, o której mowa w ust. 1;
2) określenie ilości energii elektrycznej, ciepła lub paliw, stanowiącej przedmiot dostaw;
3) minimalną ilość energii elektrycznej, ciepła lub paliw, przypadającą na jednego członka klastra energii, zawierającego umowę, o której mowa w ust. 1, a także dodatkowe warunki zawarcia tej umowy, w przypadku gdy członek klastra energii zadeklaruje dostawy w ilości mniejszej niż minimalna;
4) harmonogram dostaw energii elektrycznej, ciepła lub paliw, obejmujący ilości i terminy dostaw;
5) maksymalną cenę oferowaną za dostawę energii elektrycznej, ciepła lub paliw;
6) termin i miejsce składania zgłoszenia zainteresowania zawarciem umowy, o której mowa w ust. 1, zwanego dalej „zgłoszeniem".

4. Załącznikiem do informacji, o której mowa w ust. 2 pkt 1, jest wzór umowy, o której mowa w ust. 1.

5. Oprócz postanowień, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności warunki odstąpienia od umowy oraz zasady podwyższania wolumenu dostaw energii elektrycznej, ciepła lub paliw w związku z zaprzestaniem lub ograniczeniem dostaw przez innych dostawców będących członkami klastra energii.

6. Zgłoszenie zawiera:

1) oznaczenie członka klastra energii składającego zgłoszenie;
2) zadeklarowaną wielkość dostaw energii elektrycznej, ciepła lub paliw;
3) wskazanie instalacji odnawialnego źródła energii, określonej we wniosku, o którym mowa w art. 38ac ust. 4, w której będzie wytwarzana energia elektryczna, ciepło lub paliwa stanowiące przedmiot dostawy;
4) informację o akceptacji wskazanych w ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 5 warunków umowy, o której mowa w ust. 1.

7. Nabywca zawiera umowy ze wszystkimi członkami klastra energii, którzy złożą kompletne zgłoszenie w terminie i miejscu określonymi zgodnie z ust. 3 pkt 6.

8. W przypadku gdy ilość energii elektrycznej, ciepła lub paliw, o której mowa w ust. 3 pkt 2, jest mniejsza niż łączna wielkość dostaw zadeklarowana w zgłoszeniach, w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, ze wszystkimi członkami klastra energii, którzy złożyli te zgłoszenia, zadeklarowane wielkości dostaw zmniejsza się proporcjonalnie.

9. Nabywca, w terminie 14 dni od dnia zawarcia ostatniej umowy, o której mowa w ust. 1, informuje członków klastra energii o zawarciu tych umów.

Art. 38b. (uchylony)

Art. 38c. 1. Spółdzielnia energetyczna działa na obszarze jednego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub sieci dystrybucyjnej gazowej lub ciepłowniczej, zaopatrujących w energię elektryczną, biogaz, biogaz rolniczy, biometan lub ciepło wytwórców i odbiorców będących członkami tej spółdzielni, których instalacje są przyłączone do sieci danego operatora lub do danej sieci ciepłowniczej.

1a. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o członku spółdzielni energetycznej, należy przez to rozumieć podmiot:

1) którego instalacja jest przyłączona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci dystrybucyjnej gazowej, lub sieci ciepłowniczej;
2) do którego biogaz lub biogaz rolniczy, lub biometan, wytwarzane przez spółdzielnię energetyczną lub jej członków ze źródeł odnawialnych, są dostarczane w inny sposób niż za pośrednictwem sieci dystrybucyjnej gazowej.

2. Obszar działania spółdzielni energetycznej ustala się na podstawie wskazanych przez spółdzielnię energetyczną:

1) punktów poboru energii wytwórców i odbiorców energii elektrycznej, będących członkami tej spółdzielni energetycznej, przyłączonych do zdefiniowanej obszarowo sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub
2) miejsc przyłączenia do sieci ciepłowniczej wytwórców i odbiorców ciepła, będących członkami tej spółdzielni energetycznej, lub
3) miejsc przyłączenia do sieci dystrybucyjnej gazowej wytwórców i odbiorców, będących członkami tej spółdzielni energetycznej, lub miejsc wytwarzania oraz zużycia biogazu lub biogazu rolniczego, lub biometanu ze źródeł odnawialnych.

3. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje ze spółdzielnią energetyczną, w tym również z poszczególnymi jej członkami, rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne przez spółdzielnię energetyczną i jej członków w stosunku ilościowym 1 do 0,6.

4. Rozliczenia ilości energii, o którym mowa w ust. 3, dokonuje się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej.

[5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dane pomiarowe obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej wprowadzonej do jego sieci dystrybucyjnej i z tej sieci pobranej, przez wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej przed i po sumarycznym jej bilansowaniu z wszystkich faz.]

<5. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, uzyskuje od operatora informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy – Prawo

2025-12-04

Nowe brzmienie ust. 5 w art. 38c wejdzie w życie z dn. 20.10.2026 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1093, 1642 i 2269, z 2023 r. poz. 1113, 1681 i

energetyczne dane pomiarowe przekazane uprzednio do centralnego systemu informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy – Prawo energetyczne przez właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej wprowadzonej do jego sieci i pobranej z jego sieci dystrybucyjnej przez wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej po wcześniejszym sumarycznym bilansowaniu ilości energii wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej z wszystkich faz dla trójfazowych instalacji.>

5a. Na wniosek spółdzielni energetycznej zamierzającej wystąpić z wnioskiem o umieszczenie jej danych w odpowiednim wykazie, o którym mowa w art. 38f ust. 3 albo 4, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego udostępnia historyczne dobowo-godzinowe dane pomiarowe za okres ostatnich pełnych 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o udostępnienie tych danych w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 14, pod warunkiem że operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego posiada takie dane.

6. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje ze spółdzielnią energetyczną rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej po sumarycznym jej bilansowaniu z wszystkich faz na podstawie danych pomiarowych, o których mowa w ust. 5.

7. Od ilości energii elektrycznej wytworzonej we wszystkich instalacjach odnawialnych źródeł energii spółdzielni energetycznej, a następnie zużytej przez wszystkich odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej, w tym ilości energii elektrycznej rozliczonej w sposób, o którym mowa w ust. 3, wytwórca i odbiorca energii elektrycznej, będący członkami tej spółdzielni energetycznej:

1) nie uiszczają na rzecz sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, opłat z tytułu jej rozliczenia;
2) opłaty za świadczenie usług dystrybucji, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej wytworzonej we wszystkich instalacjach odnawialnego źródła energii spółdzielni energetycznej i wprowadzonej do sieci, a następnie pobranej przez wszystkich wytwórców i odbiorców, będących członkami tej spółdzielni energetycznej, w tym ilości energii elektrycznej rozliczonej

w sposób, o którym mowa w ust. 3, uiszczają do wysokości wynikającej z wartości energii elektrycznej określonej w ust. 11; należności z tego tytułu na rzecz operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a.

8. Rozliczeniu podlega energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej nie wcześniej niż na 12 miesięcy przed datą wprowadzenia tej energii do sieci. Jako datę wprowadzenia energii elektrycznej do sieci przyjmuje się ostatni dzień danego miesiąca kalendarzowego, w którym ta energia została wprowadzona do sieci, z zastrzeżeniem, że okresem rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, a niewykorzystana energia elektryczna w danym okresie rozliczeniowym przechodzi na kolejne okresy rozliczeniowe, jednak nie dłużej niż na kolejne 12 miesięcy od daty wprowadzenia tej energii do sieci.

9. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a:

1) informuje spółdzielnię energetyczną oraz jej członków o ilości rozliczonej energii, o której mowa w ust. 3, zgodnie z okresami rozliczeniowymi;
2) zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, za pomocą którego udostępnia:
   a) spółdzielni energetycznej – dane pomiarowe, o których mowa w ust. 5, z podziałem na poszczególnych jej członków i szczegółowe informacje dotyczące rozliczenia, o którym mowa w ust. 6,
   b) poszczególnym członkom spółdzielni energetycznej – dane pomiarowe, o których mowa w ust. 5, dotyczące tych członków.

10. Wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji przez podmiot będący członkiem spółdzielni energetycznej i niebędący przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, a następnie wprowadzanie tej energii do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, która podlega rozliczeniu, o którym mowa w ust. 3, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców.

11. Nadwyżką ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci przez wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej dysponuje sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu pokrycia kosztów rozliczenia, w tym opłat, o których mowa w ust. 7.

11a. Wartość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 11, określa się na podstawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.

11b. Opłaty za świadczenie usług dystrybucji, o których mowa w ust. 7 pkt 2, stanowią uzasadnione koszty działalności operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w części, w jakiej nie zostały one zrekompensowane wartością energii elektrycznej, o której mowa w ust. 7 pkt 2, oraz korzyściami dla tego operatora w następstwie działalności spółdzielni energetycznej.

12. Nadwyżka ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 11, nie stanowi przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

13. W odniesieniu do ilości energii elektrycznej wytworzonej we wszystkich instalacjach odnawialnych źródeł energii spółdzielni energetycznej, a następnie zużytej przez wszystkich odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej, w tym ilości energii elektrycznej rozliczonej w sposób, o którym mowa w ust. 3:

1) nie nalicza się i nie pobiera:
   a) opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1,
   b) opłaty mocowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2131),
   c) opłaty kogeneracyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
2) nie stosuje się obowiązków, o których mowa w:
   a) art. 52 ust. 1,
   b) art. 10 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej;
3) uznaje się, że jest ona zużyciem energii elektrycznej wyprodukowanej przez dany podmiot w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym i z tego tytułu podlega zwolnieniu od podatku akcyzowego, pod warunkiem że łączna moc zainstalowana elektryczna wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii spółdzielni energetycznej nie przekracza 1 MW.

14. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres oraz sposób dokonywania rejestracji danych pomiarowych oraz bilansowania ilości energii, o których mowa w ust. 5,
2) szczegółowy sposób dokonywania rozliczenia, o którym mowa w ust. 6, oraz sposób wyliczenia opłat, o których mowa w ust. 7, z uwzględnieniem cen i stawek opłat w poszczególnych grupach taryfowych stosowanych wobec spółdzielni energetycznej i poszczególnych jej członków,
3) szczegółowy zakres danych pomiarowych, o których mowa w ust. 5:
   a) przekazywanych między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz sposób przekazywania tych danych,
   b) udostępnianych przez sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, spółdzielni energetycznej i poszczególnym członkom tej spółdzielni oraz sposób udostępniania tych danych w systemie teleinformatycznym,

3a) szczegółowy zakres informacji dotyczących rozliczenia, o którym mowa w ust. 6,
4) szczegółowy podmiotowy zakres spółdzielni energetycznej

– mając na uwadze potrzebę ujednolicenia sposobu dokonywania rozliczeń oraz ochronę ich interesów, a także bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie systemu elektroenergetycznego.

Art. 38d. (uchylony)

Art. 38da. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, na którego obszarze spółdzielnia energetyczna ma zamiar rozpocząć działanie w zakresie wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, jest obowiązany do:

1) zawarcia ze sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, umowy o świadczenie usług dystrybucji albo do dokonania zmiany zawartej umowy o świadczenie usług dystrybucji w celu umożliwienia dokonywania przez tego sprzedawcę rozliczenia, o którym mowa w art. 38c ust. 3, w terminie 21 dni od dnia złożenia przez spółdzielnię energetyczną wniosku o zawarcie albo zmianę takiej umowy przez tego sprzedawcę;
2) zainstalowania każdemu z członków spółdzielni energetycznej licznika zdalnego odczytu w rozumieniu art. 3 pkt 64 ustawy – Prawo energetyczne, w terminie 4 miesięcy od dnia wystąpienia przez spółdzielnię energetyczną z wnioskiem o zainstalowanie takiego licznika.

2. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, na wniosek spółdzielni energetycznej, nie później niż w terminie 90 dni od dnia złożenia tego wniosku:

1) przedstawia ofertę zawarcia nowej albo zmiany dotychczasowej umowy:
   a) kompleksowej, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, ze wskazanym przez spółdzielnię energetyczną odbiorcą będącym członkiem tej spółdzielni, w celu umożliwienia rozliczenia, o którym mowa w art. 38c ust. 3,
   b) o świadczenie usług bilansowania handlowego ze wskazanym przez spółdzielnię energetyczną wytwórcą będącym członkiem tej spółdzielni, w celu umożliwienia rozliczenia, o którym mowa w art. 38c ust. 3;
2) zawiera ze spółdzielnią energetyczną umowę, w której określa:
   a) zasady i terminy informowania przez spółdzielnię energetyczną o zmianach w liczbie członków spółdzielni lub zmianach w zakresie punktów poboru energii należących do poszczególnych członków danej spółdzielni energetycznej,
   b) zasady rozliczeń z poszczególnymi członkami spółdzielni energetycznej, w zakresie nieuregulowanym w przepisach wydanych na podstawie art. 38c ust. 14,
   c) sposób i warunki udostępniania spółdzielni energetycznej i poszczególnym członkom tej spółdzielni danych pomiarowych, w tym zakres i format tych danych,
   d) prawa i obowiązki sprzedawcy, spółdzielni energetycznej oraz jej członków w zakresie stosowania rozliczenia, o którym mowa w art. 38c ust. 3, a także udostępniania lub przekazywania informacji wynikających z ustawy.

3. Do umowy, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, stosuje się art. 4j ustawy – Prawo energetyczne. Zmiana sprzedawcy lub wypowiedzenie tej umowy, a także zakończenie bilansowania handlowego wytwórcy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, przez sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, może nastąpić wyłącznie ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego.

4. Energię elektryczną wprowadzoną do sieci przez wytwórcę, który zawarł umowę, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, uznaje się za energię elektryczną dostarczoną przez tego wytwórcę na rzecz spółdzielni energetycznej.

5. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, uwzględnia w rozliczeniu, o którym mowa w art. 38c ust. 3, ze wszystkimi odbiorcami, którzy zawarli umowę, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, energię elektryczną wprowadzoną przez wytwórców, którzy zawarli umowę, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38c ust. 14 i w umowie, o której mowa w ust. 2 pkt 2, do dnia poinformowania przez spółdzielnię energetyczną o wypowiedzeniu członkostwa danego członka spółdzielni energetycznej lub rozwiązania umowy, o której mowa w ust. 2 pkt 1, na zasadach określonych w art. 4j ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 38e. 1. Spółdzielnia energetyczna spełnia łącznie następujące warunki:

1) prowadzi działalność na obszarze nie więcej niż 3 gmin bezpośrednio sąsiadujących ze sobą;
2) (uchylony)
3) w przypadku gdy przedmiotem jej działalności jest wytwarzanie:
   a) energii elektrycznej, łączna moc zainstalowana elektryczna wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii nie przekracza 10 MW, a ich sprawność wytwarzania energii elektrycznej umożliwia pokrycie w ciągu roku nie mniej niż 70 % potrzeb własnych spółdzielni energetycznej i jej członków,
   b) ciepła, łączna moc osiągalna cieplna nie przekracza 30 MW,
   c) biogazu lub biogazu rolniczego, roczna wydajność wszystkich instalacji nie przekracza 40 mln m^3,
   d) biometanu, roczna wydajność wszystkich instalacji nie przekracza 20 mln m^3.

2. Koszty bilansowania handlowego energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 400 kW pokrywa w całości sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a.

3. Wystąpienie ze spółdzielni energetycznej na skutek wypowiedzenia może nastąpić nie wcześniej niż z końcem danego okresu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 38c ust. 8.

Art. 38f. 1. Działalność spółdzielni energetycznej w zakresie zaopatrzenia w:

1) energię elektryczną wprowadzaną do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub
2) ciepło, lub
3) biogaz lub biogaz rolniczy, lub biometan

– może być prowadzona na rzecz wszystkich lub wybranych członków tej spółdzielni wyłącznie w instalacjach odnawialnego źródła energii stanowiących własność spółdzielni energetycznej lub jej członków.

2. Spółdzielnia energetyczna może podjąć działalność po zamieszczeniu jej danych we właściwym wykazie spółdzielni energetycznych.

3. Dyrektor Generalny KOWR prowadzi wykaz spółdzielni energetycznych działających na obszarach gmin wiejskich i miejsko-wiejskich w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej, zwany dalej „Wykazem spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR".

4. Prezes URE prowadzi wykaz spółdzielni energetycznych działających na obszarach gmin miejskich w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej, zwany dalej „Wykazem spółdzielni energetycznych Prezesa URE".

Art. 38g. 1. Dyrektor Generalny KOWR oraz Prezes URE zamieszczają dane spółdzielni energetycznej, każdy w prowadzonym przez siebie wykazie spółdzielni energetycznych, na wniosek tej spółdzielni.

2. Wniosek o zamieszczenie w wykazie spółdzielni energetycznych zawiera:

1) nazwę i adres siedziby spółdzielni;
2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
3) określenie:
   a) obszaru i przedmiotu prowadzonej działalności,
   b) liczby członków spółdzielni oraz punktów poboru energii lub punktów przyłączenia gazowego, lub węzła ciepłowniczego, lub miejsc wytwarzania oraz zużycia biogazu lub biogazu rolniczego, lub biometanu,
   c) rocznego zapotrzebowania na poszczególne rodzaje energii będące przedmiotem działalności,
   d) liczby i rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii,

e) mocy zainstalowanej elektrycznej lub mocy zainstalowanej cieplnej, lub rocznej wydajności produkcji biogazu, biogazu rolniczego lub biometanu, poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii,

f) lokalizacji instalacji odnawialnego źródła energii,

g) sprzedawcy energii, z którym zamierza współpracować spółdzielnia energetyczna,

h) rodzaj gminy, na obszarze której spółdzielnia będzie prowadzić działalność.

3. Do wniosku o zamieszczenie w wykazie spółdzielni energetycznych dołącza się:

1) oświadczenie następującej treści:

„Zarząd spółdzielni oświadcza, że:

1) dane zawarte we wniosku o zamieszczenie w wykazie spółdzielni energetycznych są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane są Zarządowi spółdzielni i spółdzielnia spełnia warunki, o których mowa w art. 38e ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;

3) zobowiązuje się do wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu, lub biogazu rolniczego, lub biometanu, lub ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii, obrotu nimi lub ich magazynowania, dokonywanych w ramach działalności wykonywanej wyłącznie na rzecz spółdzielni energetycznej oraz jej członków.”;

2) statut spółdzielni, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze lub ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, zawiera również:

1) nazwę spółdzielni energetycznej i adres jej siedziby;

2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;

3) podpisy osób upoważnionych do reprezentowania spółdzielni.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w ust. 2, lub do wniosku nie dołączono oświadczenia lub statutu spółdzielni, o których mowa w ust. 3, odpowiednio Dyrektor Generalny KOWR albo Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje jego pozostawienie bez rozpoznania.

6a. Dyrektor Generalny KOWR prostuje z urzędu wpis w wykazie spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR zawierający oczywiste błędy.

6b. Prezes URE prostuje z urzędu wpis w wykazie spółdzielni energetycznych Prezesa URE zawierający oczywiste błędy.

7. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę danych zamieszczonych w wykazie spółdzielni energetycznych.

Art. 38h. 1. Zamieszczeniu w Wykazach spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR oraz Prezesa URE podlegają dane, o których mowa w art. 38g ust. 2 pkt 1, 2 oraz pkt 3 lit. a, b, d oraz e.

2. Wykaz spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR oraz Wykaz spółdzielni energetycznych Prezesa URE może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Wykaz spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR oraz Wykaz spółdzielni energetycznych Prezesa URE jest jawny.

Art. 38i. Spółdzielnia energetyczna zamieszczona w Wykazie spółdzielni energetycznych:

1) Dyrektora KOWR – jest obowiązana informować Dyrektora Generalnego KOWR,
2) Prezesa URE – jest obowiązana informować Prezesa URE

– o każdej zmianie danych, o których mowa w art. 38g ust. 2, a w szczególności o zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności, pod rygorem wykreślenia odpowiednio z Wykazu spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR albo Wykazu spółdzielni energetycznych Prezesa URE.

Art. 38j. 1. Dyrektor Generalny KOWR niezwłocznie wydaje zaświadczenie o zamieszczeniu danych spółdzielni energetycznej w Wykazie spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR.

1a. Prezes URE niezwłocznie wydaje zaświadczenie o zamieszczeniu danych spółdzielni energetycznej w Wykazie spółdzielni energetycznych Prezesa URE.

2. Zaświadczenie o zamieszczeniu danych spółdzielni energetycznej w Wykazie spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR oraz Wykazie spółdzielni energetycznych Prezesa URE zawiera dane, o których mowa w art. 38g ust. 2.

Art. 38k. 1. Dyrektor Generalny KOWR, w drodze decyzji, odmawia zamieszczenia spółdzielni w Wykazie spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR, w przypadku gdy spółdzielnia nie spełnia warunków, o których mowa w art. 38e.

2. Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia zamieszczenia spółdzielni w Wykazie spółdzielni energetycznych Prezesa URE, w przypadku gdy spółdzielnia nie spełnia warunków, o których mowa w art. 38e.

Art. 38l. 1. Dyrektor Generalny KOWR, w drodze decyzji, wykreśla dane spółdzielni energetycznej z Wykazu spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR, w przypadku gdy spółdzielnia energetyczna:

1) przestała spełniać warunek, o którym mowa w art. 38e ust. 1 pkt 1;
2) nie usunęła naruszenia któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 38e ust. 1 pkt 3, w terminie wyznaczonym przez Dyrektora KOWR;
3) złożyła oświadczenie, o którym mowa w art. 38g ust. 3 pkt 1, niezgodnie ze stanem faktycznym;
4) złożyła wniosek o wykreślenie jej danych z Wykazu spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR.

2. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 Dyrektor Generalny KOWR wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. Spółdzielnia energetyczna, którą wykreślono z Wykazu spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR, z powodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, na danym obszarze może ubiegać się o ponowne zamieszczenie w tym wykazie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wykreślenia.

5. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje informację o wydaniu decyzji o której mowa w ust. 1, właściwemu dla danej spółdzielni energetycznej sprzedawcy energii.

Art. 38la. 1. Prezes URE, w drodze decyzji, wykreśla dane spółdzielni energetycznej z Wykazu spółdzielni energetycznych Prezesa URE, w przypadku gdy spółdzielnia energetyczna:

1) przestała spełniać warunek, o którym mowa w art. 38e ust. 1 pkt 1;
2) nie usunęła naruszenia któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 38e ust. 1 pkt 3, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE;
3) złożyła oświadczenie, o którym mowa w art. 38g ust. 3 pkt 1, niezgodnie ze stanem faktycznym;
4) złożyła wniosek o wykreślenie jej danych z Wykazu spółdzielni energetycznych Prezesa URE.

2. Przed wydaniem decyzji na podstawie ust. 1 pkt 2 Prezes URE wyznacza termin usunięcia stwierdzonych naruszeń.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. Spółdzielnia energetyczna, którą wykreślono z Wykazu spółdzielni energetycznych Prezesa URE, z powodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, na danym obszarze może ubiegać się o ponowne zamieszczenie w tym wykazie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wykreślenia.

5. Prezes URE przekazuje informację o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwemu dla danej spółdzielni energetycznej sprzedawcy energii.

Art. 38m. Spółdzielnia energetyczna od dnia zamieszczenia jej danych w wykazie spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR albo w Wykazie spółdzielni energetycznych Prezesa URE jest obowiązana do:

1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości energii elektrycznej lub biogazu, lub biogazu rolniczego, lub biometanu, lub ciepła wytworzonych oraz zużytych przez spółdzielnię energetyczną i jej członków;
2) przekazywania odpowiednio Dyrektorowi Generalnemu KOWR albo Prezesowi URE sprawozdań rocznych, zawierających informacje, o których mowa w pkt 1, w ujęciu miesięcznym, w terminie 60 dni od zakończenia roku kalendarzowego.

<Art. 38ma. Operator informacji rynku energii udostępnia za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii zagregowane dane pomiarowe:

1) spółdzielni energetycznej wpisanej do Wykazu spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR – Dyrektorowi Generalnemu KOWR,

2) spółdzielni energetycznej wpisanej do Wykazu spółdzielni energetycznych Prezesa URE – Prezesowi URE

– dotyczące wytworzonej i wprowadzonej do sieci, a następnie pobranej energii elektrycznej przez wszystkich wytwórców i odbiorców, będących członkami spółdzielni energetycznej, w zakresie niezbędnym do prowadzenia danego wykazu spółdzielni energetycznych oraz kontroli spełniania warunków, o których mowa w art. 38e.>

Dodany art. 38ma wejdzie w życie z dn. 20.10.2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1762, z 2024 r. poz. 859 i 1847 oraz z 2025 r. poz. 759, 1535).

Art. 38n. 1. Dyrektor Generalny KOWR jest uprawniony do przeprowadzenia kontroli związanej z przedmiotem działalności spółdzielni energetycznej wpisanej do Wykazu spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR, a Prezes URE jest uprawniony do przeprowadzenia kontroli związanej z przedmiotem działalności spółdzielni energetycznej wpisanej do Wykazu spółdzielni energetycznych Prezesa URE.

2. Do czynności związanych z kontrolą, o której mowa w ust. 1, przepis art. 33 stosuje się odpowiednio.

Art. 38o. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do spółdzielni energetycznych stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze lub ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników, lub ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 39. 1. Pomoc inwestycyjna przeznaczona na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, pomniejsza cenę wynikającą z oferty, o której mowa w art. 79 ust. 3, złożonej przez wytwórcę, którego oferta wygrała aukcję.

2. Do pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, nie zalicza się:

1) wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia w rozumieniu niniejszej ustawy oraz ustawy – Prawo energetyczne, wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji

w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne oraz wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w przepisach dotyczących efektywności energetycznej;

2) środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 311);

3) wartości uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na podstawie przepisów rozdziału 6 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2023 r. poz. 589 i 2029);

4) w przypadku zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii – pomocy przeznaczonej na budowę lub eksploatację tej instalacji, mających miejsce przed rozpoczęciem jej modernizacji;

5) wynagrodzenia z tytułu uczestnictwa w rynku mocy, o którym mowa w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy, lub wsparcia udzielonego na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

3. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, jest wyrażana w kwocie pieniężnej, po przeliczeniu jej w sposób pozwalający na ustalenie kwoty, jaką otrzymałby beneficjent pomocy, gdyby została ona udzielona w formie dotacji, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

4. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, oblicza się na dzień złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, według następującego wzoru:

$$PI_c = \sum_{i=u}^{j} \left(PI_i * \prod_{i}^{j} (1 + r_i) \right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych,

PI_i – wartość w roku „i” pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, udzielonej od dnia 1 października 2005 r., wyrażoną w złotych, udzieloną w danym roku „i”,

j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9,

i – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „u” do roku kalendarzowego „j”,

u – rok kalendarzowy, w którym po raz pierwszy udzielono pomocy inwestycyjnej przeznaczonej na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, oznaczonej symbolem PI_i,

r_i – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „i” określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, zwanego dalej „Prezesem GUS”, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym wartość r_i dla roku kalendarzowego „j” wynosi 0; w przypadku gdy do dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, stopa referencyjna w roku „i” nie została opublikowana, należy przyjąć spadek lub wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych z listopada roku „i”, w ujęciu rok do roku.

5. Wytwórcy, o których mowa w art. 72 ust. 1, dokonują obliczenia ceny skorygowanej stanowiącej cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, według następującego wzoru:

$$C_s = C_0 - \frac{PI_c}{I + I_{PM_{OZE}}},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_s – cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh; w przypadku nieudzielenia pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wartość C_s jest równa wartości C_o,

C_o – cenę, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, wynikającą z oferty, wyrażoną w zł/MWh,

PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, obliczoną zgodnie z ust. 4,

I – ilość energii elektrycznej, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, wyrażoną w MWh, wynikającą z oferty,

I_{pMOZE} – ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh, w odniesieniu do której Prezes URE od dnia 1 października 2005 r. do dnia złożenia oferty, o której mowa w art. 79, wydał świadectwa pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii z odnawialnych źródeł energii; w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 i 3, wartość I_{PMOZE} wynosi 0.

6. Do oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, wytwórca, o którym mowa w art. 72 ust. 1, dołącza informacje o wielkości udzielonej pomocy publicznej obliczonej zgodnie z ust. 3 i 4, oraz cenie skorygowanej, obliczonej zgodnie z ust. 5.

7. W przypadku gdy po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, wytwórcy, o którym mowa w art. 72 ust. 1, którego oferta wygrała aukcję, zostanie udzielona pomoc inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, lub wzrośnie wartość tej pomocy, wytwórca ten jest zobowiązany do przekazania Prezesowi URE, najpóźniej w dziesiątym dniu miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło udzielenie takiej pomocy, oświadczenia zawierającego jej wartość obliczoną zgodnie z ust. 3, datę jej udzielenia, wskazanie podmiotu udzielającego pomocy oraz cenę skorygowaną. Cenę skorygowaną oblicza się według następującego wzoru:

$$C_{sn} = C_s - \frac{PI}{I_p},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{sn} – nową cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, która staje się ceną skorygowaną (C_s) obowiązującą od miesiąca następującego po miesiącu złożenia oświadczenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3,

C_s – cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, z uwzględnieniem art. 92 ust. 10, obowiązującą do końca miesiąca, w którym złożono

oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, lub w którym wytwórca był obowiązany do złożenia tego oświadczenia, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3,

PI – wysokość udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, lub wzrost jej wartości, wyrażone w złotych, udzielonej po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, obliczone zgodnie z ust. 3,

I_p – ilość energii elektrycznej, wyrażonej w MWh, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, pomniejszoną o ilość energii elektrycznej sprzedanej w ramach systemu aukcyjnego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym udzielono pomocy PI, stanowiącą podstawę obowiązku zakupu energii, o którym mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3.

8. O wysokości ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 7, wytwórca powiadamia operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW – także sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 7.

9. Wytwórca, o którym mowa w art. 72 ust. 1, którego oferta wygrała aukcję, jest obowiązany do przekazywania Prezesowi URE, w całym okresie wsparcia, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, oświadczenia o nieudzieleniu pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym, albo oświadczenia o wartości tej pomocy obliczonej zgodnie z ust. 3, zawierającego datę jej udzielenia oraz wskazanie podmiotu udzielającego pomocy.

10. Zmiana wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, która uwzględniona została przy obliczaniu ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 5 i 7, polegająca na obniżeniu wartości tej pomocy, nie powoduje zmiany wartości tej ceny.

Art. 39a. 1. Pomoc inwestycyjna przeznaczona na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70a

ust. 1 lub 2, pomniejsza stałą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70e, obowiązującą w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1.

1a. Do pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, zalicza się również pomoc inwestycyjną przeznaczoną na realizację inwestycji w zakresie obiektów budowlanych i urządzeń, stanowiących całość techniczno-użytkową służącą do wytwarzania biogazu albo biogazu rolniczego na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 1, niezależnie od tego, kto otrzymał tę pomoc.

2. Do pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, nie zalicza się:

1) wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia w rozumieniu niniejszej ustawy oraz ustawy – Prawo energetyczne, wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne oraz wartości praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w przepisach dotyczących efektywności energetycznej;
2) wartości uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w rozumieniu przepisów rozdziału 6 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
3) w przypadku zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii – pomocy przeznaczonej na budowę lub eksploatację tej instalacji, mających miejsce przed rozpoczęciem jej modernizacji;
4) wynagrodzenia z tytułu uczestnictwa w rynku mocy, o którym mowa w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy, lub wsparcia udzielonego na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

3. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, jest wyrażana w kwocie pieniężnej, po przeliczeniu jej w sposób pozwalający na ustalenie kwoty, jaką otrzymałby beneficjent pomocy, gdyby została ona udzielona w formie dotacji, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

4. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, oblicza się na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, według następującego wzoru:

$$PI_c = \sum_{i=u}^{j} \left(PI_i * \prod_{i}^{j} (1 + r_i) \right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych,

PI_i – wartość w roku „i" pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, udzielonej od dnia 1 października 2005 r., wyrażoną w złotych, udzieloną w danym roku „i",

j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca złożył deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1,

i – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „u" do roku kalendarzowego „j",

u – rok kalendarzowy, w którym po raz pierwszy udzielono pomocy inwestycyjnej na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70a ust. 1 albo 2, oznaczonej symbolem PI_i,

r_i – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „i" określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", przy czym wartość r_i dla roku kalendarzowego „j" wynosi 0; w przypadku gdy do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, stopa referencyjna w roku „i" nie została opublikowana, należy przyjąć spadek lub wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych z listopada roku „i", w ujęciu rok do roku.

5. Wytwórcy, o których mowa w art. 70b ust. 1, dokonują obliczenia ceny skorygowanej stanowiącej cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70c ust. 2 albo 6, według następującego wzoru:

$$C_s = C_0 - \frac{PI_c}{I + I_{PM_{OZE}}},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_s – cenę zakupu, o której mowa w art. 70c ust. 2 albo 6, skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh; w przypadku nieudzielenia pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wartość C_s jest równa wartości C_o,

C_o – cenę, o której mowa w art. 70e, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1,

PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, obliczoną zgodnie z ust. 4,

I – ilość energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 3 pkt 2, wyrażoną w MWh, określoną przez wytwórcę w deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, powiększoną o ilość energii planowaną do wytworzenia w okresie od planowanej daty uzyskania przez wytwórcę zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, do daty rozpoczęcia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej określonej przez wytwórcę w deklaracji,

I_{pMOZE} – ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh, w odniesieniu do której Prezes URE od dnia 1 października 2005 r. do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, wydał świadectwa pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii z odnawialnych źródeł energii oraz ilość energii, w odniesieniu do której operator rozliczeń energii odnawialnej, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii na potrzeby aukcyjnego systemu wsparcia do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, rozliczył ujemne saldo zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3; w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 i 3, wartość I_{PMOZE} wynosi 0.

6. W ramach składanego przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, wytwórca ten przekazuje informacje o wielkości udzielonej pomocy publicznej przeliczonej i obliczonej zgodnie z ust. 3 i 4, oraz cenie skorygowanej, obliczonej zgodnie z ust. 5.

7. W przypadku, w którym po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, zostanie udzielona pomoc inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, lub wzrośnie wartość tej pomocy, wytwórca, o którym mowa w art. 70b

ust. 1, jest zobowiązany do przekazania Prezesowi URE, najpóźniej w dziesiątym dniu miesiąca następującego po upływie miesiąca, w którym nastąpiło udzielenie pomocy, oświadczenia zawierającego jej wartość przeliczoną zgodnie z ust. 3, datę jej udzielenia, wskazanie podmiotu udzielającego pomocy inwestycyjnej oraz cenę skorygowaną. Cenę skorygowaną oblicza się według następującego wzoru:

$$C_{sn} = C_s - \frac{PI}{I_p},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{sn} – nową cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, która staje się ceną skorygowaną (C_s) obowiązującą od miesiąca następującego po miesiącu złożenia oświadczenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70e ust. 1,

C_s – cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą do końca miesiąca, w którym złożono oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, lub w którym wytwórca był obowiązany do złożenia tego oświadczenia, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 70e ust. 1,

PI – wysokość udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, lub wzrost jej wartości, wyrażone w złotych, udzielonej po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, obliczone zgodnie z ust. 3,

I_p – ilość energii elektrycznej, wyrażonej w MWh, o której mowa w art. 70b ust. 3 pkt 2, pomniejszoną o ilość energii elektrycznej wytworzonej oraz wprowadzonej do sieci i sprzedanej zgodnie z art. 70a–70f do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym udzielono pomocy inwestycyjnej, o której mowa w objaśnieniu symbolu PI.

8. O wysokości ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 7, wytwórca powiadamia:

1) sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1, albo

2) operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2

– w terminie wskazanym w ust. 7.

9. Wytwórca, o którym mowa w art. 70b ust. 1, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, jest obowiązany do przekazywania Prezesowi URE, w całym okresie wsparcia, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, oświadczenia o nieudzieleniu pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym, albo oświadczenia o wartości tej pomocy, przeliczonej zgodnie z ust. 3, zawierającego datę jej udzielenia oraz wskazanie podmiotu udzielającego pomocy.

10. Zmiana wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, która została uwzględniona przy obliczaniu ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 5, 7, 11 i 12, polegająca na obniżeniu wartości tej pomocy, nie powoduje zmiany wartości tej ceny.

11. W przypadku gdy po dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, informacje lub oświadczenie, o których mowa w art. 70b ust. 4 pkt 4, stały się nieaktualne, wytwórcy, o których mowa w art. 70b ust. 1, najpóźniej w dziesiątym dniu miesiąca następującego po upływie miesiąca, w którym nastąpiła zmiana powodująca konieczność zaktualizowania tych informacji lub oświadczenia, przekazują zaktualizowane informacje lub oświadczenie, o których mowa w art. 70b ust. 4 pkt 4, oraz oświadczenie wytwórcy zawierające wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, przeliczoną zgodnie z ust. 3, datę jej udzielenia, wskazanie podmiotu udzielającego pomocy inwestycyjnej oraz cenę skorygowaną obliczoną według następującego wzoru:

$$C_s = C_o - \frac{PI_c}{I + I_{PM_{OZE}}}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_s – cenę zakupu, o której mowa w art. 70c ust. 2 albo 6, skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą od miesiąca następującego po miesiącu złożenia zaktualizowanych informacji lub oświadczenia, o którym mowa odpowiednio w art. 70b ust. 4 pkt 4, lub w którym wytwórca był obowiązany do złożenia tych informacji lub oświadczenia, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa

w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, z uwzględnieniem art. 70e ust. 3,

C_o – cenę, o której mowa w art. 70e, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1,

I – ilość energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 3 pkt 2, wyrażoną w MWh, określoną przez wytwórcę w deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, powiększoną o ilość energii planowaną do wytworzenia w okresie od planowanej daty uzyskania przez wytwórcę zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, do daty rozpoczęcia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej określonej przez wytwórcę w deklaracji,

$I_{PM_{OZE}}$ – ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh, w odniesieniu do której Prezes URE od dnia 1 października 2005 r. do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, wydał świadectwa pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii z odnawialnych źródeł energii oraz ilość energii, w odniesieniu do której operator rozliczeń energii odnawialnej, od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii na potrzeby aukcyjnego systemu wsparcia do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, rozliczył ujemne saldo zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3; w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 i 3, wartość $I_{PM_{OZE}}$ wynosi 0,

PI_c – sumę wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, obliczoną na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, według następującego wzoru:

$$PI_c = \sum_{i=u}^{j}[PI_i * \prod_{m=i}^{j}(1 + r_m)] + \sum_{k=j}^{s}[PI_k * \prod_{n=j}^{k}\frac{1}{(1 + r_n)}]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca złożył deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1,

i – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „u” do roku kalendarzowego „j”,

u – rok kalendarzowy, w którym po raz pierwszy udzielono pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, oznaczonej symbolem PI_i,

PI_i – wartość w roku „i” pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, udzielonej od dnia 1 października 2005 r. do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, wyrażoną w złotych, udzieloną w danym roku „i”,

m – kolejne lata pomiędzy rokiem otrzymania danej pomocy inwestycyjnej „i” a rokiem „j”,

r_m – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „m” określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym wartość r_m dla roku kalendarzowego „j” wynosi 0,

s – rok kalendarzowy, w którym została udzielona ostatnia uwzględniona pomoc inwestycyjna, o której mowa w ust. 1,

k – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „j” do roku kalendarzowego „s”,

PI_k – wartość w roku „k” pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, udzielonej po dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, wyrażoną w złotych, udzieloną w danym roku „k”,

n – kolejne lata pomiędzy rokiem „j” a rokiem otrzymania danej pomocy „k”,

r_n – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „n” określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym wartość r_n dla roku kalendarzowego „j” wynosi 0; w przypadku gdy w dniu złożenia lub upływu terminu złożenia, zgodnie z niniejszym przepisem, oświadczenia wytwórcy, w zakresie pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1,

stopa referencyjna w roku „n” nie została opublikowana, należy przyjąć spadek lub wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych z listopada roku „n-1”, w ujęciu rok do roku.

12. W przypadku gdy po dniu złożenia, zgodnie z ust. 11, oświadczenia wytwórcy, w zakresie pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, zostanie udzielona nowa pomoc inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, lub wzrośnie wartość pomocy inwestycyjnej wskazanej w oświadczeniu, stosuje się ust. 7.

Art. 40. 1. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 70c ust. 2 oraz art. 92 ust. 1, wykonuje wyznaczony przez Prezesa URE sprzedawca energii elektrycznej, zwany dalej „sprzedawcą zobowiązanym”, na podstawie umowy, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

1a.[5)] Sprzedawca zobowiązany, o którym mowa w ust. 1, ma obowiązek dokonać rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1–3 oraz w art. 38c ust. 3, chyba że rozliczenia dokonuje sprzedawca wybrany przez prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej lub spółdzielnię energetyczną, na podstawie umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży.

1aa.[3)] Sprzedawcą wybranym, o którym mowa w ust. 1a, może być także sprzedawca zobowiązany.

1ab.[6)] Sprzedawca zobowiązany, o którym mowa w ust. 1, zawiera umowę sprzedaży lub umowę kompleksową z prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, o ile wskaże on instalację odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzał energię elektryczną na własne potrzeby, wykaże się tytułem prawnym do tej instalacji, albo, w przypadku, gdy podmiot trzeci jest właścicielem instalacji odnawialnego źródła energii, wykaże się posiadaniem praw do wydawania poleceń i instrukcji temu podmiotowi, o których mowa w art. 4a ust. 4, a instalacja ta będzie spełniała wymogi wymagane przepisami prawa.

---

5) W zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, wejdzie w życie z dniem 2 lipca 2025 r. na podstawie art. 9 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

6) W zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, wejdzie w życie z dniem 2 lipca 2025 r. na podstawie art. 9 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

1ac. W przypadku spółdzielni energetycznej obowiązek rozliczenia, o którym mowa w ust. 1a, jest realizowany przez jednego sprzedawcę na podstawie zawartej z każdym członkiem danej spółdzielni energetycznej oraz spółdzielnią energetyczną umowy kompleksowej, z uwzględnieniem odpowiednich ilości energii elektrycznej wytworzonej przez spółdzielnię energetyczną lub jej członków.

1b.[3)] Obowiązek rozliczenia, o którym mowa w:

1) art. 4 ust. 1 i 1a, powstaje od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii i wprowadzenia jej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, przy czym w przypadku gdy:
   a) wytworzenie energii elektrycznej po raz pierwszy i jej wprowadzenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej nastąpiło do 31 marca 2022 r. lub gdy mikroinstalacja prosumenta energii odnawialnej została przyłączona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zgodnie z art. 4d ust. 2–11, to rozliczenia z prosumentem energii odnawialnej prowadzone są na zasadach określonych w art. 4 ust. 1,
   b) wytworzenie energii elektrycznej po raz pierwszy i jej wprowadzenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej nastąpiło od 1 kwietnia 2022 r. lub gdy mikroinstalacja prosumenta energii odnawialnej nie została przyłączona do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zgodnie z art. 4d ust. 2–11, to rozliczenia z prosumentem energii odnawialnej, prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej są prowadzone na zasadach określonych w art. 4 ust. 1a

   – i trwa przez okres kolejnych 15 lat;
2) art. 38c ust. 3, powstaje od dnia zamieszczenia przez:
   a) Dyrektora Generalnego KOWR danych spółdzielni energetycznej w Wykazie spółdzielni energetycznych Dyrektora KOWR,
   b) Prezesa URE danych spółdzielni energetycznej w Wykazie spółdzielni energetycznych Prezesa URE

   – i trwa przez okres znajdowania się danych spółdzielni w tym wykazie.

1c. Przez datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii rozumie się dzień, w którym energia elektryczna została po raz pierwszy wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.

1d.[3)] W zakresie nieuregulowanym ustawą do umów, o których mowa w ust. 1 lub w art. 41 ust. 19, w przypadku prosumenta energii odnawialnej, prosumenta zbiorowego energii odnawialnej lub prosumenta wirtualnego energii odnawialnej będącego konsumentem w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.

2. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, w terminie do dnia 15 września każdego roku, przekazują Prezesowi URE informacje dotyczące sprzedawców energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej danego operatora na obszarze działania tego operatora.

3. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego:

1) na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 31 października każdego roku, na rok następny;
2) będącego sprzedawcą energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku na obszarze działania operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 31 października każdego roku, na rok następny.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

5. W przypadku gdy operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych nie przekażą Prezesowi URE informacji, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 15 września danego roku, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego biorąc pod uwagę dane dotyczące wolumenu sprzedaży energii elektrycznej z roku poprzedniego.

5a. W przypadku gdy na obszarze działania operatora systemu dystrybucyjnego nie zostanie wyznaczony sprzedawca zobowiązany, podmiotem obowiązanym do zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 70c ust. 2 oraz art. 92 ust. 1, od wytwórców przyłączonych do sieci tego operatora, jest podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.

5b. Na realizację obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie ma wpływu zakończenie działalności przez operatora systemu elektroenergetycznego, na obszarze którego wyznaczony został sprzedawca zobowiązany.

5c. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia przez Prezesa URE sprzedawcy zobowiązanemu koncesji na wytwarzanie lub obrót energią elektryczną, do końca danego roku kalendarzowego podmiotem obowiązanym do zakupu energii elektrycznej od wytwórców przyłączonych do sieci, na której sprzedawca ten został wyznaczony, jest podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.

6. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych niezwłocznie zamieszczają na swojej stronie internetowej informację o wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego.

7. Po wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych niezwłocznie zawierają z tym sprzedawcą umowę o świadczenie usług przesyłania albo umowę o świadczenie usług dystrybucji lub dokonują zmiany tych umów w celu umożliwienia realizacji przez sprzedawcę zobowiązanego dokonania zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 70c ust. 2 lub w art. 92 ust. 1.

8. Koszty zakupu energii elektrycznej, ponoszone w związku z realizacją przez sprzedawcę zobowiązanego obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 70c ust. 2 oraz art. 92 ust. 1, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfie tego sprzedawcy, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez tego sprzedawcę odbiorcom końcowym jest obciążona tymi kosztami w równej wysokości.

9. W przypadku gdy na podstawie art. 529 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96) jest dokonywany podział spółki wyznaczonej na sprzedawcę zobowiązanego, spółka nabywająca na podstawie planu podziału prawa i obowiązki spółki dzielonej wynikające z umów zawartych przez spółkę dzieloną w wykonaniu obowiązków sprzedawcy zobowiązanego:

1) staje się sprzedawcą zobowiązanym na okres od dnia podziału do końca roku kalendarzowego następującego po upływie roku, w którym zarejestrowano podział, oraz

2) staje się z dniem podziału stroną wskazanych w planie podziału umów zawartych przez spółkę dzieloną w wykonaniu obowiązków sprzedawcy zobowiązanego w miejsce spółki dzielonej.

Art. 41. 1.[3)] Z uwzględnieniem art. 80 ust. 9, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej:

1) niewykorzystanej energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę innego niż prosument energii odnawialnej, prosument zbiorowy energii odnawialnej lub prosument wirtualny energii odnawialnej, będącego przedsiębiorcą niekorzystającym z rozliczenia zgodnie z art. 4 ust. 1–3, w mikroinstalacji z odnawialnych źródeł energii, w tym przechowywanej w magazynie energii elektrycznej lub energii elektrycznej, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1;
2) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców niekorzystającego z rozliczenia zgodnie z art. 4 ust. 1 albo ust. 1a pkt 2:
   a) pod warunkiem że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4,
   b) w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4;
3) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców niekorzystającego z rozliczenia zgodnie z art. 4 ust. 1, pod warunkiem że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4.

1a. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, chyba że zakupu dokonuje sprzedawca wybrany przez wytwórcę, o którym mowa w ust. 1.

1b. Sprzedawcą wybranym, o którym mowa w ust. 1a, może być także sprzedawca zobowiązany pod warunkiem, że będzie dokonywał zakupu energii elektrycznej na zasadach innych niż określone w ust. 3–9.

2. Warunkiem dokonania zakupu energii elektrycznej, o której mowa odpowiednio w ust. 1 albo 1a, przez danego sprzedawcę jest wprowadzenie tej energii do sieci dystrybucyjnej.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 dotyczy wyłącznie energii wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji.

4. Obowiązek zakupu oferowanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2047 r., przy czym okres ten liczy się od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

5. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

6. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4, przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej mikroinstalacji potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

7. Energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 może zostać zakupiona wyłącznie w przypadku, gdy:

1) w wyniku modernizacji mikroinstalacji nastąpił przyrost mocy zainstalowanej elektrycznej, ale nie więcej niż do 50 kW;
2) nakłady na modernizację mikroinstalacji wyniosły nie mniej niż 30 % wartości początkowej modernizowanej mikroinstalacji;
3) urządzenia wchodzące w skład zmodernizowanej mikroinstalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie później niż w terminie 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej mikroinstalacji.

8. Cena zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, wynosi 100 % średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.

9. Koszty bilansowania handlowego energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacjach, o których mowa w ust. 1, pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.

10. (uchylony)

11. (uchylony)

12. (uchylony)

13. (uchylony)

14. (uchylony)

15. (uchylony)

16. (uchylony)

17. (uchylony)

18. (uchylony)

19. Świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej, dotyczących wprowadzanej do sieci energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji przez wytwórcę innego niż prosument energii odnawialnej, odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

19a. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych są obowiązani niezwłocznie zawrzeć z wybranym sprzedawcą, o którym mowa w ust. 1a, umowę o świadczenie usług dystrybucji lub dokonują zmiany zawartych umów w celu umożliwienia realizacji przez tego sprzedawcę zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1a, w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie takiej umowy przez wybranego sprzedawcę.

20. (uchylony)

21.[3)] Ilekroć w ustawie jest mowa o godzinowych ilościach energii elektrycznej wykorzystywanych do rozliczeń prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, rozumie się przez to ilości energii elektrycznej odpowiadające okresom godzinowym lub innym, dla których wyznaczane są dane pomiarowe stanowiące podstawę rozliczeń

pomiędzy prosumentem energii odnawialnej lub prosumentem zbiorowym energii odnawialnej lub prosumentem wirtualnym energii odnawialnej, a sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a.

Art. 42. 1. Z uwzględnieniem art. 80 ust. 9, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w:

1) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, o łącznej mocy elektrycznej mniejszej niż 500 kW, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
2) (uchylony)
3) instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
4) (uchylony)

2. Warunkiem zakupu przez sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, jest zaoferowanie sprzedaży całej wytworzonej i wprowadzonej do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, w okresie co najmniej 90 następujących po sobie dni kalendarzowych.

3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2039 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

4. (uchylony)

5. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż przez 90 dni, licząc od dnia

pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii do sieci właściwego operatora, z wyłączeniem instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. (uchylony)

Art. 43. 1. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 42 ust. 1 i 5, stanowi równowartość średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.

2. Sprzedawca zobowiązany jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej zakupionej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW. Koszty bilansowania handlowego energii wytworzonej w tej instalacji pokrywa w całości sprzedawca zobowiązany dokonujący zakupu tej energii.

3. Ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

Art. 44. 1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, oraz wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje świadectwo pochodzenia tej energii potwierdzające jej wytworzenie z odnawialnych źródeł energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”.

1a. Świadectwo pochodzenia wydaje się oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej z:

1) biogazu rolniczego;

2) innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii.

2. (uchylony)

3. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla tej części energii elektrycznej, do wytworzenia której:

1) wykorzystano drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboża pełnowartościowe w przypadku:
   a) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
   b) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
   c) instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
   d) instalacji termicznego przekształcania odpadów;
2) wykorzystano drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny;
3) wykorzystano paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy;
4) wykorzystano biomasę zanieczyszczoną w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;
5) wykorzystywano substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
6) wykorzystywano, w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów:
   a) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4,

b) biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2;

7) nie dochowano minimalnego udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy, określonego w art. 60a ust. 2 lub przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2;

8) wykorzystano biomasę, która nie spełnia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonego w art. 135a ust. 3 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8.

4. (uchylony)

5. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

6. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

7. (uchylony)

8. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wykorzystujący do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego, może uzyskać świadectwo pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii elektrycznej w danym roku wyłącznie w ilości nie większej niż średnią roczną:

1) ilość energii elektrycznej wytworzoną w latach 2011–2013 przez tego wytwórcę przy wykorzystaniu biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w tej instalacji,

2) ilość energii elektrycznej wytworzoną przez tego wytwórcę przy wykorzystaniu biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w okresie wykonywania działalności gospodarczej w tej instalacji, nie dłuższym niż 3 lata – w przypadku gdy wytwórca rozpoczął wykonywanie takiej działalności po dniu 31 grudnia 2013 r.

– potwierdzonej wydanym świadectwem pochodzenia.

9. Prezes URE informuje wytwórców, o których mowa w ust. 8, o ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, dla której przysługuje świadectwo pochodzenia.

10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego przysługującego świadectwu pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 8, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz okres jego obowiązywania, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, w szczególności kierunki rozwoju odnawialnych źródeł energii.

11. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia tej energii.

12. (uchylony)

13. Wytwórca energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, może zawrzeć ze sprzedawcą zobowiązanym umowę sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, na podstawie której rozliczenia z tytułu różnicy między ilością energii elektrycznej pobraną z sieci a ilością energii elektrycznej wprowadzoną do tej sieci dokonuje się w danym półroczu. Rozliczenia dokonuje się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

14. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, świadectwo pochodzenia nie przysługuje.

15. Sprzedawca zobowiązany informuje Prezesa URE o przypadku, o którym mowa w ust. 13, w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 45. 1. Świadectwo pochodzenia wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
2) numer koncesji albo numer wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji albo rejestru wytwórców biogazu rolniczego, a w przypadku wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji – oświadczenie o zgłoszeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub w art. 20 ust. 1;
3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w określonej instalacji odnawialnego źródła energii;
4) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie dwunastu następujących po sobie miesięcy danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii została wytworzona;
5) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia;
6) wskazanie ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia, z uwzględnieniem art. 46 ust. 4;
7) oświadczenie następującej treści:

   „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

   1) do wytworzenia energii elektrycznej zaliczonej do wytworzonej z odnawialnego źródła energii nie wykorzystywano:
      a) drewna innego niż drewno energetyczne oraz zbóż pełnowartościowych w przypadku:
         – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
         – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii

elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

– instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,

– instalacji termicznego przekształcania odpadów,

b) drewna innego niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,

c) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

d) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;

2) do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;

3) do wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w pkt 2;

4) dochowany został wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 2 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2;

4a) do wytworzenia energii elektrycznej wykorzystano paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej

w pkt 2, lub biopłyny w instalacji odnawialnego źródła energii, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w pkt 2 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;

5) w okresie objętym wnioskiem energia, dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia, nie była objęta wynagrodzeniem z tytułu uczestnictwa w rynku mocy, o którym mowa w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy, lub wsparciem udzielonym na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

8) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

3. (uchylony)

3a. W przypadku wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacjach odnawialnego źródła energii, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numer tego certyfikatu wraz z datą wydania oraz terminem jego ważności.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi systemu elektroenergetycznego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objętej tym wnioskiem.

5. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii.

6. Ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii określa się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

1) generatora;

2) ogniwa fotowoltaicznego;
3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

6a. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na uprawnienia do otrzymywania świadectw pochodzenia lub gwarancji pochodzenia, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w ust. 8.

7. W przypadku braku urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach, o których mowa w ust. 6, dopuszcza się dokonywanie pomiarów w miejscu przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii do sieci operatora systemu elektroenergetycznego, pod warunkiem że instalacja odnawialnego źródła energii lub hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii nie obejmuje magazynu energii elektrycznej.

8. Magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii wyposaża się w układ pomiarowo-rozliczeniowy rejestrujący ilość energii elektrycznej wprowadzonej do magazynu energii elektrycznej i wyprowadzonej z tego magazynu, który umożliwia ustalenie ilości energii elektrycznej z podziałem na ilość energii elektrycznej pobranej z sieci, a następnie wprowadzonej do tego magazynu oraz ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, a następnie wprowadzonej do tego magazynu, niezależnie od układu pomiarowo-rozliczeniowego rejestrującego ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci przez tę instalację odnawialnego źródła energii lub hybrydową instalację odnawialnego źródła energii.

Art. 46. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 45 ust. 2 lub nie dołączono informacji, o której mowa w art. 45 ust. 3a, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE wydaje świadectwo pochodzenia albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia, w terminie 45 dni od dnia przekazania przez

operatora systemu elektroenergetycznego kompletnego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, publikuje średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z prowadzonego przez siebie rynku, na którym zawierane są transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji giełdowych sesyjnych – dla każdej godziny dostawy energii elektrycznej. Średnie ważone, o których mowa w zdaniu pierwszym, publikowane są na stronie internetowej podmiotu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1.

4. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy tej energii. Dla określenia ilości energii elektrycznej wytworzonej w godzinach tej dostawy, w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, która jest opomiarowana w sposób:

1) umożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych – przyjmuje się wskazania urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego tej instalacji;
2) uniemożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych – przyjmuje się ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji w godzinach, o których mowa w ust. 3, przy założeniu że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą zainstalowaną elektryczną.

5. Przepis ust. 4 stosuje się, jeżeli ceny, o których mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej, o których mowa w ust. 3.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. Świadectwo pochodzenia zawiera dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 8.

10. Świadectwo pochodzenia wydaje się wyłącznie w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia.

11. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

Art. 46a. Świadectwami pochodzenia, o których mowa w art. 47, są również świadectwa pochodzenia wydane na podstawie ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 47. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, monitoruje ceny, po jakich są zbywane na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, jest obowiązany do wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 pkt 1, w przypadku, gdy którakolwiek z średnioważonych cen praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia będzie niższa od wartości jednostkowej opłaty zastępczej określonej w art. 56.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, publikuje na swojej stronie internetowej:

1) miesięczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, z uwzględnieniem wszystkich transakcji sesyjnych z okresu 3 pełnych miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień publikacji tej ceny – pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca kalendarzowego;
2) roczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, z uwzględnieniem wszystkich transakcji sesyjnych z okresu ubiegłego roku kalendarzowego – pierwszego dnia roboczego każdego roku kalendarzowego.

4. Ceny, o których mowa w ust. 3, wyraża się w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh i oblicza się według wzoru:

$$P = \sum_{i=1}^{n} \frac{P_i \times V_i}{V},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P – cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

n – liczbę transakcji sesyjnych zawartych w danym okresie,

P_i – kurs ustalony dla i-tej transakcji sesyjnej wyrażony w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

V_i – wolumen obrotów i-tej transakcji sesyjnej wyrażony w MWh,

V – łączny wolumen obrotów w danym okresie, $V = \sum_{i=1}^{n} V_i$.

5. Cena, o której mowa w ust. 3:

1) pkt 1 – obowiązuje w miesiącu kalendarzowym, w którym została opublikowana;

2) pkt 2 – obowiązuje w roku kalendarzowym, w którym została opublikowana.

6. Godziny publikacji cen, o których mowa w ust. 3, określa podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

7. Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, mimo zaistnienia podstaw do realizacji obowiązku przez umorzenie świadectw pochodzenia, może wnieść opłatę zastępczą, o ile wykaże, że składał w transakcjach sesyjnych zlecenia kupna praw majątkowych wynikających ze:

1) świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4, ale z uwagi na brak ofert sprzedaży tych praw nie nabył żadnych praw na sześciu sesjach od początku roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, do 31 maja roku następnego, w zakresie określonym w art. 59 pkt 2 albo w art. 190 ust. 2 pkt 2,

2) świadectw pochodzenia innych niż wymienione w pkt 1 ale z uwagi na brak ofert sprzedaży tych praw nie nabył żadnych praw na sześciu sesjach od początku roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, do 31 maja roku następnego, w zakresie określonym w art. 59 pkt 1 albo w art. 190 ust. 2 pkt 1

– a na tych sesjach nie zawarto żadnych transakcji giełdowych sesyjnych, w których towarem giełdowym były prawa majątkowe wynikające z tych świadectw.

8. Przepisy ust. 1–6 stosuje się oddzielnie do praw majątkowych wynikających ze:

1) świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4;

2) świadectw pochodzenia innych niż określone w pkt 1.

3) (uchylony)

9. Średnioważone ceny obliczone i opublikowane z praw majątkowych, o których mowa w ust. 8 pkt 1 oraz pkt 3, dotyczą sposobu realizacji obowiązku,

o którym mowa w art. 52 ust. 1 w zakresie opisanym w art. 59 pkt 2 oraz w art. 190 ust. 2 pkt 2.

10. Średnioważone ceny obliczone i opublikowane z praw majątkowych, o których mowa w ust. 8 pkt 2, dotyczą sposobu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 w zakresie opisanym w art. 59 pkt 1 oraz w art. 190 ust. 2 pkt 1.

Art. 47a. (uchylony)

Art. 48. (uchylony)

Art. 49. (uchylony)

Art. 50. (uchylony)

Art. 51. 1. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania świadectwa pochodzenia, w przypadku gdy:

1) nie zostały spełnione warunki określone w art. 44 lub
2) wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia został złożony po upływie terminu, o którym mowa w art. 45 ust. 4.

2. Na postanowienie przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

Art. 52. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, są obowiązane:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia wydane:
   a) dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
   b) na podstawie ustawy – Prawo energetyczne lub
2) uiścić opłatę zastępczą w terminie określonym w art. 68 ust. 2 obliczoną w sposób określony w art. 56.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;
2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
3) odbiorca końcowy inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, zwanej dalej „ustawą o giełdach towarowych”, lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
4) odbiorca końcowy inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722), zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”;
5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

2a.[7)] Obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie wykonują wytwórcy energii elektrycznej w mikroinstalacji, prosumenci energii odnawialnej, prosumenci zbiorowi energii odnawialnej lub prosumenci wirtualni energii odnawialnej.

3. Odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające:

1) wykonywanie przeważającej działalności gospodarczej oznaczonej jednym z kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o których mowa w ust. 6,
2) ilość zużytej energii elektrycznej oraz ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku,
3) wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej,
4) ilość energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1, oraz opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wyrażoną w procentach

– wraz z opinią biegłego rewidenta potwierdzającą prawidłowość wyliczenia wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, prawidłowość określenia kodu Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) przeważającej działalności, oraz że odbiorca przemysłowy nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.[8)]), w terminie do dnia 15 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

4. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, wraz z informacją, o której mowa w ust. 5, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej URE, w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

---

7) W zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, wejdzie w życie z dniem 2 lipca 2025 r.

8) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53, Dz. Urz. UE L 215 z 07.07.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 89 z 16.03.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 270 z 29.07.2021, str. 39, Dz. Urz. UE L 119 z 05.05.2023, str. 159 oraz Dz. Urz. UE L 167 z 30.06.2023, str. 1.

5. Informacja zawiera:

1) nazwę i adres siedziby odbiorcy przemysłowego;
2) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub numer identyfikacji podatkowej (NIP);
3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1, oraz opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wyrażonej w procentach;
4) wskazanie, czy dany odbiorca przemysłowy jest odbiorcą przemysłowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

5a. Do składania oświadczeń, o których mowa w ust. 3, oraz sporządzania wykazu odbiorców przemysłowych i informacji, o których mowa w ust. 4 i 5, przepisów ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

6. Przez odbiorcę przemysłowego rozumie się odbiorcę końcowego:

1) którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność określona w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczona jednym z następujących kodów:
   a) 0510; 0620; 0710; 0729; 0811; 0891; 0893; 0899; 1020; 1031; 1032; 1039; 1041; 1062; 1081; 1086; 1104; 1106; 1310; 1320; 1330; 1391; 1393; 1394; 1395; 1396; 1411; 1431; 1511; 1610; 1621; 1622; 1629; 1711; 1712; 1722; 1724; 1920; 2011; 2012; 2013; 2014; 2015; 2016; 2017; 2059; 2060; 2110; 2211; 2219; 2221; 2222; 2229; 2311; 2312; 2313; 2314; 2319; 2320; 2331; 2342; 2343; 2344; 2349; 2351; 2391; 2399; 2410; 2420; 2431; 2432; 2434; 2442; 2443; 2444; 2445; 2446; 2451; 2550; 2561; 2571; 2593; 2594; 2611; 2720; 2731; 2732; 2790; 2815; 3091; 3099 albo
   b) 1011; 1012; 1042; 1051; 1061; 1072; 1073; 1082; 1085; 1089; 1091; 1092; 1107; 1723; 1729; 2051; 2052; 2332; 2352; 2365; 2452; 2453; 2591; 2592; 2932;
2) dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej:
   a) wynosi nie mniej niż 3 % albo
   b) jest mniejsza lub równa zero

– i który nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu.

Art. 53. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do odbiorcy przemysłowego, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność oznaczona jednym z kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) wskazanych w art. 52 ust. 6 pkt 1:

1) lit. a – jest wykonywany w odniesieniu do 15 % ilości energii elektrycznej zakupionej przez niego na własny użytek w roku realizacji tego obowiązku;
2) lit. b – jest wykonywany w odniesieniu do 25 % ilości energii elektrycznej zakupionej przez niego na własny użytek w roku realizacji tego obowiązku.

2. Przez współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 52 ust. 3 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, rozumie się stosunek kosztów energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby do wartości dodanej brutto obliczany jako średnia arytmetyczna z trzech ostatnich lat poprzedzających rok realizacji obowiązku.

3. W przypadku gdy działalność gospodarcza odbiorcy przemysłowego, o której mowa w art. 52 ust. 6 pkt 1, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 52 ust. 3 pkt 3 i ust. 6 pkt 2, oblicza się jako średnią arytmetyczną z okresu wykonywania tej działalności.

4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania:

1) współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, biorąc pod uwagę zasady rachunkowości stosowane przez odbiorcę przemysłowego oraz koszty energii elektrycznej ponoszone przez tego odbiorcę;
2) wartości pomocy publicznej uzyskanej w wyniku skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1, w art. 96 ust. 2 oraz w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, biorąc pod uwagę potrzebę ustalenia nienależnie wypłaconej pomocy publicznej.

Art. 53a. 1. W przypadku gdy, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego na własne potrzeby, koszt zakupu netto uzyskanych i przedstawionych do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia, powiększony o łączną wysokość opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, oraz opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, jest niższy niż 0,5 euro za 1 MWh energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w art. 52 ust. 1, oraz stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, oraz opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, odbiorca przemysłowy uiszcza opłatę, zwaną dalej „opłatą wyrównawczą".

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, odbiorca przemysłowy realizuje bezpośrednio.

3. Na potrzeby stosowania ust. 1 euro przelicza się na złote przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień 31 grudnia roku, którego dotyczy obowiązek określony w art. 52 ust. 1.

4. Wysokość opłaty wyrównawczej oblicza się według następującego wzoru:

OpłWyr = (KEur * 0,5/MWh * WolObow) – KosztPMOZE –
KosztPMOZE_BIO – OpłKog – OpłOZE – OpłZast

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

OpłWyr– opłatę wyrównawczą wyrażoną w złotych,

KEur – kurs euro określony zgodnie z ust. 3, wyrażony w złotych,

WolObow – ilość energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w art. 52 ust. 1, oraz stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, oraz opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego na własne potrzeby, wyrażoną w MWh,

KosztPMOZE – koszt zakupu uzyskanych i przedstawionych do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia, o których mowa

w art. 59 pkt 1, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego na własne potrzeby, wyrażony w złotych,

KosztPMOZE_BIO – koszt zakupu uzyskanych i przedstawionych do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 59 pkt 2, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego na własne potrzeby, wyrażony w złotych,

OpłKog – łączną wysokość opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego na własne potrzeby, wyrażoną w złotych,

OpłOZE – łączną wysokość opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego na własne potrzeby, wyrażoną w złotych,

OpłZast – łączną wysokość opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej na własny użytek i zużytej przez odbiorcę przemysłowego na własne potrzeby, wyrażoną w złotych.

5. W celu obliczenia opłaty wyrównawczej za cenę zakupu świadectw pochodzenia, które na podstawie art. 45 ust. 1 wydano wytwórcy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii będącemu odbiorcą przemysłowym, przyjmuje się roczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, o której mowa w art. 47 ust. 3 pkt 2, za rok, za który jest wnoszona opłata wyrównawcza.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające energię elektryczną odbiorcy przemysłowemu innemu niż wskazany w art. 52 ust. 2 pkt 1 informuje tego odbiorcę:

1) do dnia 15 czerwca roku następującego po roku, za który należy zrealizować obowiązek określony w art. 52 ust. 1, o koszcie przedstawionych do umorzenia

Prezesowi URE świadectw pochodzenia, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej przez tego odbiorcę przemysłowego na własny użytek i przez niego zużytej, i o obowiązku, o którym mowa w ust. 1;

2) do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, za który należy zrealizować obowiązek określony w art. 52 ust. 1, o kwocie uzyskanej pomocy publicznej z tytułu skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1, w roku poprzednim, w odniesieniu do energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek i przez niego zużytej, po uprzednim obliczeniu wartości tej pomocy.

7. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej na rzecz odbiorców przemysłowych informuje odbiorcę przemysłowego, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku pobrania opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, i opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, o kwocie uzyskanej przez tego odbiorcę pomocy publicznej z tytułu skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 96 ust. 2 niniejszej ustawy oraz w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w roku, w którym te opłaty zostały naliczone i pobrane, po uprzednim obliczeniu wartości tej pomocy.

Art. 54. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, jest obowiązany w terminie do dnia 31 lipca roku następującego po roku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, przekazać Prezesowi URE:

1) informację o:
   a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,
   b) spełnianiu warunków, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
   c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1,
   d) kwocie:

- uzyskanej pomocy publicznej z tytułu skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1, w art. 96 ust. 2 niniejszej ustawy oraz w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
- uiszczonej opłaty wyrównawczej;

2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 54 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;
2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 53 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1, oraz w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.”,

3) zestawienia danych przyjętych do wyliczenia opłaty wyrównawczej;
4) opinię biegłego rewidenta wskazującą kod Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) przeważającej działalności w roku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1.

Art. 54a. 1. Odbiorca przemysłowy, który skorzystał z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1, w art. 96 ust. 2 niniejszej ustawy lub w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, będący podmiotem, o którym mowa w art. 36 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, jest obowiązany do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w rozumieniu art. 3 odpowiednio pkt 4 i 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych lub do poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, jeżeli odbiorca przemysłowy, o którym mowa w ust. 1:

1) zrealizował przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej wskazane w ostatnim, na dzień złożenia informacji, o której mowa w art. 54 pkt 1, audycie energetycznym przedsiębiorstwa, o którym mowa

w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, dla których okres zwrotu nakładów nie przekracza 3 lat, albo

2) wykazał, że w roku kalendarzowym, na który został umieszczony w wykazie Prezesa URE, o którym mowa w art. 52 ust. 4, co najmniej 30 % energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby zostało wytworzone ze źródeł zapewniających uniknięcie emisji gazów cieplarnianych w rozumieniu art. 3 odpowiednio pkt 4 i 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, albo

3) poniósł nakłady finansowe w wysokości nie mniejszej niż 50 % wartości pomocy uzyskanej w wyniku skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1, w art. 96 ust. 2 lub w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, na przedsięwzięcia mające na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w rozumieniu art. 3 odpowiednio pkt 4 i 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych z instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 7 tej ustawy, w odniesieniu do której podmiot ten jest prowadzącym instalację w rozumieniu art. 3 pkt 16 tej ustawy:

   a) poniżej mającego zastosowanie wskaźnika emisyjności, o którym mowa w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/447 z dnia 12 marca 2021 r. określającym zmienione wartości wskaźników emisyjności na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2021–2025 zgodnie z art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 87 z 15.03.2021, str. 29), oraz

   b) poniżej przypisanej do tego wskaźnika średniej wartości 10 % najbardziej wydajnych instalacji w 2016 i 2017 r. wskazanej w załączniku do rozporządzenia wykonawczego, o którym mowa w lit. a.

3. W przypadku gdy z audytu energetycznego przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, wynika, że nie ma przedsięwzięć, dla których okres zwrotu nakładów nie przekracza 3 lat, uznaje się, że obowiązek, o którym mowa w ust. 1, został zrealizowany.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, pochodzenie energii elektrycznej ze źródeł zapewniających uniknięcie emisji gazów cieplarnianych w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r.

o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wykazuje się wyłącznie:

1) potwierdzeniem umorzenia gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124a ust. 4, na rzecz odbiorcy przemysłowego, o którym mowa w ust. 1, dokonanego nie wcześniej niż w roku kalendarzowym, w którym odbiorca przemysłowy skorzystał z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1, w art. 96 ust. 2 niniejszej ustawy lub w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, lub
2) przez wytworzenie przez odbiorcę przemysłowego, o którym mowa w ust. 1, korzystającego z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1, w art. 96 ust. 2 niniejszej ustawy lub w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w roku kalendarzowym, w którym odbiorca przemysłowy korzystał z tych uprawnień, w instalacjach odnawialnego źródła energii i zużycie tej energii elektrycznej na jego własne potrzeby.

Art. 54b. 1. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 54a ust. 1, w sposób, o którym mowa w:

1) art. 54a ust. 2 pkt 1, rozlicza się w terminie 4 lat od dnia wykonania audytu energetycznego przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, z którego wynikają przedsięwzięcia, o których mowa w art. 54a ust. 2 pkt 1;
2) art. 54a ust. 2 pkt 2 i 3, rozlicza się w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 54a ust. 1, skorzystał z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1, w art. 96 ust. 2 niniejszej ustawy lub w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

2. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 54a ust. 1, w terminie do dnia 31 stycznia roku n+2, gdzie rok „n” to rok, w którym skorzystał z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1, w art. 96 ust. 2 niniejszej ustawy lub w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w formie pisemnej lub elektronicznej lub w postaci

elektronicznej opatrzonej podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, przedkłada Prezesowi URE:

1) sprawozdanie potwierdzające wykonanie obowiązku ograniczenia emisji gazów cieplarnianych lub poprawy efektywności energetycznej, zawierające w szczególności opis sposobu realizacji tego obowiązku, sporządzone zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 3, wraz z dokumentami lub ich kopiami potwierdzającymi realizację tego obowiązku wskazanymi w tym wzorze;
2) oświadczenia o treści:
   a) „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że informacje zawarte w złożonym sprawozdaniu, o którym mowa w art. 54b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, oraz
   b) „Oświadczam, że zobowiązuję się do zrealizowania przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, wskazanych w ostatnim na dzień złożenia informacji, o której mowa w art. 54 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, audycie energetycznym przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, dla których okres zwrotu nakładów nie przekracza 3 lat, nie później niż w ciągu 4 lat od dnia wykonania audytu energetycznego przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, z którego wynikają te przedsięwzięcia.”; oświadczenie to jest składane w przypadku wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 54a ust. 1, w sposób, o którym mowa w art. 54a ust. 2 pkt 1, w odniesieniu do przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, które na dzień złożenia sprawozdania, o którym mowa w pkt 1, nie zostały zrealizowane.

3. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, mając na uwadze konieczność zapewnienia przejrzystości tego sprawozdania oraz ujednolicenia sposobu jego sporządzania.

Art. 55. 1. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, który:

1) nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 54a ust. 1,
2) skorzystał z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1, w art. 96 ust. 2 niniejszej ustawy lub w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji:
   a) mimo że nie spełniał określonych w tych przepisach warunków,
   b) w zakresie większym niż był do tego uprawniony na podstawie kodu Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) przeważającej działalności wskazanej w opinii, o której mowa w art. 54 pkt 4,
3) nie przekazał Prezesowi URE w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w art. 54, lub podał w tej informacji dane nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd,
4) nie przekazał Prezesowi URE w terminie sprawozdania oraz oświadczenia, o których mowa w art. 54b ust. 2, lub podał w tym sprawozdaniu dane nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 54a ust. 1

– zwraca kwotę pomocy publicznej wynikającą ze skorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1, w art. 96 ust. 2 lub w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wraz z odsetkami.

2. (uchylony)

3. Zwrotu, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się z uwzględnieniem wniesionej opłaty wyrównawczej, o którą pomniejsza się kwotę nienależnie pobranej pomocy publicznej podlegającej zwrotowi.

4. W przypadku gdy w opinii biegłego rewidenta, o której mowa w art. 54 pkt 4, został wskazany kod Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) przeważającej działalności w roku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uprawniający do pomocy publicznej w wysokości niższej niż kod Polskiej

Klasyfikacji Działalności (PKD) przeważającej działalności wskazany w oświadczeniu, o którym mowa w art. 52 ust. 3, odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 54 pkt 1:

1) zwraca pomoc publiczną w kwocie stanowiącej różnicę między wysokością otrzymanej pomocy publicznej a wysokością tej pomocy, do jakiej odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 54 pkt 1, był uprawniony z tytułu wykonywania przeważającej działalności oznaczonej kodem Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) wskazanym w opinii, o której mowa w art. 54 pkt 4;
2) do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku, w którym otrzymał nienależną pomoc publiczną, przekazuje Prezesowi URE wyliczenie wraz z danymi, o których mowa w art. 53a ust. 7, oraz potwierdzenie zwrotu nienależnie otrzymanej pomocy publicznej wraz z odsetkami dokonanego na rachunki wskazane w art. 55^1 ust. 2.

Art. 55^1. 1. Prezes URE wydaje decyzję w sprawie zwrotu pomocy publicznej, o której mowa w art. 55 ust. 1, w której określa kwotę podlegającą zwrotowi.

2. Zwrotu kwoty określonej w decyzji, o której mowa w ust. 1, dokonuje się na rachunek bankowy:

1) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „Narodowym Funduszem”, w kwocie wynikającej z nienależnie otrzymanej pomocy publicznej w związku ze skorzystaniem z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1,
2) operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w kwocie wynikającej z nienależnie otrzymanej pomocy publicznej w związku ze skorzystaniem z uprawnień, o których mowa w art. 96 ust. 2 niniejszej ustawy oraz w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji

– wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE stała się prawomocna.

3. Postępowanie w sprawie zwrotu pomocy publicznej nie może zostać wszczęte:

1) przed upływem terminu, o którym mowa w art. 55 ust. 4 pkt 2 – w przypadku, o którym mowa w art. 55 ust. 4;

2) jeżeli od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym odbiorca przemysłowy otrzymał nienależną pomoc publiczną, upłynęło 10 lat.

Art. 55a. 1. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 55 ust. 1, i ogłasza go w Biuletynie Informacji Publicznej URE, w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1.

2. Przepisy art. 54 stosuje się odpowiednio do odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 55 ust. 1, umieszczonych w wykazie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 56. 1. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozjo \times (Eo - Eu) + Ozjb \times (Eb - Es)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozjo – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą w danym roku kalendarzowym 125 % rocznej ceny średnioważonej praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia innych niż wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4, publikowanej zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2, jednak nie więcej niż 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii w danym roku,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku,

Ozjb – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą w danym roku kalendarzowym 125 % rocznej ceny średnioważonej praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej z biogazu rolniczego wytworzonej od dnia wejścia w życie rozdziału 4, publikowanej zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2, jednak nie więcej niż 300,03 złotych za 1 MWh,

Eb – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 w danym roku,

Es – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

2. Jeżeli roczne ceny średnioważone, o których mowa w ust. 1, publikowane są przez więcej niż jeden podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, jednostkową opłatę zastępczą oznaczoną odpowiednio symbolem Ozjo oraz Ozjb ustala się na podstawie średniej arytmetycznej rocznych cen średnioważonych opublikowanych przez te podmioty.

Art. 57. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przekazuje towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklarację o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1.

3. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do transakcji, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 5.

4. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

Art. 58. 1. (uchylony)

2. Koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw realizujących te obowiązki, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

3. Kosztami, o których mowa w ust. 2, są koszty:

1) uzyskania świadectw pochodzenia, jednakże nie wyższe niż koszty będące iloczynem ilości energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh], oraz jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej w roku sporządzenia taryfy [w zł/MWh], lub
2) opłaty zastępczej poniesionej w roku poprzedzającym rok sporządzenia taryfy.

4. Ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, nie może być wyższa od różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającej z obowiązującego udziału ilościowego dla danego podmiotu, o którym mowa w art. 59, albo z przepisów wydanych na podstawie art. 60, a ilością energii wynikającej z poniesionej opłaty zastępczej.

Art. 59. Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy

sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z:

1) biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 lub innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:
   a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
   b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
   c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
   d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
   e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

   – wynosi 19,35 %;
2) biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:
   a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo

b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo

d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– wynosi 0,65 %.

Art. 60. Minister właściwy do spraw klimatu może, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku, zmienić wielkość udziału, o którym mowa w art. 59 pkt 1 lub 2, na kolejny rok lub lata kalendarzowe, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.

Art. 60a. 1. Wytwórcy energii elektrycznej lub ciepła, wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących w procesie

wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa, stosują urządzenia pomiarowo-rozliczeniowe umożliwiające pomiar i rejestrację wytwarzanej ilości energii elektrycznej lub ciepła.

2. Minimalny udział wagowy biomasy pochodzenia rolniczego, w łącznym udziale wagowym biomasy wynosi:

1) 85 % – dla instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 5 MW;
2) 10 % – dla dedykowanych instalacji spalania biomasy oraz układów hybrydowych o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 20 MW.

2a. Minimalny udział wagowy biomasy pochodzenia rolniczego w łącznym udziale wagowym biomasy w zakresie, w jakim biomasa ta stanowi odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z leśnictwa i związanych z leśnictwem działów przemysłu, spalanej w miejscu powstania tych odpadów lub pozostałości, dla:

1) instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 5 MW,
2) dedykowanych instalacji spalania biomasy oraz układów hybrydowych o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 20 MW

– wynosi 0 %.

3. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 maja danego roku, wielkość udziału, o którym mowa w ust. 2, na kolejny rok kalendarzowy, niższą niż określona w tym przepisie, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz transporcie.

Art. 60b. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biogazu, biogazu rolniczego, biometanu lub wodoru odnawialnego dokonuje pomiarów ilości biogazu, biogazu rolniczego i biometanu wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii z odnawialnych źródeł energii i transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe oraz pomiarów ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu

innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe, na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, rejestracji tej ilości i jej przeliczenia na ilość energii wyrażoną w MWh.

Art. 61. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania dotyczące sposobu obliczania, pomiarów i rejestracji ilości energii elektrycznej, ciepła i chłodu wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,
2) sposób dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej na potrzeby ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii przez wytwórcę, który wygrał aukcję, o której mowa w art. 72 ust. 1, albo aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1, lub uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8 albo art. 70h ust. 5,
3) sposób przeliczania ilości wytworzonego ciepła lub chłodu na ilość energii wyrażoną w MWh,
4) miejsce i sposób dokonywania pomiarów ilości ciepła lub chłodu na potrzeby wydania gwarancji pochodzenia

– biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz potrzebę ustalenia ilości wytwarzanej energii elektrycznej lub ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Art. 62. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości biogazu, biogazu rolniczego i biometanu, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii z odnawialnych źródeł energii i transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe,
2) miejsce dokonywania pomiarów ilości biogazu, biogazu rolniczego i biometanu, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii z odnawialnych źródeł energii i transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe,
3) sposób przeliczania ilości biogazu, biogazu rolniczego i biometanu, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii z odnawialnych

źródeł energii i transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe na ilość energii wyrażoną w MWh

– biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, dostępne technologie oraz potrzebę ustalenia ilości biogazu, biogazu rolniczego i biometanu, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii z odnawialnych źródeł energii i transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe.

Art. 62a. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe,
2) miejsce dokonywania pomiarów ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe,
3) sposób przeliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe na ilość energii wyrażoną w MWh

– biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, dostępne technologie oraz potrzebę ustalenia ilości wodoru odnawialnego wytworzonego i transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe.

Art. 63. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia są zbywalne i stanowią towar giełdowy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia powstają po raz pierwszy z chwilą zapisania tych świadectw, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia, o których mowa w art. 64 ust. 4, na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

Art. 64. 1. Rejestr świadectw pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący:

1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub

2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

– organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

2. Rejestr świadectw pochodzenia prowadzi się w sposób zapewniający:

1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia;
2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia z ilością energii elektrycznej lub ilością biogazu rolniczego, odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wydaje, na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 52 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia, dokument stwierdzający te prawa i określający odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej.

4. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw.

5. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru, nie większej niż 2 % maksymalnej wysokości jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 56, za 1 MWh. Opłatę pobiera się za każdy wpis lub zmianę dokonaną w rejestrze.

Art. 65. 1. Prezes URE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 52 ust. 2, umarza, w drodze decyzji, w całości lub części świadectwa pochodzenia.

2. Do wniosku o umorzenie świadectw pochodzenia dołącza się dokument, o którym mowa w art. 64 ust. 3.

Art. 66. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski, wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw pochodzenia należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na

zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

Art. 67. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia wygasają z chwilą ich umorzenia.

2. Świadectwo pochodzenia umorzone w terminie do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego uwzględnia się przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 68. 1. Opłata zastępcza, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, oraz opłata wyrównawcza stanowią przychód Narodowego Funduszu.

2. Opłatę zastępczą, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, oraz opłatę wyrównawczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 69. 1. Narodowy Fundusz przedstawia ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz Prezesowi URE informacje o wpłatach z tytułu opłat zastępczych, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, oraz opłat wyrównawczych, dokonywanych w danym kwartale na rachunek bankowy Narodowego Funduszu, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:

1) oznaczenie podmiotów dokonujących poszczególnych wpłat;
2) tytuły wpłat;
3) kwoty wpłat;
4) daty wpływu poszczególnych wpłat na rachunek bankowy Narodowego Funduszu.

Art. 69a. Energia elektryczna wytworzona w danej instalacji odnawialnego źródła energii może korzystać z:

1) systemu wsparcia świadectw pochodzenia albo
2) (uchylony)
3) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70a–70f, albo

<3a) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70g–70j, albo>

4) aukcyjnego systemu wsparcia, albo

<4a) aukcji na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1, albo>

4b) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 83l–83s, albo

Dodane pkt 3a i 4a w art. 69a wejdą w życie z dn. 30.06.2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1762, z 2024 r. poz. 859, z 2025 r. poz. 303, 1535).

5) rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1 albo ust. 1a pkt 2, albo
6) rozliczenia, o którym mowa w art. 38c ust. 3.

Art. 69b. Energia elektryczna wytworzona w instalacji przez obywatelską społeczność energetyczną w rozumieniu art. 3 pkt 13f ustawy – Prawo energetyczne może korzystać z systemów wsparcia, o których mowa w art. 69a pkt 3 i 4.

Art. 70. Prezes URE ma prawo:
1) wglądu do dokumentów,
2) żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 44, w art. 45 oraz w art. 52–55, lub
3) badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1

– z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 70a. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej, będący przedsiębiorstwem energetycznym lub wytwórcą, o którym mowa w art. 19 ust. 1, wykorzystujący do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:
1) biogaz rolniczy albo
2) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo
3) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo
4) biogaz inny niż określony w pkt 1–3, albo
5) hydroenergię, albo
6) biomasę

– może dokonać sprzedaży, której przedmiotem będzie niewykorzystana, a wprowadzona do sieci energia elektryczna, po stałej cenie zakupu, obliczonej zgodnie z art. 70e, z uwzględnieniem art. 70d, sprzedawcy zobowiązanemu albo wybranemu podmiotowi.

2. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 200 kW i nie większej niż 1 MW, posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej, będący przedsiębiorstwem energetycznym, wykorzystujący do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie:

1) biogaz rolniczy albo
2) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo
3) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo
4) biogaz inny niż określony w pkt 1–3, albo
5) hydroenergię, albo
6) biomasę

– może dokonać sprzedaży, której przedmiotem jest niewykorzystana, a wprowadzona do sieci energia elektryczna, wybranemu podmiotowi; przepis art. 70e stosuje się z uwzględnieniem art. 70c ust. 6 pkt 1 i art. 70d.

2^1. Wymogu posiadania wyodrębnionego zespołu urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z danej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się, w przypadku gdy wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w tej instalacji odnawialnego źródła energii, otrzymał dla tej instalacji zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, a w miejscu przyłączenia tej instalacji planowane jest przyłączenie innej instalacji odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne, pod warunkiem, że wytwórcy energii elektrycznej w instalacji planowanej do przyłączenia nie przysługuje świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, albo nie otrzymał zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, albo potwierdzenia przyjęcia deklaracji, o którym mowa w art. 71 ust. 4, albo nie posiada ważnego zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, albo nie wygrał aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1.

2^2. W przypadku, o którym mowa w ust. 2^1, wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, w miejscu przyłączenia której planowane jest przyłączenie innej instalacji odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne, niezwłocznie informuje Prezesa URE o zmianie warunków przyłączenia albo warunków umowy przyłączeniowej.

2^3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2^1, każdą z instalacji odnawialnego źródła energii przyłączoną do sieci wyposaża się w układ pomiarowo-rozliczeniowy w sposób umożliwiający określenie ilości energii elektrycznej wytworzonej oraz wprowadzonej do sieci przez każdą z tych instalacji. Przepis art. 92 ust. 12 stosuje się odpowiednio.

2a. Wybranym podmiotem, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być także sprzedawca zobowiązany pod warunkiem, że dokonuje zakupu energii elektrycznej na zasadach innych niż określone w art. 70c ust. 1–5.

3. Wytwórcy, o którym mowa w ust. 2, przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do przedsiębiorstw będących w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu.

5. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na prawo do stałej ceny zakupu, o której mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w art. 45 ust. 8.

Art. 70b. 1. W celu sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70a ust. 1 albo 2 wytwórcy, o których mowa w tych przepisach, składają Prezesowi URE deklarację o zamiarze sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej po stałej cenie zakupu ustalonej zgodnie z art. 70e.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, jest składana w postaci elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej.

3. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
2) łączną ilość niewykorzystanej energii elektrycznej określoną w MWh, jaką wytwórca planuje sprzedać w okresie wskazanym w deklaracji;
3) okres sprzedaży niewykorzystanej ilości energii elektrycznej, obejmujący planowaną datę rozpoczęcia i zakończenia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej;

4) lokalizację i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii oraz miejsce jej przyłączenia do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;
5) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy;
6) oświadczenie wytwórcy o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:
   a) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
      – drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
         – – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
         – – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
         – – instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, o którym mowa w art. 70a ust. 2, lub biogaz rolniczy,
      – paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
      – biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej

instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,

– substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

b) wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39a ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, obliczona zgodnie z art. 39a ust. 3 i 4, wynosi … złotych w tym wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39a ust. 1a, wynosi … złotych. Cena skorygowana obliczona zgodnie z art. 39a ust. 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii wynosi … złotych za 1 MWh,

c) przedsiębiorstwo nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.),

d) na przedsiębiorstwie nie ciąży obowiązek zwrotu pomocy publicznej, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc za niezgodną z prawem oraz z rynkiem wewnętrznym,

e) w okresie wsparcia, o którym mowa w art. 70f ust. 1, dla tej instalacji wytwórca nie będzie otrzymywać wynagrodzenia z tytułu uczestnictwa w rynku mocy, o którym mowa w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy, lub korzystać ze wsparcia udzielanego na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, lub korzystać z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1 lub art. 38c ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;

f) do wytworzenia energii elektrycznej wykorzystywane będą paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach

ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

7) w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1 – informację, czy niewykorzystana energia elektryczna zostanie sprzedana sprzedawcy zobowiązanemu, albo wybranemu podmiotowi;

8) wskazanie sprzedawcy zobowiązanego, na którego obszarze działania zlokalizowana jest lub będzie ta instalacja – w przypadku wytwórców, którzy zadeklarowali sprzedaż energii sprzedawcy zobowiązanemu.

4. Do deklaracji, o której mowa w ust. 1, wytwórca dołącza:

1) w przypadku instalacji planowanej do uruchomienia lub modernizacji:

a) oryginał lub poświadczoną kopię prawomocnego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej lub planowanej do modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów prawa budowlanego,

b) oryginał lub poświadczoną kopię warunków przyłączenia lub umowy o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej,

c) oświadczenie, że urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, o której mowa w art. 70a ust. 1 albo 2, zamontowane w czasie budowy lub modernizacji, zostały wyprodukowane w okresie 36 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii po zakończeniu jej budowy lub modernizacji, z wyłączeniem instalacji wykorzystującej wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, a same urządzenia nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot,

d) zobowiązanie do wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii po zakończeniu jej budowy lub modernizacji, w terminie 36 miesięcy od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8,

e) harmonogram rzeczowo-finansowy realizacji tej instalacji,

f) oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów;

2) w przypadku instalacji uruchomionej i wytwarzającej energię z odnawialnego źródła energii:

a) oświadczenie o dniu wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, ale nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r., oraz zobowiązanie do rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej nie później niż pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 3 miesięcy od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8,

b) oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów,

c) z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, dołącza się informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numer tego certyfikatu wraz z datą wydania oraz terminem jego ważności;

3) w przypadku instalacji planowanej do modernizacji – oświadczenie o udziale planowanych do poniesienia nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 74 ust. 2d;

4) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70a ust. 1 pkt 1–4 albo w art. 70a ust. 2 pkt 1–4, informację wytwórcy, czy biogaz albo biogaz rolniczy wykorzystywany do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej deklaracją, o której mowa w ust. 1, będzie wytwarzany w tej instalacji, a w przypadku gdy biogaz albo biogaz rolniczy wykorzystywany do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej deklaracją, o której mowa w ust. 1, nie będzie wytwarzany w tej instalacji:
   a) następujące informacje o instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytworzenia biogazu albo biogazu rolniczego, wykorzystywanego przez wytwórcę do wytworzenia energii elektrycznej:
      – imię, nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy biogazu albo biogazu rolniczego w tej instalacji odnawialnego źródła energii,
      – lokalizację tej instalacji odnawialnego źródła energii oraz jej unikalny numer identyfikacyjny generowany przez internetową platformę aukcyjną, o której mowa w art. 78 ust. 6, lub numer koncesji albo numer wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, albo rejestru wytwórców biogazu, albo rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o ile zostały nadane,
      – w przypadku gdy na realizację inwestycji w zakresie tej instalacji odnawialnego źródła energii została udzielona pomoc publiczna – wartość udzielonej pomocy, datę jej udzielenia oraz nazwę podmiotu udzielającego,
   b) oświadczenie wytwórcy wykorzystywanego biogazu albo biogazu rolniczego, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, sporządzone nie wcześniej niż 30 dni przed datą złożenia deklaracji, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39a ust. 1a, wynosi ….. zł.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4a. Instalację odnawialnego źródła energii planowaną do uruchomienia, o której mowa w ust. 4 pkt 1, stanowi instalacja, w której wytworzenie energii elektrycznej po raz pierwszy nastąpi po dniu złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1.

5. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a oraz b, w dniu ich złożenia, nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

6. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 i 2, wraz ze złożeniem deklaracji, o której mowa w ust. 1, wnosi opłatę rezerwacyjną na odrębny rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE lub ustanawia gwarancję bankową. Wysokość opłaty rezerwacyjnej i gwarancji bankowej wynosi 30 złotych za 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji.

7. W przypadku wytwórców wytwarzających energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 1 i 2, opłata rezerwacyjna, o której mowa w ust. 6, podlega zwrotowi w terminie:

1) 60 dni od dnia sprzedaży po raz pierwszy niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z przepisami ust. 1 i 8, art. 70a oraz art. 70c–70f, albo
2) 30 dni od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 13.

8. Prezes URE wydaje wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1 i 2, zaświadczenie o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z przepisami ust. 1, art. 70a oraz art. 70c–70e oraz w okresie, o którym mowa w art. 70f, w terminie 45 dni od dnia złożenia kompletnej deklaracji, o której mowa w ust. 1.

9. Prezes URE przekazuje informacje zawierające dane o wytwórcy, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8:

1) właściwym sprzedawcom zobowiązanym oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórców, którzy zadeklarowali sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej sprzedawcy zobowiązanemu;
2) operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórców, którzy zadeklarowali sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej wybranemu podmiotowi;
3) Dyrektorowi Generalnemu KOWR, w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 19 ust. 1.

10. Wytwórca, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, może zmienić deklarację, o której mowa w ust. 1, w zakresie:

1) sprzedawcy zobowiązanego lub innego podmiotu, o których mowa w ust. 3 pkt 7, ze skutkiem na koniec kwartału następującego po kwartale, w którym złożono zmienioną deklarację;
2) mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 4, oraz ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 2; w takim przypadku do zmienionej deklaracji wytwórca załącza dokumenty i oświadczenia, o których mowa w ust. 4, o ile dane w nich zawarte uległy zmianie.

10a. Zmiana mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 4, powodująca zmianę pierwotnej kwalifikacji określonej zgodnie z art. 77 ust. 5, właściwej dla tej instalacji w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1, skutkuje:

1) utrzymaniem dotychczasowej stałej ceny zakupu – w przypadku zmniejszenia tej mocy;
2) ustaleniem nowej stałej ceny zakupu stosowanej od miesiąca następującego po miesiącu zmiany wpisu tej instalacji w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji albo w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego – w przypadku zwiększenia tej mocy.

10b. W przypadku, o którym mowa w ust. 10a pkt 2, nową stałą cenę zakupu wylicza się jako różnicę:

1) ceny skorygowanej obliczonej zgodnie z art. 39a ust. 5 i 7, z uwzględnieniem corocznej waloryzacji dokonywanej zgodnie z art. 70e ust. 3, przysługującej wytwórcy na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1, podlegającej zmianie, oraz
2) kwoty stanowiącej różnicę między:
   a) ceną referencyjną przysługującą temu wytwórcy w dniu złożenia przez niego deklaracji, o której mowa w ust. 1, podlegającej zmianie, a
   b) ceną referencyjną, która przysługiwałaby mu w przypadku, gdyby moc zainstalowana elektryczna instalacji objętej deklaracją, o której mowa w ust. 1, podlegającą zmianie, w dniu jej złożenia odpowiadała mocy zainstalowanej elektrycznej, o której mowa w ust. 10a pkt 2.

10c. W przypadku otrzymania przez wytwórcę pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39a ust. 1, na zwiększoną moc zainstalowaną elektryczną, o której mowa w ust. 10a pkt 2, wartość tej pomocy oblicza się na dzień zmiany wpisu tej instalacji w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji albo w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego, przyjmując na potrzeby obliczenia ceny skorygowanej ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, o której mowa w ust. 10 pkt 2, pomniejszoną o ilość energii elektrycznej wytworzonej oraz wprowadzonej do sieci i sprzedanej zgodnie z ust. 1–10b, 10d, 11a–11c i 12a–18, art. 70a i art. 70ba–70f do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym dokonano zmiany wpisu tej instalacji w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji albo w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego. Przepisy art. 39a stosuje się odpowiednio.

10d. Wytwórca przekazuje Prezesowi URE oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, oświadczenie o nowej stałej cenie zakupu, o której mowa w ust. 10a pkt 2, najpóźniej do dnia złożenia pierwszego wniosku o pokrycie ujemnego salda dla energii elektrycznej wytworzonej i sprzedanej z instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej, o której mowa w ust. 10a pkt 2.

10e. W przypadku gdy w miejscu przyłączania instalacji odnawialnego źródła energii do sieci została przyłączona kolejna instalacja odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne, wytwórca, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, w terminie 14 dni od dnia przyłączenia tej instalacji odnawialnego źródła energii przekazuje Prezesowi URE oryginał albo poświadczoną kopię nowej umowy przyłączeniowej, oraz aktualny schemat wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonych w tym miejscu przyłączenia, ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy wchodzących w skład tych instalacji przyłączonych w miejscu przyłączenia, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tych instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów. Przyłączenie kolejnej instalacji odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne, jest możliwe po uprzednim przyłączeniu instalacji odnawialnego źródła energii do sieci, dla której wytwórca uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8.

11. (uchylony)

11a. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, przekazuje Prezesowi URE oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informację o dniu wytworzenia oraz wprowadzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do sieci, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, i o dniu jej sprzedaży, zgodnie z przepisami ust. 1, art. 70a oraz art. 70c–70f – w terminie 30 dni od dnia tej sprzedaży po raz pierwszy.

11b. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, przekazuje Prezesowi URE, operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, oraz sprzedawcy zobowiązanemu w terminie 60 dni od zakończenia modernizacji:

1) oświadczenie o zakończeniu modernizacji złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o następującej treści:

   „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że modernizacja instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, została zakończona oraz że spełnia wymagania, o których mowa w art. 70b ust. 16 pkt 4 i 5 oraz art. 74 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

2) oświadczenie o upływie terminu do zgłoszenia przez organ nadzoru budowlanego sprzeciwu do zawiadomienia o zakończeniu budowy albo zaświadczenie organu nadzoru budowlanego o braku podstaw do wniesienia takiego sprzeciwu, albo kopię pozwolenia na użytkowanie zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli jego uzyskanie jest wymagane przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, albo kopię decyzji zezwalającej na eksploatację urządzenia technicznego, jeżeli jej uzyskanie jest

wymagane przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, w zależności od tego, który z tych przypadków wyznaczył datę zakończenia modernizacji;

3) opinię jednostki posiadającej akredytację Polskiego Centrum Akredytacji stwierdzającą udział poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 74 ust. 2d, wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, zaktualizowanym w oparciu o tę opinię.

11c. W przypadku gdy z opinii, o której mowa w ust. 11b pkt 3, wynika, że udział poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 74 ust. 2d, jest inny niż wskazany w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, i jego uwzględnienie powodowałoby zmianę okresu wsparcia, o którym mowa w art. 70f ust. 4, prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, nie przysługuje.

12. (uchylony)

12a. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d lub pkt 2 lit. a, albo w przypadku niewypełnienia zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1, zabezpieczenie ustanowione zgodnie z ust. 6, podlega przepadkowi na rzecz Prezesa URE, przy zachowaniu praw i obowiązków, o których mowa w art. 70f ust. 1.

12b. Prezes URE pozostawia bez rozpoznania deklarację, o której mowa w ust. 1, złożoną dla instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 4 pkt 1, do której nie dołączono dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a lub b.

13. Prezes URE, w drodze postanowienia, odmawia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8, w przypadku:

1) złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1, niespełniającej warunków, o których mowa w ust. 2–5 lub

2) niewniesienia opłaty rezerwacyjnej, o której mowa w ust. 6, lub

3) przekroczenia maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii określonej na podstawie art. 70d.

14. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 13, służy zażalenie. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

15. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, przepisy ust. 1–9 i 11–14 stosuje się odpowiednio.

16. Wytwórca zamierzający sprzedawać niewykorzystaną energię elektryczną na zasadach określonych w art. 70a ust. 1 i 2, wytworzoną w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, może złożyć Prezesowi URE deklarację zgodnie z ust. 1–8, pod warunkiem że:

1) (uchylony)

1a) na dzień składania deklaracji:

a) instalacji nie przysługuje świadectwo pochodzenia albo nie przysługuje obowiązek zakupu energii, o którym mowa w art. 70c ust. 2 lub art. 92 ust. 1, albo nie przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 70a ust. 3, art. 70c ust. 6, art. 70g ust. 2, art. 83e ust. 1 lub art. 92 ust. 5, albo

b) do rozpoczęcia okresu, w którym instalacja spełniałaby warunek, o którym mowa w lit. a, pozostało mniej niż 24 miesiące;

2) zmodernizowana instalacja będzie spełniała warunki określone w art. 74 ust. 2 pkt 2 lit. a albo b;

3) (uchylony)

4) rozpoczęcie modernizacji instalacji nastąpi po otrzymaniu zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8, dla zmodernizowanej instalacji;

5) wytwarzanie energii elektrycznej w zmodernizowanej instalacji rozpocznie się nie wcześniej niż w dniu, w którym instalacja spełniałaby warunek określony w pkt 1a lit. a.

17. W przypadku, o którym mowa w ust. 16, przepisy ust. 9, 11a, 12a–14 oraz art. 70c stosuje się odpowiednio.

18. W przypadku wytwórców, którzy otrzymali zaświadczenie zgodnie z ust. 8, przepis art. 81 ust. 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 70ba. 1. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3ba, Prezes URE jednorazowo na wniosek wytwórcy, wydaje postanowienie o przedłużeniu terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d, oraz okresu, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c, o dodatkowy okres określony we wniosku wytwórcy, jednak nie dłuższy niż 18 miesięcy licząc od dnia upływu terminu tego zobowiązania.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
2) określenie okresu przedłużenia terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d, oraz okresu, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c;
3) wskazanie nazwy oraz ID instalacji, której dotyczy złożony wniosek;
4) oświadczenie:
   a) dostawcy lub dostawców urządzeń wchodzących w skład instalacji odnawialnego źródła energii lub
   b) wnioskodawcy

– potwierdzające, iż opóźnienie dostaw tych urządzeń lub rozruchu instalacji jest spowodowane okolicznościami, o których mowa w art. 83 ust. 3ba;

5) zaktualizowany harmonogram rzeczowo-finansowy, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. e;
6) zaktualizowaną gwarancję bankową, o której mowa w art. 70b ust. 6, o ile została ustanowiona dla danej instalacji, której ważność została przedłużona co najmniej o okres wskazany we wniosku;
7) zaktualizowane oświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c.

3. Prezes URE odmawia przedłużenia terminu, w drodze postanowienia, w przypadku gdy:

1) wniosek nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w ust. 2;

2) wytwórca złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1, później niż w terminie 30 dni przed dniem spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d;
3) nie wystąpiła żadna z okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3ba.

4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 1 i 3, służy zażalenie. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

Art. 70c. 1. Wytwórca, który zamierza sprzedawać niewykorzystaną energię elektryczną sprzedawcy zobowiązanemu, zawiera z tym sprzedawcą umowę sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej w terminie:
1) 1 miesiąca od dnia wydania przez Prezesa URE zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8 – w przypadku wytwórcy wytwarzającego energię elektryczną w instalacji, o której mowa w art. 70b ust. 4 pkt 2;
2) 6 miesięcy od dnia wydania przez Prezesa URE zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8 – w przypadku wytwórcy zamierzającego wytwarzać energię elektryczną w instalacji, o której mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1.

2. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1, po stałej cenie zakupu.

3. Koszty bilansowania handlowego energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1, pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.

4. Koszty uzasadnione bilansowania handlowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne w przypadku energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw pokrywających te koszty, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest obciążona w równej wysokości tymi kosztami.

5. Sprzedawca zobowiązany jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 9 pkt 1.

6. Prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługuje:

1) wytwórcom, o których mowa w art. 70a ust. 1, którzy zadeklarowali sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej wybranemu podmiotowi, na zasadach innych niż wskazane w art. 70c ust. 1–5;
2) sprzedawcy zobowiązanemu, który dokonuje zakupu energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70a ust. 1.

Art. 70d. 1. Maksymalna moc zainstalowana elektryczna poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 70a ust. 1 i 2, dla których w kolejnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, może zostać ograniczona przez wskazanie wartości maksymalnych tej mocy w przypadkach:

1) osiągnięcia mocy zainstalowanej elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na poziomie umożliwiającym realizację celu wynikającego z umów międzynarodowych;
2) wystąpienia stanu zagrożenia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, rozumianego jako przekroczenie produkcji energii elektrycznej z instalacji odnawialnych źródeł energii, która przez okres dłuższy niż sześć miesięcy nie może zostać zbilansowana w ramach krajowego systemu elektroenergetycznego.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października danego roku kalendarzowego, maksymalną moc zainstalowaną elektryczną poszczególnych typów instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 1, dla których w kolejnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, biorąc pod uwagę:

1) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego;
2) potrzebę ochrony środowiska naturalnego;
3) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
4) cele gospodarcze i społeczne.

Art. 70e. 1. Stała cena zakupu wynosi odpowiednio:

1) 95 % ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ust. 3 pkt 1, obowiązującej na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1 – dla poszczególnych

rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, o których mowa w art. 70a ust. 1,

2) 90 % ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ust. 3 pkt 1, obowiązującej na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1 – dla poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, o których mowa w art. 70a ust. 2

– przy czym jest obliczana zgodnie z art. 39a ust. 5 i 11, z uwzględnieniem art. 39a ust. 7 i 12.

2. Sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej, zgodnie z art. 70a ust. 1 i 2, lub prawo do pokrycia ujemnego salda, zgodnie z art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługuje wytwórcom, którzy uzyskali zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, w okresie wskazanym w tym zaświadczeniu.

2a. W przypadku zmodernizowanych instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2:

1) lit. a – stała cena zakupu jest obliczana zgodnie z ust. 1;
2) lit. b – stała cena zakupu jest obliczana zgodnie z ust. 1, z uwzględnieniem udziału, o którym mowa w art. 74 ust. 2d.

3. Stała cena zakupu podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 70f. 1. Obowiązek zakupu niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70c ust. 2 lub prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, powstaje od pierwszego dnia sprzedaży energii elektrycznej objętej systemem wsparcia, o którym mowa w ustawie, i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2047 r.

2. W przypadku instalacji, dla których zostały wydane świadectwa pochodzenia, okres, o którym mowa w ust. 1, liczy się od pierwszego dnia wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r.

3. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie:

1) biogaz rolniczy albo
2) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo
3) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo
4) biogaz inny niż określony w pkt 1–3, albo
5) hydroenergię

– dla której wydawano świadectwa pochodzenia przez minimum 5 lat, okres, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć kolejnych 17 lat, liczonych od pierwszego dnia wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia dla tej instalacji nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r.

4. W przypadku zmodernizowanych instalacji odnawialnego źródła energii obowiązek zakupu niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70c ust. 2 lub prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, powstaje od pierwszego dnia sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji i objętej systemem wsparcia, o którym mowa w ustawie, i trwa nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2045 r., przy czym w przypadku instalacji, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2:

1) lit. a – trwa maksymalnie przez kolejnych:
   a) 5 lat – w przypadku poniesienia nakładów inwestycyjnych modernizacji nie mniejszych niż 25 %, ale nie większych niż 33 % kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii,
   b) 6 lat – w przypadku poniesienia nakładów inwestycyjnych modernizacji większych niż 33 %, ale nie większych niż 40 % kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii,
   c) 7 lat – w przypadku poniesienia nakładów inwestycyjnych modernizacji większych niż 40 %, ale nie większych niż 50 % kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii;
2) lit. b – trwa maksymalnie przez kolejnych 15 lat.

Art. 70fa. 1. Prezes URE, na podstawie wydanych zaświadczeń, o których mowa w art. 70b ust. 8, z uwzględnieniem art. 39a, monitoruje wysokość wsparcia przyznanego wytwórcom, o których mowa w art. 70a ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę limit środków przeznaczonych na dany system wsparcia zgłoszony Komisji Europejskiej przez Rzeczpospolitą Polską na podstawie art. 42 oraz art. 43 rozporządzenia Komisji

(UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, z uwzględnieniem progów pomocy, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. v tego rozporządzenia.

2. Monitorując wysokość przyznanego wsparcia, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE określa szacowaną wartość przyznanego wsparcia zgodnie z następującym wzorem:

$$W_w = \sum_{n=1}^{N} \left[E * (C - E_{śr}) * (1 + CPI)^n * \frac{1}{(1 + r_d)^n} \right]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

W_w – szacowaną wartość przyznanego wsparcia, określoną na dzień jego udzielenia,

E – łączną ilość niewykorzystanej energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 3 pkt 2, przypadającą proporcjonalnie na poszczególne lata w całym okresie, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 3,

C – cenę, o której mowa odpowiednio w art. 70e ust. 1 pkt 1 oraz 2, z uwzględnieniem ceny skorygowanej, o której mowa w oświadczeniu, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6 lit. b, albo w oświadczeniu, o którym mowa w art. 39a ust. 7, oraz waloryzacji, o której mowa w art. 70e ust. 3, dokonywanej na dzień wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8,

CPI – wskaźnik inflacji stanowiący średnią wartość inflacji dla całego okresu od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, do planowanej daty zakończenia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 3 pkt 3, obliczony z wykorzystaniem krótkoterminowej projekcji inflacji oraz celu inflacyjnego publikowanych przez Narodowy Bank Polski na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1,

$E_{śr}$ – średnią cenę energii elektrycznej w okresie 60 miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, z wyłączeniem lat 2021–2023, stanowiącą średnią arytmetyczną z 60 wartości miesięcznych będących średnimi arytmetycznymi cenami energii elektrycznej obliczanymi na podstawie średnich ważonych

wolumenem obrotu cen dla poszczególnych 24 godzin dostawy energii elektrycznej w danym miesiącu, obliczanych na podstawie transakcji na instrumentach godzinowych Rynku Dnia Następnego,

n – kolejne lata kalendarzowe w okresie od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, do planowanej daty zakończenia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 3 pkt 3,

N – liczbę lat liczoną od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, do planowanej daty zakończenia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, o której mowa w art. 70b ust. 3 pkt 3,

r_d – stopę dyskontową wyrażoną w ułamku dziesiętnym obowiązującą w dniu udzielenia wsparcia, publikowaną przez Komisję Europejską na podstawie art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 140 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.[9)]).

3. W przypadku gdy Prezes URE stwierdzi, że wysokość przyznanego w danym roku wsparcia osiągnęła limit środków, o którym mowa w ust. 1, w drodze postanowienia odmawia wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, chyba że Komisja Europejska wyda pozytywną decyzję o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 3, przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

9) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 302 z 01.11.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 407 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 44 z 15.02.2007, str. 3, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 313 z 22.11.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 81 z 27.03.2009, str. 15, Dz. Urz. UE L 308 z 24.11.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 109 z 12.04.2014, str. 14, Dz. Urz. UE L 325 z 10.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 327 z 02.12.2016, str. 19.

5. Wysokość wsparcia, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych przelicza się na euro według kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wydania albo odmowy wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8.

Dodane art. 70g–art. 70j wejdą w życie z dn. 30.06.2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1762, z 2024 r. poz. 859, z 2025 r. poz. 303, 1535).

<Art. 70g. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej, będący przedsiębiorstwem energetycznym lub wytwórcą, o którym mowa w art. 19 ust. 1, wykorzystujący do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:

1) biogaz rolniczy albo

2) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo

3) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo

4) biogaz inny niż określony w pkt 1–3, albo

5) hydroenergię, albo

6) biomasę

– po upływie dla tej instalacji okresu, o którym mowa w art. 44 ust. 5 lub art. 70f ust. 1 lub 3, lub art. 77 ust. 1, może sprzedać niewykorzystaną, a wprowadzoną do sieci energię elektryczną wybranemu podmiotowi; przepisy art. 70j stosuje się z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie art. 70i ust. 2.

2. Wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorstw będących w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a–c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu.

4. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w art. 45 ust. 8.

Art. 70h. 1. W celu sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70g ust. 1 wytwórca, o którym mowa w tym przepisie, składa Prezesowi URE deklarację o zamiarze sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej po stałej cenie zakupu ustalonej zgodnie z art. 70j ust. 1.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, jest składana w postaci elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej o której mowa w art. 78 ust. 6.

3. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;

2) łączną ilość niewykorzystanej energii elektrycznej określoną w MWh, jaką wytwórca planuje sprzedać w okresie wskazanym w deklaracji;

3) okres sprzedaży niewykorzystanej ilości energii elektrycznej obejmujący planowaną datę rozpoczęcia i zakończenia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej;

4) lokalizację i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii oraz miejsce jej przyłączenia do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;

5) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy;

6) oświadczenie wytwórcy złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:

a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe

– w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego wykorzystujących do wytwarzania energii

elektrycznej biomasę, biogaz rolniczy lub biogaz, o którym mowa w art. 70g ust. 1 pkt 2–4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii,

b) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

c) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,

d) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;

<1a) do wytworzenia energii elektrycznej będą wykorzystywane paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;>

Dodany pkt 1a w treści oświadczenia w art. 70h wejdzie w życie z dn. 30.06.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 303, 1535).

2) przedsiębiorstwo nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a–c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu;

3) na przedsiębiorstwie nie ciąży obowiązek zwrotu pomocy publicznej, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc za niezgodną z prawem oraz z rynkiem wewnętrznym.";

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Do deklaracji, o której mowa w ust. 1, wytwórca dołącza:

1) oświadczenie o dniu, w którym dla instalacji odnawialnego źródła energii upłynął albo upłynie okres, o którym mowa w art. 44 ust. 5 lub art. 70f ust. 1 lub 3, lub art. 77 ust. 1, oraz

2) oświadczenie, że w okresie wsparcia, o którym mowa w art. 70j ust. 3, dla tej instalacji wytwórca nie będzie otrzymywać wynagrodzenia z tytułu uczestnictwa w rynku mocy, o którym mowa w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy, lub korzystać ze wsparcia udzielanego na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, lub korzystać z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1 lub art. 38c ust. 3, oraz

3) zobowiązanie do rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej nie później niż pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 3 miesięcy od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5, oraz

4) oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów <,oraz

5) informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numer tego certyfikatu wraz z datą wydania oraz terminem jego ważności – w przypadku instalacji, o których mowa w art. 135a ust. 8.>

Dodany wyraz oraz i pkt 5 w ust. 4 w art. 70h wejdą w życie z dn. 30.06.2026 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 303, 1535).

5. Prezes URE wydaje wytwórcy, o którym mowa w art. 70g ust. 1, zaświadczenie o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z przepisami ust. 1, art. 70g, art. 70i i art. 70j ust. 1, 2 i 4 oraz w okresie, o którym mowa w art. 70j ust. 3, w terminie 45 dni od dnia złożenia kompletnej deklaracji, o której mowa w ust. 1.

6. Prezes URE przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1–4, o wytwórcy, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 5:

1) operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106;

2) Dyrektorowi Generalnemu KOWR – w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 19 ust. 1.

7. Wytwórca, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 5, może zmienić deklarację, o której mowa w ust. 1, w zakresie:

1) planowanej daty zakończenia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, przez wskazanie daty wcześniejszej niż data określona w tym zaświadczeniu;

2) mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 4, oraz ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 2, o ile nie spowoduje to zmiany referencyjnej ceny operacyjnej, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 83g ust. 1, będącej podstawą do wyliczenia stałej ceny zakupu, o której mowa w art. 70j ust. 1.

8. Wytwórca, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 5, o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej w okresie krótszym niż 10 lat lub skrócił ten okres zmieniając deklarację, o której mowa w ust. 1, zgodnie z ust. 7, nie może złożyć kolejnej deklaracji.

9. Prezes URE, w drodze postanowienia, odmawia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5, w przypadku:

1) złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1, niespełniającej warunków, o których mowa w ust. 2–4, lub

2) przekroczenia maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii określonej na podstawie art. 70i.

10. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 9, służy zażalenie. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, przepisy ust. 1–6, 9 i 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 70i. 1. Maksymalna moc zainstalowana elektryczna poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 70g ust. 1, dla których w kolejnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenie, o którym mowa w art. 70h ust. 5, może zostać ograniczona przez wskazanie wartości maksymalnych tej mocy w przypadkach:

1) osiągnięcia mocy zainstalowanej elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na poziomie umożliwiającym realizację celu wynikającego z umów międzynarodowych;

2) wystąpienia stanu zagrożenia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego rozumianego jako przekroczenie produkcji energii elektrycznej z instalacji odnawialnych źródeł energii, która przez okres dłuższy niż sześć miesięcy nie może zostać zbilansowana w ramach krajowego systemu elektroenergetycznego.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października danego roku kalendarzowego, maksymalną moc zainstalowaną elektryczną poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 1, dla których w kolejnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenie, o którym mowa w art. 70h ust. 5, biorąc pod uwagę:

1) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego;

2) potrzebę ochrony środowiska naturalnego;

3) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;

4) cele gospodarcze i społeczne.

Art. 70j. 1. Stała cena zakupu wynosi 90 % referencyjnej ceny operacyjnej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 83g ust. 1, dla poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 70g ust. 1.

2. Prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługuje wytwórcom, którzy uzyskali zaświadczenie, o którym mowa

w art. 70h ust. 5, w terminie do dnia 31 grudnia 2033 r., w okresie wskazanym w tym zaświadczeniu.

3. Prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, powstaje od pierwszego dnia sprzedaży energii elektrycznej objętej systemem wsparcia przeznaczonym dla wytwórcy, o którym mowa w art. 70g ust. 1, i trwa przez okres kolejnych 10 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2034 r.

4. Stała cena zakupu podlega aktualizacji w przypadku zmiany referencyjnej ceny operacyjnej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 83g ust. 1 i jest stosowana począwszy od kolejnego roku kalendarzowego.>

Art. 71. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w art. 44, w instalacji odnawialnego źródła energii posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej lub przesyłowej, który zamierza przystąpić do aukcji, składa do Prezesa URE deklarację o przystąpieniu do aukcji.

1a. Przepis ust. 1 do wytwórców energii elektrycznej wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej biomasę stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 129 ust. 4.

1b. Wymogu posiadania wyodrębnionego zespołu urządzeń służących do wyprowadzania mocy, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się, w przypadku gdy wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w tej instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonej do sieci w danym miejscu przyłączenia złożył deklarację, o której mowa w ust. 1, lub otrzymał dla tej instalacji potwierdzenie przyjęcia deklaracji, o którym mowa w ust. 4, a w miejscu tego przyłączenia planowane jest przyłączenie innej instalacji odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne, pod warunkiem, że wytwórcy energii elektrycznej w instalacji planowanej do przyłączenia nie przysługuje świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, albo nie otrzymał zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, albo potwierdzenia przyjęcia deklaracji, o którym mowa w ust. 4, albo nie posiada ważnego zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, albo nie wygrał aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1.

1c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1b, każdą z instalacji odnawialnego źródła energii przyłączoną do sieci wyposaża się w układ pomiarowo-rozliczeniowy

w sposób umożliwiający określenie ilości energii elektrycznej wytworzonej oraz wprowadzonej do sieci przez każdą z tych instalacji. Przepis art. 92 ust. 12 stosuje się odpowiednio.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytwarzanej w instalacjach:

1) spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego;
2) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 20 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej.
3) (uchylony)

2a. Deklaracja o przystąpieniu do aukcji zawiera:

1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
2) lokalizację, moc zainstalowaną elektryczną [MW], moc osiągalną cieplną w skojarzeniu [MW], wskazanie wykorzystywanych paliw oraz rodzaj instalacji odnawialnego źródła energii;
3) miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci elektroenergetycznej, określone w umowie o przyłączenie;
4) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy.

2b. Do deklaracji o przystąpieniu do aukcji wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dołącza oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów.

3. Do deklaracji o przystąpieniu do aukcji wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny dołącza oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
   a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
      – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
      – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
      – instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
      – (uchylone)
   b) drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
   c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
   d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,

e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,

g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;

2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3a. Do deklaracji o przystąpieniu do aukcji wytwórca energii elektrycznej w hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii dołącza oświadczenie, że hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii będzie spełniała wymóg udziału energii pochodzącej z urządzeń wchodzących w jej skład i wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej za pośrednictwem magazynu energii elektrycznej w łącznym wolumenie energii wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej, o którym mowa w art. 2 pkt 11a lit. c, oraz że stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji będzie nie mniejszy niż 5256 MWh/MW/rok.

4. Prezes URE potwierdza przyjęcie deklaracji o przystąpieniu do aukcji w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania albo, jeśli nie zostały spełnione wymagania określone w ust. 1–3, zwraca ją wytwórcy.

5. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 4, zawiera informację dotyczącą pierwszego dnia wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r.

6. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na uprawnienie do uczestniczenia w aukcji, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w art. 45 ust. 8.

Art. 72. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona oddzielnie w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 73 ust. 3a i 4, może zostać sprzedana w drodze aukcji przez wytwórców, którzy:

1) złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, w instalacjach odnawialnego źródła energii;
2) uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, oraz wytworzą energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacjach odnawialnego źródła energii, z uwzględnieniem instalacji, o których mowa w art. 73 ust. 8;
3) uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, w zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

Art. 72a. 1. Wytwórca zamierzający przystąpić do aukcji dla wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, planujący wytworzyć po raz pierwszy energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja lub instalacja, o której mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, przed dniem zamknięcia aukcji lecz nie później niż do dnia 30 czerwca 2027 r., nie traci prawa do uczestnictwa w aukcjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, w przypadku gdy sprzedaż będzie obejmowała całą ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci, w okresie poprzedzającym aukcję, a wartość sprzedanej energii elektrycznej nie przekroczy wartości tej energii ustalonej na podstawie średniej dziennej ceny, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 3, niezawierających kwot podatku od towarów i usług, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, obliczanej i publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przyjętymi przez ten podmiot zasadami.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, składa do Prezesa URE pisemne oświadczenie, że cała ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci z tej instalacji będzie sprzedawana, a wartość sprzedanej energii nie przekroczy wartości określonej zgodnie z ust. 1.

3. W przypadku gdy:

1) wytwórca, o którym mowa w ust. 1, nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, albo złoży to oświadczenie po upływie terminu określonego w ust. 2, albo

2) stwierdzono niezgodność stanu faktycznego z treścią złożonego oświadczenia

– Prezes URE wydaje decyzję o zakazie uczestnictwa tego wytwórcy w systemie wsparcia określonym w przepisach rozdziału 4 w stosunku do energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w tej instalacji; o wydanej decyzji Prezes URE niezwłocznie informuje właściwego sprzedawcę zobowiązanego albo operatora rozliczeń energii odnawialnej.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

6. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

7. W przypadku wygrania aukcji przez wytwórcę, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, 15-letni okres sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii objętej systemem aukcyjnym rozpoczyna się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu wygrania danej aukcji przez tego wytwórcę i trwa nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2047 r.

Art. 73. 1. Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza aukcje nie rzadziej niż raz w roku.

2. Przedmiotem aukcji jest sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzonej do sieci przez wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1, pod warunkiem że:

1) do jej wytworzenia nie wykorzystano:
   a) drewna innego niż drewno energetyczne oraz zbóż pełnowartościowych w przypadku:
      – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
      – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
      – instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
      – instalacji termicznego przekształcania odpadów,
   b) drewna innego niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
   c) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
   d) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,
   e) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
   f) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 4 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,
   g) paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju

określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;

2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 1;

3) stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej jest nie mniejszy niż 5256 MWh/MW/rok – w przypadku hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii.

3. Prezes URE przeprowadza odrębne aukcje na sprzedaż energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1:

1) pkt 1;

2) pkt 2 i 3.

3a. Aukcje dla wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1, przeprowadza się odrębnie, z uwzględnieniem ust. 4, na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 77 ust. 5:

1) pkt 2–4a i 8–14;

2) pkt 5, 15, 18–20;

3) pkt 1, 1a, 6, 6a, 7 i 7a;

4) pkt 16, 17, 21 i 22;

5) pkt 24 i 25.

3b. (uchylony)

4. Aukcje, o których mowa w ust. 3a, przeprowadza się odrębnie dla instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

1) nie większej niż 1 MW;

2) większej niż 1 MW.

5. W przypadku gdy ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określona w przepisach wydanych na podstawie art. 184h ust. 1 nie zostanie sprzedana, po ostatniej przeprowadzonej w danym roku aukcji, zgodnie z kolejnością określoną przez Prezesa URE, w celu jej sprzedaży Prezes URE może, po

uwzględnieniu przepisów wydanych na podstawie art. 80 ust. 5, ogłosić, zorganizować i przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje na tę ilość i wartość energii elektrycznej.

5a. Prezes URE przeprowadza aukcje uwzględniając podział określony w ust. 3a i 4 oraz w art. 72 ust. 1, dla ilości i wartości energii, o których mowa w ust. 5, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł energii i istniejący potencjał w zakresie krajowych zasobów energii zgłoszony w deklaracjach, o których mowa w art. 71 ust. 1, oraz objęty wydanymi zaświadczeniami dla wytwórców.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. W aukcji przeprowadzanej przez Prezesa URE mogą wziąć udział wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej.

9. Ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym wynosi 5 % ilości i wartości energii elektrycznej, przeznaczonej do sprzedaży w drodze aukcji w roku poprzednim, w instalacjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2.

10. Warunkiem przystąpienia do aukcji wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej jest:

1) zawarcie umowy międzyrządowej między Rzecząpospolitą Polską a państwem, na terytorium którego będzie zlokalizowana ta instalacja, gwarantującej wzajemność korzystania z systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
2) zapewnienie możliwości fizycznego przesyłu energii elektrycznej do sieci przesyłowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z kraju, w którym zlokalizowana jest ta instalacja.

11. Z możliwości, o której mowa w ust. 8, mogą skorzystać wytwórcy energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego

źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, spełniający następujące wymagania:

1) energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej będzie spełniać warunki uznania jej za energię elektryczną wytworzoną ze źródeł odnawialnych w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.[10)]);
2) wytworzenie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej zostanie potwierdzone przez uprawniony do tego podmiot, w rozumieniu przepisów państwa – miejsca wytworzenia energii elektrycznej, z możliwością weryfikacji danych zawartych w potwierdzeniu przez Prezesa URE;
3) wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, składający ofertę w aukcji zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, w przypadku, w którym dla instalacji odnawialnego źródła energii została udzielona pomoc inwestycyjna w państwie, na terenie którego instalacja ta została zlokalizowana, rozlicza ją na zasadach określonych w art. 39;
4) wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej spełnia wymogi oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji, o których mowa w art. 75, i uzyskał od Prezesa URE zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, oraz spełnia wymogi stawiane uczestnikowi aukcji, o których mowa w art. 39, w art. 74 i art. 79.

12. Umowa, o której mowa w ust. 10 pkt 1, zawiera w szczególności postanowienia dotyczące:

[10)] Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 230, Dz. Urz. UE L 84 z 28.03.2015, str. 74 oraz Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1.

1) zasad uczestnictwa wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których instalacje odnawialnego źródła energii znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii, obowiązującym w państwie będącym stroną tej umowy, w tym szczegółowy wykaz dokumentów, jaki wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego instalacje znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, jest zobowiązany przedłożyć w celu uczestnictwa w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii, obowiązującym w państwie będącym stroną tej umowy;
2) zasad uczestnictwa wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których instalacje odnawialnego źródła energii znajdują się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, w systemie wsparcia określonym w niniejszej ustawie, w tym szczegółowy wykaz dokumentów, jaki wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, którego instalacje znajdują się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jest zobowiązany przedłożyć Prezesowi URE w celu przeprowadzenia oceny formalnej, o której mowa w art. 75, przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii;
3) sposobu realizacji obowiązków określonych w art. 83 oraz zasad przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 84 ust. 1;
4) zasad zastosowania art. 93.

Art. 74. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, służące do wytwarzania i przetwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji, zostały wyprodukowane w okresie 42 miesięcy, a w przypadku instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:

1) energię promieniowania słonecznego – w okresie 33 miesięcy,
2) energię wiatru na lądzie – w okresie 33 miesięcy

3) (uchylony)

– bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii lub dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii po zakończeniu jej modernizacji, z wyłączeniem układu hybrydowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz instalacji wykorzystującej wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej, a same urządzenia nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot.

2. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy:

1) w okresie wskazanym w ofercie tej instalacji nie przysługuje świadectwo pochodzenia albo nie przysługuje obowiązek zakupu energii, o którym mowa w art. 70c ust. 2 lub art. 92 ust. 1, albo nie przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 70a ust. 3, art. 70c ust. 6, art. 70g ust. 2, art. 83e ust. 1 lub art. 92 ust. 5;
2) poniesione i udokumentowane nakłady na modernizację tej instalacji wyniosły:
   a) nie mniej niż 25 %, ale nie więcej niż 50 % kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii albo
   b) więcej niż 50 % kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii;
3) do wytworzenia energii elektrycznej w tej instalacji wykorzystuje się:
   a) wyłącznie biogaz rolniczy albo
   b) wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo
   c) wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo
   d) wyłącznie biogaz inny niż określony w lit. a–c, albo
   e) wyłącznie hydroenergię i jej łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 5 MW, albo
   f) biomasę i instalacja ta jest dedykowaną instalacją spalania biomasy albo dedykowaną instalacją spalania wielopaliwowego, albo układem hybrydowym, albo

g) odpady, o których mowa w art. 2 pkt 14, i instalacja ta jest instalacją termicznego przekształcania odpadów w wysokosprawnej kogeneracji;

4) w wyniku modernizacji, o której mowa w art. 2 pkt 19a lit. a i b, nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub wzrost ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

2a. Do kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii zalicza się koszty:

1) opracowania dokumentacji niezbędnej do uzyskania pozwoleń i decyzji bezpośrednio związanych z wybudowaniem instalacji odnawialnego źródła energii;
2) zakupu lub wytworzenia instalacji odnawialnego źródła energii oraz urządzeń niezbędnych do jej prawidłowego uruchomienia lub eksploatacji, a także robót budowlano-montażowych bezpośrednio związanych z realizacją inwestycji w zakresie tej instalacji oraz urządzeń;
3) dostawy instalacji odnawialnego źródła energii lub urządzeń i elementów wchodzących w jej skład, lub urządzeń niezbędnych do jej uruchomienia lub eksploatacji;
4) sprawdzenia i uruchomienia instalacji odnawialnego źródła energii;
5) szkolenia personelu lub instruktażu, pod warunkiem że te koszty są ujęte w wartości początkowej zakupionych lub wytworzonych wartości niematerialnych i prawnych w ewidencji środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych wytwórcy energii;
6) zakupu wartości niematerialnych i prawnych bezpośrednio związanych z instalacją odnawialnego źródła energii.

2b. Wartość kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w złotych na 1 MW mocy zainstalowanej elektrycznej, ustala się na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1, albo na dzień złożenia oferty, o której mowa w art. 79 ust. 3.

2c. Wartość poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji nie może być większa niż maksymalna wartość kosztów kwalifikowanych określona w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

2d. Udział poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii oblicza się według wzoru:

$$Wkps = Wnm / (Wkr * Mze) *100 \%,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Wkps – wyrażony w procentach udział poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii,

Wnm – wartość poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii, w kwocie netto, wyrażoną w złotych,

Wkr – wartość kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w złotych na 1 MW mocy zainstalowanej elektrycznej,

Mze – moc zainstalowaną elektryczną zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii.

2e. Dla instalacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, cena sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii jest równa cenie, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, za jaką uczestnik aukcji zobowiązuje się sprzedać tę energię w ramach systemu aukcyjnego.

2f. Dla instalacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b, cena sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii jest równa iloczynowi ceny, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3, za jaką uczestnik aukcji zobowiązuje się sprzedać tę energię w ramach systemu aukcyjnego, oraz udziału obliczonego zgodnie z ust. 2d i jest wyrażana w złotych za 1 MWh.

3. W przypadku rozpoczęcia albo zakończenia modernizacji instalacji, której wytwórcy przysługuje:

1) świadectwo pochodzenia,
2) prawo do pokrycia ujemnego salda,
3) obowiązek zakupu energii, o którym mowa w art. 70c ust. 2 lub art. 92 ust. 1, przez sprzedawcę zobowiązanego

– w trakcie okresu kiedy wsparcie to przysługuje, wytwórca energii w tej instalacji nie traci prawa, o którym mowa w pkt 1–3, jak również modernizacja ta nie wpływa na przedłużenie okresu wsparcia przysługującego wytwórcy energii w tej instalacji.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, który zamierza przystąpić do aukcji, może wystąpić do Prezesa URE z wnioskiem o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, pod warunkiem że:

1) na dzień złożenia wniosku:
   a) instalacji nie przysługuje świadectwo pochodzenia albo nie przysługuje obowiązek zakupu energii, o którym mowa w art. 70c ust. 2 lub art. 92 ust. 1, albo nie przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 70a ust. 3, art. 70c ust. 6, art. 70g ust. 2, art. 83e ust. 1 lub art. 92 ust. 5, albo
   b) do rozpoczęcia okresu, w którym instalacja spełniałaby warunek, o którym mowa w lit. a, pozostało mniej niż 24 miesiące;
2) zmodernizowana instalacja będzie spełniała warunki określone w ust. 2 pkt 2 lit. a albo b, pkt 3 i 4;
3) (uchylony)
4) rozpoczęcie modernizacji instalacji nastąpi po dniu zamknięcia sesji aukcji;
5) wytwarzanie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii po zakończeniu modernizacji tej instalacji rozpocznie się nie wcześniej niż w dniu, w którym instalacja będzie spełniała warunek określony w pkt 1 lit. a.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, przepisy art. 75 i art. 76 stosuje się odpowiednio.

9. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy katalog kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji oraz maksymalną wartość kosztów kwalifikowanych w przeliczeniu na 1 MW mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii o mocy określonej w art. 77 ust. 5, wykorzystujących do wytwarzania energii:

1) wyłącznie biogaz rolniczy albo
2) wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo
3) wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo
4) wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 1–3, albo
5) wyłącznie hydroenergię i jej łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 5 MW, albo
6) biomasę i instalacja ta jest dedykowaną instalacją spalania biomasy albo dedykowaną instalacją spalania wielopaliwowego albo układem hybrydowym, albo
7) odpady, o których mowa w art. 2 pkt 14, i instalacja ta jest instalacją termicznego przekształcania odpadów w wysokosprawnej kogeneracji

– biorąc pod uwagę istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii, nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu tej instalacji i jej budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną oraz założenia dotyczące technicznych warunków pracy tej instalacji, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej.

Art. 75. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, lub w instalacji zmodernizowanej, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej lub przesyłowej, który zamierza przystąpić do aukcji, podlega procedurze oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji.

1a. Przepis ust. 1 do wytwórców energii elektrycznej wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej biomasę stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 129 ust. 4.

1b. Wymogu posiadania wyodrębnionego zespołu urządzeń służących do wyprowadzania mocy, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku gdy wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii planowanej do przyłączenia do sieci w danym miejscu przyłączenia złożył wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji, o którym mowa w ust. 3, albo posiada dla tej instalacji ważne zaświadczenie

o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, albo wygrał aukcję, o której mowa w art. 72 ust. 1, a w miejscu tego przyłączenia planowane jest przyłączenie innej instalacji odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne, pod warunkiem, że wytwórcy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii planowanej do przyłączenia nie przysługuje świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, albo nie otrzymał zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, albo potwierdzenia przyjęcia deklaracji, o którym mowa w art. 71 ust. 4, albo nie posiada ważnego zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, albo nie wygrał aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1.

1c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1b, wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, w miejscu przyłączenia której planowane jest przyłączenie innej instalacji odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne, niezwłocznie informuje Prezesa URE o zmianie warunków przyłączenia albo warunków umowy przyłączeniowej.

1d. W przypadku, o którym mowa w ust. 1b, każdą z instalacji odnawialnego źródła energii przyłączoną do sieci wyposaża się w układ pomiarowo-rozliczeniowy w sposób umożliwiający określenie ilości energii elektrycznej wytworzonej oraz wprowadzonej do sieci przez każdą z tych instalacji. Przepis art. 92 ust. 12 stosuje się odpowiednio.

1e. W przypadku gdy w miejscu przyłączania instalacji odnawialnego źródła energii do sieci jest planowana do przyłączenia kolejna instalacja odnawialnego źródła energii – zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne, wytwórca, który wygrał aukcję, o której mowa w art. 72 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia przyłączenia nowej instalacji odnawialnego źródła energii, przekazuje Prezesowi URE oryginał albo poświadczoną kopię nowej umowy przyłączeniowej oraz aktualny schemat wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonych w tym miejscu przyłączenia, ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzania mocy wchodzących w skład tych instalacji przyłączonych w miejscu przyłączenia, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tych instalacji do sieci elektroenergetycznej naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów. Przyłączenie kolejnej instalacji odnawialnego źródła

energii jest możliwe po uprzednim przyłączeniu instalacji odnawialnego źródła energii objętej aukcją, o której mowa w art. 72 ust. 1.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórcy, który złożył deklarację przystąpienia do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1.

3. Procedurę oceny formalnej przeprowadza Prezes URE, na wniosek wytwórcy o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji.

4. Wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji zawiera:

1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
2) lokalizację i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii;
3) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy;
4) w przypadku instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny – oświadczenie wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, o następującej treści:

   „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

   1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
      a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
         – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
         – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
         – instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego,

wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,

– instalacji termicznego przekształcania odpadów,

b) drewno inne niż drewno energetyczne w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,

c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,

e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,

g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;

2) dochowany zostanie wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa

w art. 60a ust. 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

5) w przypadku hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii – oświadczenie wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, że hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii będzie spełniała wymóg udziału energii pochodzącej z urządzeń wchodzących w jej skład i wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej za pośrednictwem magazynu energii elektrycznej w łącznym wolumenie energii wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej, o którym mowa w art. 2 pkt 11a lit. c, oraz że stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji będzie nie mniejszy niż 5256 MWh/MW/rok.

5. Do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wytwórca dołącza oryginały lub poświadczone kopie:

1) warunków przyłączenia lub umowy o przyłączenie do sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 i 3;
2) prawomocnego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub jej modernizacji, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów prawa budowlanego;
3) (uchylony)
4) (uchylony)
5) (uchylony)
6) harmonogramu rzeczowo-finansowego realizacji budowy lub modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii albo oświadczenia o zrealizowaniu inwestycji;
7) schematu instalacji odnawialnego źródła energii ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów.

5a. Wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji składa się nie później niż 14 dni przed dniem rozpoczęcia sesji aukcji, której dotyczy.

6. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, w dniu ich złożenia nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

7. Do wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego instalacja odnawialnego źródła energii będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, przepisów ust. 5 i 6 nie stosuje się.

8. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego instalacja odnawialnego źródła energii będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji dołącza oryginały lub poświadczone kopie dokumentów wynikających z umowy, o której mowa w art. 73 ust. 10 pkt 1. Dokumenty sporządzone w języku obcym są składane wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski.

9. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w art. 45 ust. 8.

Art. 76. 1. Prezes URE wydaje zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji lub odmawia jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o wydanie tego zaświadczenia.

2. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji.

3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

3a. Wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, do którego nie dołączono dokumentów, o których mowa w art. 75 ust. 5 pkt 1 lub 2, lub złożony w terminie krótszym niż określony w art. 75 ust. 5a, pozostawia się bez rozpoznania.

4. Termin ważności zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wynosi 12 miesięcy i liczy się od dnia wydania zaświadczenia. Termin nie może być dłuższy niż termin ważności dokumentów, o których mowa w art. 75 ust. 5 pkt 1, 2 i *5*.

5. Termin ważności zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji dla wytwórcy, o którym mowa w art. 73 ust. 8, nie może być dłuższy niż termin wynikający ze szczegółowych postanowień umowy, o której mowa w art. 73 ust. 10 pkt 1, lub termin ważności dokumentów, o których mowa w art. 75 ust. 5 pkt 1, 2 i *5*.

Art. 77. 1. Okres, w którym przysługuje obowiązek zakupu, o którym mowa w art. 92 ust. 1, oraz okres, w którym przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 92 ust. 5, w odniesieniu do energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem instalacji, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 lit. a, przysługujące wytwórcom, którzy wygrali aukcję, nie mogą być dłuższe niż 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii w tych instalacjach, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 października 2005 r., albo od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia sesji aukcji.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, może zostać ograniczony w przepisach wydanych na podstawie ust. 3, w przypadku gdy jest to niezbędne do:

1) osiągnięcia produkcji energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na poziomie umożliwiającym realizację celu wynikającego z umów międzynarodowych;
2) zapewnienia zgodności alokacji pomocy przyznanej wytwórcom z treścią decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem.

2a. Okres, w którym przysługuje obowiązek zakupu, o którym mowa w art. 92 ust. 1, oraz okres, w którym przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 92 ust. 5, w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 lit. a, przysługujące wytwórcom, którzy wygrali aukcję, liczy się od pierwszego dnia sprzedaży energii elektrycznej w tej instalacji po zakończeniu modernizacji i wynosi on maksymalnie:

1) 5 lat – w przypadku poniesienia i udokumentowania nakładów inwestycyjnych modernizacji nie mniejszych niż 25 %, ale nie większych niż 33 % kosztów

kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii,

2) 6 lat – w przypadku poniesienia i udokumentowania nakładów inwestycyjnych modernizacji większych niż 33 %, ale nie większych niż 40 % kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii,

3) 7 lat – w przypadku poniesienia i udokumentowania nakładów inwestycyjnych modernizacji większych niż 40 %, ale nie większych niż 50 % kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii

– nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2045 r.

3. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

1) maksymalną cenę w złotych za 1 MWh, za jaką może zostać sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, zwaną dalej „ceną referencyjną”, wytworzoną w instalacjach, o których mowa w ust. 5 pkt 1–22;

2) okres, w którym przysługuje obowiązek zakupu, o którym mowa w art. 92 ust. 1, oraz okres, w którym przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 92 ust. 5, w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem instalacji, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 lit. a, przysługujące wytwórcom, o których mowa w art. 72 ust. 1, obowiązujący wytwórców, którzy wygrają aukcję;

3) referencyjny wolumen sprzedaży energii elektrycznej dla hybrydowych instalacji odnawialnego źródła energii złożonych z instalacji, o których mowa w ust. 5 pkt 1–22, wyrażony w MWh w odniesieniu do 1 MW mocy zainstalowanej elektrycznej, wytworzonej w ciągu roku dla danego typu instalacji.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw klimatu bierze pod uwagę:

1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;

2) nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;

3) założenia dotyczące technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej, współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej i biogazu rolniczego na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej do sieci;
4) koszty operacyjne oraz dodatkowe nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym instalacja odnawialnego źródła energii podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia;
5) przewidywane kształtowanie się cen biomasy i innych paliw oraz jednostkowe ceny uprawnień do emisji CO_2;
6) koszty kapitału własnego wytwórcy energii elektrycznej;
7) wpływ instalacji odnawialnego źródła energii na środowisko naturalne, w tym na redukcję emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
8) zrównoważone zagospodarowanie zasobów wodnych;
9) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
10) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych;
11) wystąpienie przesłanek, o których mowa w ust. 2.

5. Cenę referencyjną określa się w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 albo oblicza się zgodnie z ust. 5a dla instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1:

1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;
1a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;

2a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

3) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;

3a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

4) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 1, 2 i 3 do wytwarzania energii elektrycznej;

4a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 1a, 2a i 3a do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

5) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;

6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;

6a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

7) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;

7a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;

8a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;

9a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

10) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 7, 8 i 9 do wytwarzania energii elektrycznej;

10a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 7a, 8a i 9a do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

11) w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych;

12) w instalacji termicznego przekształcania odpadów lub dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego;

13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, w instalacji termicznego przekształcania odpadów, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;

14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW, w instalacji termicznego przekształcania odpadów, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;

15) wykorzystujących wyłącznie biopłyny do wytwarzania energii elektrycznej;

16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie;

17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie energię wiatru na lądzie;
18) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
19) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
20) wykorzystujących wyłącznie energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej;
21) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
22) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
23) (uchylony)
24) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW;
25) wyłącznie hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW.

5a. W przypadku hybrydowych instalacji odnawialnego źródła energii cena referencyjna jest obliczana według wzoru:

$$C_{refH} = \frac{\sum_{i=1}^{n} C_i * I_i * P_i}{\sum_{i=1}^{n} I_i * P_i},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{refH} – cenę referencyjną hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w zł na MWh,

C_i – cenę referencyjną właściwą dla i-tej instalacji wchodzącej w skład hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w zł na MWh,

I_i – referencyjny wolumen sprzedaży energii elektrycznej właściwy dla i--tej instalacji wchodzącej w skład hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażony w MWh na rok,

P_i – moc zainstalowaną i-tej instalacji wchodzącej w skład hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MW.

5b. Cenę referencyjną obliczoną dla hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii stosuje się w przypadku, gdy stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji jest nie mniejszy niż 5256 MWh/MW/rok.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

Art. 77a. 1. Przed ogłoszeniem aukcji Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu projekt harmonogramu przeprowadzenia aukcji w danym roku kalendarzowym obejmujący planowane terminy przeprowadzenia aukcji oraz ilości i wartości oferowanej energii w poszczególnych aukcjach.

2. Prezes URE uzgadnia z ministrem właściwym do spraw klimatu harmonogram, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego przekazania.

3. W przypadku nieprzedstawienia przez ministra właściwego do spraw klimatu uwag do projektu harmonogramu w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się projekt harmonogramu za uzgodniony.

Art. 78. 1. Prezes URE zamieszcza ogłoszenie o aukcji w Biuletynie Informacji Publicznej URE nie później niż 30 dni przed dniem jej rozpoczęcia.

2. Ogłoszenie o aukcji zawiera:

1) oznaczenie aukcji;
2) termin przeprowadzenia sesji aukcji;
3) godziny otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;
4) wskazanie maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać sprzedana w danej aukcji, w tym maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać sprzedana w danej aukcji przez wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej;

5) wskazanie instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1, objętych aukcją.

3. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacjach eksploatowanych przez wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy uzyskali potwierdzenie przyjęcia deklaracji, o którym mowa w art. 71 ust. 4, oraz posiadający ustanowioną gwarancję bankową lub kaucję wniesioną na rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE, przy czym wartość zabezpieczenia wynosi 30 złotych za każdy 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej danej instalacji odnawialnego źródła energii.

4. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 i 3, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy posiadają zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, oraz posiadający ustanowioną gwarancję bankową lub kaucję wniesioną na rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE, przy czym wartość zabezpieczenia wynosi 60 złotych za każdy 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej danej instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Aukcję rozstrzyga się, jeżeli zostały złożone nie mniej niż trzy ważne oferty spełniające wymagania określone w ustawie.

6. Aukcję prowadzi się w postaci elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej.

7. Dostawcę internetowej platformy aukcyjnej wyłania się w trybie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1605 i 1720).

7a. Określone przez Prezesa URE koszty utrzymania, rozbudowy i modyfikacji internetowej platformy aukcyjnej, o której mowa w ust. 6, pokrywa operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, ze środków opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, na podstawie dyspozycji Prezesa URE.

8. Prezes URE ustala regulamin aukcji.

9. Regulamin aukcji określa:

1) szczegółowe zasady organizacji aukcji, w tym składania ofert;
2) przebieg i sposób rozstrzygnięcia aukcji;
3) warunki przetwarzania danych dotyczących uczestników aukcji;
4) wymagania techniczne dotyczące dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;

5) sposób zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowości przebiegu aukcji;
6) warunki zawieszenia dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;
7) szczegółowe warunki techniczne składania wniosku oraz oświadczenia, o których mowa w art. 83a ust. 1 i 2.

10. Regulamin aukcji zatwierdza minister właściwy do spraw klimatu.

11. Regulamin aukcji ogłasza się w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

Art. 79. 1. Wytwórca będący uczestnikiem aukcji, od godziny otwarcia do godziny zamknięcia sesji aukcji, przekazuje ofertę za pomocą formularza zamieszczonego na internetowej platformie aukcyjnej, o której mowa w art. 78 ust. 6.

2. Uczestnik aukcji w trakcie sesji aukcji składa jedną ofertę dla energii elektrycznej, która będzie wytworzona w danej instalacji.

3. Oferta złożona przez uczestnika aukcji zawiera w szczególności:

1) nazwę i adres siedziby uczestnika aukcji;
2) lokalizację, rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna przez uczestnika aukcji;
3) łączną ilość energii elektrycznej wyrażoną w MWh i cenę, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, za jaką uczestnik aukcji zobowiązuje się sprzedać tę energię w ramach systemu aukcyjnego, w okresie wskazanym w ofercie, albo cenę, która będzie stanowiła podstawę wyliczenia ceny sprzedaży dla instalacji, o której mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 lit. b;
4) wskazanie, że energia będzie sprzedawana do wybranego podmiotu, o którym mowa w art. 92 ust. 1a, albo sprzedawcy zobowiązanego, na którego obszarze działania zlokalizowana będzie ta instalacja – w przypadku, gdy energia elektryczna będzie wytwarzana w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej; w przypadku braku takiego sprzedawcy wytwórca wskazuje sprzedawcę zobowiązanego wyznaczonego na obszarze działania operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
4a) wskazanie planowanej daty rozpoczęcia okresu, w którym wytwórca, w przypadku wygrania aukcji, będzie korzystać z aukcyjnego systemu wsparcia oraz okresu tego wsparcia;

5) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, spełnia wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

5a) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, spełnia wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

5b) w przypadku wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, oświadczenie o udziale planowanych do poniesienia nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 74 ust. 2d;

5c) oświadczenie, że w okresie korzystania z aukcyjnego systemu wsparcia dla instalacji objętej tym systemem wytwórca nie będzie otrzymywać wynagrodzenia z tytułu uczestnictwa w rynku mocy, o którym mowa w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy, lub korzystać ze wsparcia udzielanego na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, lub korzystać z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1 lub art. 38c ust. 3;

6) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh, jaką uczestnik aukcji planuje sprzedać w ramach systemu aukcyjnego w kolejnych następujących po sobie latach kalendarzowych, począwszy od roku, w którym po raz pierwszy nastąpi sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w danej instalacji w ramach systemu aukcyjnego, z uwzględnieniem terminów określonych w pkt 8;
7) miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;
8) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:
   a) sprzedaży po raz pierwszy w ramach systemu aukcyjnego, w terminie 42 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub w odniesieniu do której rozpoczęcie modernizacji nastąpi po dniu zamknięcia sesji aukcji, o której mowa w art. 73 ust. 2, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie:
      – energię promieniowania słonecznego – w terminie 33 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
      – energię wiatru na lądzie – w terminie 33 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,
      – (uchylone)
   b) rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego, nie później niż pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie pełnego miesiąca kalendarzowego od dnia, w którym nastąpiło zamknięcie sesji aukcji – w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 71 ust. 1; jeżeli instalacja jest w trakcie postoju remontowego, to termin, o którym mowa w zdaniu poprzednim, może, na wniosek wytwórcy, ulec wydłużeniu do dnia zakończenia remontu, lecz nie dłużej niż o cztery miesiące;
9) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1, oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
   a) drewno inne niż drewno energetyczne – w przypadku:
      – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
      – instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
      – dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
   b) drewno inne niż drewno energetyczne – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,
   c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
   d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,
   e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

f) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,

g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłyny, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;

2) wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, obliczona zgodnie z art. 39 ust. 3 i 4 tej ustawy, wynosi … złotych. Cena skorygowana obliczona zgodnie z art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii wynosi … złotych za 1 MWh;

3) przedsiębiorstwo nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a–c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.);

4) na przedsiębiorstwie nie ciąży obowiązek zwrotu pomocy publicznej, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc za niezgodną z prawem oraz z rynkiem wewnętrznym.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

10) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1, wytwarzających energię elektryczną w hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii – oświadczenie, że hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii będzie spełniała wymóg udziału energii pochodzącej z urządzeń wchodzących w jej skład i wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej za pośrednictwem magazynu energii elektrycznej w łącznym wolumenie energii wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej, o którym mowa w art. 2 pkt 11a lit. c, oraz że stopień

wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji będzie nie mniejszy niż 5256 MWh/MW/rok.

4. Oferty opatruje się, pod rygorem nieważności, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

5. Aukcja odbywa się w jednej sesji aukcji.

6. Oferta każdego uczestnika aukcji jest niedostępna dla pozostałych uczestników aukcji.

7. Na godzinę przed zamknięciem sesji aukcji oferty nie podlegają modyfikacji ani wycofaniu.

8. Oferta podlega odrzuceniu, jeżeli cena sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 3, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, przekracza:

1) cenę referencyjną,
2) maksymalną cenę, o której mowa w art. 80 ust. 5 pkt 4

– obowiązujące w dniu ogłoszenia danej aukcji.

9. Dopuszczalne jest dokonanie jednokrotnej aktualizacji oferty, która wygrała aukcję, w zakresie:

1) planowanej daty rozpoczęcia okresu korzystania z aukcyjnego systemu wsparcia, o której mowa w ust. 3 pkt 4a, z uwzględnieniem ust. 3 pkt 8, art. 79a ust. 1 i art. 92 ust. 6, lub ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 6, z zastrzeżeniem, że łączna ilość energii, o której mowa w ust. 3 pkt 3, oraz okres, o którym mowa w ust. 3 pkt 4a, określone w ofercie nie mogą ulec zmianie;
2) mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 2, z zastrzeżeniem, że łączna zaktualizowana moc takiej instalacji nie zmieni pierwotnej kwalifikacji określonej zgodnie z art. 2 pkt 18 i 19, art. 73 ust. 4 lub art. 77 ust. 5, właściwej dla tej instalacji w dniu złożenia oferty.

10. Jednokrotna aktualizacja oferty, o której mowa w ust. 9, następuje przez złożenie Prezesowi URE oświadczenia wytwórcy zawierającego informacje, o których mowa w tym przepisie, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem:

1) pierwszej sprzedaży energii elektrycznej w systemie aukcyjnym zgodnie z art. 92 ust. 1;

2) złożenia pierwszego wniosku o pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

11. W przypadku gdy aktualizacja oferty, o której mowa w ust. 9, nie spełnia warunków określonych w tym przepisie lub została złożona po terminie, o którym mowa w ust. 10, oferta nie podlega aktualizacji.

11a. Dopuszczalne jest dokonywanie wielokrotnej aktualizacji oferty wytwórcy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, która wygrała aukcję, wyłącznie w zakresie wskazania, że energia będzie sprzedawana do wybranego podmiotu, o którym mowa w art. 92 ust. 1a, albo do sprzedawcy zobowiązanego, ze skutkiem na koniec kwartału następującego po kwartale, w którym złożono aktualizację oferty. Aktualizacja oferty następuje przez złożenie Prezesowi URE oświadczenia wytwórcy zawierającego wskazanie, że energia będzie sprzedawana do wybranego podmiotu, o którym mowa w art. 92 ust. 1a, albo do sprzedawcy zobowiązanego, na którego obszarze działania będzie zlokalizowana ta instalacja.

12. O dokonaniu aktualizacji oferty zgodnie z ust. 9 i 10 lub ust. 11a Prezes URE informuje wytwórcę, sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 21 dni od dnia otrzymania oświadczenia wytwórcy.

Art. 79a. 1. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3ba, Prezes URE jednorazowo na wniosek wytwórcy, wydaje postanowienie o przedłużeniu terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a, oraz okresów, o których mowa w art. 74 ust. 1, o dodatkowy okres określony we wniosku wytwórcy, jednak nie dłuższy niż 18 miesięcy licząc od dnia upływu terminu tego zobowiązania.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
2) określenie okresu przedłużenia terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a, oraz okresu, o którym mowa w art. 74 ust. 1;
3) wskazanie nazwy oraz ID instalacji, której dotyczy złożony wniosek;
4) oświadczenie:

a) dostawcy lub dostawców urządzeń wchodzących w skład instalacji odnawialnego źródła energii lub

b) wnioskodawcy

– potwierdzające, iż opóźnienie dostaw tych urządzeń lub rozruchu instalacji jest spowodowane okolicznościami, o których mowa w art. 83 ust. 3ba;

5) zaktualizowany harmonogram rzeczowo-finansowy, o którym mowa w art. 75 ust. 5 pkt 6;

6) zaktualizowaną gwarancję bankową, o której mowa w art. 78 ust. 4, o ile została ustanowiona dla danej instalacji, której ważność została przedłużona co najmniej o okres wskazany we wniosku.

3. Prezes URE odmawia przedłużenia terminu, w drodze postanowienia, w przypadku gdy:

1) wniosek nie spełnia któregokolwiek z wymagań, o których mowa w ust. 2;

2) wytwórca złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1, później niż w terminie 30 dni przed dniem spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a;

3) nie wystąpiła żadna z okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3ba.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 3, przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

Art. 80. 1. Aukcję wygrywają uczestnicy aukcji:

1) którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, oraz

2) których oferty łącznie nie przekroczyły 100 % wartości lub ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określonej w ogłoszeniu o aukcji i 80 % ilości energii elektrycznej objętej wszystkimi ofertami.

2. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferuje taką samą najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o sprzedaży energii elektrycznej rozstrzyga kolejność złożonych ofert.

3. W przypadku gdy pozostała do sprzedaży ilość lub wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii jest mniejsza od ilości lub wartości zawartej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, przypadająca na tego uczestnika ilość energii elektrycznej nie podlega sprzedaży w tej aukcji.

4. Prezes URE przeprowadza aukcję interwencyjną na zakup energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub wytwarzanie energii elektrycznej z gwarancją pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5.

5. W przypadku konieczności dokonania dodatkowej interwencji na rynku odnawialnych źródeł energii, minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki aukcji interwencyjnej, w tym:

1) termin ogłoszenia oraz otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;
2) łączną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji interwencyjnej, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie art. 184h ust. 1;
3) wskazanie rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 77 ust. 5, objętego aukcją interwencyjną;
4) maksymalną cenę, za jaką może zostać sprzedana w drodze aukcji interwencyjnej energia elektryczna z instalacji odnawialnego źródła energii;
5) okres obowiązku zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, oraz okres prawa do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 92 ust. 5, wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, albo od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

6. Minister właściwy do spraw klimatu przy określeniu warunków aukcji interwencyjnej, o której mowa w ust. 4, bierze pod uwagę wytyczne wskazane w art. 77 ust. 4 pkt 1–6, a także:

1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;

2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;
3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu, lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

7. Przy określaniu maksymalnej ceny, o której mowa w ust. 5 pkt 4, minister właściwy do spraw klimatu bierze pod uwagę, że cena referencyjna w aukcji interwencyjnej przeprowadzanej w latach 2016–2018 dla wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, wynosi nie mniej niż 550 zł/MWh.

8. W aukcji, o której mowa w ust. 4, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy uzyskali potwierdzenie przyjęcia deklaracji, o którym mowa w art. 71 ust. 4, oraz wytwórcy, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1.

9. W przypadku gdy aukcję wygra wytwórca, który złożył deklarację o przystąpieniu do aukcji:
1) o której mowa w art. 71 ust. 1, albo
2) interwencyjnej
– przepisów art. 41–69 nie stosuje się do energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, w której ma zostać wytworzona energia elektryczna objęta ofertą, od dnia, o którym mowa w informacji przekazanej Prezesowi URE na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 2, a w przypadku wytwórców, którzy nie przekazali tej informacji, od dnia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b.

10. W przypadku gdy aukcję wygra wytwórca energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3, przepisu art. 41 nie stosuje się od dnia pierwszego wytworzenia energii przez tego wytwórcę w ramach systemu aukcyjnego, lecz nie

później niż od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca kalendarzowego od dnia, w którym nastąpiło zamknięcie sesji aukcji.

11. Do aukcji interwencyjnej stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–3, art. 39, art. 73 ust. 1–3 i 4, art. 78 ust. 2–11, art. 79, art. 81 oraz art. 83–88.

Art. 81. 1. Prezes URE zamyka sesję aukcji w terminie określonym w ogłoszeniu o aukcji.

2. Prezes URE w terminie 21 dni od zamknięcia aukcji podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacje o:

1) wynikach aukcji, w tym o:
   a) wytwórcach, których oferty wygrały aukcję,
   b) minimalnej i maksymalnej cenie w złotych, z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po jakiej energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji,
   c) łącznej ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo
2) unieważnieniu aukcji.

3. Prezes URE unieważnia aukcję, w przypadku gdy:

1) wszystkie oferty zostały odrzucone;
2) z przyczyn technicznych aukcja nie może zostać przeprowadzona.

4. Kaucja lub gwarancja, o których mowa w art. 78 ust. 3, podlegają zwrotowi w terminie:

1) 90 dni od dnia wypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8;
2) 30 dni od dnia rozstrzygnięcia aukcji – w przypadku wytwórcy, którego oferta nie wygrała aukcji.

4a. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 79a ust. 1, kaucja, o której mowa w art. 78 ust. 3 i 4, podlega przepadkowi na rzecz Prezesa URE lub Prezes URE realizuje gwarancję bankową, o której mowa w art. 78 ust. 3 i 4.

5. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu aukcji informuje o jej wynikach wytwórców, których oferty wygrały aukcję.

6. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu aukcji przekazuje informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcję, oraz dane dotyczące ilości i ceny skorygowanej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe:

1) właściwym sprzedawcom zobowiązanym oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, jaką jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW;
2) operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106 – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 200 kW.

7. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 5 dni roboczych od dnia rozstrzygnięcia sesji aukcji.

8. Informacja, o której mowa w ust. 7, zawiera:

1) wykaz ofert, które wygrały aukcję, w tym:
   a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały aukcję,
   b) informację o:
      – cenie w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji przez poszczególnych wytwórców oraz cenie skorygowanej podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9, w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
      – ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez poszczególnych wytwórców, z

uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo

2) wskazanie przyczyn unieważnienia aukcji.

9. W przypadku wytwórców, o których mowa w:

1) ust. 2 pkt 1 lit. a,

2) art. 70a ust. 1 lub 2, którzy uzyskali zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, obejmujące instalację planowaną do uruchomienia

– koniec terminu na dostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej, o którym mowa w art. 192 ust. 1 albo w art. 7 ust. 2a pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, w odniesieniu do mocy instalacji objętej wygraną ofertą aukcyjną, albo wydanym zaświadczeniem, nie może przypadać przed upływem terminu na sprzedaż po raz pierwszy energii elektrycznej określonego w art. 79 ust. 3 pkt 8 albo przed upływem terminu na wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej, określonego w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1.

10. Umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, na podstawie których termin określony w art. 7 ust. 2a pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne upływa przed końcem odpowiedniego terminu określonego w art. 79 ust. 3 pkt 8 albo w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1, wymagają dostosowania w terminie 30 dni od dnia poinformowania właściwego przedsiębiorstwa energetycznego przez wytwórcę o wygraniu aukcji albo od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8.

10a. W przypadku gdy umowa o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii wymaga dostosowania, o którym mowa w ust. 10, przedsiębiorstwo energetyczne na wniosek wytwórcy aktualizuje harmonogram przyłączenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne.

11. W przypadku odmowy przez przedsiębiorstwo energetyczne dostosowania umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w ust. 10, lub aktualizacji harmonogramu przyłączenia zgodnie z ust. 10a, stosuje się przepisy art. 8 ustawy – Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem, że Prezes URE wydaje rozstrzygnięcie w terminie 30 dni, licząc od dnia wpływu wniosku o rozstrzygnięcie sporu.

Art. 82. 1. Wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, w terminie miesiąca, a w przypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 i 3, w terminie 6 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, zawiera z właściwym sprzedawcą zobowiązanym umowę sprzedaży, która zawiera w szczególności:

1) cenę skorygowaną energii elektrycznej, podaną w pkt 2 oświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9;
2) ilość energii elektrycznej w MWh, jaką jest obowiązany wytworzyć wytwórca energii elektrycznej w poszczególnych latach;
3) okres trwania umowy;
4) informacje o prawach wytwórcy energii elektrycznej, w tym sposobie wnoszenia skarg i rozstrzygania sporów;
5) zobowiązanie wytwórcy do zgłoszenia sprzedawcy zobowiązanemu daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej;
6) postanowienia dotyczące odpowiedzialności stron za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, z zastrzeżeniem, że powstanie różnicy pomiędzy ilością wytworzonej energii elektrycznej zgłoszonej sprzedawcy zobowiązanemu a ilością energii elektrycznej rzeczywiście dostarczonej do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej, w okresie, o którym mowa w art. 83 ust. 2, nie będzie uważane za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, który korzysta z możliwości sprzedaży wytwarzanej energii do wybranego podmiotu, o którym mowa w art. 92 ust. 1a.

2. W przypadku zmiany sprzedawcy zobowiązanego wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, niezwłocznie zawiera umowę sprzedaży ze sprzedawcą zobowiązanym. Do umowy tej przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, dotychczasowy sprzedawca zobowiązany przekazuje sprzedawcy zobowiązanemu dane dotyczące ilości energii

elektrycznej zakupionej przez niego w poszczególnych latach od danego wytwórcy energii elektrycznej.

Art. 83. 1. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, którego oferta wygrała aukcję, przekazuje Prezesowi URE:

1) (uchylony)
2) informację o dniu wytworzenia oraz wprowadzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do sieci, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i jej sprzedaży w ramach systemu aukcyjnego – w terminie 30 dni od dnia tej sprzedaży po raz pierwszy w ramach wygranej oferty aukcyjnej;
3) (uchylony)
4) w przypadku instalacji zmodernizowanych, w terminie 60 dni od dnia zakończenia tej modernizacji:
   a) oświadczenie o zakończeniu modernizacji oraz o spełnianiu przez nią wymagań, o których mowa w art. 74 ust. 2 i ust. 7 pkt 4 i 5, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o następującej treści:

   „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że modernizacja instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, została zakończona oraz spełnia wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 2 i ust. 7 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń,

   b) oświadczenie o upływie terminu do zgłoszenia przez organ nadzoru budowlanego sprzeciwu do zawiadomienia o zakończeniu budowy albo zaświadczenie organu nadzoru budowlanego o braku podstaw do wniesienia takiego sprzeciwu, albo kopię pozwolenia na użytkowanie zmodernizowanej instalacji, jeżeli jego uzyskanie jest wymagane przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, albo kopię

decyzji zezwalającej na eksploatację urządzenia technicznego, jeżeli jej uzyskanie jest wymagane przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, w zależności od tego, który z tych przypadków wyznaczył datę zakończenia modernizacji,

c) opinię jednostki posiadającej akredytację Polskiego Centrum Akredytacji stwierdzającą udział poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 74 ust. 2d, wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 5b, zaktualizowanym w oparciu o tę opinię.

1a. Wytwórca przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, a w przypadku wytwórcy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, który zadeklarował sprzedaż energii elektrycznej sprzedawcy zobowiązanemu – także temu sprzedawcy, informację, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oraz dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. b i c, w terminach określonych w tych przepisach.

2. Rozliczenie obowiązku sprzedaży w ramach systemu aukcyjnego przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 ust. 1, w ilości określonej przez niego w ofercie, następuje po zakończeniu okresu każdych pełnych trzech lat kalendarzowych, w którym przysługiwało wsparcie, oraz po zakończeniu okresu wsparcia w oparciu o ilość energii elektrycznej sprzedanej w ramach systemu aukcyjnego określonej w sprawozdaniach miesięcznych składanych zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3.

2a. Na potrzeby rozliczenia obowiązku sprzedaży, o którym mowa w ust. 2:

1) przyjmuje się, że całkowita ilość energii elektrycznej niewytworzonej w okresach objętych poleceniami, o których mowa w art. 9c ust. 7a lub 7b ustawy – Prawo energetyczne, nie jest wyższa od ilości energii elektrycznej, którą właściwy operator systemu elektroenergetycznego wyznaczył jako zredukowaną;

2) o przyporządkowaniu części lub całej ilości energii, o której mowa w pkt 1, decyduje wytwórca, przekazując operatorowi systemu elektroenergetycznego, do

którego sieci jest przyłączony, informację, o której mowa w art. 93 ust. 18 zdanie pierwsze.

3. (uchylony)

3a. W przypadku gdy wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, którego oferta wygrała aukcję przeprowadzoną na podstawie art. 73 ust. 3a pkt 5:

1) nie uzyskał stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej w tej instalacji określonego w art. 77 ust. 5b, obliczonego jako średnia arytmetyczna dla następujących po sobie okresów trzech pełnych lat kalendarzowych – zwraca operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, wraz z odsetkami, pomoc publiczną uzyskaną w odniesieniu do energii elektrycznej sprzedanej w roku, w którym wymagany stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej nie został osiągnięty, przy czym w przypadku gdy okres, w którym przysługuje wsparcie, jest krótszy niż trzy lata kalendarzowe, weryfikacja stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej jest przeprowadzana dla tego okresu;
2) nie spełnił warunków określonych w art. 2 pkt 11a – zwraca operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, wraz z odsetkami, pomoc publiczną uzyskaną w odniesieniu do energii elektrycznej sprzedanej w roku, w którym nie spełnił tych warunków.

3b. Dokonując weryfikacji rzeczywistego stopnia wykorzystania mocy, o którym mowa w art. 73 ust. 3a pkt 5, uwzględnia się na korzyść wytwórcy sytuacje, w których instalacja odnawialnego źródła energii pozostawała w gotowości do wytwarzania energii, jednak nastąpiło ograniczenie wytworzenia energii albo do jej wytworzenia nie doszło w następstwie:

1) obowiązywania regulacji prawa powszechnie obowiązującego;
2) konieczności zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej;
3) wystąpienia awarii w systemie elektroenergetycznym;
4) działania siły wyższej, rozumianej jako zdarzenie lub seria zdarzeń, niezależnych od wytwórcy, których nie mógł on uniknąć lub przezwyciężyć, do których zalicza się:
   a) klęski żywiołowe, w tym katastrofę naturalną w rozumieniu ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1897),

b) wojnę, działania wojenne, akty terroryzmu, zamieszki, awarię elektrowni jądrowej;

5) wydania po dniu złożenia oferty, o której mowa w ust. 1, decyzji administracyjnej mającej wpływ na zakres korzystania z wód przez instalację odnawialnego źródła energii wykorzystującą do produkcji energii elektrycznej hydroenergię, w wyniku której nastąpiło ograniczenie ilości wytwarzanej przez wytwórcę energii;

6) wystąpienia awarii technicznej instalacji odnawialnego źródła energii, rozumianej jako gwałtowne, nieprzewidziane i niezależne od wytwórcy uszkodzenie lub zniszczenie tej instalacji lub zniszczenie obiektów budowlanych lub urządzeń warunkujących pracę tej instalacji;

7) zmian przepływu hydrologicznego przekraczającego 25 % przepływu średniego z wielolecia, potwierdzonego danymi hydrologicznymi Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej, w przynajmniej jednym z lat kalendarzowych weryfikowanego okresu rozliczeniowego, wskazanego w ust. 2, w przekroju wodowskazowym określającym przepływy dla instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię;

8) remontu lub naprawy urządzeń wchodzących w skład instalacji odnawialnego źródła energii, niezwiązanych z pracami konserwacyjnymi wynikającymi z dokumentów technicznych tych urządzeń, których wytwórca, zachowując należytą staranność, nie był w stanie przewidzieć;

9) nagłej i nieplanowanej zmiany ilości i jakości wytwarzanego biogazu w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów lub biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, której wytwórca, zachowując należytą staranność, nie był w stanie przewidzieć;

10) zmiany ilości i jakości wytwarzanego biogazu w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej wyłącznie biogaz inny niż biogaz, o którym mowa w pkt 9, w tym biogaz rolniczy, która została spowodowana zaburzeniem procesów biologicznych spowodowanych czynnikami niezależnymi od wytwórcy, których wytwórca, zachowując należytą staranność, nie był w stanie przewidzieć;

11) wykorzystania części lub całości wytworzonego biogazu lub biogazu rolniczego do wytworzenia biometanu z uwzględnieniem sposobu przeliczania ilości wytworzonego biogazu, biogazu rolniczego i biometanu na ilość energii wyrażoną w MWh, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62.

3ba. Dokonując rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1, Prezes URE uwzględnia na korzyść wytwórcy okoliczność, w której opóźnienie:

1) dostaw urządzeń wchodzących w skład instalacji odnawialnego źródła energii lub
2) dostaw elementów niezbędnych do budowy instalacji odnawialnego źródła energii, lub
3) w realizacji instalacji odnawialnego źródła energii oraz przyłączy do sieci elektroenergetycznej, lub
4) przy realizacji odbiorów lub rozruchu instalacji odnawialnego źródła energii, lub
5) przy uzyskiwaniu koncesji albo wpisu do rejestrów określonych w ustawie

– jest spowodowane stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii ogłoszonym w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw zdrowia.

3c. Instalacja odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1, dla której nie zostało spełnione zobowiązanie, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 79a ust. 1, może ponownie zostać objęta ofertą w aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii po upływie 3 lat, licząc od dnia, w którym zobowiązanie stało się wymagalne. W przypadku gdy polecenie, o którym mowa w art. 9c ust. 7a lub 7b ustawy – Prawo energetyczne, uniemożliwia wytwórcy, o którym mowa w art. 72 ust. 1, realizację zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, zobowiązanie to uznaje się za zrealizowane wyłącznie w przypadku, gdy wytwórca rozpocznie sprzedaż po raz pierwszy w ramach systemu aukcyjnego energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii najpóźniej w pierwszym dniu po odwołaniu polecenia, o którym mowa w art. 9c ust. 7a lub 7b ustawy – Prawo energetyczne.

3d. Dokonując weryfikacji rzeczywistego udziału wartości energetycznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w łącznej wartości energetycznej wszystkich spalonych paliw zużytych do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła

w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego przez wytwórcę energii elektrycznej, o której mowa w art. 72, uwzględnia się wyłącznie miesiące kalendarzowe, za które wykazano sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3.

4. Na potrzeby ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, przyjmuje się:

1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,
3) minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 3 pkt 7, w łącznej masie biomasy spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy,
4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii

– określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

5. Zobowiązanie, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d, z uwzględnieniem postanowienia wydanego na podstawie art. 70ba ust. 1, albo o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, z uwzględnieniem postanowienia wydanego na podstawie art. 79a ust. 1, uznaje się za spełnione, w przypadku gdy wytwórca, w terminie realizacji tego zobowiązania, uzyskał koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii albo został wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, albo został wpisany do rejestru wytwórców biogazu i przekazał Prezesowi URE oraz operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informację o dniu wytworzenia oraz wprowadzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do sieci, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, a instalacja odnawialnego

źródła energii tego wytwórcy pozostawała w gotowości do wytwarzania energii, jednak w wymaganym terminie nie doszło do sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej w następstwie:

1) obowiązywania regulacji prawa powszechnie obowiązującego;
2) konieczności zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej;
3) wystąpienia awarii w systemie elektroenergetycznym, w tym awarii przyłącza lub sieci elektroenergetycznej;
4) działania siły wyższej, rozumianej jako zdarzenie lub seria zdarzeń, niezależnych od wytwórcy, których nie mógł on uniknąć lub przezwyciężyć, do których zalicza się:
   a) klęska żywiołowa, w tym katastrofa naturalna w rozumieniu ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej,
   b) wojna, działania wojenne, akty terroryzmu, zamieszki, awaria elektrowni jądrowej;
5) wystąpienia awarii technicznej instalacji odnawialnego źródła energii rozumianej jako gwałtowne, nieprzewidziane i niezależne od wytwórcy uszkodzenie lub zniszczenie tej instalacji lub zniszczenie obiektów budowlanych, lub urządzeń warunkujących pracę tej instalacji.

6. W przypadku gdy z opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 4 lit. c, wynika, że udział poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 74 ust. 2d, jest inny niż wskazany w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 5b, i jego uwzględnienie powodowałoby zmianę okresu wsparcia, o którym mowa w art. 77 ust. 1 albo 2a, prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, nie przysługuje.

7. W przypadku gdy w miejscu przyłączania do sieci instalacji odnawialnego źródła energii, która wygrała aukcję, została przyłączona kolejna instalacja odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne, wytwórca, który wygrał aukcję, o której mowa w art. 72 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia przyłączenia nowej instalacji odnawialnego źródła energii, przekazuje Prezesowi URE oryginał albo poświadczoną kopię nowej umowy przyłączeniowej, oraz aktualny schemat wszystkich instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonych w miejscu

przyłączenia ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz urządzeń służących do wyprowadzania mocy, wchodzących w skład tych instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci elektroenergetycznej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów.

Art. 83a. *[1. Przed zawarciem umowy przenoszącej własność instalacji odnawialnego źródła energii, wytwórca przenoszący własność oraz nabywca tej instalacji występują do Prezesa URE z wnioskiem o wyrażenie zgody na przejście zobowiązania sprzedawcy zobowiązanego i prawa, określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji na jej nabywcę, przedkładając dokumentację określoną w art. 75 ust. 5 pkt 7.]*

Zmiana w ust. 1 w art. 83a wejdzie w życie z dn. 30.06.2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1762, z 2024 r. poz. 859, z 2025 r. poz. 303, 1535).

<1. Przed zawarciem umowy przenoszącej własność instalacji odnawialnego źródła energii, wytwórca przenoszący własność oraz nabywca tej instalacji występują do Prezesa URE z wnioskiem o wyrażenie zgody na przejście zobowiązania sprzedawcy zobowiązanego i prawa, określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5 lub art. 83e ust. 1, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji na jej nabywcę, przedkładając dokumentację określoną w art. 75 ust. 5 pkt 7.>

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, nabywca dołącza:

1) oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że w nabywanej instalacji będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, oraz oświadczam, że z dniem jej nabycia przyjmuję prawa i obowiązki wytwórcy, o którym mowa w art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;
2) zaktualizowaną gwarancję bankową, o której mowa w art. 78 ust. 3 i 4, o ile została ustanowiona dla danej instalacji.

[3. Prezes URE odmawia wydania zgody na przejście zobowiązania sprzedawcy zobowiązanego i prawa, określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji, jeżeli podmiot zamierzający nabyć instalację nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 2. Wyrażenie zgody lub

Zmiana w ust. 3 w art. 83a wejdzie w życie z dn. 30.06.2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1762, z 2024 r. poz. 859 oraz z 2025 r. poz. 303, 1535).

odmowa wyrażenia zgody następuje w drodze postanowienia, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.]

<3. Prezes URE odmawia wydania zgody na przejście zobowiązania sprzedawcy zobowiązanego i prawa, określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5 lub art. 83e ust. 1, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji, jeżeli podmiot zamierzający nabyć instalację nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 2. Wyrażenie zgody lub odmowa wyrażenia zgody następuje w drodze postanowienia, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.>

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 3, służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia od postanowienia Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

[5. W przypadku wyrażenia zgody na przejście zobowiązania sprzedawcy zobowiązanego i prawa, określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji, przechodzą one na nabywcę instalacji z dniem jej nabycia.]

Zmiana w ust. 5 w art. 83a wejdzie w życie z dn. 30.06.2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1762, z 2024 r. poz. 859 oraz z 2025 r. poz. 303, 1535**).**

<5. W przypadku wyrażenia zgody na przejście zobowiązania sprzedawcy zobowiązanego i prawa, określonych odpowiednio w art. 92 ust. 1 i 5 lub art. 83e ust. 1, oraz obowiązków wynikających z wygranej aukcji, przechodzą one na nabywcę instalacji z dniem jej nabycia.>

Dodane art. 83b–art. 83k wejdą w życie z dn. 30.06.2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1762, z 2024 r. poz. 859 oraz z 2025 r. poz. 303, 1535).

<Art. 83b. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej lub przesyłowej, dla której upłynął okres, o którym mowa w art. 44 ust. 5 lub art. 77 ust. 1, może przystąpić do aukcji na wsparcie operacyjne, zwanej dalej „aukcją na wsparcie operacyjne”.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, który zamierza przystąpić do aukcji na wsparcie operacyjne, składa do Prezesa URE, co najmniej na 14 dni przed dniem rozpoczęcia sesji aukcji, do której planuje przystąpić:

1) deklarację o przystąpieniu do aukcji na wsparcie operacyjne albo

2) oświadczenie, że warunki techniczne wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie uległy zmianie w stosunku do informacji zawartych w deklaracji, o której mowa w pkt 1.

3. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, może przystąpić do aukcji na wsparcie operacyjne:

1) w roku, w którym Prezes URE wydał potwierdzenie przyjęcia deklaracji, o którym mowa w art. 71 ust. 4, oraz

2) przez okres kolejnych 9 lat od dnia wydania potwierdzenia, o którym mowa w pkt 1, pod warunkiem złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

4. Do deklaracji o przystąpieniu do aukcji na wsparcie operacyjne stosuje się przepisy art. 71 ust. 2a–4 i 6.

Art. 83c. 1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona oddzielnie w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 83d ust. 5, może zostać sprzedana w drodze aukcji na wsparcie operacyjne przez wytwórców, którzy złożyli:

1) deklarację o przystąpieniu do aukcji na wsparcie operacyjne w terminie do dnia 31 grudnia 2033 r. oraz uzyskali potwierdzenie, o którym mowa w art. 71 ust. 4, lub

2) oświadczenie, o którym mowa w art. 83b ust. 2 pkt 2, w terminie do dnia 31 grudnia 2033 r.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji na wsparcie operacyjne w tym roku kalendarzowym przez wytwórców określonych w ust. 1.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, Rada Ministrów bierze pod uwagę:

1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;

2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;

3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;

4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;

5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;

6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

Art. 83d. 1. Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza aukcje na wsparcie operacyjne, nie rzadziej niż raz w roku, do dnia 31 grudnia 2033 r.

2. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii może zostać sprzedana w drodze aukcji na wsparcie operacyjne za cenę w złotych za 1 MWh nie wyższą niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 83g ust. 1, zwaną dalej „referencyjną ceną operacyjną”.

3. Przedmiotem aukcji na wsparcie operacyjne jest sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzonej do sieci przez wytwórców, o których mowa w art. 83c ust. 1, pod warunkiem że:

1) do jej wytworzenia nie wykorzystano:

a) drewna innego niż drewno energetyczne oraz zbóż pełnowartościowych – w przypadku:

– instalacji odnawialnego źródła energii, innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,

– instalacji odnawialnego źródła energii, innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

– **dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,**
– **instalacji termicznego przekształcania odpadów,**

b) drewna innego niż drewno energetyczne – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,

c) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

d) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,

e) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

f) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 4 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,

g) paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;

2) zostanie dochowany wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 60a ust. 2.

4. Prezes URE przeprowadza aukcje na wsparcie operacyjne odrębnie od aukcji dla instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72.

5. Aukcje na wsparcie operacyjne dla wytwórców, o których mowa w art. 83b ust. 1, przeprowadza się odrębnie na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, o których mowa w art. 83g ust. 3:

1) pkt 12 i 13;

2) pkt 14–23;

3) pkt 25.

6. Prezes URE przeprowadza aukcje na wsparcie operacyjne, uwzględniając podział określony w ust. 5, dla ilości i wartości energii elektrycznej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 83c ust. 2, biorąc pod uwagę cel w zakresie odnawialnych źródeł energii i istniejący potencjał w zakresie krajowych zasobów energii elektrycznej zgłoszony w deklaracjach o przystąpieniu do aukcji na wsparcie operacyjne oraz objęty wydanymi potwierdzeniami, o których mowa w art. 71 ust. 4.

7. W aukcji na wsparcie operacyjne mogą wziąć udział wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej. Przepisy art. 73 ust. 9–12 stosuje się odpowiednio.

Art. 83e. 1. Wytwórcy, o którym mowa w art. 83b ust. 1, który wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2034 r.

2. Okres, w którym przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z ust. 1, w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, przysługujący wytwórcom, którzy wygrali aukcję na wsparcie operacyjne, wynosi rok, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym nastąpiło zamknięcie sesji tej aukcji.

3. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 83h ust. 3 pkt 5, przepisu ust. 1 nie stosuje się w całym okresie,

o którym mowa w ust. 2, oraz w roku kalendarzowym następującym po tym okresie.

Art. 83f. Rozliczenie przez wytwórcę, który wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, obowiązku sprzedaży w ramach tej aukcji, energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 83d ust. 5, w ilości określonej przez niego w ofercie, następuje po zakończeniu roku kalendarzowego, w którym przysługiwało wsparcie, w oparciu o ilość energii elektrycznej sprzedanej w ramach aukcji na wsparcie operacyjne określonej w sprawozdaniach składanych zgodnie z art. 93 ust. 2 pkt 3.

Art. 83g. 1. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 30 września każdego roku, referencyjną cenę operacyjną, mając na uwadze:

1) **istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;**
2) **założenia dotyczące technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej, współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej i biogazu rolniczego na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej do sieci;**
3) **koszty operacyjne, ponoszone w okresie eksploatacji, w którym instalacja odnawialnego źródła energii podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia;**
4) **przewidywane kształtowanie się cen biomasy i innych paliw;**
5) **wpływ instalacji odnawialnego źródła energii na środowisko naturalne, w tym na redukcję emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;**
6) **zrównoważone zagospodarowanie zasobów wodnych;**
7) **cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;**

8) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu uwzględnia również następujące koszty bezpośrednio związane z wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii:

1) paliw lub substratów i inne koszty zmienne;

2) materiałów i usług związanych z eksploatacją, serwisem oraz remontami instalacji odnawialnego źródła energii;

3) osobowe;

4) nadzoru, w tym nadzoru biologiczno-technologicznego, i usług niezbędnych do funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;

5) opłat lokalnych i podatków;

6) korzystania z nieruchomości;

7) ubezpieczeń;

8) zakupu energii na potrzeby własne;

9) monitoringu środowiskowego;

10) związane z zagospodarowaniem pozostałości po procesie wytwórczym, w formie stałej lub płynnej.

3. Referencyjną cenę operacyjną minister właściwy do spraw klimatu określa odrębnie dla następujących instalacji odnawialnego źródła energii:

1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;

2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

3) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;

4) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

5) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;

6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

7) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 1, 3 i 5 do wytwarzania energii elektrycznej;

8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 2, 4 i 6 do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;

10) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;

11) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

12) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;

13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;

15) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;

17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

18) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 12, 14 i 16 do wytwarzania energii elektrycznej;

19) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 13, 15 i 17 do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

20) dedykowanych instalacji spalania biomasy lub układów hybrydowych;

21) dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego;

22) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, w instalacji termicznego przekształcania odpadów, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub w układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;

23) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW, w instalacji termicznego przekształcania odpadów, w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;

24) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;

25) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW i nie większej niż 5 MW, wykorzystujących wyłącznie hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej.

4. Minister właściwy do spraw klimatu, w terminie do dnia 31 sierpnia każdego roku, przeprowadza analizę kosztów wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w ust. 3.

Art. 83h. 1. Wytwórca będący uczestnikiem aukcji na wsparcie operacyjne, od godziny otwarcia do godziny zamknięcia sesji aukcji na wsparcie operacyjne,

przekazuje ofertę za pomocą formularza zamieszczonego na internetowej platformie aukcyjnej, o której mowa w art. 78 ust. 6.

2. Uczestnik aukcji na wsparcie operacyjne w trakcie sesji aukcji składa jedną ofertę dla energii elektrycznej, która będzie wytwarzana w danej instalacji w kolejnym roku kalendarzowym.

3. Oferta złożona przez uczestnika aukcji na wsparcie operacyjne zawiera w szczególności:

1) nazwę i adres siedziby uczestnika tej aukcji;

2) lokalizację, rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna przez uczestnika aukcji na wsparcie operacyjne;

3) ilość energii elektrycznej wyrażoną w MWh i cenę, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, za jaką uczestnik aukcji na wsparcie operacyjne zobowiązuje się sprzedać w kolejnym roku kalendarzowym tę energię w ramach aukcji na wsparcie operacyjne;

4) miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;

5) zobowiązanie się uczestnika aukcji na wsparcie operacyjne do rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii w terminie 30 dni od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym nastąpiło zamknięcie sesji aukcji na wsparcie operacyjne, do ostatniego dnia tego roku;

6) oświadczenie, że w okresie korzystania ze wsparcia operacyjnego dla instalacji odnawialnego źródła energii wytwórca nie będzie otrzymywać wynagrodzenia z tytułu uczestnictwa w rynku mocy, o którym mowa w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy, lub korzystać ze wsparcia udzielanego na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, lub korzystać z rozliczeń, o których mowa w art. 4 ust. 1 lub art. 38c ust. 3, oraz

7) oświadczenie, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:

a) drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku:

– instalacji odnawialnego źródła energii, innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,

– instalacji odnawialnego źródła energii, innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

– dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,

– instalacji termicznego przekształcania odpadów,

b) drewno inne niż drewno energetyczne – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biopłyny,

c) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,

d) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej – w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,

e) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

f)substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w lit. e – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów,

g) paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8 ustawy wymienionej w lit. e, lub biopłynów, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 ustawy wymienionej w lit. e odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy;

2) zostanie dochowany wymóg udziału biomasy pochodzenia rolniczego w łącznej masie biomasy określony w art. 60a ust. 2 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 60a ust. 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 60a ust. 1 tej ustawy;

3) przedsiębiorstwo nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a–c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu;

4) na przedsiębiorstwie nie ciąży obowiązek zwrotu pomocy publicznej, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc za niezgodną z prawem oraz z rynkiem wewnętrznym.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Oferty opatruje się, pod rygorem nieważności, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

5. Aukcja na wsparcie operacyjne odbywa się w jednej sesji aukcji.

6. Oferta uczestnika aukcji na wsparcie operacyjne jest niedostępna dla pozostałych uczestników tej aukcji.

7. Na godzinę przed zamknięciem sesji aukcji na wsparcie operacyjne oferty nie podlegają modyfikacji ani wycofaniu.

8. Oferta złożona przez wytwórcę, o którym mowa w art. 83b ust. 1, podlega odrzuceniu, jeżeli cena sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa

w ust. 3 pkt 3, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 83b ust. 1, przekracza referencyjną cenę operacyjną obowiązującą w dniu ogłoszenia danej aukcji na wsparcie operacyjne.

Art. 83i. Prezes URE, niezwłocznie po rozstrzygnięciu aukcji na wsparcie operacyjne, przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcję, oraz dane dotyczące ilości i ceny energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podanej w ofercie, o której mowa w art. 83h ust. 1.

Art. 83j. Dokonując weryfikacji rzeczywistego udziału wartości energetycznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w łącznej wartości energetycznej wszystkich spalonych paliw zużytych do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego przez wytwórcę energii elektrycznej, o której mowa w art. 83c, uwzględnia się wyłącznie miesiące kalendarzowe, za które wykazano sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

Art. 83k. W zakresie nieuregulowanym w art. 83b–83j do przeprowadzenia aukcji na wsparcie operacyjne przepisy art. 77a, art. 78 ust. 1, 2 i 5–11, art. 80 ust. 1–3 i 10, art. 81 ust. 1–3, 5, 7 i 8, art. 83 ust. 1 pkt 2, ust. 1a, 3b i 4 stosuje się odpowiednio.>

Rozdział 4a

Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie biometanu w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 83l. 1. Wytwórca biometanu w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, przeliczonej na moc zainstalowaną elektryczną nie większą niż 1 MW, może sprzedać wybranemu podmiotowi biometan wprowadzony do sieci gazowej.

2. Wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorstw będących w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu.

Art. 83m. 1. W celu sprzedaży biometanu zgodnie z art. 83l ust. 1 wytwórca biometanu, o którym mowa w tym przepisie, składa Prezesowi URE deklarację o zamiarze sprzedaży biometanu wprowadzonego do sieci gazowej po stałej cenie zakupu biometanu, ustalonej zgodnie z art. 83n.

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, jest składana w postaci elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej, o której mowa w art. 78 ust. 6.

3. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy biometanu;
2) łączną ilość biometanu wprowadzonego do sieci gazowej, określoną w MWh, jaką wytwórca biometanu planuje sprzedać w okresie wskazanym w deklaracji;
3) okres sprzedaży biometanu wprowadzanego do sieci gazowej, obejmujący planowaną datę rozpoczęcia i zakończenia sprzedaży biometanu;
4) miejsce przyłączenia do sieci gazowej instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie, oraz lokalizację i moc zainstalowaną tej instalacji przeliczoną na moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, przyjmując sprawność elektryczną agregatu kogeneracyjnego na poziomie 41 %;
5) podpis wytwórcy biometanu lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy biometanu;
6) oświadczenie wytwórcy biometanu, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) wytwarzając biometan w instalacji odnawialnego źródła energii, będę stosował się do obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 1a pkt 3 albo art. 25 pkt 3a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
2) wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 83q ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, obliczona zgodnie z art. 83q ust. 2 i 3 tej ustawy, wynosi … zł, w tym wartość pomocy, o której mowa w art. 83q ust. 1a, wynosi … zł; cena skorygowana obliczona zgodnie z art. 83q ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii wynosi … zł za 1 MWh;
3) przedsiębiorstwo nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu;
4) na przedsiębiorstwie nie ciąży obowiązek zwrotu pomocy publicznej, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc za niezgodną z prawem oraz z rynkiem wewnętrznym;
5) wytwarzając biometan w instalacji odnawialnego źródła energii, będę stosował surowce, biogaz lub biogaz rolniczy, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
6) do dnia złożenia niniejszej deklaracji o zamiarze sprzedaży biometanu wprowadzonego do sieci gazowej po stałej cenie zakupu biometanu, w instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, której niniejsza deklaracja dotyczy, nie był wytwarzany biometan.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Do deklaracji, o której mowa w ust. 1, wytwórca biometanu dołącza:

1) oryginał lub poświadczoną kopię prawomocnego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów prawa budowlanego;

2) oryginał lub poświadczoną kopię warunków przyłączenia lub umowy o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu do sieci gazowej;
3) oświadczenie, że wchodzące w skład instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu urządzenia służące do wytwarzania biometanu, o którym mowa w art. 83l ust. 1, zamontowane w czasie budowy, zostały wyprodukowane w okresie 48 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień wytworzenia po raz pierwszy biometanu w tej instalacji, a same urządzenia nie były wcześniej amortyzowane w rozumieniu przepisów o rachunkowości przez jakikolwiek podmiot;
4) zobowiązanie do wytworzenia po raz pierwszy biometanu w instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu w terminie 48 miesięcy od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8;
5) harmonogram rzeczowo-finansowy realizacji instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu;
6) oryginał lub poświadczoną kopię schematu instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania biometanu oraz urządzeń służących do wprowadzania biometanu do sieci gazowej, wchodzących w skład tej instalacji, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tej instalacji do sieci gazowej, naniesionych na mapę poglądową uwzględniającą numery ewidencyjne działek i obrębów;
7) informację wytwórcy biometanu, czy biogaz albo biogaz rolniczy wykorzystywany do wytwarzania biometanu w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej deklaracją, o której mowa w ust. 1, będzie wytwarzany w tej instalacji, a w przypadku gdy biogaz albo biogaz rolniczy wykorzystywany do wytwarzania biometanu w instalacji odnawialnego źródła energii objętej deklaracją, o której mowa w ust. 1, nie będzie wytwarzany w tej instalacji:
   a) następujące informacje o instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytworzenia biogazu albo biogazu rolniczego wykorzystywanego przez wytwórcę do wytworzenia biometanu:

– imię, nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy biogazu albo biogazu rolniczego w tej instalacji odnawialnego źródła energii,
– lokalizację tej instalacji odnawialnego źródła energii oraz jej unikalny numer identyfikacyjny generowany przez internetową platformę aukcyjną, o której mowa w art. 78 ust. 6, lub numer koncesji albo numer wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, albo rejestru wytwórców biogazu, albo rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o ile zostały nadane,
– w przypadku gdy na realizację inwestycji w zakresie tej instalacji odnawialnego źródła energii została udzielona pomoc publiczna – wartość udzielonej pomocy, datę jej udzielenia oraz nazwę podmiotu udzielającego,

b) oświadczenie wytwórcy wykorzystywanego biogazu, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że wartość pomocy inwestycyjnej udzielonej na realizację inwestycji w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytworzenia biogazu albo biogazu rolniczego wynosi ….. zł.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, w dniu ich złożenia nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

6. Wytwórca, o którym mowa w art. 83l ust. 1, wraz ze złożeniem deklaracji, o której mowa w ust. 1, wnosi opłatę rezerwacyjną na odrębny rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE lub ustanawia gwarancję bankową. Wysokość opłaty rezerwacyjnej i gwarancji bankowej wynosi 12 złotych za każdy 1 kW mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu.

7. Opłata rezerwacyjna, o której mowa w ust. 6, podlega zwrotowi w terminie:

1) 60 dni od dnia realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 11, albo
2) 30 dni od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 13.

8. Prezes URE wydaje wytwórcy biometanu, o którym mowa w art. 83l ust. 1, zaświadczenie o możliwości sprzedaży wytworzonego biometanu wprowadzonego do sieci gazowej zgodnie z przepisami ust. 1, art. 83l oraz art. 83n–83s oraz w okresie, o którym mowa w art. 83p, w terminie 45 dni od dnia złożenia kompletnej deklaracji, o której mowa w ust. 1.

9. Prezes URE przekazuje informacje zawierające dane o wytwórcy biometanu, o którym mowa w art. 83l ust. 1, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.

10. Wytwórca biometanu, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, może zmienić deklarację, o której mowa w ust. 1, w zakresie mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, o której mowa w ust. 3 pkt 4, oraz ilości biometanu, o której mowa w ust. 3 pkt 2. W takim przypadku do zmienionej deklaracji wytwórca załącza dokumenty i oświadczenie, o których mowa w ust. 4, o ile zawarte w nich dane uległy zmianie.

11. Wytwórca biometanu, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, przekazuje Prezesowi URE informację o dniu wytworzenia oraz wprowadzenia biometanu do sieci gazowej, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej gazowej lub operatora sieci dystrybucyjnej gazowej, i jego sprzedaży zgodnie z ust. 1, art. 83l oraz art. 83n–83s, w terminie 30 dni od dnia tej sprzedaży po raz pierwszy.

12. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę biometanu zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 4, zabezpieczenie ustanowione zgodnie z ust. 6 podlega przepadkowi na rzecz Prezesa URE, przy zachowaniu prawa, o którym mowa w art. 83p.

12a. Prezes URE pozostawia bez rozpoznania deklarację, o której mowa w ust. 1, do której nie dołączono dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lub 2.

13. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 8, w przypadku:

1) złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1, niespełniającej warunków, o których mowa w ust. 2–5, lub
2) niewniesienia opłaty rezerwacyjnej, o której mowa w ust. 6, lub
3) przekroczenia maksymalnej mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii do wytwarzania biometanu określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 83r ust. 2.

14. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 13, służy zażalenie. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

15. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, przepisy ust. 1–9 i 11–14 stosuje się odpowiednio.

Art. 83n. 1. Stała cena zakupu biometanu jest równa cenie referencyjnej biometanu obowiązującej na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1, przy czym jest obliczana zgodnie z art. 83q ust. 4 i 10, z uwzględnieniem art. 83q ust. 6 i 11.

2. Prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługuje wytwórcom biometanu, którzy uzyskali zaświadczenie, o którym mowa w art. 83m ust. 8, w okresie wskazanym w tym zaświadczeniu.

3. Stała cena zakupu biometanu podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 83o. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, cenę referencyjną biometanu w złotych za 1 MWh, oddzielnie dla instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu z biogazu oraz biometanu z biogazu rolniczego, biorąc pod uwagę:

1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu;
2) nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu tej instalacji i jej budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
3) założenia dotyczące technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, w tym sprawności wytwarzania biometanu, współczynniki zużycia biogazu, biogazu rolniczego lub biometanu na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem biometanu do sieci gazowej;

4) koszty operacyjne oraz dodatkowe nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, w którym ta instalacja podlega wsparciu;
5) przewidywane kształtowanie się cen biomasy, energii elektrycznej lub innych paliw;
6) koszty kapitału własnego wytwórcy biometanu;
7) wpływ instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu na środowisko naturalne, w tym na redukcję emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;
8) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania biometanu w tworzeniu nowych miejsc pracy.

Art. 83p. Prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, powstaje od pierwszego dnia sprzedaży biometanu objętego systemem wsparcia, o którym mowa w niniejszym rozdziale, i trwa przez okres kolejnych 20 lat, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2051 r.

Art. 83q. 1. Pomoc inwestycyjna przeznaczona na realizację inwestycji w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, o której mowa w art. 83l ust. 1, pomniejsza stałą cenę zakupu biometanu, o której mowa w art. 83n, obowiązującą w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1.

1a. Do pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, zalicza się również pomoc inwestycyjną przeznaczoną na realizację inwestycji w zakresie obiektów budowlanych i urządzeń, stanowiących całość techniczno-użytkową służącą do wytwarzania biogazu albo biogazu rolniczego, na potrzeby wytwarzania biometanu w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 1, niezależnie od tego, kto otrzymał tę pomoc.

2. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, jest wyrażana w kwocie pieniężnej, po przeliczeniu jej w sposób pozwalający na ustalenie kwoty, jaką otrzymałby beneficjent pomocy, gdyby została ona udzielona w formie dotacji, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

3. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, oblicza się na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1, według następującego wzoru:

$$PI_C = \sum_{i=u}^{j} \left(PI_i * \prod_{i}^{j} (1 + r_i) \right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Pl_C – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych,

Pl_i – wartość pomocy inwestycyjnej udzielonej w roku „i", wyrażoną w złotych,

j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca biometanu złożył deklarację, o której mowa w art. 83m ust. 1,

i – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „u" do roku kalendarzowego „j",

u – rok kalendarzowy, w którym po raz pierwszy udzielono pomocy inwestycyjnej na realizację inwestycji w zakresie danej instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, o której mowa w art. 83l ust. 1, oznaczonej symbolem PIi,

r_i – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „i" określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", przy czym wartość ri dla roku kalendarzowego „j" wynosi 0; w przypadku gdy do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1, stopa referencyjna w roku „i" nie została opublikowana, należy przyjąć spadek lub wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych z listopada roku „i" w ujęciu rok do roku.

4. Wytwórca biometanu, o którym mowa w art. 83m ust. 1, dokonuje obliczenia ceny skorygowanej według następującego wzoru:

$$C_S = C_O - \frac{PI_C}{I},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_S – skorygowaną cenę zakupu biometanu, wyrażoną w zł/MWh; w przypadku nieudzielenia pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wartość Cs jest równa wartości Co,

C_O – stałą cenę zakupu biometanu, o której mowa w art. 83n ust. 1, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1,

PI_C – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, obliczoną zgodnie z ust. 3,

I – ilość biometanu, o której mowa w art. 83m ust. 3 pkt 2, powiększoną o ilość biometanu planowanego do wytworzenia w okresie od planowanego dnia uzyskania przez wytwórcę biometanu zaświadczenia, o którym mowa w art. 83m ust. 8, do dnia rozpoczęcia sprzedaży biometanu wprowadzonego do sieci gazowej określonej przez wytwórcę biometanu w deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1 wyrażoną w MWh.

5. W ramach składanego przez wytwórcę biometanu oświadczenia, o którym mowa w art. 83m ust. 3 pkt 6, wytwórca ten przekazuje informacje o wielkości udzielonej pomocy publicznej przeliczonej i obliczonej zgodnie z ust. 2 i 3 oraz cenie skorygowanej obliczonej zgodnie z ust. 4.

6. W przypadku gdy po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 83m ust. 3 pkt 6, zostanie udzielona pomoc inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, lub wzrośnie wartość tej pomocy, wytwórca, o którym mowa w art. 83m, jest obowiązany do przekazania Prezesowi URE, najpóźniej w dziesiątym dniu miesiąca następującego po upływie miesiąca, w którym nastąpiło udzielenie pomocy inwestycyjnej, oświadczenia zawierającego wartość tej pomocy przeliczoną zgodnie z ust. 2, datę jej udzielenia, wskazanie podmiotu udzielającego pomocy inwestycyjnej oraz cenę skorygowaną. Cenę skorygowaną oblicza się według następującego wzoru:

$$C_{sn} = C_s - \frac{PI}{I_p},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{sn} – nową cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, która staje się ceną skorygowaną (C_s) obowiązującą od miesiąca następującego po miesiącu złożenia oświadczenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym,

stanowiącą stałą cenę zakupu biometanu, o której mowa w art. 83n ust. 1,

C_S – cenę skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą do końca miesiąca, w którym złożono oświadczenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, lub w którym wytwórca biometanu był obowiązany do jego złożenia, stanowiącą stałą cenę zakupu biometanu, o której mowa w art. 83n ust. 1,

PI – wysokość udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, lub wzrost jej wartości, wyrażone w złotych, udzielonej po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 83m ust. 3 pkt 6, obliczone zgodnie z ust. 2,

I_p – ilość biometanu, wyrażoną w MWh, o której mowa w art. 83m ust. 3 pkt 2, pomniejszoną o ilość biometanu wytworzonego oraz wprowadzonego do sieci gazowej i sprzedanego zgodnie z art. 83l–83s, do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym udzielono pomocy inwestycyjnej, o której mowa w objaśnieniu symbolu PI.

7. O wysokości ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 6, wytwórca biometanu powiadamia operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie wskazanym w ust. 6.

8. Wytwórca biometanu, o którym mowa w art. 83m ust. 1, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 83m ust. 8, jest obowiązany do przekazywania Prezesowi URE, w całym okresie wsparcia, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, oświadczenia o nieudzieleniu pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym, albo oświadczenia o wartości tej pomocy, przeliczonej zgodnie z ust. 2, zawierającego datę jej udzielenia oraz wskazanie podmiotu udzielającego pomocy.

9. Zmiana wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, która została uwzględniona przy obliczaniu ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 4, 6, 10 i 11, polegająca na obniżeniu wartości tej pomocy, nie powoduje zmiany wartości tej ceny.

10. W przypadku gdy po dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1, informacje lub oświadczenie, o których mowa w art. 83m ust. 4 pkt 7, stały się nieaktualne, wytwórcy, o których mowa w art. 83m ust. 1, najpóźniej w dziesiątym

dniu miesiąca następującego po upływie miesiąca, w którym nastąpiła zmiana powodująca konieczność zaktualizowania tych informacji lub oświadczenia, przekazują zaktualizowane informacje lub oświadczenie, o których mowa w art. 83m ust. 4 pkt 7, oraz oświadczenie wytwórcy zawierające wartość pomocy, o której mowa w ust. 1, przeliczoną zgodnie z ust. 2, datę jej udzielenia, wskazanie podmiotu udzielającego pomocy inwestycyjnej oraz cenę skorygowaną obliczoną według następującego wzoru:

$$C_s = C_o - \frac{PI_c}{I}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_s – skorygowaną cenę zakupu biometanu, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą od miesiąca następującego po miesiącu złożenia zaktualizowanych informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 83m ust. 4 pkt 7, lub w którym wytwórca był obowiązany do złożenia zaktualizowanej informacji lub zaktualizowanego oświadczenia, stanowiącą cenę zakupu biometanu, z uwzględnieniem art. 83n ust. 3,

C_o – stałą cenę zakupu biometanu, o której mowa w art. 83n ust. 1, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1,

I – ilość biometanu, o której mowa w art. 83m ust. 3 pkt 2, powiększoną o ilość biometanu planowanego do wytworzenia w okresie od planowanego dnia uzyskania przez wytwórcę biometanu zaświadczenia, o którym mowa w art. 83m ust. 8, do dnia rozpoczęcia sprzedaży biometanu wprowadzonego do sieci gazowej określonej przez wytwórcę biometanu w deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1, wyrażoną w MWh,

PI_c – sumę wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, obliczoną na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1, według następującego wzoru:

$$PI_c = \sum_{i=u}^{j}[PI_i * \prod_{m=i}^{j}(1 + r_m)] + \sum_{k=j}^{s}[PI_k * \prod_{n=j}^{k}\frac{1}{(1 + r_n)}]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca złożył deklarację, o której mowa w art. 83m ust. 1,

i – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „u” do roku kalendarzowego „j”,

u – rok kalendarzowy, w którym po raz pierwszy udzielono pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, oznaczonej symbolem PI_i,

PI_i – wartość w roku „i” pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, udzielonej do dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1, wyrażoną w złotych, udzieloną w danym roku „i”,

m – kolejne lata pomiędzy rokiem otrzymania danej pomocy „i” a rokiem „j”,

r_m – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „m” określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym wartość r_m dla roku kalendarzowego „j” wynosi 0,

s – rok kalendarzowy, w którym została udzielona ostatnia uwzględniona pomoc, o której mowa w ust. 1,

k – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „j” do roku kalendarzowego „s”,

PI_k – wartość w roku „k” pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, udzielonej po dniu złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1, wyrażoną w złotych, udzieloną w danym roku „k”,

n – kolejne lata pomiędzy rokiem „j” a rokiem otrzymania danej pomocy „k”,

r_n – stopę referencyjną wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „n” określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym wartość r_n dla roku kalendarzowego „j” wynosi 0; w przypadku gdy w dniu złożenia lub upływu terminu złożenia, zgodnie z ust. 11, oświadczenia wytwórcy,

w zakresie pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, stopa referencyjna w roku „n" nie została opublikowana, należy przyjąć spadek lub wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych z listopada roku „n-1", w ujęciu rok do roku.

11. W przypadku gdy po dniu złożenia, zgodnie z ust. 10, oświadczenia wytwórcy, w zakresie pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, zostanie udzielona nowa pomoc inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, lub wzrośnie wartość pomocy wskazanej w oświadczeniu, stosuje się ust. 6.

Art. 83r. 1. Maksymalna moc zainstalowana instalacji odnawialnego źródła energii służących do wytwarzania biometanu, o których mowa w art. 83l ust. 1, dla których w kolejnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenie, o którym mowa w art. 83m ust. 8, może zostać ograniczona przez wskazanie wartości maksymalnej tej mocy, w przypadku osiągnięcia mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii służących do wytwarzania biometanu na poziomie umożliwiającym realizację celu wynikającego z umów międzynarodowych.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października danego roku kalendarzowego, maksymalną moc zainstalowaną instalacji odnawialnego źródła energii służących do wytwarzania biometanu, o której mowa w ust. 1, dla których w kolejnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenie, o którym mowa w art. 83m ust. 8, biorąc pod uwagę:

1) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu gazowego;
2) potrzebę ochrony środowiska naturalnego;
3) cele gospodarcze i społeczne.

3. Prezes URE, na podstawie wydanych zaświadczeń, o których mowa w art. 83m ust. 8, z uwzględnieniem art. 83q, monitoruje wysokość przyznanego wsparcia wytwórcom, o których mowa w art. 83l ust. 1, uwzględniając limit środków przeznaczonych na dany system wsparcia zgłoszony Komisji Europejskiej przez Rzeczpospolitą Polską na podstawie art. 42 oraz art. 43 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, z uwzględnieniem progów pomocy, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. v tego rozporządzenia.

4. Monitorując wysokość przyznanego wsparcia, o którym mowa w ust. 3, Prezes URE określa szacowaną wartość przyznanego wsparcia zgodnie z następującym wzorem:

$$W_w = \sum_{n=1}^{N} \left[B * (C - B_{śr}) * (1 + CPI)^n * \frac{1}{(1 + r_d)^n} \right]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

W_w – szacowaną wartość przyznanego wsparcia, określoną na dzień jego udzielenia,

B – łączną ilość biometanu, o której mowa w art. 83m ust. 3 pkt 2, przypadającą proporcjonalnie na poszczególne lata w całym okresie, o którym mowa w art. 83m ust. 3 pkt 3,

C – cenę, o której mowa w art. 83n ust. 1, z uwzględnieniem ceny skorygowanej, o której mowa w oświadczeniu, o którym mowa w art. 83m ust. 3 pkt 6, albo w oświadczeniu, o którym mowa w art. 83q ust. 6, oraz waloryzacji, o której mowa w art. 83n ust. 3, dokonywanej na dzień wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 83m ust. 8,

CPI – wskaźnik inflacji stanowiący średnią wartość inflacji dla całego okresu od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 83m ust. 8, do planowanej daty zakończenia sprzedaży niewykorzystanej ilości biometanu, o której mowa w art. 83m ust. 3 pkt 3, obliczoną z wykorzystaniem krótkoterminowej projekcji inflacji oraz celu inflacyjnego publikowanych przez Narodowy Bank Polski na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1,

$B_{śr}$ – średnią cenę gazu ziemnego w okresie 60 miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia deklaracji, o której mowa w art. 83m ust. 1, z wyłączeniem lat 2021–2023, stanowiącą średnią arytmetyczną z 60 wartości miesięcznych średnich ważonych wolumenem obrotu cen gazu ziemnego wysokometanowego, obliczanych na podstawie transakcji zawartych na Rynku Dnia Następnego gazu dla dostawy w danym miesiącu rozumianym jako okres od godziny 6.00 pierwszego dnia danego miesiąca do godziny 6.00 pierwszego dnia miesiąca następnego,

n – kolejne lata kalendarzowe w okresie sprzedaży od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 83m ust. 8, do planowanej daty zakończenia sprzedaży niewykorzystanej ilości biometanu, o której mowa w art. 83m ust. 3 pkt 3,

N – liczbę lat liczoną od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 83m ust. 8, do planowanej daty zakończenia sprzedaży niewykorzystanej ilości biometanu, o której mowa w art. 83m ust. 3 pkt 3,

r_d – stopę dyskontową wyrażoną w ułamku dziesiętnym obowiązującą w dniu udzielenia wsparcia, publikowaną przez Komisję Europejską na podstawie art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

5. W przypadku gdy Prezes URE stwierdzi, że wysokość przyznanego w danym roku wsparcia osiągnęła limit środków, o którym mowa w ust. 3, w drodze postanowienia odmawia wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 83m ust. 8, chyba że Komisja Europejska wyda pozytywną decyzję o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

7. Wysokość wsparcia, o której mowa w ust. 3, wyrażoną w złotych, przelicza się na euro według kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wydania albo odmowy wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 83m ust. 8.

Art. 83s. Biometanu, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 83l ust. 1, nie uwzględnia się do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Rozdział 4b

Kontrole, bilansowanie handlowe i opłata OZE

Art. 84. 1.[11)] Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym przekazanych informacji i złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 3 pkt 6, ust. 4 pkt 3, ust. 10e i ust. 11b z wyłączeniem opinii Polskiego Centrum Akredytacji, art. 70h ust. 3 pkt 6, art. 71 ust. 3, art. 72a ust. 2, art. 75 ust. 1e i ust. 4 pkt 4, art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5–7 i 9, art. 83 ust. 1 pkt 4 z wyłączeniem opinii Polskiego Centrum Akredytacji i ust. 7, art. 83h ust. 3 pkt 6 i 7, art. 83m ust. 3 pkt 6 i art. 83q ust. 6 i 8, a także prawidłowości ceny skorygowanej, o której mowa w art. 39 ust. 5 i 7, art. 39a ust. 5 i 7 oraz art. 83q ust. 4 i 6.

2. Kontrola oświadczeń składanych na podstawie art. 72a ust. 2 może zostać przeprowadzona nie później niż 30 dni przed dniem rozpoczęcia sesji aukcji.

Art. 85. 1. Kontrola jest przeprowadzana przez pracowników Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE, a w przypadku kontroli w siedzibie wytwórcy lub w miejscu wykonywania działalności gospodarczej, również po okazaniu legitymacji służbowej.

2. Prezes URE może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 1 oraz art. 86 i art. 87 stosuje się odpowiednio.

Art. 86. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

1)[12)] wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do wytwórcy:

a) energii elektrycznej wytwarzanej w instalacji odnawialnego źródła energii, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8 albo art. 70h ust. 5, albo wygrał aukcję, o której mowa w art. 72 ust. 1, albo aukcję na wsparcie operacyjne,

---

11) W zakresie dodawanych wyrazów „art. 70h ust. 3 pkt 6” i wyrazów „art. 83h ust. 3 pkt 6 i 7” wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

12) W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

b) biometanu, o którym mowa w art. 83l ust. 1;

2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub danych zawartych na innych nośnikach informacji, mających związek z przedmiotem kontroli, oraz udostępnienia ich.

Art. 87.[13)] Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym przekazanych informacji i złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 3 pkt 6, ust. 4 pkt 3, ust. 10e i ust. 11b, art. 70h ust. 3 pkt 6, art. 71 ust. 3, art. 72a ust. 2, art. 75 ust. 1e i ust. 4 pkt 4, art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5–7 i 9, art. 83 ust. 1 pkt 4 i ust. 7, art. 83h ust. 3 pkt 6 i 7, art. 83m ust. 3 pkt 6 i art. 83q ust. 6 i 8, a także prawidłowości ceny skorygowanej, o której mowa w art. 39 ust. 5 i 7, art. 39a ust. 5 i 7 oraz art. 83q ust. 4 i 6. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

Art. 88. 1.[14)] W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli niezgodności ze stanem faktycznym przekazanych informacji i złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 3 pkt 6, ust. 4 pkt 3, ust. 10e i ust. 11b, art. 70h ust. 3 pkt 6, art. 71 ust. 3, art. 72a ust. 2, art. 75 ust. 1e i ust. 4 pkt 4, art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5–7 i 9, art. 83 ust. 1 pkt 4 i ust. 7, art. 83h ust. 3 pkt 6 i 7, art. 83m ust. 3 pkt 6 i art. 83q ust. 6 i 8, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje odpowiednio postanowienie o braku możliwości zakwalifikowania kwestionowanej ilości energii elektrycznej lub biometanu jako wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii lub decyzję o obowiązku zwrotu operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, uzyskanej pomocy, określając kwotę wsparcia wraz z odsetkami, która podlega zwrotowi do tego operatora w terminie miesiąca od dnia otrzymania decyzji.

2. W przypadku gdy z przeprowadzonej kontroli wynika, że cena skorygowana jest nieprawidłowa, Prezes URE wydaje decyzję, ustalającą prawidłową cenę skorygowaną, niższą niż cena, o której mowa w oświadczeniu złożonym odpowiednio

---

13) W zakresie dodawanych wyrazów „art. 70h ust. 3 pkt 6” i wyrazów „art. 83h ust. 3 pkt 6 i 7” wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

14) W zakresie dodawanych wyrazów „art. 70h ust. 3 pkt 6” i wyrazów „art. 83h ust. 3 pkt 6 i 7” wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

na podstawie art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 3 pkt 6, art. 79 ust. 3 pkt 9, art. 83m ust. 3 pkt 6 oraz art. 83q ust. 6 i 8, określając jednocześnie kwotę wsparcia wraz z odsetkami, która podlega zwrotowi do operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie miesiąca od dnia otrzymania decyzji.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

4. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 2, toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

Art. 89. 1. Prezes URE przekazuje właściwemu sprzedawcy zobowiązanemu informację o postanowieniu lub decyzji, o których mowa w art. 88, w terminie 14 dni od dnia, w którym to postanowienie lub decyzja stały się ostateczne. Sprzedawca zobowiązany dokonuje korekty, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt 4.

2. Prezes URE przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informację o postanowieniu lub decyzji, o których mowa w art. 88, w terminie 3 dni od dnia, w którym to postanowienie stało się ostateczne.

Art. 90. 1. Do postępowań przed Prezesem URE stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Na postanowienie, o którym mowa w art. 88 ust. 1, służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Postępowanie w sprawie zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

Art. 91. W sprawach dotyczących kontroli wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii lub biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub biometanu z biogazu w instalacjach odnawialnego źródła energii, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Art. 92. 1. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, wprowadzonej do sieci i sprzedanej, od wytwórcy tej energii, który:

1) wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r., po cenie skorygowanej, o której mowa w art. 39 ust. 5 albo 7, oraz wyłącznie w ilości nie większej niż określona przez danego wytwórcę w złożonej przez niego ofercie, o której mowa w art. 79, dla okresów, o których mowa w art. 83 ust. 2, a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym – wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r., albo
2) uzyskał zaświadczenie Prezesa URE o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, o którym mowa w art. 70b ust. 8, po cenie skorygowanej, o której mowa w art. 39a ust. 5 albo 7, nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2027 r., a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym, nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r.

1a. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może dokonać sprzedaży energii elektrycznej objętej ofertą, o której mowa w art. 79, wybranemu podmiotowi, którym może być także sprzedawca zobowiązany, pod warunkiem że dokonuje zakupu energii elektrycznej na zasadach innych niż określone w art. 82 ust. 1.

1b. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, spełniającej warunek, o którym mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 lit. b, po cenie, o której mowa w art. 41 ust. 8, od pierwszego dnia sprzedaży energii po zakończeniu modernizacji do ostatniego dnia miesiąca, w którym ten sprzedawca otrzymał od wytwórcy opinię, o której mowa w art. 70b ust. 11b pkt 3 albo art. 83 ust. 1 pkt 4 lit. c, z wyłączeniem zakupu energii elektrycznej od wytwórców, o których mowa w ust. 1a i art. 70b ust. 9 pkt 2.

2. Koszty bilansowania handlowego energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.

3. Koszty uzasadnione bilansowania handlowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw pokrywających te koszty, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.

4. Sprzedawca zobowiązany jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 1.

5. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej zgodnie z art. 73 ust. 2 w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, który korzysta z możliwości sprzedaży wytwarzanej energii elektrycznej do wybranego podmiotu, o którym mowa w ust. 1a, wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej zgodnie z art. 73 ust. 2 w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 200 kW, a także wytwórcy, o którym mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2, który:

1) wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r., a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym – wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r., albo
2) uzyskał zaświadczenie Prezesa URE o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej, o którym mowa w art. 70b ust. 8, nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2027 r., a po wydaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym, nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r.

– przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

5a. Prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługuje również wytwórcy biometanu, o którym mowa w art. 83l ust. 1, który uzyskał zaświadczenie Prezesa URE, o którym mowa w art. 83m ust. 8, nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2027 r.

6. Obowiązek zakupu energii elektrycznej przez sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa

w art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługują w okresie wskazanym przez wytwórcę w ofercie, ale nie dłużej niż w okresie określonym na podstawie art. 77 ust. 3 pkt 2, obowiązującym w dniu złożenia oferty, o której mowa w art. 79 ust. 1, z zastrzeżeniem, iż okres ten nie może trwać dłużej niż do dnia:

1) 30 czerwca 2047 r. – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, oraz instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2;
2) (uchylony)
3) 31 grudnia 2045 r. – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3.

6a. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, albo w przypadku niewypełnienia tego zobowiązania z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 79a ust. 1, przepisów ust. 1–6 nie stosuje się.

7. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w ust. 5, przysługuje w okresie określonym na podstawie art. 77 ust. 3 pkt 2, obowiązującym w dniu złożenia oferty, o której mowa w art. 79 ust. 1.

8. (uchylony)

9. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88 ust. 1, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej mniejszej niż 200 kW, po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, obliczonej przez Prezesa URE zgodnie z art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne, obowiązującej w poprzednim kwartale.

10. Cena sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podana w ofertach uczestników aukcji, których oferty wygrały aukcję, a także cena skorygowana, o której mowa w art. 39 ust. 5 i 7, art. 39a ust. 5 i 7 oraz art. 83q ust. 4 i 6, cena zakupu obliczona zgodnie z art. 39a ust. 5 z uwzględnieniem art. 39a ust. 7, cena stanowiąca podstawę do obliczenia ujemnego salda dla wytwórcy, o którym mowa w art. 70c ust. 6, i wytwórcy, o którym mowa w art. 83n ust. 2, oraz cena zakupu obliczona zgodnie z art. 83q ust. 4 z uwzględnieniem art. 83q

ust. 6 podlegają corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski".

11. Ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wprowadzonej do sieci, którą jest obowiązany:

1) zakupić sprzedawca zobowiązany, w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, z wyjątkiem wytwórcy wymienionego w ust. 1a oraz w art. 70b ust. 9 pkt 2,

2)[15] rozliczyć z operatorem rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 200 kW lub w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2 lub art. 70g, lub art. 83b ust. 1 oraz wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, który korzysta z możliwości sprzedaży wytwarzanej energii elektrycznej do wybranego podmiotu, o którym mowa w ust. 1a

Nowe brzmienie części wspólnej w ust. 11 w art. 92 wejdzie w życie z dn. 19.10.2026 r. **(Dz. U. z 2021 r. poz. 1093, 1642 i 2269, z 2023 r. poz. 1113, 1681 i 1762, z 2024 r. poz. 859, z 2025 r. poz. 759).**

[– ustala się na podstawie udostępnianych przez operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w ujęciu dobowym w danym miesiącu; prawo dostępu do tych danych otrzymuje także operator rozliczeń energii odnawialnej w celu weryfikacji wniosków, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3.]

<– ustala się na podstawie udostępnianych w formie elektronicznej przez operatora informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy – Prawo energetyczne rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych

[15] W zakresie, w jakim dotyczy aukcji na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, i wsparcia, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

w ujęciu dobowym w danym miesiącu; prawo dostępu do tych danych otrzymuje także operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w celu weryfikacji wniosków, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.>

11[1]. Ilość biometanu wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzonego do sieci, wyrażona w kWh, do rozliczenia której z operatorem rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, jest obowiązany wytwórca biometanu, o którym mowa w art. 83l ust. 1, ustala się na podstawie udostępnianych przez operatora systemu gazowego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w ujęciu dobowym w danym miesiącu. Prawo dostępu do tych danych otrzymuje także operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w celu weryfikacji wniosków, o których mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

[11a. Operator systemu elektroenergetycznego lub operator systemu gazowego, na których obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, przekazują operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, dane w ujęciu dobowym dotyczące odpowiednio ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii lub ilości biometanu wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, określone na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych. Dane dotyczące energii elektrycznej są przekazywane także sprzedawcy zobowiązanemu.]

Nowe brzmienie ust. 11a w art. 92 wejdzie w życie z dn. 19.10.2026 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 1093, 1642 i 2269, z 2023 r. poz. 1113, 1681 i 1762, z 2024 r. poz. 859, z 2025 r. poz. 759).

<11a. Operator systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, przekazuje w formie elektronicznej za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy – Prawo energetyczne operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, dane w ujęciu dobowym dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, określone na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.>

12. Dopuszcza się określenie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci, o której mowa w ust. 11, metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego

źródła energii określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

1) generatora;
2) ogniwa fotowoltaicznego;
3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

13. Dopuszcza się pobieranie energii elektrycznej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, pod warunkiem spełnienia wymagań, o których mowa w art. 45 ust. 8.

14. Jeżeli instalacja odnawialnego źródła energii lub hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii obejmuje magazyn energii elektrycznej, ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 11, oblicza się jako różnicę pomiędzy ilością energii elektrycznej wprowadzonej do sieci z tej instalacji a ilością energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej, będący częścią tej instalacji, skorygowaną współczynnikiem sprawności magazynu energii elektrycznej.

14a. W przypadku gdy wynik obliczenia, o którym mowa w ust. 14, będzie ujemny w danej dobie lub w danych okresach rozliczeniowych, rozlicza się go w kolejnych dobach lub okresach rozliczeniowych, aż do całkowitego zbilansowania z wynikiem dodatnim.

15. Przez współczynnik sprawności magazynu energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 14, rozumie się stosunek energii elektrycznej wyprowadzonej z magazynu energii elektrycznej do energii elektrycznej wprowadzonej do tego magazynu, wyrażony w procentach, w ramach jednego pełnego cyklu pracy magazynu energii elektrycznej, przy wykorzystaniu nominalnej pojemności tego magazynu oraz ładowania i rozładowywania go mocą nominalną.

16. Jeżeli instalacja odnawialnego źródła energii lub hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii obejmuje magazyn energii elektrycznej, metoda proporcjonalna, o której mowa w ust. 12, uwzględnia ilość energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej zgodnie z zasadą określoną w ust. 14.

Art. 93. 1. W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 70c ust. 2 oraz w art. 92 ust. 1, 6 i 9, sprzedawca zobowiązany jest obowiązany do:

1) prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości, wyrażonej w kWh, i ceny energii elektrycznej, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zakupionej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania wytwórcy i daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej przez danego wytwórcę;
2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażonej w MWh, sprzedanej w danym miesiącu;
3) obliczenia wartości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 2, i średniej dziennej ceny energii elektrycznej, stanowiącej średnią arytmetyczną obliczoną ze średnich ważonych wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych cen energii elektrycznej we wszystkich godzinach dnia dostawy tej energii, zawartych na rynku, na którym są zawierane transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji sesyjnych giełdowych, niezawierającej kwot podatku od towarów i usług, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, obliczanej i publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przyjętymi przez ten podmiot zasadami;
3a) obliczenia, w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 lit. b, różnicy między wartością energii elektrycznej zakupionej na podstawie art. 92 ust. 1b a wartością zakupu tej energii elektrycznej wynikającej z realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 1, od pierwszego dnia wytworzenia i sprzedaży energii elektrycznej po zakończeniu modernizacji tej instalacji do ostatniego dnia miesiąca, w którym otrzymał od wytwórcy opinię, o której mowa w art. 70b ust. 11b pkt 3 albo art. 83 ust. 1 pkt 4 lit. c, i uwzględnienia tej różnicy w kolejnym rozliczeniu z wytwórcą;
4) przekazywania operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 15 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania

miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1–3, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii a wartością zakupu tej energii elektrycznej, wynikającej z realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 1, wykazanej w sprawozdaniu, z uwzględnieniem art. 74 ust. 2d, w przypadku instalacji, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 lit. b oraz informacji o korektach kwot wynikających ze sprawozdań za poprzednie miesiące w przypadku zaistniałej korekty danych o ilości wytworzonej energii elektrycznej;

4a) przekazania, w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 lit. b, operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, pierwszego sprawozdania oraz pierwszego wniosku, o których mowa w pkt 4, za okres od pierwszego dnia wytworzenia i sprzedaży energii elektrycznej po zakończeniu modernizacji tej instalacji do ostatniego dnia miesiąca objętego sprawozdaniem i wnioskiem, w terminie 15 dni od zakończenia miesiąca, w którym ten sprzedawca otrzymał od wytwórcy opinię, o której mowa w art. 70b ust. 11b pkt 3 albo art. 83 ust. 1 pkt 4 lit. c;

5) odjęcia zakwestionowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł i energii w instalacji odnawialnego źródła energii zawartej w sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 4, w kolejnym okresie sprawozdawczym – w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88 ust. 1; zakwestionowana ilość energii elektrycznej nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda, o którym mowa w pkt 4.

2.[16)] Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, który korzysta z możliwości sprzedaży wytwarzanej energii wybranemu podmiotowi, o którym mowa w art. 92 ust. 1a, wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 200 kW,

16) W zakresie, w jakim dotyczy aukcji na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, i wsparcia, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

w celu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 3, wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70a ust. 2, art. 70b ust. 9 pkt 2, art. 70g i art. 83b ust. 1, w celu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie określonym odpowiednio w art. 70f, art. 70j ust. 3 i art. 83e ust. 2, oraz wytwórca biometanu, o którym mowa w art. 83l ust. 1, w celu sprzedaży biometanu wybranemu podmiotowi w okresie określonym w art. 83p, są obowiązani do:

1) prowadzenia dokumentacji, obejmującej wszystkie następujące po sobie doby, dotyczącej ilości, wyrażonej w kWh, odpowiednio:
   a) energii elektrycznej objętej ofertą, o której mowa w art. 79 i art. 83h, oraz podlegającej sprzedaży, o której mowa w art. 70a ust. 2, art. 70b ust. 9 pkt 2 i art. 70g, albo
   b) biometanu podlegającego sprzedaży, o której mowa w art. 83l ust. 1

   – wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, sprzedanych w danym miesiącu, oraz ich cen, wyrażonych w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej albo tego biometanu do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej;
2) obliczenia wartości:
   a) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu, jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1 lit. a, i średniej dziennej ceny energii elektrycznej, stanowiącej średnią arytmetyczną obliczoną ze średnich ważonych wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych cen energii elektrycznej we wszystkich godzinach dnia dostawy tej energii, zawartych na rynku, na którym są zawierane transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji sesyjnych giełdowych,
   b) biometanu wytworzonego z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii służących do wytwarzania biometanu sprzedanego w danym miesiącu, jako iloczyn ilości biometanu, o której mowa w pkt 1 lit. b, i średniej dziennej ceny gazu ziemnego, stanowiącej

średnią arytmetyczną obliczoną ze średnich ważonych wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych cen gazu ziemnego we wszystkich godzinach dnia dostawy tego gazu, zawartych na rynku, na którym są zawierane transakcje sesyjne giełdowe z dostawą tego gazu w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji sesyjnych giełdowych

– niezawierającej kwot podatku od towarów i usług, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, obliczanej i publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przyjętymi przez ten podmiot zasadami;

3) przekazywania operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 15 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1 lit. a, obliczoną zgodnie z pkt 2, a wartością tej energii elektrycznej albo wartością sprzedaży biometanu, o której mowa w pkt 1 lit. b, obliczoną zgodnie z pkt 2, a wartością tego biometanu, ustalonymi na podstawie:

a) ceny zawartej w ofercie, o której mowa w art. 79, która wygrała aukcję, skorygowanej zgodnie z art. 39 ust. 5 albo 7, z uwzględnieniem waloryzacji, o której mowa w art. 92 ust. 10, oraz z uwzględnieniem ust. 4 i 6 albo

b) ceny zawartej w ofercie, o której mowa w art. 79, która wygrała aukcję, z uwzględnieniem art. 74 ust. 2d, skorygowanej zgodnie z art. 39 ust. 5 albo 7, z uwzględnieniem waloryzacji, o której mowa w art. 92 ust. 10, oraz z uwzględnieniem ust. 4 i 6, albo

c) ceny zawartej w ofercie, o której mowa w art. 83h, która wygrała aukcję na wsparcie operacyjne, z uwzględnieniem ust. 4 i 6, albo

d) ceny zakupu obliczonej zgodnie z art. 39a ust. 5, z uwzględnieniem art. 39a ust. 7, albo

e) ceny zakupu obliczonej zgodnie z art. 39a ust. 5, z uwzględnieniem art. 39a ust. 7 i art. 74 ust. 2d, albo

f) stałej ceny zakupu, o której mowa w art. 70j, albo

g) stałej ceny zakupu biometanu obliczonej zgodnie z art. 83q ust. 4, z uwzględnieniem art. 83q ust. 6;

4) odjęcia zakwestionowanej ilości odpowiednio energii elektrycznej albo biometanu zawartych w sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 3, w kolejnym okresie sprawozdawczym – w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88 ust. 1; zakwestionowana ilość energii elektrycznej albo ilość biometanu nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda, o którym mowa w pkt 3;

5) przekazania, w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2 lit. b, operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, pierwszego sprawozdania oraz pierwszego wniosku, o których mowa w pkt 3, obejmujących okres od pierwszego dnia wytworzenia i sprzedaży energii elektrycznej po zakończeniu modernizacji tej instalacji do ostatniego dnia miesiąca objętego sprawozdaniem i wnioskiem, w terminie 15 dni od zakończenia miesiąca, w którym wytwórca przekazał Prezesowi URE opinię, o której mowa w art. 70b ust. 11b pkt 3 albo art. 83 ust. 1 pkt 4 lit. c.

3.[16)] Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, publikuje średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej oraz gazu ziemnego z prowadzonego przez siebie rynku, na którym są zawierane transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej lub gazu ziemnego w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji giełdowych sesyjnych – dla każdej godziny dostawy energii elektrycznej i dla każdej godziny dostawy gazu ziemnego. Średnie ważone, o których mowa w zdaniu pierwszym, są publikowane na stronie internetowej podmiotu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1.

3a. Do obliczenia wartości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, w przypadku jej wytworzenia z paliw z biomasy lub z biopłynów, wytwórca wykazuje jedynie tę część energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która została wytworzona z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy.

3b. Do obliczenia wartości biometanu, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b, wytwórca wykazuje jedynie tę część biometanu z odnawialnych źródeł energii, która została wytworzona z surowców, biogazu lub biogazu rolniczego umożliwiających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

3c. W przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej paliwa z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłyny w instalacji odnawialnego źródła energii, lub biometan w instalacji odnawialnego źródła energii do wniosku o pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wytwórca dołącza informację określającą nazwę administratora systemu certyfikacji oraz jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, która wystawiła certyfikat, oraz numeru tego certyfikatu wraz z datą wystawienia i terminem jego ważności.

4. Od ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, odejmuje się ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh.

4a. Od ilości biometanu, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, odejmuje się ilość biometanu wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny gazu ziemnego z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh.

5.(uchylony)

6. W celu określenia ilości wytworzonej energii elektrycznej wytworzonej w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh w godzinach dostawy energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4, w instalacji odnawialnego źródła energii, która jest opomiarowana w sposób uniemożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych, dla określenia ilości wytworzonej energii elektrycznej przyjmuje się ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać

wytworzona w tej instalacji w godzinach, o których mowa w ust. 4, przy założeniu, że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą zainstalowaną elektryczną.

6a. W celu określenia ilości biometanu wytworzonego w godzinach dostawy, o których mowa w ust. 3, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny gazu ziemnego z rynku, o którym mowa w ust. 3, były niższe niż 0 złotych za 1 MWh w godzinach dostawy biometanu, o której mowa w ust. 4a, w instalacji odnawialnego źródła energii, która jest opomiarowana w sposób uniemożliwiający ustalenie ilości wytworzonego biometanu w przedziałach godzinowych, dla określenia ilości wytworzonego biometanu przyjmuje się ilość biometanu, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji w godzinach, o których mowa w ust. 4a, przy założeniu, że instalacja ta pracowała w tym czasie z pełną wydajnością.

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9.[17)] Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, po weryfikacji wniosku dokonanej na podstawie sprawozdania przekazanego przez:

1) sprzedawcę zobowiązanego lub
2) wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, który korzysta z możliwości sprzedaży wytwarzanej energii do wybranego podmiotu, o którym mowa w art. 92 ust. 1a, lub
3) wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 200 kW, lub
4) wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70a ust. 2, art. 70b ust. 9 pkt 2, art. 70g lub art. 83b ust. 1, lub
5) wytwórcę biometanu, o którym mowa w art. 83l ust. 1

[17)] W zakresie, w jakim dotyczy aukcji na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, i wsparcia, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

– w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku wypłaca temu sprzedawcy zobowiązanemu lub wytwórcy, na wskazany przez niego we wniosku rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, kwotę przeznaczoną na pokrycie ujemnego salda zgodnie z ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3.

10. W przypadku gdy w danym miesiącu ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest mniejsza niż ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wypłata jest równa iloczynowi kwoty określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, i ilorazu ilości sprzedanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, i ilości zakupionej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

11. W przypadku gdy w danym miesiącu saldo, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, jest dodatnie, jest ono rozliczane z przyszłym ujemnym saldem, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3.

12.[18)] Dodatnie saldo obliczone zgodnie z ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, które z uwzględnieniem ust. 11 nie zostało całkowicie rozliczone do końca danego okresu każdych pełnych trzech lat kalendarzowych, o których mowa w art. 83 ust. 2, oraz dodatnie saldo pozostałe na koniec okresu określonego zgodnie z art. 77 ust. 1–3 lub w okresie określonym w art. 70f ust. 1, 3 lub 4, art. 70j ust. 3, art. 77 ust. 2a, art. 83e ust. 2 lub art. 83p, jest zwracane w terminie 6 miesięcy od dnia zakończenia danego okresu, operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przez:

1) sprzedawcę zobowiązanego albo
2) wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, który korzysta z możliwości sprzedaży wytwarzanej energii do wybranego podmiotu, o którym mowa w art. 92 ust. 1a, albo
3) wytwórcę energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 200 kW, albo
4) wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70a ust. 2, art. 70b ust. 9 pkt 2, art. 70g lub art. 83b ust. 1, albo

[18)] W zakresie, w jakim dotyczy aukcji na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, i wsparcia, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

5) wytwórcę biometanu, o którym mowa w art. 83l ust. 1.

13. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w ciągu doby, przewyższająca ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej instalacji przy założeniu, że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą przewyższającą maksymalną moc zainstalowaną czynną przy współczynniku mocy $cos\varphi = 1$, nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda zgodnie z ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3.

13a. Ilość biometanu wytworzonego w ciągu doby przewyższająca ilość biometanu, jaka mogłaby zostać wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu przy założeniu, że instalacja ta pracowała w tym czasie z mocą przewyższającą moc zainstalowaną tej instalacji, nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda zgodnie z ust. 2 pkt 3.

14. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci przyłączone są instalacje odnawialnych źródeł energii, informacje o instalacjach odnawialnych źródeł energii, na potrzeby wyznaczenia jednostkowych kosztów wynikających z poleceń, o których mowa w art. 9c ust. 7a lub 7b ustawy – Prawo energetyczne, oraz rozliczeń za energię zredukowaną, w szczególności:

1) dane identyfikacyjne uwzględniające:
   a) nazwę wytwórcy,
   b) nazwę jednostki wytwórczej,
   c) miejsce przyłączenia jednostki wytwórczej,
   d) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy, jeżeli posiada,
   e) numer wytwórcy i instalacji odnawialnego źródła energii nadany w internetowej platformie aukcyjnej;
2) rodzaj systemu wsparcia, z którego wytwórca korzysta albo będzie korzystał;
3) informację o cenie aukcyjnej oraz cenie skorygowanej na dany rok dla wytwórcy, który korzysta lub będzie korzystał z aukcyjnego systemu wsparcia;
4) informację o dacie rozpoczęcia przez wytwórcę realizacji zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8;
5) informację o osiągnięciu przez wytwórcę pełnej realizacji zobowiązania produkcji i sprzedaży energii elektrycznej objętej systemem wsparcia;
6) informację o dacie zakończenia korzystania przez wytwórcę z systemu wsparcia.

15. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 14, operator rozliczeń energii odnawialnej w terminie 14 dni od dnia ich zmiany dokonuje ich aktualizacji i przekazuje informację o ich zmianie właściwemu operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

16. Na potrzeby wyznaczania jednostkowych kosztów poleceń, o których mowa w art. 9c ust. 7a lub 7b ustawy – Prawo energetyczne, oraz rozliczeń za energię niewyprodukowaną w następstwie wydania tych poleceń, Prezes URE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci przyłączone są instalacje odnawialnych źródeł energii, informacje o instalacjach odnawialnych źródeł energii, wykorzystujących energię wiatru lub energię promieniowania słonecznego, którym przysługuje prawo do uzyskania świadectw pochodzenia, w szczególności:

1) dane identyfikacyjne uwzględniające:
   a) nazwę wytwórcy,
   b) lokalizację jednostki wytwórczej,
   c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy, jeżeli posiada,
   d) numer wpisu wytwórcy we właściwym rejestrze;
2) informacje o instalacjach odnawialnego źródła energii, którym po dniu 31 grudnia 2020 r. przysługuje prawo do uzyskiwania świadectw pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej od dnia 1 stycznia 2021 r.;
3) informację o dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w danej instalacji odnawialnego źródła energii, potwierdzonej wydanym świadectwem pochodzenia;
4) informację o utracie prawa korzystania przez wytwórcę z systemu wsparcia w postaci świadectw pochodzenia w danej instalacji odnawialnego źródła energii.

17. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 16 pkt 1–3, Prezes URE w terminie 14 dni od dnia ich zmiany dokonuje ich aktualizacji i przekazuje informację o ich zmianie właściwemu operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego. Informację, o której mowa w ust. 16 pkt 4, przekazuje się niezwłocznie.

18. W przypadku wydania przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego polecenia, o którym mowa w art. 9c ust. 7a lub 7b ustawy – Prawo energetyczne, wytwórca informuje operatora, do którego sieci jest przyłączony, czy i jaka część zredukowanej energii powinna zostać rozliczona w danym systemie wsparcia, w terminie 14 dni od daty wydania polecenia. W przypadku nieprzekazania przez wytwórcę informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, w terminie 14 dni od daty wydania polecenia, zredukowana energia nie zostanie zaliczona do realizacji zobowiązania wynikającego z danego systemu wsparcia.

19. W przypadku zgłoszenia przez wytwórcę zaliczenia ilości energii elektrycznej, niewyprodukowanej w instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku polecenia, o którym mowa w art. 9c ust. 7a lub 7b ustawy – Prawo energetyczne, wydanego przez właściwego operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do realizacji zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, operator ten informuje operatora rozliczeń energii odnawialnej oraz Prezesa URE, o ilości energii zaliczonej do realizacji zobowiązania w terminie do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło wykonanie polecenia, o którym mowa w art. 9c ust. 7a lub 7b ustawy – Prawo energetyczne. Jeżeli właściwy operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego albo operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego otrzymał informacje później niż 14 dni przed upływem terminu wskazanego w zdaniu pierwszym, operator ten informuje operatora rozliczeń energii odnawialnej oraz Prezesa URE o ilości energii zaliczonej do realizacji zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, nie później niż w terminie 14 dni od daty otrzymania informacji.

Art. 93a. 1.[19)] Wytwórca energii elektrycznej w instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a albo art. 83g ust. 3 pkt 2, 4, 6, 8, 11, 13, 15, 17 lub 19, przedkłada Prezesowi URE do dnia 15 marca każdego roku następującego po roku, w którym wytworzono energię elektryczną w tej instalacji, opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 77 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,

[19)] W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

potwierdzającą zasadność uznania tej instalacji za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a albo art. 83g ust. 3 pkt 2, 4, 6, 8, 11, 13, 15, 17 lub 19, oraz zawierającą informację na temat ilości energii elektrycznej wytworzonej w danym roku w tej instalacji w procesach wysokosprawnej kogeneracji oraz poza procesami wysokosprawnej kogeneracji.

2.[20)] W przypadku gdy z opinii, o której mowa w ust. 1, wynika, że instalacja wytwórcy, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a albo art. 83g ust. 3 pkt 2, 4, 6, 8, 11, 13, 15, 17 lub 19, wytwarzała energię elektryczną poza procesami wysokosprawnej kogeneracji, Prezes URE informuje o tym fakcie wytwórcę, właściwego sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, wskazując, w oparciu o opinię, ilość energii elektrycznej wytworzonej poza procesem wysokosprawnej kogeneracji.

3.[21)] W przypadku, o którym mowa w ust. 2, albo w przypadku nieprzedłożenia Prezesowi URE opinii, o której mowa w ust. 1, w terminie wskazanym w tym przepisie, operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, lub właściwy sprzedawca zobowiązany, rozlicza nienależnie wypłaconą pomoc publiczną z przyszłym ujemnym saldem, w kolejnych okresach rozliczeniowych, w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy uzyskaną przez danego wytwórcę pomocą, a pomocą, którą wytwórca ten uzyskałby w przypadku gdyby jego instalacja stanowiła instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 lub 10 albo art. 83g ust. 3 pkt 1, 3, 5, 7, 10, 12, 14, 16 lub 18. Przepis art. 93 ust. 12 stosuje się odpowiednio.

4. Kwotę wynikającą z nienależnie wypłaconej pomocy publicznej, o której mowa w ust. 3, oblicza się według następującego wzoru:

$$Nkoge = Abk * (Csko – Csbk),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Nkoge – nienależnie wypłaconą pomoc publiczną wynikającą z braku możliwości zakwalifikowania energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w wysokosprawnej kogeneracji,

[20)] W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

[21)] W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

Abk – ilość energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji poza procesami wysokosprawnej kogeneracji wyrażoną w MWh,

Csko – skorygowaną cenę zakupu energii elektrycznej dla instalacji wykorzystującej wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a albo art. 83g ust. 3 pkt 2, 4, 6, 8, 11, 13, 15, 17 lub 19,[22)]

Csbk – skorygowaną cenę zakupu energii elektrycznej, obliczoną na potrzeby ustalenia nienależnie wypłaconej pomocy publicznej, w przypadku gdy dana instalacja stanowiłaby instalację wykorzystującą wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, o której mowa odpowiednio w art. 77 ust. 5 pkt 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 lub 10 albo art. 83g ust. 3 pkt 1, 3, 5, 7, 10, 12, 14, 16 lub 18; w przypadku instalacji wytwórcy korzystającego z aukcyjnego systemu wsparcia Csbk jest równa Csko pomniejszonej o różnicę właściwych cen referencyjnych, odpowiednio na dzień aukcji albo aukcji na wsparcie operacyjne, albo na dzień złożenia wniosku na podstawie art. 184c ust. 1.[23)]

5. Ceny oznaczone symbolami Csko i Csbk, o których mowa w ust. 4, ustala się na dzień:

1) złożenia oferty, o której mowa w art. 79, a w przypadku złożenia wniosku na podstawie art. 184c ust. 1, na dzień złożenia tego wniosku;
2) złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1 albo 184a ust. 1, a w przypadku:
   a) złożenia zmiany deklaracji na podstawie art. 70b ust. 10,
   b) złożenia zmiany deklaracji na podstawie art. 184b ust. 1 albo ust. 1a

   – na dzień złożenia zmiany deklaracji.

Art. 93b. Oświadczenia woli dokonywane w związku z rozliczaniem ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3, mogą być składane

[22)] W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

[23)] W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

w postaci elektronicznej przy wykorzystaniu formularza elektronicznego udostępnionego przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.

Art. 94. 1. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie do dnia 30 września każdego roku, przekazuje Prezesowi URE informacje o planowanych w roku następnym wypłatach na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w:

1)[24] art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, biorąc pod uwagę informacje zawarte w otrzymanych w danym roku sprawozdaniach miesięcznych przekazywanych przez:
   a) sprzedawców zobowiązanych,
   b) wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW, którzy korzystają z możliwości sprzedaży wytwarzanej energii do wybranego podmiotu, o którym mowa w art. 92 ust. 1a,
   c) wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 200 kW,
   d) wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70b ust. 9 pkt 2, art. 70g oraz art. 83b ust. 1,
   e) wytwórców biometanu, o którym mowa w art. 83l ust. 1;
2) art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 182).

1a.[25] Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przekazuje Prezesowi URE informację o ilości energii elektrycznej sprzedanej

[24] W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

[25] W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

w ramach systemu aukcyjnego przez poszczególnych wytwórców oraz w ramach aukcji na wsparcie operacyjne, w ramach systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70a–70f, oraz systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70g–70j, oraz o ilości biometanu sprzedanego w ramach systemu wsparcia, o którym mowa w art. 83l ust. 1, w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku kalendarzowego, za rok poprzedni.

2. Prezes URE planuje wypłaty na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, w roku następnym, biorąc pod uwagę:

1) informacje, o których mowa w ust. 1;

2) maksymalną ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 184h ust. 1;

2a)[26)] maksymalną ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji na wsparcie operacyjne w następnym roku kalendarzowym, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 83c ust. 2;

3) (uchylony)

4) maksymalną moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 70a ust. 1 i 2, dla których w następnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenia, o których mowa w art. 70b ust. 8, o ile została ona określona w przepisach wydanych na podstawie art. 70d ust. 2;

4a)[27)] maksymalną moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 70g, dla których w następnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenia, o których mowa w art. 70h ust. 5, o ile została ona określona w przepisach wydanych na podstawie art. 70i ust. 2;

[26)] W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

[27)] W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

4b)[27] maksymalną ilość biometanu wytworzonego w instalacjach odnawialnego źródła energii służących do wytwarzania biometanu, o których mowa w art. 83l ust. 1, dla których w następnym roku kalendarzowym Prezes URE może wydać zaświadczenia, o których mowa w art. 83m ust. 8, o ile została ona określona w przepisach wydanych na podstawie art. 83r ust. 2;

5) średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszoną przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne, wyliczoną jako średnia z trzech ostatnich kwartałów poprzedzających datę publikacji stawki opłaty, o której mowa w art. 95 ust. 1;

6) łączną ilość energii elektrycznej wytworzonej w morskich farmach wiatrowych i wprowadzonej do sieci przez wytwórców, którzy otrzymali decyzję, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, lub których oferty wygrały aukcje, o których mowa w art. 26 ust. 1 tej ustawy.

Art. 95. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę, zwaną dalej „opłatą OZE”, związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę OZE przeznacza się wyłącznie na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, kosztów działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, prowadzonej na podstawie niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, a także kosztów, o których mowa w art. 11 ust. 5, art. 38ac ust. 16, art. 78 ust. 7a i art. 125b, oraz kosztów, o których mowa w art. 30 ust. 7a ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

2. Opłatę OZE oblicza, w sposób określony w art. 96 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, zwany dalej „płatnikiem opłaty OZE”.

3. Płatnik opłaty OZE pobiera opłatę OZE od:

1) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE;

2) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE;
3) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE, sprzedającego energię elektryczną przynajmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę OZE od podmiotów przyłączonych bezpośrednio do sieci przesyłowej, niebędących płatnikami opłaty OZE.

Art. 96. 1. Płatnik opłaty OZE oblicza należną opłatę OZE jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

1) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty OZE;
2) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE;
3) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

2. Podstawą do obliczenia opłaty OZE pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność oznaczona jednym z kodów Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) wskazanych w art. 52 ust. 6 pkt 1:

1) lit. a – jest 15 %,
2) lit. b – jest 25 %

– ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym.

3. Energię elektryczną zużywaną przez:

1) płatników opłaty OZE,
2) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikami opłaty OZE,
3) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej,
4) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania energii elektrycznej

– w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.

Art. 97. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę ustala się na podstawie stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za MWh.

2. Opłatę z tytułu świadczenia usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego, z uwzględnieniem art. 96 ust. 2.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną ustala opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym jako iloczyn stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za MWh, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego przyłączonego do sieci przedsiębiorstwa energetycznego, które sprzedaje temu odbiorcy energię elektryczną.

4. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, jest przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE, wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

Art. 98. 1. Prezes URE kalkuluje stawkę opłaty OZE na dany rok kalendarzowy według wzoru:

$$SRi = Gi/Qi\text{-}1,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S_{Ri} – stawkę opłaty OZE na dany rok kalendarzowy, wyrażoną w złotych za MWh,

G_i – wysokość kwoty planowanej do pobrania w roku kalendarzowym, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE,

Q_{i-1} – ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym, która stanowiła podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1 i 2, w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień 1 lipca roku, w którym jest kalkulowana stawka opłaty OZE na kolejny rok kalendarzowy.

2. Prezes URE publikuje stawkę opłaty OZE na kolejny rok kalendarzowy w Biuletynie Informacji Publicznej URE, w terminie do dnia 10 listopada.

3. Stawkę opłaty OZE ustala się w złotych z dokładnością do jednego grosza za MWh.

4. Prezes URE może, nie częściej niż raz w roku kalendarzowym, zmienić stawkę opłaty OZE, pod warunkiem że jest to niezbędne do:

1) wypełnienia zobowiązań wynikających z ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach objętych ofertami, które wygrały aukcje, o których mowa

w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych;

2) zabezpieczenia środków na przeprowadzenie kolejnych, zaplanowanych aukcji, o których mowa w niniejszej ustawie oraz ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych;

3) realizacji zobowiązań wynikających ze sprzedanej energii przez wytwórców w instalacjach odnawialnego źródła energii zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Stawka opłaty OZE, o której mowa w ust. 4, obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dniu jej publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

Art. 99. Wysokość kwoty oznaczonej symbolem „G_i”, o którym mowa w art. 98 ust. 1, stanowiącej podstawę do kalkulowania w danym roku „$_i$” stawki opłaty OZE na rok następny, oblicza się według wzoru:

$$G_i = \sum K_{OZEfi} + L_{OZEi} - E_{OZEi},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$\sum K_{OZEfi}$ – sumę środków przeznaczonych na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych,

L_{OZEi} – wydatki i koszty, o których mowa w art. 102 ust. 2,

E_{OZEi} – prognozowany, na dzień 31 grudnia danego roku „$_i$”, stan środków na rachunku opłaty OZE, zgodnie z informacją, o której mowa w art. 102 ust. 3 pkt 2.

Art. 100. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne przyłączone do sieci przesyłowej:

1) wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE,

2) wytwarzające energię elektryczną

– przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego informację, w szczególności o ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do

obliczenia opłaty OZE, w terminie do piątego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.

2. Płatnik opłaty OZE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego w szczególności informację o:

1) ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do naliczenia opłaty OZE,
2) wielkości należnych środków z tytułu opłaty OZE

– w terminie do szóstego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.

2a. Płatnik opłaty OZE oraz operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE informacje, o których mowa w ust. 2, w podziale na poszczególne miesiące, dotyczące podmiotów, od których pobiera opłatę OZE, w terminie do dnia:

1) 31 lipca – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku;
2) 31 stycznia – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.

3. Płatnik opłaty OZE przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego środki z tytułu opłaty OZE należne za dany okres rozliczeniowy, w terminie do dwudziestego pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101. Środki należne są pomniejszane na fakturze wystawionej płatnikowi opłaty OZE przez operatora systemu przesyłowego o wierzytelności z tytułu opłaty OZE z poprzednich okresów rozliczeniowych odpisane w tym okresie rozliczeniowym jako wierzytelności nieściągalne w rozumieniu przepisów art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Szczegółowe zasady rozliczeń między płatnikiem opłaty OZE a operatorem systemu przesyłowego określa umowa lub instrukcja, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

4. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego gromadzi środki z tytułu opłaty OZE, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług, na wyodrębnionym rachunku bankowym.

5. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego w umowie lub instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, może określić inne zakresy przekazywanych informacji niż te, o których mowa w ust. 1–3, lub inne terminy niż te, o których mowa w ust. 1–3 lub art. 101.

Art. 101. Okresem rozliczeniowym dla rozliczeń dokonywanych między:

1) operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego a:
   a) płatnikiem opłaty OZE,
   b) odbiorcą końcowym przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej,
   c) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE, przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej

   – jest miesiąc kalendarzowy;
2) płatnikiem opłaty OZE a:
   a) odbiorcą końcowym,
   b) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE przyłączonym do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty OZE

   – jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i są świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji tej energii elektrycznej.

Art. 101a. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, informacje o środkach zgromadzonych z tytułu opłaty OZE za dany okres rozliczeniowy z uwzględnieniem dokonanych korekt rozliczeń za okresy poprzednie na rachunku, o którym mowa w art. 100 ust. 4, oraz o wysokości odsetek od tych środków, w terminie do dwudziestego trzeciego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

2. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, wystawia na jej podstawie notę księgową operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania noty księgowej, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, zwany dalej „rachunkiem opłaty OZE”, środki w wysokości wynikającej z otrzymanej noty księgowej.

Art. 102. 1. W przypadku gdy kwota środków na rachunku opłaty OZE oraz na lokatach, o których mowa w art. 105, jest niewystarczająca na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106:

1) może pokryć ujemne saldo ze środków zgromadzonych na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, jeżeli nie spowoduje to niewykonanie zobowiązań wynikających z tej ustawy; wykorzystane środki z rachunku opłaty przejściowej podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek;
2) zaciąga zadłużenie na pokrycie ujemnego salda.

2. Wydatki związane z zaciągniętym zadłużeniem, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty bieżącej działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i rozliczaniem ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, oznaczone symbolem „L_{OZEi}”, oblicza się według wzoru:

$$L_{OZEi} = C_{OZEi} + I_{OZEi} + F_{OZEi},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{OZEi} – kwotę należności głównych (kapitału) z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wymagalnych w danym roku kalendarzowym,

I_{OZEi} – kwotę odsetek z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w przypadku, o którym mowa w ust. 1,

F_{OZEi} – planowane w danym roku koszty bieżącej działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i pokrycie ujemnego salda,

o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

3. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przekazuje Prezesowi URE informacje o:

1) wysokości wydatków i kosztów, o których mowa w ust. 2,
2) prognozowanym stanie środków na rachunku opłaty OZE na dzień 31 grudnia danego roku

– w terminie do dnia 30 września każdego roku.

Art. 103. 1. Środki:

1) z tytułu:
   a) odsetek od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE,
   b) lokat, o których mowa w art. 105,
2) o których mowa w art. 55^1 ust. 2 pkt 2

– przeznacza się na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

2. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przekazuje Prezesowi URE informację o stanie środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE na ostatni dzień roku poprzedniego, w terminie do dnia 31 stycznia.

Art. 104. 1. Środki uzyskane z opłaty OZE oraz środki, o których mowa w art. 103 ust. 1, nie stanowią przychodu operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

2. Środki przekazane przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, na rzecz sprzedawcy zobowiązanego i wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 200 kW, oraz wydatki i koszty finansowane ze środków, o których mowa w ust. 1, nie stanowią

u operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego tworzy rezerwę, w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty OZE, pomniejszonych o należny podatek od towarów i usług. Utworzenie rezerwy następuje odpowiednio w terminie, w którym opłata OZE stanie się należna.

4. Rezerwę, o której mowa w ust. 3, zwiększa się także o odsetki od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE, jeżeli odsetki te stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.

5. Zmniejszenie lub rozwiązanie rezerwy, o której mowa w ust. 3, następuje w miesiącu, w którym operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekaże środki na rachunek opłaty OZE albo ustaną przyczyny jej utworzenia. Równowartość zmniejszonej lub rozwiązanej rezerwy stanowi u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1, w dacie dokonania tej czynności.

6. Środki przekazane przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na rachunek opłaty OZE stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1, w dacie ich przekazania.

Art. 105. 1. (uchylony)

2. Termin wymagalności lokat środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, dostosowuje do terminu wypłat kwot na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

Art. 105a. Środki zgromadzone na rachunku opłaty OZE mogą zostać przeznaczone na pokrycie niedoboru środków na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 102 ust. 1 pkt 1, jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich

farmach wiatrowych. Wykorzystane środki z rachunku opłaty OZE podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek.

Art. 106. Zadania operatora rozliczeń energii odnawialnej wykonuje Zarządca Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy wymienionej w art. 102 ust. 1 pkt 1.

Art. 107. 1. Przedmiotem działalności operatora rozliczeń energii odnawialnej jest:

1) gromadzenie środków pieniężnych na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych;
2) rozliczanie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oraz ujemnego salda, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych;
3) zarządzanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku opłaty OZE na zasadach określonych w ustawie.

2. (uchylony)

Art. 108. (uchylony)

Art. 109. (uchylony)

Art. 110. (uchylony)

Art. 111. (uchylony)

Art. 112. (uchylony)

Art. 113. Operator rozliczeń energii odnawialnej:

1) składa ministrowi właściwemu do spraw klimatu corocznie, w terminie do końca pierwszego kwartału, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym informacje o wpływach z opłaty OZE i stanie środków na rachunku opłaty OZE, kosztach działalności, bieżącym i planowanym zadłużeniu spółki;
2) przedstawia, na żądanie ministra właściwego do spraw klimatu, informacje o swojej działalności inne niż określone w pkt 1.

Art. 114. (uchylony)

Art. 115. (uchylony)

Art. 116. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się w obszarze danej sieci ciepłowniczej obrotem ciepłem lub chłodem lub wytwarzaniem ciepła lub chłodu i jego sprzedażą odbiorcom końcowym dokonuje zakupu oferowanego mu:

1) ciepła lub chłodu, wytworzonych w przyłączonych do tej sieci instalacjach odnawialnego źródła energii, w tym w instalacjach termicznego przekształcania odpadów, z wyłączeniem instalacji spalania wielopaliwowego stosujących paliwa kopalne,
2) ciepła odpadowego w rozumieniu art. 3 pkt 20i ustawy – Prawo energetyczne

– w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa przyłączonych do tej sieci.

1a. W przypadku gdy ciepło zostanie wytworzone w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej pompę ciepła, obowiązek zakupu dotyczy jedynie ciepła stanowiącego energię ze źródeł odnawialnych, za którą uznaje się energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną lub otoczenia, wychwycone przez pompy ciepła, w ilości obliczonej według wzoru:

$$E_{RES} = Qusable * (1 – 1/SPF),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_{RES} – ilość energii aerotermalnej, geotermalnej, hydrotermalnej lub otoczenia, wychwyconych przez pompy ciepła, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych,

Qusable – szacunkowe całkowite ciepło użytkowe wytworzone z pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerotermalnej, geotermalnej, hydrotermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych,

SPF – szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej dla pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerotermalnej, geotermalnej, hydrotermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych.

1b. Do obliczenia ilości energii ze źródeł odnawialnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, bierze się pod uwagę wyłącznie energię aerotermalną, geotermalną,

hydrotermalną lub otoczenia, wychwycone przez pompy ciepła spełniające kryterium szacunkowego przeciętnego współczynnika wydajności sezonowej, obliczonego według wzoru:

$$SPF > 1{,}15 * 1/\eta,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

SPF – szacunkowy przeciętny współczynnik wydajności sezonowej dla pomp ciepła, dla których ustala się ilość energii aerotermalnej, geotermalnej, hydrotermalnej lub otoczenia, która stanowi energię ze źródeł odnawialnych,

η – stosunek między całkowitą produkcją energii elektrycznej brutto i pierwotnym zużyciem energii dla produkcji energii elektrycznej, obliczany jako średnia dla całej Unii Europejskiej oparta na danych organu statystycznego Unii Europejskiej – Eurostatu.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją ciepła na obszarze danego systemu ciepłowniczego jest obowiązane do wyrażenia zgody na przyłączenie instalacji, o której mowa w ust. 1, do sieci ciepłowniczej lub na zmianę warunków przyłączenia w celu przyłączenia takiej instalacji. Przyłączenie jest realizowane zgodnie z przepisami ustawy – Prawo energetyczne.

2a. W przypadku niewyrażenia zgody na przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła informuje podmiot ubiegający się o przyłączenie o warunkach, które należy spełnić, aby umożliwić przyłączenie tej instalacji.

2b. Obowiązkami, o których mowa w ust. 1 i 2, nie są objęte przedsiębiorstwa energetyczne działające w obszarze sieci ciepłowniczej, która jest elementem efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego w rozumieniu art. 7b ust. 4 pkt 1 lub 2 ustawy – Prawo energetyczne.

2c. Prezes URE przeprowadza kontrolę warunków technicznych zakupu ciepła określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

1) warunki techniczne i szczegółowy zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1,

2) sposób ustalania rzeczywistej ilości ciepła i chłodu oraz ciepła odpadowego w rozumieniu art. 3 pkt 20i ustawy – Prawo energetyczne objętych obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1,
3) sposób prowadzenia przez Prezesa URE kontroli warunków technicznych określonych w pkt 1,
4) sposób uwzględniania w kalkulacji cen ciepła ustalanych w taryfach przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, kosztów realizacji obowiązku zakupu ciepła, o którym mowa w ust. 1,
5) sposób załatwiania reklamacji w zakresie przyłączania do sieci ciepłowniczej

– biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, bezpieczeństwo pracy sieci ciepłowniczych, potrzebę ochrony środowiska naturalnego, cele gospodarcze i społeczne, w tym ochronę interesów odbiorców ciepła lub chłodu, a także udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy, jak również potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

Art. 117. 1. W przypadku ciepła wytworzonego z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 116 ust. 1, jest obowiązane do zakupu tego ciepła, pod warunkiem że paliwa z biomasy lub biopłyny wykorzystane do jego wytworzenia spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy.

2. Podmiot oferujący ciepło wytworzone z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w art. 116 ust. 1, potwierdza spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1 oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonych w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy przy wykorzystaniu:

1) poświadczeń w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 40 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
2) dokumentów wystawionych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w kraju trzecim, pod warunkiem że zostały wystawione w ramach uznanego systemu certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
3) dokumentów wystawionych przez producenta rolnego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 17a ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych przewidzianych przez uznany system certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 tej ustawy;
4) dokumentów wystawionych przez podmiot, który pozyskuje odpady, pozostałości w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11c ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa po raz pierwszy zgodnie z wymaganiami uznanego systemu certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
5) dokumentów wystawionych w kraju trzecim, pod warunkiem że Unia Europejska zawarła z tym krajem umowę, na mocy której uznaje się, że biomasa wytworzona w tym kraju spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju;
6) dokumentów potwierdzających spełnienie bilansu masy przewidzianych przez uznany system certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

3. (uchylony)

Art. 118. Operator systemu przesyłowego gazowego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego, w obszarze swojego działania, na zasadach wynikających z zawartej umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji, świadczą usługę przesyłania lub dystrybucji biometanu spełniającego parametry jakościowe dla paliw gazowych wprowadzanych do sieci, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne, wytwarzanego w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej do sieci danego operatora.

Art. 119. (uchylony)

Art. 119a. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe cechy jakościowo-wymiarowe drewna energetycznego biorąc pod uwagę konieczność optymalnego wykorzystania surowca drzewnego na potrzeby przemysłowe oraz energetyczne.

Rozdział 5

Gwarancje pochodzenia

Art. 120. 1. Gwarancja pochodzenia wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii:

1) energii elektrycznej,
2) biometanu,
3) ciepła albo chłodu,
4) wodoru odnawialnego,
5) biogazu,
6) biogazu rolniczego

– wyrażonych w MWh, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, wydawana w postaci elektronicznej, jest jedynym dokumentem poświadczającym odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i wprowadzona do sieci odpowiednio elektroenergetycznej, gazowej, wodorowej albo sieci ciepłowniczej lub chłodniczej, do której jest przyłączony co najmniej jeden odbiorca inny niż podmiot wytwarzający odpowiednio energię elektryczną, biometan, ciepło albo chłód, wodór odnawialny, biogaz albo biogaz rolniczy lub została wprowadzona w inne miejsce zgodnie z ust. 5.

2. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe.

3. Gwarancje pochodzenia są zbywalne. Zbycie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od obrotu prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

4. Wydanie i zbycie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od korzystania z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii oraz nie stanowi pomocy publicznej.

5. W celu wydania gwarancji pochodzenia za wprowadzenie w inne miejsce niż sieć uznaje się, w przypadku:

1) energii elektrycznej – dostarczenie za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne albo bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan;
2) wodoru odnawialnego – miejsce wprowadzenia do środka transportu innego niż sieci gazowe albo sieci wodorowe;
2a) biogazu albo biogazu rolniczego – miejsce wprowadzenia do środka transportu innego niż sieci gazowe;
3) biometanu – miejsce wprowadzenia do środka transportu innego niż sieci gazowe, a w przypadku braku konieczności transportowania biometanu – miejsce wprowadzenia do instalacji służącej do tankowania pojazdów silnikowych biometanem.

6. W celu wydania gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej dopuszcza się określenie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

1) generatora;
2) ogniwa fotowoltaicznego;
3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

7. W przypadku gdy wytworzone z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii energia elektryczna, biometan, ciepło albo chłód, wodór odnawialny, biogaz lub biogaz rolniczy, dla których została wydana gwarancja pochodzenia, zostały poddane konwersji energetycznej, stanowiącej proces technologiczny skutkujący powstaniem pochodnych rodzajów lub nośników energii w postaci energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu lub biogazu rolniczego wydanie gwarancji pochodzenia dla danego pochodnego rodzaju lub nośnika energii jest poprzedzone umorzeniem

dotychczasowej gwarancji pochodzenia dla tego rodzaju lub nośnika energii, zwanego dalej „rodzajem lub nośnikiem pierwotnym energii”.

8. W przypadku gdy konwersji energetycznej, o której mowa w ust. 7, dokonuje się w instalacji odnawialnego źródła energii tego samego wytwórcy i gdy została wydana gwarancja pochodzenia dla rodzajów lub nośników pierwotnych energii, gwarancja ta nie może zostać przeniesiona i podlega niezwłocznemu umorzeniu.

9. Gwarancja pochodzenia wydana dla biometanu wprowadzonego do instalacji służącej do tankowania pojazdów silnikowych biometanem nie może zostać przeniesiona i podlega niezwłocznemu umorzeniu.

10. W celu wydania gwarancji pochodzenia dla ciepła albo chłodu dopuszcza się określenie ilości ciepła albo chłodu wprowadzonych do sieci metodą proporcjonalną w stosunku do ilości ciepła albo chłodu wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na granicy bilansowej poszczególnych urządzeń wytwórczych wchodzących w skład danego źródła ciepła albo chłodu.

Art. 121. 1. Gwarancje pochodzenia wydaje się na pisemny wniosek wytwórcy energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu lub biogazu rolniczego, wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem mikroinstalacji, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”.

2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia w przypadku:

1) energii elektrycznej:
   a) wytworzonej i wprowadzonej do sieci – składa się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii,
   b) w pozostałych przypadkach, w tym w przypadku połączenia instalacji odnawialnego źródła energii z linią bezpośrednią w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne, lub gdy energia elektryczna wytworzona w tej instalacji jest dostarczana bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan – składa się do jednostki posiadającej akredytację Polskiego Centrum Akredytacji w zakresie potwierdzania danych oraz informacji

zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia, zwanej dalej „jednostką akredytowaną”,

2) biometanu – składa się do operatora systemu dystrybucyjnego gazowego lub operatora systemu przesyłowego gazowego, na których obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii i do których sieci został wprowadzony biometan, a w przypadku wytworzenia i transportu biometanu środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub wykorzystania biometanu do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu – do jednostki akredytowanej,

3) biogazu lub biogazu rolniczego transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe – składa się do jednostki akredytowanej,

4) ciepła albo chłodu – składa się do przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła albo chłodu, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, a w przypadku gdy wniosek dotyczy ciepła albo chłodu wytworzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła albo chłodu – do jednostki akredytowanej,

5) wodoru odnawialnego – składa się do operatora systemu przesyłowego gazowego, operatora systemu dystrybucyjnego gazowego albo operatora systemu wodorowego, a w przypadku transportu wodoru odnawialnego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe – do jednostki akredytowanej

– w terminie 30 dni od dnia zakończenia wytwarzania objętej tym wnioskiem ilości odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, biogazu lub biogazu rolniczego, ciepła albo chłodu lub wodoru odnawialnego.

3. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawiera:

1) oznaczenie wytwórcy odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego;

2) określenie lokalizacji, rodzaju oraz:

a) łącznej mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii, w której została wytworzona energia elektryczna albo ciepło albo chłód, lub

b) rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której został wytworzony biometan, wodór odnawialny, biogaz albo biogaz rolniczy

– a także wskazanie wykorzystywanego w tych instalacjach rodzaju lub nośnika pierwotnego energii;

3) dane dotyczące ilości wprowadzonych do sieci lub wprowadzonych w innym miejscu odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, a w przypadku energii wytworzonej w procesie konwersji energetycznej, o którym mowa w art. 120 ust. 7, również potwierdzenie przez podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1, umorzenia gwarancji pochodzenia wydanej dla rodzaju lub nośnika pierwotnego energii wykorzystanego w tym procesie;

4) określenie okresu, obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku, w którym odpowiednio energia elektryczna, biometan, ciepło albo chłód, wodór odnawialny, biogaz albo biogaz rolniczy zostały wytworzone z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia ich wytwarzania, przy czym okres ten nie może być dłuższy niż 6 miesięcy;

5) wskazanie, czy instalacja odnawialnego źródła energii określona w tym wniosku korzystała z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii w instalacjach odnawialnego źródła energii;

6) wskazanie daty wytworzenia po raz pierwszy odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego z odnawialnych źródeł energii;

7) wskazanie rodzaju lub nośnika energii objętego tym wnioskiem oraz odnawialnego źródła energii, z których ta energia została wytworzona;

8) unikalny numer identyfikacyjny instalacji generowany przez internetową platformę aukcyjną, o której mowa w art. 78 ust. 6, o ile został nadany.

3a. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, w której zostało wytworzone ciepło albo chłód, przez łączną moc zainstalowaną, o której mowa w ust. 3 pkt 2 lit. a, rozumie się łączną moc znamionową wszystkich urządzeń wytwórczych zainstalowanych w danej instalacji odnawialnego źródła energii, podawaną przez producenta na tabliczce znamionowej każdego urządzenia wytwórczego, a w przypadku braku tabliczki znamionowej – maksymalną trwałą moc

osiągalną cieplną albo chłodniczą danej instalacji odnawialnego źródła energii wynikającą z dokumentacji techniczno-ruchowej każdego urządzenia wytwórczego zainstalowanego w tej instalacji.

4. Do wydawania gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

5. Weryfikacji danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1–4, 6 i 7, zawartych we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia w przypadku:

1) energii elektrycznej – dokonuje operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, a w przypadku korzystania z linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne lub gdy energia elektryczna jest dostarczana bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan – jednostka akredytowana,
2) biometanu – dokonuje operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu przesyłowego gazowego, a w przypadku transportu środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub w przypadku wykorzystania do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu – jednostka akredytowana,
3) wodoru odnawialnego – dokonuje operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego albo operator systemu wodorowego, a w przypadku transportu wodoru odnawialnego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe – jednostka akredytowana,
4) biogazu albo biogazu rolniczego transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe – dokonuje jednostka akredytowana,
5) ciepła albo chłodu – dokonuje przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła albo chłodu, a w przypadku gdy ciepło albo chłód zostały wytworzone przez to przedsiębiorstwo – jednostka akredytowana

– i w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania przekazuje ten wniosek Prezesowi URE, wraz z potwierdzeniem, ustalonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, ilości odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo

chłodu, wodoru odnawialnego, biogazu albo biogazu rolniczego wprowadzonych do sieci lub wprowadzonych w inne miejsce.

6. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii w celu wydawania gwarancji pochodzenia przyjmuje się:

1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 22, oraz inne paliwa,
3) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii

– określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

7. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości biometanu, w celu wydania gwarancji pochodzenia, przyjmuje się w przypadku biometanu:

1) wprowadzanego do sieci gazowej – ilość potwierdzoną przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego lub operatora systemu przesyłowego gazowego, do którego sieci został wprowadzony biometan;
2) wytworzonego w instalacji odnawialnego źródła energii z odnawialnych źródeł energii i transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub wykorzystywanego do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu – wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytworzonego biometanu, miejsce dokonywania pomiarów ilości oraz sposób przeliczania ilości wytworzonego biometanu na ilość energii wyrażoną w MWh, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 62.

8. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości ciepła albo chłodu wytworzonych i wprowadzonych do sieci ciepłowniczej albo chłodniczej, w celu wydania gwarancji pochodzenia, przyjmuje się wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytworzonego ciepła albo chłodu w instalacjach odnawialnego źródła energii, w tym sposób przeliczania ilości wytworzonego ciepła lub chłodu na ilość energii wyrażoną w MWh, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

9. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości biogazu lub biogazu rolniczego wytworzonych w instalacji odnawialnego źródła energii z odnawialnych źródeł energii i transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe, w celu wydania gwarancji pochodzenia, przyjmuje się wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości biogazu lub biogazu rolniczego, miejsca dokonywania pomiarów ilości biogazu lub biogazu rolniczego oraz sposób przeliczania tych ilości na ilość energii wyrażoną w MWh, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 62.

10. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości wodoru odnawialnego wytworzonego z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii i transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe, w celu wydania gwarancji pochodzenia, przyjmuje się wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego, miejsca dokonywania pomiarów ilości wodoru odnawialnego oraz sposób przeliczania ilości wodoru odnawialnego na ilość energii wyrażoną w MWh, weryfikowane przez jednostkę akredytowaną, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 62a.

11. Polskie Centrum Akredytacji:

1) we współpracy z ministrem właściwym do spraw klimatu opracowuje szczegółowy program akredytacji jednostek akredytowanych oraz w miarę potrzeb, uwzględniając w szczególności wnioski z jego bieżącej realizacji, aktualizację tego programu i niezwłocznie publikuje je na swojej stronie internetowej;
2) przekazuje Prezesowi URE informację o jednostkach akredytowanych, którym udzielono akredytacji, ograniczono zakres akredytacji, zawieszono albo cofnięto akredytację w terminie 14 dni odpowiednio od dnia jej udzielenia, ograniczenia, zawieszenia albo cofnięcia.

Art. 122. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 121 ust. 3, lub zawiera błędy, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę odpowiednio do uzupełnienia wniosku lub usunięcia błędów w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie braków lub nieusunięcie błędów we wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 30 dni od dnia przekazania kompletnego wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia przez operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego właściwych dla energii elektrycznej, biometanu, biogazu, biogazu rolniczego, wodoru odnawialnego lub operatora systemu wodorowego właściwego dla wodoru odnawialnego, lub przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła lub chłodu, lub przez jednostkę akredytowaną.

3. Gwarancja pochodzenia jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania w instalacji odnawialnego źródła energii objętych wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, biogazu albo biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego i po tym okresie nie może zostać przeniesiona zgodnie z art. 124 ust. 7.

3a. Gwarancja pochodzenia zostaje umorzona zgodnie z art. 124a ust. 2 w okresie 18 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania odpowiednio energii elektrycznej, biometanu, ciepła albo chłodu, biogazu albo biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego objętych wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia.

4. W przypadku gdy gwarancja pochodzenia nie zostanie umorzona przed upływem okresu określonego w ust. 3a, gwarancja pochodzenia wygasa i w rejestrze gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1, zostaje oznaczona jako wygaszona.

5. Gwarancję pochodzenia oznacza się indywidualnym numerem, zawiera się w niej dane, o których mowa w art. 121 ust. 3, oraz określa się termin jej ważności.

6. (uchylony)

7. Gwarancję pochodzenia wydaje się za wytworzoną energię z dokładnością do 1 MWh. W przypadku gdy rodzajem lub nośnikiem energii objętym gwarancją pochodzenia jest biometan, ciepło albo chłód, biogaz albo biogaz rolniczy lub wodór odnawialny, podlegają one przeliczeniu na energię zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie odpowiednio art. 61, art. 62 albo art. 62a.

8. Gwarancję pochodzenia wydaje się w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

9. Gwarancja pochodzenia po przekazaniu do rejestru gwarancji pochodzenia podlega rozdzieleniu w całości przez podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, na gwarancje pochodzenia w postaci elektronicznej w ilości:

1) energii elektrycznej równej ilości MWh energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne albo bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, wskazanej w gwarancji pochodzenia;
2) biometanu równej ilości MWh biometanu wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej, sieci przesyłowej gazowej lub transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe, lub wykorzystanego do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu, wytworzonego w instalacjach odnawialnego źródła energii, wskazanej w gwarancji pochodzenia;
3) wodoru odnawialnego równej ilości MWh wodoru odnawialnego wprowadzonego do sieci przesyłowej gazowej, sieci dystrybucyjnej gazowej albo sieci wodorowej lub transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe, wytworzonego w instalacjach odnawialnego źródła energii, wskazanej w gwarancji pochodzenia;
4) biogazu albo biogazu rolniczego równej ilości MWh biogazu albo biogazu rolniczego transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe, wskazanej w gwarancji pochodzenia;
5) ciepła albo chłodu równej ilości MWh ciepła albo chłodu wprowadzonych do sieci ciepłowniczej albo sieci chłodniczej wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, wskazanej w gwarancji pochodzenia.

10. Gwarancję pochodzenia niewymagającą rozdzielenia lub gwarancję pochodzenia powstałą na skutek rozdzielenia, wpisuje się na konto wytwórcy w rejestrze gwarancji pochodzenia.

11. Przez gwarancję pochodzenia niewymagającą rozdzielenia rozumie się gwarancję pochodzenia, z której treści wynika, że ogranicza się ona do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii ilości odpowiednio:

1) 1 MWh energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub do sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne albo bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan albo
2) 1 MWh biometanu wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej lub sieci przesyłowej gazowej, albo
3) 1 MWh biometanu transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub wykorzystanego do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu, przeliczonego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62, albo
4) 1 MWh biogazu albo biogazu rolniczego transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe, przeliczonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62, albo
5) 1 MWh ciepła albo chłodu wprowadzonych do sieci ciepłowniczej albo sieci chłodniczej, przeliczonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 61, albo
6) 1 MWh wodoru odnawialnego wprowadzonego do sieci przesyłowej gazowej, sieci dystrybucyjnej gazowej albo sieci wodorowej, albo
7) 1 MWh wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe, przeliczonego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62a.

12. Gwarancję pochodzenia powstałą na skutek rozdzielenia oznacza się indywidualnym numerem gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu, i zawiera się w niej dane oraz termin, o których mowa w ust. 5, przy czym dodatkowo wskazuje się, że ogranicza się ona do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii 1 MWh:

1) wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne albo bezpośrednio do instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej wodór odnawialny lub biometan energii elektrycznej z ilości energii elektrycznej wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu albo

2) wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej lub sieci przesyłowej gazowej biometanu albo wodoru odnawialnego z ilości biometanu albo wodoru odnawialnego wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu, albo

3) transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe wodoru odnawialnego z ilości wodoru odnawialnego wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu, albo

3a) transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe biogazu albo biogazu rolniczego z ilości biogazu albo biogazu rolniczego wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu, albo

4) transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub wykorzystanego do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu biometanu z ilości biometanu wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu, albo

5) wprowadzonego do sieci ciepłowniczej albo sieci chłodniczej ciepła albo chłodu z ilości ciepła albo chłodu wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu.

13. Termin ważności wskazany w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu jest terminem ważności gwarancji pochodzenia powstałych na skutek tego rozdzielenia.

14. Do gwarancji pochodzenia uznanych przez Prezesa URE, które nie były rozdzielane na gwarancje pochodzenia w sposób, o którym mowa w ust. 9, przepisy ust. 9–13 stosuje się odpowiednio.

Art. 123. 1. Prezes URE, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancję pochodzenia wydaną w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej.

2. Prezes URE odmawia uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku, gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

3. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

4. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w ust. 1, jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej, na którą została wydana.

5. Uznanie gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, jest warunkiem wprowadzenia do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

6. Prezes URE może przystąpić do stowarzyszenia Association of Issuing Bodies zrzeszającego organy wydające gwarancje pochodzenia.

7. Koszty składki związane z członkostwem Prezesa URE w stowarzyszeniu, o którym mowa w ust. 6, pokrywa podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1, ze składek podmiotów wpisanych do rejestrów prowadzonych przez ten podmiot.

8. Prezes URE oraz podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1, zawierają porozumienie określające szczegółowe zasady współpracy, w szczególności dotyczące kwestii ponoszenia składki członkowskiej, o której mowa w ust. 7, oraz inne prawa i obowiązki stron tego porozumienia.

Art. 124. 1. Rejestr gwarancji pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący:

1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub
2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, prowadzi rejestr gwarancji pochodzenia w sposób zapewniający identyfikację:

1) wytwórców, którym wydano gwarancję pochodzenia;
2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej, zostały uznane przez Prezesa URE;
3) przysługujących gwarancji pochodzenia oraz odpowiadającej im ilości energii;
4) rodzajów lub nośników energii, o których mowa w art. 120 ust. 1, dla których została wydana gwarancja pochodzenia.

3. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych oraz uznanych gwarancjach pochodzenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. Przeniesienie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego wpisu w rejestrze gwarancji pochodzenia.

8. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zmiany dokonane w tym rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia tego rejestru.

9. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może organizować obrót gwarancjami pochodzenia.

10. Posiadacz gwarancji pochodzenia, o której mowa w art. 123 ust. 1, wraz z wnioskiem o uznanie tej gwarancji pochodzenia przekazuje do Prezesa URE informacje dotyczące gwarancji objętej tym wnioskiem, odpowiadające danym zawartym we wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia, o których mowa w art. 121 ust. 3.

11. Posiadacz gwarancji pochodzenia, składając do podmiotu, o którym mowa w ust. 1, dyspozycję jej przeniesienia, podaje dane identyfikujące podmiot, na rzecz którego jest dokonywane przeniesienie.

12. Przeniesienie gwarancji pochodzenia ciepła albo chłodu może nastąpić wyłącznie na rzecz podmiotu przyłączonego do tej samej sieci ciepłowniczej.

13. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, publikuje na swojej stronie internetowej roczny bilans gwarancji pochodzenia przeniesionych do rejestrów gwarancji pochodzenia w państwach innych niż Rzeczpospolita Polska, a także uznanych na podstawie art. 123 ust. 1, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy bilans.

Art. 124a. 1. Poinformowanie odbiorcy końcowego o pochodzeniu energii elektrycznej, biometanu, ciepła, chłodu, biogazu, biogazu rolniczego albo wodoru odnawialnego, dla których wydano gwarancję pochodzenia, jest możliwe jedynie po jej uprzednim umorzeniu i uzyskaniu potwierdzenia wydanego na podstawie ust. 4.

2. Posiadacz gwarancji pochodzenia, rozumiany jako wytwórca albo inny podmiot na rzecz którego wytwórca zbył gwarancję pochodzenia, dokonuje jej umorzenia przez złożenie w rejestrze gwarancji pochodzenia dyspozycji umorzenia.

3. Umorzenie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą zarejestrowania dyspozycji umorzenia w rejestrze gwarancji pochodzenia.

4. Na wniosek podmiotu, który dokonał umorzenia gwarancji pochodzenia, zawierający wskazanie indywidualnego numeru umorzonej gwarancji, podmiot prowadzący rejestr gwarancji pochodzenia potwierdza temu podmiotowi umorzenie takiej gwarancji, w terminie 10 dni roboczych od dnia wpłynięcia wniosku.

5. We wniosku, o którym mowa w ust. 4, można określić przyczynę, dla której dokonano umorzenia gwarancji pochodzenia. W przypadku gdy umorzenie jest dokonywane na potrzeby procesu konwersji energetycznej, o którym mowa w art. 120 ust. 7, jako przyczynę, dla której dokonano umorzenia gwarancji pochodzenia, obligatoryjnie wskazuje się konwersję rodzaju lub nośnika pierwotnego energii.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera następujące informacje dotyczące podmiotu, na rzecz którego jest dokonywane umorzenie gwarancji pochodzenia:

1) nazwę;
2) formę prawną;
3) adres siedziby wraz z oznaczeniem kraju;
4) informację, czy:
   a) podmiot, na rzecz którego jest dokonywane umorzenie, jest przedsiębiorstwem energetycznym czy odbiorcą końcowym,
   b) umorzenie jest dokonywane w celu przeprowadzenia konwersji energetycznej, o której mowa w art. 120 ust. 7.

7. Podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, publikuje na swojej stronie internetowej roczny bilans umorzonych gwarancji pochodzenia w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy bilans. Bilans jest sporządzany zgodnie z normą CEN–EN 16325.

8. Umorzone gwarancje pochodzenia dotyczące rodzajów lub nośników pierwotnych energii mających podlegać procesowi konwersji energetycznej, o którym mowa w art. 120 ust. 7, nie są uwzględniane w bilansie, o którym mowa w ust. 7.

Art. 125. 1. Prezes URE odmawia:

1) wydania gwarancji pochodzenia – w przypadku, gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia został złożony po upływie terminu, o którym mowa w art. 121 ust. 2;
2) uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w art. 123 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 123 ust. 2.

2. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania gwarancji pochodzenia lub uznania gwarancji pochodzenia. Na postanowienie służy zażalenie.

3. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Przepisy ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki stosuje się odpowiednio.

Art. 125a. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, opracowuje i publikuje na swojej stronie internetowej informację o rocznym miksie energii resztkowej rozumianym jako energia elektryczna wytworzona i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, lub za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne w danym roku rozliczeniowym trwającym od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca roku następnego, z uwzględnieniem przepływów rzeczywistych z poszczególnych krajów, pomniejszona o energię, dla której umorzono gwarancje pochodzenia, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy miks energii resztkowej. Informacja, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest sporządzana zgodnie z normą CEN–EN 16325.

2. Operator systemu przesyłowego, a w przypadku korzystania z linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne, Prezes URE, przekazują podmiotowi, o którym mowa w art. 124 ust. 1, w związku z realizacją przez ten podmiot obowiązku, o którym mowa w ust. 1, informację o ilości energii elektrycznej, wyrażonej w MWh:

1) wytworzonej i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne,
2) importowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi z poszczególnych krajów, z uwzględnieniem miksu energetycznego tych krajów,
3) eksportowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi do poszczególnych krajów

– w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy ten obowiązek.

3. Miks energii resztkowej, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$Mer = (Pen + Ien + Igp – Egp – Ugp) – Een,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Mer – miks energii resztkowej, wyrażony w MWh,

Pen – ilość energii elektrycznej, wytworzonej i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, lub dostarczonej za pomocą linii bezpośredniej w rozumieniu art. 3 pkt 11f ustawy – Prawo energetyczne, w danym roku, wyrażoną w MWh,

Ien – ilość energii elektrycznej importowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi z poszczególnych krajów, z uwzględnieniem miksu energetycznego tych krajów, wyrażoną w MWh,

Igp – ilość energii elektrycznej dla której gwarancje pochodzenia zostały uznane zgodnie z art. 123 ust. 1, wyrażoną w MWh,

Egp – ilość energii elektrycznej, dla której gwarancje pochodzenia wydane na podstawie art. 122 ust. 2 zostały uznane w innych krajach, wyrażoną w MWh,

Ugp – ilość energii elektrycznej, dla której gwarancje pochodzenia zostały umorzone na podstawie art. 124a, wyrażoną w MWh,

Een – ilość energii elektrycznej eksportowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi do poszczególnych krajów, wyrażoną w MWh, z uwzględnieniem udziału odnawialnych źródeł energii, obliczoną według wzoru:

$$\mathrm{Een} = \mathrm{Eek} \times \frac{(\mathrm{Pen} + \mathrm{Ien} + \mathrm{Igp} - \mathrm{Egp} - \mathrm{Ugp})}{(\mathrm{Pen} + \mathrm{Ien} + \mathrm{Igp})},$$

gdzie symbol Eek oznacza ilość energii elektrycznej eksportowanej netto w związku z przepływami rzeczywistymi do poszczególnych krajów, wyrażoną w MWh.

Art. 125b. Określone przez Prezesa URE koszty budowy, utrzymania, rozbudowy i modyfikacji systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadań Prezesa URE, o których mowa w niniejszym rozdziale, w tym jego dostosowania do

wymagań określonych w normie CEN–EN 16325 i standardów stowarzyszenia Association of Issuing Bodies, pokrywa operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, ze środków opłaty OZE, na podstawie dyspozycji Prezesa URE.

Rozdział 6

Informacja statystyczna w zakresie energii ze źródeł odnawialnych

Art. 126. (uchylony)

Art. 127. (uchylony)

Art. 127a. Krajowy cel w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, zwany dalej „krajowym celem OZE", określa zintegrowany krajowy plan na rzecz energii i klimatu oraz jego aktualizacja, o których mowa w art. 15ab ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 127b. Działania promujące i ułatwiające rozwój:

1) obywatelskich społeczności energetycznych wykonujących działalność wyłącznie w zakresie odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 11zi ustawy – Prawo energetyczne,
2) prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej

– wykazuje się w zintegrowanym krajowym planie na rzecz energii i klimatu oraz jego aktualizacji oraz w sprawozdaniach z postępów w dziedzinie energii i klimatu, o których mowa w art. 15ab ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 128. 1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii ze źródeł odnawialnych, zużywanych w sektorach: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu, wykonują:

1) (uchylony)
1a) minister właściwy do spraw gospodarki;
2) minister właściwy do spraw rozwoju wsi;
3) minister właściwy do spraw klimatu;
3a) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;
4) Dyrektor Generalny KOWR;
5) Prezes URE;

6) Prezes GUS.

2. Zadania ministra właściwego do spraw klimatu obejmują:

1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych;
2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających pozyskiwanie i wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;
3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii oraz usuwanie barier mogących ograniczać wzrost pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych i ich wykorzystania;
4) monitorowanie funkcjonowania systemu gwarancji pochodzenia;
5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych oraz jej wykorzystania;
6) opracowywanie analiz w zakresie określenia szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii ze źródeł odnawialnych.

2a. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki obejmują działania promujące wykorzystanie energetyki rozproszonej w działalności gospodarczej.

3. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi obejmują:

1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne, z uwzględnieniem potrzeb produkcji żywności;
2) monitorowanie zmian powierzchni gruntów przeznaczonych na uprawy energetyczne.

4. (uchylony)

4a. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej obejmują:

1) opracowywanie we współpracy z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi analiz w zakresie określenia szacunkowego wpływu wytwarzania biokomponentów i biopłynów na zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby;
2) współpracę z ministrem właściwym do spraw klimatu w zakresie opracowywania rozwiązań na rzecz funkcjonowania i rozwoju małej energetyki wodnej i monitorowanie funkcjonowania tych rozwiązań.

5. Zadania Dyrektora Generalnego KOWR obejmują:

1) monitorowanie ilości i rodzajów surowców wykorzystanych do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, biometanu z biogazu rolniczego, biopłynów, a także biokomponentów stosowanych w paliwach transportowych.

2) (uchylony)

6. Zadania Prezesa URE obejmują:

1) (uchylony)

2) monitorowanie wykonania przez przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku zapewnienia pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii;

3) publikowanie informacji o rozstrzygniętych aukcjach, o których mowa w art. 73 ust. 1, z uwzględnieniem, w szczególności, informacji o instalacjach, które wygrały aukcje i dla których Prezes URE zweryfikował poprawność informacji, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2, oraz wskaźników realizacji projektów, które uzyskały wsparcie w ramach tych aukcji.

7. Zadania Prezesa GUS obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie.

8. Organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej informacje zgromadzone w trakcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 2–7.

Art. 129. 1. Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach.

2. Przy obliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych stosuje się metodologię i definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

3. (uchylony)

4. Energię elektryczną wytworzoną z biomasy uwzględnia się do udziału, o którym mowa w ust. 1, jedynie gdy spełnia ona co najmniej jeden z następujących wymogów:

1) jest ona wytwarzana w instalacjach odnawialnego źródła energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW;
2) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej od 50 MW do 100 MW – jest ona wytwarzana przy zastosowaniu technologii wysokosprawnej kogeneracji, a w przypadku instalacji wyłącznie elektrycznych – przy osiągnięciu poziomu sprawności energetycznej powiązanego z najlepszymi dostępnymi technikami, o których mowa w art. 207 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834 i 1089);
3) w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii o całkowitej nominalnej mocy cieplnej większej niż 100 MW – jest ona wytwarzana przy zastosowaniu technologii wysokosprawnej kogeneracji, a w przypadku instalacji wyłącznie elektrycznych – przy osiągnięciu poziomu sprawności elektrycznej netto wynoszącego co najmniej 36 %;
4) jest ona wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii z zastosowaniem wychwytywania i składowania CO_2 z biomasy.

5. Energię elektryczną, ciepło lub chłód wytworzone z paliw z biomasy w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub z biopłynów w instalacji odnawialnego źródła energii uwzględnia się przy obliczaniu udziału, o którym mowa w ust. 1, jedynie gdy te paliwa z biomasy lub te biopłyny spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a w ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy.

Art. 130. (uchylony)

Art. 131. 1. Minister właściwy do spraw klimatu tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. Prezes URE oraz Zarząd Narodowego Funduszu przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje związane z wykorzystaniem energii ze

źródeł odnawialnych, które niezwłocznie od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw klimatu zamieszcza się w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa URE dotyczą w szczególności:

1) mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej;

1a) rocznej wydajności biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub biometanu z biogazu w instalacjach odnawialnego źródła energii wpisanych do rejestru wytwórców biogazu;

1b) mocy zainstalowanej cieplnej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu ciepła;

2) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, określonego na podstawie wydanych przez Prezesa URE świadectw pochodzenia, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii;

3) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, objętego postanowieniami o odmowie wydania świadectw pochodzenia;

4) liczby wydanych gwarancji pochodzenia z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, w których wytworzono energię elektryczną, biometan, ciepło albo chłód, wodór odnawialny, biogaz albo biogaz rolniczy.

4. Informacje wskazane w ust. 3 Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie 25 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

5. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, Zarząd Narodowego Funduszu przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje o wysokości uiszczonych opłat zastępczych, według stanu na koniec danego kwartału, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

6. Dane zamieszczone w elektronicznej bazie danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych są jawne.

Art. 132. 1. Minister właściwy do spraw klimatu jest obowiązany do udostępniania informacji o kosztach i korzyściach wynikających ze stosowania urządzeń i systemów grzewczych, chłodniczych i elektrycznych, wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się w formie ustnej, pisemnej lub elektronicznej.

Art. 133. Minister właściwy do spraw energii przy udziale jednostek samorządu terytorialnego opracowuje programy informacyjne, doradcze lub szkoleniowe informujące społeczeństwo o korzyściach i rozwiązaniach praktycznych związanych z rozwojem i wykorzystaniem energii z odnawialnych źródeł energii.

Art. 134. Minister właściwy do spraw klimatu zapewnia dostęp do informacji i wytycznych o sposobach optymalnego połączenia instalacji odnawialnych źródeł energii, wysoko efektywnych technologii oraz systemów grzewczych i chłodniczych.

Art. 135. Dla celów statystycznych przez energię ze źródeł odnawialnych rozumie się energię wytworzoną ze źródeł, o których mowa w art. 2 pkt 22.

Rozdział 6a

Potwierdzanie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biopłynów i paliw z biomasy

Art. 135a. 1. Paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w ust. 8, lub biopłyny wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód, z uwzględnieniem ust. 4 i 5, spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w:

1) ust. 2 – dla biopłynów, albo
2) ust. 3 – dla paliw z biomasy wykorzystywanych w instalacjach, o których mowa w ust. 8.

2. Biopłyny wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej:

1) 50 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach będących w eksploatacji w dniu 5 października 2015 r. lub wcześniej;
2) 60 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 6 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
3) 65 % – w przypadku ich wytworzenia w instalacjach oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2021 r.

3. Paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w ust. 8, spełniają kryterium ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, jeżeli ograniczenie emisji tych gazów wynosi co najmniej:

1) 70 % – w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii oddanych do eksploatacji w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.;
2) 80 % – w przypadku wykorzystania paliw z biomasy w instalacjach odnawialnych źródeł energii oddanych do eksploatacji od dnia 1 stycznia 2026 r.

4. Paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w ust. 8, lub biopłyny wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii spełniają jedynie kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 2 lub 3, jeżeli są wytwarzane z odpadów lub pozostałości w rozumieniu art. 2 pkt 11c ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, z wyłączeniem odpadów pochodzących z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa lub pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa.

5. Jeżeli do wytworzenia energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, o których mowa w ust. 1, zostały wykorzystane odpady komunalne, stosuje się jedynie kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 2 lub 3.

6. Instalacje odnawialnych źródeł energii, o których mowa w ust. 2 i 3, uznaje się za oddane do eksploatacji od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania w danej instalacji energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z paliw z biomasy lub biopłynów, z wyłączeniem energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z paliw z biomasy lub biopłynów wytworzonych w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji.

7. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w przypadku:

1) biopłynów – w załączniku nr 2 do ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
2) paliw z biomasy – w załączniku do ustawy.

8. Wymogi w zakresie kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 3, dla paliw z biomasy stosuje się do:

1) paliw gazowych z biomasy, które są wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii, oddanych do eksploatacji po 31 grudnia 2023 r., wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód o całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 2 MW;
2) paliw stałych z biomasy, które są wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii, oddanych do eksploatacji po 31 grudnia 2020 r., wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód o całkowitej nominalnej mocy cieplnej instalacji wynoszącej co najmniej 20 MW.

9. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii do wytwarzania energii elektrycznej z paliw z biomasy, w których całkowita nominalna moc cieplna instalacji nie została określona w dokumentacji, o której mowa w art. 2 pkt 4aa, wyznacza się ją jako iloraz mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji oraz sprawności elektrycznej urządzeń wytwórczych do wytwarzania energii elektrycznej określonych w dokumentacji technicznej wszystkich urządzeń zainstalowanych w tej instalacji odnawialnego źródła energii.

Art. 135b. 1. Potwierdzenie, że paliwa z biomasy wykorzystywane w instalacjach, o których mowa w art. 135a ust. 8, lub biopłyny wykorzystywane w instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 135a ust. 2 lub 3 odpowiednio dla biopłynów lub paliw z biomasy odbywa się na podstawie poświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 117 ust. 2.

2. Potwierdzenie spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 28ba–28bcb i art. 28bcc ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa

w art. 135a ust. 2 lub 3, odbywa się przez system bilansu masy, o którym mowa w art. 28be ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

3. W sprawach dotyczących potwierdzenia spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju i kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ust. 1, oraz zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie udzielania zgody na korzystanie z uznanego systemu certyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wydawania certyfikatów, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy rozdziałów 4a i 4b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Rozdział 7

Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom instalacji odnawialnego źródła energii oraz akredytowania organizatorów szkoleń

Art. 136. 1. Osoba dokonująca instalacji:

1) mikroinstalacji lub
2) małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, lub
3) instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW

– zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie dokumentu potwierdzającego posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „certyfikatem”.

2. Certyfikat potwierdza posiadanie kwalifikacji do instalowania następujących rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii:

1) kotłów i pieców na biomasę lub
2) systemów fotowoltaicznych, lub
3) słonecznych systemów grzewczych, lub
4) pomp ciepła, lub
5) płytkich systemów geotermalnych.

3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który:

1) posiada:
   a) pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
   b) dokument potwierdzający kwalifikacje związane z instalowaniem urządzeń lub instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych lub
   c) udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych, lub
   d) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych, których program dotyczył zagadnień zawartych w zakresie programowym szkoleń określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 2, lub
   e) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, które w części teoretycznej i praktycznej zawierało zagadnienia w zakresie projektowania, instalowania, konserwacji, modernizacji i utrzymania w należytym stanie technicznym instalacji odnawialnego źródła energii;
2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, poświadczone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 146 ust. 1 lub w art. 153 ust. 1, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, o której mowa w art. 137 ust. 2, odpowiednio dla danego rodzaju

instalacji odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego.

4. Instalatorowi, który posiada:

1) dyplom zawodowy albo dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe, w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2024 r. poz. 750 i 854) lub
2) dyplom ukończenia studiów na kierunku związanym z kształceniem w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii albo urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, cieplnych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych

– w okresie 5 lat od dnia otrzymania tych dyplomów może być wydany certyfikat, jeżeli spełnia on warunki określone w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2.

5. W przypadku gdy instalator ubiega się o wydanie certyfikatu po 5 latach od dnia otrzymania dyplomów, o których mowa w ust. 4, certyfikat może być mu wydany, jeżeli ukończy szkolenie przypominające w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o wydanie certyfikatu.

Art. 137. 1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się nie rzadziej niż dwa razy w roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes UDT ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie później niż w terminie trzydziestu dni przed dniem egzaminu.

2. Egzamin dla instalatorów dla danego rodzaju instalacji przeprowadza komisja egzaminacyjna, zwana dalej „Komisją”.

3. Prezes UDT powołuje członków Komisji spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz osób wyznaczonych przez siebie, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 152 pkt 3, w okresie 4 lat od dnia potwierdzenia spełnienia tych wymagań.

4. Wniosek o powołanie członka Komisji mogą zgłosić w szczególności:

1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne – w przypadku, gdy zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;
2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalność w zakresie danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;

3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;
4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których prowadzi się kształcenie zawodowe z zakresu instalacji odnawialnego źródła energii lub energetyki.

5. W skład Komisji wchodzi nie mniej niż 3 członków.

6. Za przeprowadzenie egzaminu dla instalatorów członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie, które nie może być wyższe niż 20 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, 1429 i 1672 oraz z 2024 r. poz. 834 i 858).

Art. 138. 1. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera w szczególności:
1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy;
4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
5) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę;
7) podpis wnioskodawcy.

2. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza:
1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 1 lit. b, c, d lub e albo w ust. 4;
2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo o odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora.

3. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza oświadczenie następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych i nie byłem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo

przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Wniosek o wydanie certyfikatu może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

5. Wniosek o wydanie certyfikatu złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 139. 1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT sprawdza spełnianie przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4.

2. Prezes UDT wydaje certyfikat albo zawiadamia o odmowie jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie certyfikatu.

3. Certyfikat jest ważny przez okres 5 lat.

Art. 140. Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu w przypadku stwierdzenia:

1) niespełniania przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu któregokolwiek z wymagań określonych w art. 136 ust. 3 lub 4 albo
2) cofnięcia instalatorowi certyfikatu – w przypadku, gdy od dnia cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 141. 1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat w przypadku:

1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;
2) pozbawienia instalatora praw publicznych;
3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub mikroinstalacja, mała instalacja, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW została zainstalowana przez instalatora niezgodnie z przepisami.

2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 142. Prezes UDT przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat, jeżeli instalator:

1) spełnia warunki, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4;
2) ukończył, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenie przypominające;
3) zainstalował, poddał modernizacji lub utrzymuje w należytym stanie technicznym co najmniej pięć mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW.

Art. 143. 1. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu składa się do Prezesa UDT w terminie 30 dni przed dniem upływu ważności certyfikatu.

2. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu zawiera dane określone w art. 138 ust. 1. Do wniosku dołącza się:

1) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 136 ust. 3 lub 4;
2) zaświadczenie wydane przez akredytowanego organizatora szkoleń o ukończeniu, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenia przypominającego;
3) wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należytym stanie technicznym co najmniej pięciu mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW potwierdzających ciągłość jego pracy, zawierający w szczególności:
   a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania instalacji,
   b) opis mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej

w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, w szczególności jej rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności;

4) oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są kompletne i zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu instalatora i nie ma możności ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

4. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom określonym w ust. 2, Prezes UDT wzywa instalatora do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 144. 1. Prezes UDT wydaje wtórnik certyfikatu na wniosek instalatora w przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu.

2. W przypadku odzyskania utraconego certyfikatu instalator, który uzyskał wtórnik certyfikatu, zwraca certyfikat Prezesowi UDT.

3. Instalator, który wnioskuje o zmianę danych certyfikatu, składa wniosek do Prezesa UDT, do którego załącza aktualny certyfikat, którego dane mają być zmienione.

Art. 145. 1. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje, małe instalacje, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub

instalacje odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, jeżeli posiadają ważny:

1) certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji, małej instalacji, której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW nie później niż w terminie 30 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia instalacji, lub
2) certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2.

2. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera się:

1) dane, o których mowa w art. 138 ust. 1;
2) oświadczenie o ważności i możliwości stosowania w obrocie certyfikatu lub równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 1.

Art. 146. 1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, może być podmiot, który:

1) posiada system zarządzania szkoleniami;
2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;
3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;
4) uzyskał akredytację Prezesa UDT w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 136 ust. 2, zwaną dalej „akredytacją”.

2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej, zawiera w szczególności:

1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń;
2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji osób prowadzących szkolenia oraz zapewnienia aktualizacji ich wiedzy;
3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;
4) procedurę nadzoru nad:
   a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,
   b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;
5) zasady informowania o:
   a) wysokości opłat za szkolenia oraz sposobie ich wnoszenia,
   b) miejscu oraz czasie szkolenia,
   c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,
   d) wyposażeniu dostarczanym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej, oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia.

Art. 147. 1. Prezes UDT udziela akredytacji na wniosek organizatora szkolenia.

2. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera:

1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia i adresu jego siedziby;
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia, jeżeli został nadany;
3) określenie:
   a) typu przeprowadzanych szkoleń,
   b) rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,
   c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia;
4) podpis wnioskodawcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wnioskodawcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

3. Do wniosku o udzielenie akredytacji dołącza się:

1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 152,
2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 146 ust. 2 pkt 2–4,
3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia,
4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych,
5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych,
6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi oraz danymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej

– dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii.

4. Wniosek o udzielenie akredytacji może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. Wniosek o udzielenie akredytacji złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

Art. 148. 1. Jeżeli we wniosku nie wskazano adresu organizatora szkolenia i nie ma możności ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

2. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom ustalonym w art. 147, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Art. 149. 1. Prezes UDT udziela akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadamia o odmowie jej udzielenia, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji.

2. Akredytacja jest ważna przez okres 5 lat od dnia jej udzielenia i podlega okresowej weryfikacji, co najmniej raz w okresie ważności udzielonej akredytacji.

Art. 150. Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, w przypadku gdy organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 146 ust. 1 pkt 1–3.

Art. 151. 1. Prezes UDT może ograniczyć zakres udzielonej akredytacji na wniosek akredytowanego organizatora szkoleń. Przepisy art. 147 ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację, w przypadku negatywnego wyniku okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 149 ust. 2.

Art. 152. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia,
2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 136 ust. 2, dla osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu,
3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz sposób i wysokość wynagrodzenia członków Komisji za przeprowadzenie egzaminu na instalatorów,
4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania pytań egzaminacyjnych,
5) warunki i formę przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego oceny,
6) wzory wniosków o wydanie certyfikatu, o przedłużenie ważności certyfikatu oraz o zmianę danych certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 145 ust. 1 pkt 1,
7) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 158 ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu

– biorąc pod uwagę zapewnienie bezstronnego i niezależnego przebiegu postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju instalacji, zapewnienie odpowiednich kompetencji instalatorów

mikroinstalacji, małych instalacji, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW, albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 900 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest mniejsza niż 500 kW lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, a także odpowiedniego sposobu dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej tych postępowań.

Art. 153. 1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 136 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 143 ust. 2 pkt 2, jeżeli posiada ważną:

1) akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż w terminie 60 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia szkoleń, lub
2) akredytację udzieloną na podstawie art. 149 ust. 1.

2. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń zawiera:

1) dane, o których mowa w art. 147 ust. 2;
2) oświadczenie o ważności akredytacji udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1 pkt 2.

Art. 154. 1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie certyfikacji i akredytacji.

2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.

3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata od dnia powołania.

4. W skład Komitetu wchodzą proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej oraz ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

5. Minister właściwy do spraw klimatu, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu.

7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego.

Art. 155. 1. W przypadku:

1) odmowy wydania certyfikatu,
2) cofnięcia certyfikatu,
3) odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,
4) odmowy udzielenia akredytacji,
5) cofnięcia akredytacji

– przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się do Komitetu, za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.

3. Komitet rozpatruje odwołania w składzie co najmniej trzyosobowym, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wniesienia odwołania.

4. Nadanie odwołania w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467), w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, złożenie go w polskim

urzędzie konsularnym albo wysłanie na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 156. 1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 155 ust. 1, Komitet:

1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania albo
2) oddala odwołanie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

3. W przypadku gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy Prezes UDT podtrzyma:

1) odmowę wydania certyfikatu,
2) cofnięcie certyfikatu,
3) odmowę przedłużenia ważności certyfikatu,
4) odmowę udzielenia akredytacji,
5) cofnięcie akredytacji

– osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania, z tym że w postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

Art. 157. 1. Opłaty pobiera się za:

1) przeprowadzenie egzaminu – w wysokości, obowiązującej w dniu ogłoszenia terminu egzaminu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie niższej niż 5 % i nie wyższej niż 20 % kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;

2) wydanie certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu, nie wyższej niż 5 % kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;
3) przedłużenie ważności certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu, nie niższej niż 5 % i nie wyższej niż 10 % kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;
4) wydanie wtórnika certyfikatu, wynoszącą 50 złotych za każdy wydany wtórnik;
4a) zmianę danych certyfikatu, wynoszącą 50 złotych za każdy wydany certyfikat ze zmienionymi danymi;
5) udzielanie akredytacji – w wysokości obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, wynoszącej 150 % kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, a także sposób ich wnoszenia, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów i kosztów wydawania certyfikatów oraz dokumentów potwierdzających udzielanie akredytacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, nie podlegają zwrotowi w przypadku odmowy:
1) wydania certyfikatu;
2) przedłużenia ważności certyfikatu;
3) udzielenia akredytacji.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego.

Art. 158. 1. Prezes UDT prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestry:
1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników;
2) akredytowanych organizatorów szkoleń.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:
1) imię (imiona) i nazwisko instalatora;

2) datę i miejsce urodzenia instalatora;
3) numer PESEL – o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora;
4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji;
5) numer zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia;
6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu;
7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika;
8) datę ważności i zakres certyfikatu;
9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora;
10) datę cofnięcia certyfikatu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2:
1) pkt 1, 7 i 8 – są jawne;
2) pkt 9 – są jawne w przypadku złożenia przez zainteresowanego oświadczenia o wyrażeniu zgody na ich ujawnienie, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 145 ust. 1.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 147 ust. 2, oraz datę ważności i zakres akredytacji.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny.

7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 153 ust. 1.

Art. 159. 1. (uchylony)

2. Prezes UDT usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 158 ust. 1:
1) pkt 1, dane dotyczące instalatora, po upływie 5 lat od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu;
2) pkt 2, dane organizatora szkoleń, po upływie 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji.

Art. 160. Prezes UDT przechowuje przez okres 5 lat dokumentację dotyczącą postępowania w sprawie wydania certyfikatów lub ich wtórników oraz udzielenia akredytacji.

Rozdział 7a

Krajowy punkt kontaktowy do spraw odnawialnych źródeł energii

Art. 160a. 1. Minister właściwy do spraw klimatu, przy użyciu systemu teleinformatycznego, prowadzi krajowy punkt kontaktowy do spraw odnawialnych źródeł energii, zwany dalej „krajowym punktem kontaktowym”.

2. Krajowy punkt kontaktowy udziela wsparcia w zakresie procedur administracyjnych dotyczących rozstrzygnięć umożliwiających przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci oraz wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii.

3. Wsparcia, o którym mowa w ust. 2, krajowy punkt kontaktowy udziela przez:

1) udostępnianie informacji o procedurach administracyjnych, o których mowa w ust. 2, w szczególności o postępowaniach w sprawie wydania:
   a) decyzji o:
      – środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112),
      – warunkach zabudowy, o której mowa w art. 60 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130),
      – pozwoleniu na budowę i pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego, o których mowa odpowiednio w art. 28 i art. 59 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane,
   b) koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania paliw lub energii, o której mowa w art. 32 ustawy – Prawo energetyczne,
   c) warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne;
2) udzielanie ogólnych odpowiedzi na pytania dotyczące procedur administracyjnych, o których mowa w ust. 2, przesyłane za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu, w którym należy podać dane określone w ust. 9.

4. Informacje o procedurach administracyjnych, o których mowa w ust. 2, dotyczą w szczególności:

1) warunków, które należy spełnić w celu uzyskania pozytywnego rozstrzygnięcia;
2) wymaganych dokumentów oraz informacji, które należy złożyć w ramach określonych procedur;
3) terminów załatwiania spraw w ramach określonych procedur;
4) organów właściwych w sprawie i dokonywanych przez nie czynności;
5) środków odwoławczych.

5. Informacje o procedurach administracyjnych, o których mowa w ust. 2, krajowy punkt kontaktowy udostępnia za pośrednictwem strony internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu.

6. Minister właściwy do spraw klimatu jest administratorem danych użytkowników systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1.

7. W przypadku gdy w zasobach informacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu brak jest informacji niezbędnych do udzielenia odpowiedzi na pytanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, krajowy punkt kontaktowy zwraca się z wnioskiem o udzielenie odpowiedzi na to pytanie do właściwych organów lub podmiotów i określa termin przekazania tej odpowiedzi do krajowego punktu kontaktowego.

8. Skorzystanie przez osobę fizyczną z formularza, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, stanowi zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych przez ministra właściwego do spraw klimatu, w celu udzielenia odpowiedzi na pytanie, o którym mowa w tym przepisie.

9. Realizując zadanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, minister właściwy do spraw klimatu przetwarza następujące dane osobowe osób fizycznych:

1) imię i nazwisko;
2) numer:
   a) PESEL – w przypadku innej osoby fizycznej niż wskazana w lit. b, a w przypadku osoby fizycznej nieposiadającej numeru PESEL niepowtarzalny identyfikator środka identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do

transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73 oraz Dz. Urz. UE L 333 z 14.12.2022, str. 80), albo

b) identyfikacji podatkowej (NIP) – w przypadku osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą;

3) adres poczty elektronicznej, jeżeli posiada;

4) numer telefonu, jeżeli posiada;

5) adres zamieszkania;

6) adres korespondencyjny, jeżeli jest inny niż adres zamieszkania;

7) nazwę prowadzonej jednoosobowej działalności gospodarczej.

10. W celu zapewnienia osobom fizycznym dostępu do krajowego punktu kontaktowego, minister właściwy do spraw klimatu przetwarza dane osobowe tych osób, w zakresie niezbędnym do uwierzytelnienia przez węzeł krajowy w rozumieniu ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 422).

11. Minister właściwy do spraw klimatu anonimizuje dane osobowe przetwarzane w krajowym punkcie kontaktowym po upływie 2 lat od dnia udzielenia odpowiedzi na pytanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.

12. W celu udzielenia odpowiedzi na pytanie zgodnie z ust. 7, minister właściwy do spraw klimatu może udostępnić dane osobowe, o których mowa w ust. 9, w postaci elektronicznej, właściwemu do odpowiedzi na pytanie organowi administracji publicznej, w szczególności:

1) regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska,

2) wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta,

3) staroście,

4) wojewodzie,

5) dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej,

6) organom nadzoru budowlanego,

7) Prezesowi URE

– w celu udzielenia odpowiedzi na pytanie, zgodnie z ust. 7.

13. Krajowy punkt kontaktowy udziela odpowiedzi na pytania, o których mowa w ust. 3 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, termin ten może być przedłużony do 50 dni.

14. W przypadku gdy pytanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2:

1) dotyczy postępowania administracyjnego w konkretnej, indywidualnej sprawie lub
2) nie zawarto w nim informacji niezbędnych do udzielenia odpowiedzi, lub
3) nie dotyczy zakresu działania krajowego punktu kontaktowego, lub
4) jest oczywiste, że nie zostało złożone w celu uzyskania wsparcia, o którym mowa w ust. 2

– krajowy punkt kontaktowy może odmówić udzielenia na nie odpowiedzi, informując wnioskodawcę o przyczynie tej odmowy.

15. Do udzielania odpowiedzi na pytania, o których mowa w ust. 3 pkt 2, przepisów ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 160b. Za pośrednictwem strony internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu krajowy punkt kontaktowy udostępnia podręcznik procedur w zakresie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych zawierający w szczególności informacje dotyczące podjęcia działalności jako prosument energii odnawialnej lub wytwórca energii elektrycznej niebędący prosumentem energii odnawialnej w mikroinstalacji lub małej instalacji odnawialnego źródła energii.

Art. 160c. Minister właściwy do spraw klimatu może, przy zapewnieniu niezbędnego finansowania oraz właściwych warunków organizacyjnych, kadrowych i technicznych, powierzyć realizację niektórych zadań krajowego punktu kontaktowego innym podmiotom.

Art. 160d. 1. Minister właściwy do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, sporządza sprawozdanie z działania krajowego punktu kontaktowego za poprzedni rok kalendarzowy zawierające co najmniej:

1) liczbę pytań:
   a) otrzymanych, o których mowa w art. 160a ust. 3 pkt 2,
   b) przekazanych właściwym organom i podmiotom;
2) najczęściej pojawiające się pytania, z podziałem na procedury administracyjne;
3) rekomendacje w zakresie znoszenia barier administracyjnych i usprawnienia postępowań opracowane na podstawie analizy danych, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. W przypadku gdy zgodnie z art. 160c wykonywanie niektórych zadań powierzono innym podmiotom, podmioty te przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu informacje, o których mowa w ust. 1, za poprzedni rok kalendarzowy w terminie do dnia 30 kwietnia.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu oraz za pośrednictwem strony internetowej tego urzędu.

Rozdział 7b

Instrumenty wspierające procesy inwestycyjne instalacji odnawialnego źródła energii

Art. 160e. 1. Minister właściwy do spraw klimatu sporządza i publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu mapy potencjału odnawialnego źródła energii, w podziale na następujące rodzaje odnawialnego źródła energii:

1) energię wiatru na lądzie;
2) energię wiatru na morzu;
3) energię promieniowania słonecznego;
4) energię geotermalną;
5) hydroenergię;
6) energię otrzymywaną z biogazu, biogazu rolniczego i biometanu.

2. W celu sporządzenia map potencjału odnawialnego źródła energii minister właściwy do spraw klimatu bierze pod uwagę, w szczególności:

1) dostępność energii ze źródeł odnawialnych oraz potencjał w zakresie wytwarzania energii w poszczególnych rodzajach instalacji odnawialnego źródła energii;
2) przewidywane zapotrzebowanie na energię, z uwzględnieniem usług elastyczności w rozumieniu art. 3 pkt 11k ustawy – Prawo energetyczne, poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej oraz integracji instalacji odnawialnego źródła energii z systemem przesyłowym i dystrybucyjnym;
3) dostępność niezbędnej infrastruktury technicznej, w tym sieci, magazynów energii oraz możliwość budowy lub modernizacji tej infrastruktury.

3. Minister właściwy do spraw klimatu, w ramach aktualizacji zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 15ab ustawy – Prawo energetyczne, dokonuje weryfikacji konieczności wprowadzenia zmian w mapach potencjału odnawialnego źródła energii oraz, w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby, ich aktualizacji.

Art. 160f. Na terenie położonym w granicach obszarów uwzględnionych na mapach potencjału odnawialnego źródła energii, który jest jednocześnie objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego umożliwiającym lokalizację danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, dopuszcza się wyznaczanie obszarów przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii dla tego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii.

Art. 160g. 1. Plan obszarów przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii, zwany dalej „planem obszarów przyspieszonego rozwoju OZE”, sporządza się w granicach administracyjnych województwa oddzielnie dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii można sporządzić więcej niż jeden plan obszarów przyspieszonego rozwoju OZE.

3. W planie obszarów przyspieszonego rozwoju OZE określa się:

1) rodzaj odnawialnego źródła energii, dla którego jest on sporządzany;
2) granice obszarów w formie wektorowej, które uznaje się za obszary przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii:
   a) wyznaczając priorytetowo lokalizację instalacji odnawialnego źródła energii na terenach przemysłowych i poprzemysłowych, zabudowanych, zdegradowanych nienadających się do wykorzystania w rolnictwie, sztucznych zbiornikach wodnych oraz obszarach infrastruktury technicznej lub transportowej,
   b) wyłączając możliwość określenia tych obszarów na obszarach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, krajobrazów priorytetowych w rozumieniu art. 2 pkt 16f ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, głównych szlaków migracyjnych ptaków i ssaków oraz na innych obszarach określonych na podstawie map

wrażliwości przyrody, z wyjątkiem sztucznych powierzchni, w szczególności dachów, parkingów lub infrastruktury transportowej, znajdujących się na tych obszarach;

3) środki łagodzące, jakie należy zastosować przy lokalizacji poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii oraz urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do ich przyłączenia do sieci, w celu uniknięcia negatywnego oddziaływania na środowisko lub, jeżeli to niemożliwe, znacznego zmniejszenia tego oddziaływania oraz uniknięcia zabijania lub niepokojenia gatunków objętych ochroną na podstawie przepisów odrębnych, w szczególności środki techniczne dotyczące ograniczenia uciążliwości instalacji odnawialnego źródła energii lub ograniczenie liczby godzin pracy tej instalacji.

4. Sporządzając plan obszarów przyspieszonego rozwoju OZE bierze się w szczególności pod uwagę strategię rozwoju województwa, plan zagospodarowania przestrzennego województwa i audyt krajobrazowy.

5. Projekty planów obszarów przyspieszonego rozwoju OZE sporządzają osoby, które spełniają jeden z warunków:

1) nabyły uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym na podstawie ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1989 r. poz. 99, 178 i 192, z 1990 r. poz. 198 i 505 oraz z 1993 r. poz. 212);
2) nabyły uprawnienia urbanistyczne na podstawie art. 51 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. poz. 139, z późn. zm.[28)]);
3) posiadają kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskane na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650);
4) posiadają dyplom ukończenia studiów w zakresie architektury, urbanistyki lub gospodarki przestrzennej;

[28)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 412 i 1279, z 2000 r. poz. 136, 1157 i 1268, z 2001 r. poz. 42, 124, 1085, 1229 i 1804 oraz z 2002 r. poz. 253, 984 i 1112.

5) posiadają dyplom ukończenia studiów w zakresie innym niż określony w pkt 4, oraz ukończyły studia podyplomowe w zakresie planowania przestrzennego, urbanistyki lub gospodarki przestrzennej;
6) są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli kwalifikacje zawodowe do projektowania zagospodarowania przestrzeni i zagospodarowania przestrzennego w skali lokalnej i regionalnej odpowiadające wymaganiom określonym w pkt 4 lub 5.

6. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób przygotowania projektu planów obszarów przyspieszonego rozwoju OZE oraz sposób dokumentowania prac w zakresie planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE, uwzględniając potrzebę ujednolicenia sposobu procedowania i dokumentowania prac w zakresie planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE.

Art. 160h. 1. Na potrzeby planów obszarów przyspieszonego rozwoju OZE regionalny dyrektor ochrony środowiska sporządza jedną lub więcej map wrażliwości przyrody.

2. Mapę wrażliwości przyrody sporządza się dla obszaru całego województwa lub jego części.

3. Mapę wrażliwości przyrody publikuje właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.

4. Mapa wrażliwości przyrody może być aktualizowana na skutek przeglądu krajowego planu odbudowy zasobów przyrodniczych, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) 2024/1991 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 czerwca 2024 r. w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych i zmiany rozporządzenia (UE) 2022/869 (Dz. Urz. UE L 2024/1991 z 29.07.2024), oraz w innych uzasadnionych przypadkach.

Art. 160i. 1. Sejmik województwa podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia planów obszarów przyspieszonego rozwoju OZE.

2. Po podjęciu przez sejmik województwa uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE, marszałek województwa kolejno:

1) informuje gminy położone na obszarze województwa o przystąpieniu do sporządzenia projektu planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE, określając sposoby i miejsce składania wniosków do projektu planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE o wyznaczenie obszaru przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii na terenie gminy, który spełnia kryteria określone w art. 160f, oraz termin ich składania, nie krótszy jednak niż 21 dni od dnia poinformowania danej gminy;
2) sporządza projekt planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE wraz z uzasadnieniem;
3) występuje o:
   a) uzgodnienie do:
      – wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin położonych na terenie objętym sporządzanym planem obszarów przyspieszonego rozwoju OZE,
      – właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, po uprzednim uzyskaniu opinii, o której mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
      – właściwego dyrektora parku narodowego – w przypadku określenia obszaru przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii na sztucznych powierzchniach parku narodowego,
      – właściwego dyrektora parku krajobrazowego – w przypadku określenia obszaru przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii na sztucznych powierzchniach parku krajobrazowego,
   b) opinie do:
      – wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin sąsiadujących z gminami położonymi na terenie objętym sporządzanym planem obszarów przyspieszonego rozwoju OZE,

– starostów, na których obszarze właściwości znajdują się gminy położone na terenie objętym sporządzanym planem obszarów przyspieszonego rozwoju OZE,
– właściwego miejscowo przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii,
– właściwego terytorialnie organu administracji wodnej w zakresie obszarów wód śródlądowych,
– geologa wojewódzkiego w zakresie obszarów podpowierzchniowych
– określając termin składania stanowisk, nie krótszy jednak niż 30 dni i nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia tego wystąpienia;

4) wprowadza zmiany do projektu planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE wynikające z przeprowadzonych konsultacji społecznych, uzgodnień i opiniowania;
5) w niezbędnym zakresie ponawia czynności, o których mowa w pkt 3 i 4;
6) przedstawia sejmikowi województwa projekt planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE.

3. Niezajęcie stanowiska przez organ, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, w określonym terminie, uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE.

Art. 160j. 1. Rada gminy może zwrócić się z wnioskiem do marszałka województwa o wyznaczenie obszaru przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii na terenie gminy, która spełnia kryteria określone w art. 160f, lub o aktualizację obowiązującego planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być również złożony w trakcie składania wniosków, o których mowa w art. 160i ust. 2 pkt 1.

3. Marszałek województwa informuje radę gminy o sposobie rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem, w terminie 3 miesięcy od dnia jego wpłynięcia.

Art. 160k. 1. Plan obszarów przyspieszonego rozwoju OZE uchwala sejmik województwa.

2. Uchwałę w sprawie uchwalenia planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE wraz z dokumentacją prac marszałek województwa przekazuje wojewodzie w celu oceny zgodności z przepisami prawa oraz w celu ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Art. 160l. 1. Koszty sporządzenia planów obszarów przyspieszonego rozwoju OZE lub ich aktualizacji obciążają budżet państwa.

2. Sporządzenie planów obszarów przyspieszonego rozwoju OZE lub ich aktualizacji jest zadaniem z zakresu administracji rządowej realizowanym przez samorząd województwa.

Art. 160m. 1. Plan obszarów przyspieszonego rozwoju OZE podlega przeglądowi przez marszałka województwa w celu zapewnienia spójności tego planu w szczególności z mapą potencjału odnawialnego źródła energii, strategią rozwoju województwa, planem zagospodarowania przestrzennego województwa, audytem krajobrazowym oraz mapą wrażliwości przyrody.

2. Plan obszarów przyspieszonego rozwoju OZE może podlegać aktualizacji w przypadku aktualizacji dokumentów, o których mowa w ust. 1.

3. Procedurę aktualizacji obowiązującego planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE przeprowadza się w trybie określonym w art. 160g–160k.

4. Do inwestycji rozpoczętych przed dniem wejścia w życie aktualizacji planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE stosuje się dotychczasowy plan obszarów przyspieszonego rozwoju OZE, przy czym przez rozpoczęcie inwestycji należy rozumieć dzień rozpoczęcia robót budowlanych związanych z inwestycją albo dzień podjęcia wiążącego zobowiązania do zamówienia urządzeń lub innego zobowiązania, które sprawia, że inwestycja staje się nieodwracalna, z wyłączeniem zakupu gruntów oraz prac przygotowawczych polegających na uzyskiwaniu zezwoleń i wykonywaniu studiów wykonalności, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej.

Art. 160n. 1. Realizacja inwestycji w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii lokalizowanej w granicach obowiązującego planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE oraz lokalizowanych na tym obszarze urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do jej przyłączenia do sieci, z uwzględnieniem ust. 9, nie wymaga:

1) uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji

o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, oraz przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o której mowa w art. 59 ust. 1 tej ustawy, w przypadku kwalifikacji instalacji odnawialnego źródła energii:

a) wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru, do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu tej ustawy,

b) oraz urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do jej przyłączenia do sieci, do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu tej ustawy;

2) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, o której mowa w art. 59 ust. 2 tej ustawy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do planowanych inwestycji mogących znacząco transgranicznie oddziaływać na środowisko, lub w stosunku do których inne państwo powiadomiło, w rozumieniu art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, że jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

3. Wystąpienie z wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę albo dokonanie zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych dla inwestycji, o której mowa w ust. 1, jest możliwe po upływie:

1) 30 dni – w przypadku inwestycji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 150 kW,

2) 45 dni – w przypadku inwestycji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 150 kW

– od dnia jej zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, jeżeli w tym czasie organ ten nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji.

4. Zgłoszenia planowanej inwestycji regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska dokonuje się w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 1006, 1019, 1158 i 1301).

5. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 4, dołącza się dokumentację zawierającą informacje:

1) o lokalizacji, rodzaju i elementach składowych planowanej inwestycji;
2) potwierdzającą zgodność planowanej inwestycji z ustaleniami planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE, w tym z przyjętymi środkami łagodzącymi;
3) o dodatkowych środkach łagodzących przewidzianych przez inwestora.

6. Po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 4, regionalny dyrektor ochrony środowiska niezwłocznie udostępnia informację o zgłoszeniu na stronie Biuletynu Informacji Publicznej wraz z podaniem miejsca, rodzaju oraz charakterystycznych elementów planowanej inwestycji.

7. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 4, stosuje się przepisy działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, przy czym regionalny dyrektor ochrony środowiska może z urzędu, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, wydać zaświadczenie o milczącym załatwieniu sprawy, o którym mowa w art. 122f ust. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 9, oraz uprawnia do wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę albo dokonania zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych dla inwestycji, o której mowa w ust. 1.

8. Regionalny dyrektor ochrony środowiska w terminach, o których mowa w ust. 3, może wzywać inwestora o przedstawienie dodatkowych, dostępnych informacji w celu dokonania oceny, czy inwestycja jest realizowana w sposób zgodny z planem obszarów przyspieszonego rozwoju OZE.

9. Regionalny dyrektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, wnosi sprzeciw w stosunku do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 4, w przypadku:

1) stwierdzenia, że planowana inwestycja jest niezgodna z postanowieniami planu obszarów przyspieszonego rozwoju OZE, na którym ma być realizowana;
2) stwierdzenia, że planowana inwestycja może oddziaływać w sposób znaczący, niezidentyfikowany w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko lub na obszar Natura 2000, a przewidziane w planie obszarów przyspieszonego rozwoju OZE lub przez inwestora środki łagodzące są w tym zakresie niewystarczające;

3) stwierdzenia możliwości wystąpienia znaczącego oddziaływania transgranicznego;
4) gdy inne państwo poinformuje, że jest zainteresowane przeprowadzeniem postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9 pkt 2, regionalny dyrektor ochrony środowiska jednocześnie nakłada obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej inwestycji. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje w trybie ustawy z dnia 8 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z zastrzeżeniem że postępowanie jest prowadzone w zakresie znaczącego oddziaływania na środowisko niezidentyfikowanego w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko lub na obszar Natura 2000, dla którego przewidziane w planie obszarów przyspieszonego rozwoju OZE lub przez inwestora środki łagodzące są niewystarczające.

11. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 10, wydaje się w terminie 6 miesięcy od dnia wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 9 pkt 2.

12. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 11, może być przedłużony o okres nie dłuższy niż kolejne 6 miesięcy.

13. Od sprzeciwu, o którym mowa w ust. 9, przysługuje odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Rozdział 8

Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych

Art. 161. 1. Współpraca międzynarodowa w zakresie odnawialnych źródeł energii polega na przekazaniu w danym roku określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii między Rzecząpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwana dalej „transferem statystycznym”.

2. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej albo na podstawie umowy cywilnoprawnej.

3. W umowach, o których mowa w ust. 2, określa się w szczególności:

1) ilość przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii;
2) cenę energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1;
3) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną, o której mowa w pkt 1;
4) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
5) zobowiązanie obydwu stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, w szczególności o ilości i cenie tej energii.

4. Strony umów, o których mowa w ust. 2, przekazują Komisji Europejskiej informację o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku, w którym dokonano transferu statystycznego.

5. W przypadku nieosiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską krajowego celu OZE, w poprzednim roku kalendarzowym, nie dokonuje się transferów statystycznych z Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.

7. Umowę cywilnoprawną przekazuje się Radzie Ministrów do wiadomości, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia.

Art. 162. Minister właściwy do spraw klimatu przesyła Komisji Europejskiej informacje dotyczące transferu statystycznego, który może zostać uwzględniony w realizacji krajowego celu OZE, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 161 ust. 2.

Art. 163. 1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie krajowego celu OZE.

2. Warunkiem osiągnięcia krajowego celu OZE jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 161 ust. 2, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym.

3. W przypadku przekazania określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w formie transferu statystycznego, należy:

1) przekazaną ilość określonej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu OZE;
2) przyjętą określoną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzecz-pospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu OZE.

Art. 164. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.

2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii, dokonana po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii elektrycznej będzie zaliczana do krajowego celu OZE.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw klimatu oraz ministra właściwego do spraw energii o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego.

4. Zakres współfinansowania wspólnego projektu energetycznego, termin jego realizacji oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 165. 1. Minister właściwy do spraw energii, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, wydaje, w drodze decyzji, zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 164 ust. 1, do wspólnego projektu energetycznego.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które zamierzają realizować wspólny projekt energetyczny;
2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny;
3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
4) określenie okresu, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego;
5) zasady korzystania instalacji odnawialnego źródła energii z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Minister właściwy do spraw energii, wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi udział lub ilość energii elektrycznej, która będzie zaliczona do krajowego celu OZE.

5. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej informację zawierającą:

1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty będą uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;
2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego ma dotyczyć wspólny projekt energetyczny;

3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
4) okres, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, występuje do ministra właściwego do spraw energii z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.

7. Do wyrażenia zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 166. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwu członkowskiemu, z którym jest realizowany wspólny projekt energetyczny, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii objętej wspólnym projektem energetycznym:
1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub
2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.

– jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 167. 1. Minister właściwy do spraw klimatu, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu OZE energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku, gdy energia elektryczna:
1) wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej;

2) zostanie zużyta na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem że:
   a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, o ile ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,
   b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego,
   c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 3;
3) jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tym dniu;
4) nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej raport, w którym określa ilość energii elektrycznej wytworzonej w danym roku kalendarzowym oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu OZE danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, za który raport jest sporządzony.

Rozdział 9

Kary pieniężne

Art. 168. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia, w terminie określonym w art. 67 ust. 2 oraz na

zasadach określonych w art. 47 albo nie uiszcza opłaty zastępczej, w terminie określonym w art. 68 ust. 2;

2) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1;

3) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 42 ust. 1;

4) nie dokonuje zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 92 ust. 1;

5) przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zawierający dane, informacje lub oświadczenia niezgodne ze stanem faktycznym;

6) nie przestrzega obowiązku zakupu ciepła, o którym mowa w art. 116 ust. 1;

6a) będąc sprzedawcą, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, nie dokonuje rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1;

7) nie przestrzega obowiązku świadczenia usługi przesyłania lub dystrybucji biometanu, o którym mowa w art. 118;

8) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 3;

9) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 2 lub 6;

9a) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 13 lub art. 41 ust. 19a;

10) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 2;

11) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 lub ust. 1a pkt 6, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;

11a) odmawia wglądu lub nie przedstawia Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70 pkt 1 lub 2;

11b) nie przedkłada Prezesowi URE oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6 albo art. 83m ust. 3 pkt 6, lub podaje w tym oświadczeniu nieprawdziwe informacje;

12) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, albo w art. 12 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;

13) nie przekazuje towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1, lub przekazuje deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;

14) wytwarza energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji lub niezgodnie z treścią tego wpisu;

14a) wytwarza biogaz na potrzeby biometanu lub wytwarza biometan z biogazu bez wpisu do rejestru wytwórców biogazu, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;

15)[29] po wypełnieniu zobowiązania, o którym mowa w:

a) art. 79 ust. 3 pkt 8, albo po wypełnieniu tego zobowiązania z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 79a ust. 1, dokonał sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego poniżej 85 % ilości tej energii określonej w ofercie, w okresach rozliczeniowych wskazanych w art. 83 ust. 2, lub

b) art. 83h ust. 3 pkt 5, dokonał sprzedaży energii elektrycznej w ramach aukcji na wsparcie operacyjne poniżej 85 % ilości tej energii określonej w ofercie, w okresie rozliczeniowym wskazanym w art. 83f

– z wyłączeniem przypadków, w których do wytworzenia energii nie doszło w następstwie okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3b;

16) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7, 9 i 11, art. 70b ust. 11a, art. 83 ust. 1 pkt 2, art. 83m ust. 11 i art. 83q ust. 6, 8 i 10, lub przekazuje nieprawdziwą informację;

16a) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE oświadczeń, o których mowa w art. 70b ust. 11b pkt 1 i 2 i art. 83 ust. 1 pkt 4 lit. a i b, lub opinii, o których mowa w art. 70b ust. 11b pkt 3 i art. 83 ust. 1 pkt 4 lit. c;

17) utrudnia przeprowadzenie kontroli wykonywanej przez Prezesa URE;

18) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 44 ust. 15, lub podaje nieprawdziwą informację;

19) (uchylony)

20) wytwarza biogaz rolniczy lub biometan z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii lub wytwarza energię elektryczną z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja bez

[29] W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;

21) wytwarza biopłyny lub wytwarza energię elektryczną wyłącznie z biopłynów bez wpisu do rejestru wytwórców biopłynów, o którym mowa w art. 34 ust. 1, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;

22) nie przekazuje w terminie Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania, o którym mowa w art. 22 ust. 1, art. 25 pkt 6, art. 35 ust. 1 pkt 6 lub art. 38m pkt 2, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;

23) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1–3, w art. 28 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;

24) utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 33, art. 34 ust. 1 lub art. 38n;

25) nie przekazuje Prezesowi URE informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 54;

26) (uchylony)

27) nie przekazuje Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 38ad ust. 1, albo uzupełnionego sprawozdania, w terminie określonym w art. 38ad ust. 3;

28) nie uiszcza opłaty wyrównawczej w terminie określonym w art. 68 ust. 2;

29) nie przekazuje Prezesowi URE w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 54b ust. 2 pkt 1;

30) realizuje lub zrealizował inwestycję, o której mowa w art. 160n ust. 1, w sposób niezgodny z planem obszarów przyspieszonego rozwoju OZE, w tym z przyjętymi środkami łagodzącymi, o których mowa w art. 160g ust. 3 pkt 3.

Art. 169. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 168:

1) pkt 1–18, 25, 27–29, wymierza Prezes URE;

2) pkt 20–24, wymierza Dyrektor Generalny KOWR,

3) pkt 30 – wymierza wojewódzki inspektor ochrony środowiska

– w drodze decyzji.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

4. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

5. Do postępowania przed Dyrektorem Generalnym KOWR stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. Organem wyższego stopnia w stosunku do Dyrektora Generalnego KOWR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

6. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

7. Do postępowania w sprawie kar pieniężnych, o których mowa w art. 168 pkt 30, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.[30)]), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

Art. 170. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 1–5, 7, 9a, 10, 11a oraz 25 nie może być wyższa niż 15 % przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością gospodarczą wykonywaną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być wyższa niż 15 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności wykonywanej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 1, 3 i 28 nie może być niższa niż:

1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1{,}3 \times (O_z - O_{zz}),$$

[30)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 497, 621, 622, 769, 820, 1203, 1235, 1414 i 1417.

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_o – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_z – opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 56, wyrażoną w złotych,

O_{zz} – uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych;

2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_c \times (E_{oo} - E_{zo}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{oz} – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

C_c – średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym ogłoszoną przez Prezesa URE, na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

E_{oo} – ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh,

E_{zo} – ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w danym roku, wyrażoną w MWh;

3) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 53a ust. 1, obliczona według następującego wzoru:

$$K = 10\,000 \text{ zł} + (OpW - OpWU)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K – wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

OpW – opłatę wyrównawczą, obliczoną zgodnie z art. 53a ust. 4, wyrażoną w złotych,

OpWU – uiszczoną opłatę wyrównawczą, wyrażoną w złotych.

2a. W przypadku gdy przed wydaniem decyzji o nałożeniu kary pieniężnej w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, w przypadku określonym w art. 168 pkt 1, z jakichkolwiek przyczyn nie można ustalić przychodu za rok kalendarzowy poprzedzający rok nałożenia kary pieniężnej lub dokonanie tych ustaleń jest znacząco utrudnione, Prezes URE, nakładając karę pieniężną, uwzględnia ostatni ustalony przychód wynikający z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności wykonywanej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej osiągnięty przez ukarany podmiot.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 6 i 8 nie może być wyższa niż 15 % przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością gospodarczą wykonywaną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być niższa niż 1 % i nie wyższa niż 15 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z wykonywanej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168:

1) pkt 9 i 17, wynosi nie więcej niż 10 000 zł;

2) pkt 11, 11b, 12, 14, 14a, 16, 16a i 18, wynosi nie więcej niż 1000 zł;

3) (uchylony)

5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 168 pkt 13, nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski, obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 56, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1.

6.[31)] Wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadku, o którym mowa w:

1) art. 168 pkt 15 lit. a, oblicza się według wzoru:

$$K_O = 0{,}5 \times [\mathrm{Csz} \times (E_{OA} - E_{WA})],$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_O – wysokość kary pieniężnej wyrażoną w złotych,

Csz – cenę skorygowaną, wyrażoną w zł za MWh, zwaloryzowaną zgodnie z art. 92 ust. 10, stanowiącą cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda obliczonego zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, w wysokości obowiązującej wytwórcę w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 83 ust. 2,

31) W zakresie, w jakim dotyczy wytwórcy, który uzyskał wsparcie, o którym mowa w art. 70g–70j niniejszej ustawy, albo wygrał aukcję na wsparcie operacyjne, o której mowa w art. 83b ust. 1 niniejszej ustawy, wejdzie w życie z dniem 30 czerwca 2026 r.

E_{OA} – ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaką wytwórca zobowiązał się wytworzyć, wprowadzić do sieci i sprzedać po zamknięciu sesji aukcji, w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh,

E_{WA} – ilość sprzedanej w ramach systemu aukcyjnego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh;

2) art. 168 pkt 15 lit. b, oblicza się według wzoru:

$$K_O = 0{,}5\,[C_O \times (E_{OA} - E_{WA})],$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_O – wysokość kary pieniężnej wyrażoną w złotych,

C_O – cenę, wyrażoną w zł za MWh, o której mowa w art. 83h ust. 3 pkt 3, obowiązującą na dzień złożenia oferty, o której mowa w art. 83h ust. 2,

E_{OA} – ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaką wytwórca zobowiązał się wytworzyć, wprowadzić do sieci i sprzedać po zamknięciu sesji aukcji na wsparcie operacyjne, w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83e ust. 2, wyrażoną w MWh,

E_{WA} – ilość sprzedanej w ramach aukcji na wsparcie operacyjne energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83e ust. 2, wyrażoną w MWh.

7. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168:

1) pkt 20, 21, 24 i 29 – wynosi nie więcej niż 10 000 złotych;
2) pkt 22 i 23 – wynosi nie więcej niż 1000 złotych;
3) pkt 27 – wynosi nie więcej niż 1000 złotych za każdy 1 MW łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii i jednostek wytwórczych w rozumieniu art. 3 pkt 43 ustawy – Prawo energetyczne należących do członków tego klastra energii;
4) pkt 30 – wynosi od 5000 zł do 1 000 000 zł.

Art. 171. Organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu sprawozdanie zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni.

Art. 172. W przypadku nałożenia na przedsiębiorstwo energetyczne kary pieniężnej, określonej w art. 168 pkt 1–18, Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300 % jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 173. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 2, wykonało w niepełnym zakresie obowiązek określony w art. 52 ust. 1, przyjmując do określenia podstawy wysokości tego obowiązku oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, zawierające nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane.

Art. 174. 1. Ustalając wysokość kary pieniężnej, organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, uwzględnia zakres naruszeń, powtarzalność naruszeń lub korzyści finansowe możliwe do uzyskania z tytułu naruszenia.

2. Organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, mogą odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Art. 175. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, uiszcza się na rachunek bankowy wskazany w decyzji o wymierzeniu kary w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE albo decyzja Dyrektora Generalnego KOWR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 168 pkt 1–18 i 25 oraz art. 172, wymierzanych przez Prezesa URE stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek Urzędu Regulacji Energetyki.

3. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 168 pkt 20–24, wymierzanych przez Dyrektora Generalnego KOWR stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

4. Kary pieniężne, o których mowa w art. 168 pkt 30, uiszcza się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

5. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 168 pkt 30, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bankowy właściwego wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska.

Art. 176. Kary pieniężne, o których mowa w art. 168 oraz w art. 172, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 177. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 15, z późn. zm.).

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 178–184. (pominięte)

Rozdział 10a

Przepisy epizodyczne

Art. 184a. 1. Wytwórca energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujący wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, którego oferta wygrała aukcję, o której mowa w art. 72, rozstrzygniętą przed dniem 1 stycznia 2019 r. może w terminie do dnia 31 grudnia 2019 r. złożyć deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1, w przypadku gdy jego instalacja stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 8a, 9a lub 10a.

2. W przypadku uzyskania przez wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, prawa i obowiązki tego wytwórcy wynikające ze złożenia oferty, która wygrała aukcję, wygasają z końcem kwartału następującego po kwartale, w którym wytwórca uzyskał to zaświadczenie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wytwórca rozpoczyna sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej na zasadach określonych w art. 70a ust. 1 lub 2, z początkiem drugiego kwartału następującego po kwartale, w którym wytwórca uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, a w przypadku instalacji planowanej do uruchomienia, nie później niż w terminie 36 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, o której mowa w ust. 1.

Art. 184b. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, który do dnia 1 stycznia 2019 r. uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, może,

w terminie do dnia 31 grudnia 2019 r. zmienić deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1, przez:

1) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a;
2) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 2, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 2a;
3) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 3, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 3a;
4) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 4, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 4a;
5) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 6, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 6a;
6) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 8, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 8a;
7) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 9, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 9a;
8) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 10, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 10a.

1a. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, który przed dniem 1 stycznia 2019 r. złożył deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1, i do dnia 1 lipca 2019 r. uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, może, w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r. zmienić tę deklarację przez zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5:

1) pkt 1, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a;
2) pkt 2, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 2a;
3) pkt 3, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 3a;
4) pkt 4, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 4a;
5) pkt 6, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 6a;
6) pkt 8, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 8a;
7) pkt 9, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 9a;
8) pkt 10, na instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 10a.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 1a, Prezes URE wydaje zaświadczenie o uznaniu instalacji, za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 8a, 9a lub 10a, w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku.

3. Wytwórca rozpoczyna sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej na zasadach przewidzianych dla instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 8a, 9a lub 10a, z początkiem drugiego kwartału następującego po kwartale, w którym uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, a w przypadku instalacji planowanej do uruchomienia, nie później niż w terminie 36 miesięcy od dnia wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 i 1a.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 1a, przepis art. 70b ust. 3 pkt 6 stosuje się odpowiednio. Przepisu art. 70a ust. 4 nie stosuje się.

Art. 184c. 1. Wytwórca wykorzystujący wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, którego oferta wygrała aukcję, o której mowa w art. 72, rozstrzygniętą przed dniem 1 stycznia 2019 r. może, w terminie do dnia 31 grudnia 2019 r., złożyć wniosek o uznanie, że instalacja tego wytwórcy stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wytwórca załącza:

1) oświadczenie, że instalacja stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a;
2) w przypadku wytwórcy, który spełnił warunek, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 – opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 77 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, sporządzaną na podstawie badania przeprowadzonego dla danej instalacji, stwierdzającą zasadność uznania tej instalacji, za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, w tym datę pierwszego wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji.

3. Prezes URE wydaje wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenie o uznaniu instalacji za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, w terminie 45 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1.

4. O wydaniu zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, Prezes URE powiadamia Dyrektora Generalnego KOWR, właściwego sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.

5. W przypadku instalacji planowanej do uruchomienia opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wytwórca przedkłada Prezesowi URE w terminie 3 miesięcy od dnia rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego, pod rygorem utraty prawa, o którym mowa w ust. 6.

6. Wytwórcy, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, przysługuje prawo do powiększenia ceny zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawy wypłaty ujemnego salda, o kwotę obliczaną według następującego wzoru:

$$P_{koge} = (C_{sk} - C_{bk})$$

– gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P_{koge} – kwota powiększająca cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda przysługująca za energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii wytworzoną wyłącznie z biogazu lub biogazu rolniczego w wysokosprawnej kogeneracji, sprzedaną w systemie aukcyjnym,

C_{sk} – cena referencyjna obowiązująca na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, dla instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, o których mowa odpowiednio w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a,

C_{bk} – cena referencyjna obowiązująca na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, dla instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, o których mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 lub 10.

7. Prawo, o którym mowa w ust. 6, przysługuje wytwórcy za okres:

1) od dnia 1 stycznia 2019 r. – w przypadku instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy, w których energia elektryczna została wytworzona w wysokosprawnej kogeneracji po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 2019 r.;
2) od dnia pierwszego wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji – w przypadku instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub

biogaz rolniczy, w których energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy od dnia 1 stycznia 2019 r.

Art. 184d. 1. Umowy o przyłączenie do sieci, niewypowiedziane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy z przyczyn, o których mowa w:

1) art. 191 ust. 1 lub

2) art. 7 ust. 2a pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne

– w których termin na dostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej przypada przed dniem 16 lipca 2024 r., zachowują moc do dnia określonego we wniosku wytwórcy o przedłużenie tego terminu, złożonego do przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, pod warunkiem że termin na dostarczenie energii elektrycznej po raz pierwszy do sieci, określony w tym wniosku, nie będzie przypadał później niż w dniu 16 lipca 2024 r.

1a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wytwórca dołącza oryginał lub poświadczoną kopię decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094), albo oryginał lub poświadczoną kopię pozwolenia na budowę wydanych dla instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do przedłużenia terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej zgodnie z wnioskiem wytwórcy, w terminie 30 dni od dnia złożenia takiego wniosku.

3. W przypadku odmowy przez przedsiębiorstwo energetyczne przedłużenia terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej, zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 8 ustawy – Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem, że Prezes URE wydaje rozstrzygnięcie w sprawie w terminie 30 dni, licząc od dnia wpływu wniosku o rozstrzygnięcie sporu.

Art. 184e. 1. Certyfikat wydany na podstawie art. 139 ust. 2, którego ważność upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, zachowuje ważność, jednak nie dłużej niż do dnia upływu 60 dni od dnia odwołania stanu

zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który z nich zostanie odwołany później.

2. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, a także w okresie 90 dni od dnia odwołania tych stanów, bieg terminu określonego w art. 136 ust. 3 pkt 4 ulega zawieszeniu na ten okres.

Art. 184f. Od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. za drewno energetyczne uznaje się:

1) surowiec drzewny niebędący drewnem tartacznym i skrawanym, stanowiącym dłużyce, kłody tartaczne i skrawane oraz niebędący materiałem drzewnym powstałym w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego surowca drzewnego;
2) produkty uboczne będące efektem przetworzenia surowca drzewnego, niezanieczyszczone substancjami niewystępującymi naturalnie w drewnie;
3) odpady, będące efektem przetworzenia surowca drzewnego, niezanieczyszczone substancjami niewystępującymi naturalnie w drewnie, zagospodarowywane zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami.

Art. 184g. W okresie od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. do drewna energetycznego w rozumieniu art. 184f nie stosuje się przepisów wydanych na podstawie art. 119a.

Art. 184h. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, które mogą zostać sprzedane w drodze aukcji w poszczególnych następujących po sobie latach kalendarzowych 2022–2027, przez wytwórców określonych w art. 72 ust. 1.

2. Rada Ministrów, przy określeniu maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:

1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;
3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;

4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

3. Rada Ministrów może zmienić maksymalną:
1) ilość energii elektrycznej określoną na poszczególne lata kalendarzowe zgodnie z ust. 1 i 2 wyłącznie przez zwiększenie tej ilości;
2) wartość energii elektrycznej określoną na poszczególne lata kalendarzowe zgodnie z ust. 1 i 2 oraz biorąc pod uwagę wartość cen referencyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77 ust. 3, na dany rok, lub w związku ze zwiększeniem zgodnie z pkt 1 maksymalnych ilości energii elektrycznej określonych na poszczególne lata kalendarzowe.

4. Określona przez Radę Ministrów maksymalna wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, nie uwzględnia zasady corocznej waloryzacji cen sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 10, średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego.

Art. 184i. Dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej do dnia 31 grudnia 2035 r. w instalacji, o której mowa w art. 44 ust. 8, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5.

Art. 184j. Dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w okresie od dnia 1 sierpnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. nie stosuje się obowiązku, o którym mowa w art. 60a ust. 2 i 2a.

Art. 184k. 1. Do dnia 31 grudnia 2029 r., w odniesieniu do ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez członków klastra energii, który został wpisany do rejestru klastrów energii, i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, a następnie pobranej z tej sieci w celu jej zużycia

przez członków tego klastra energii, dla danej godziny okresu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 184m ust. 3:

1) nie nalicza się i nie pobiera się od członków klastra energii opłaty:
   a) OZE,
   b) kogeneracyjnej w rozumieniu art. 60 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
2) w przypadku gdy ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez członków klastra energii i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej:
   a) przekroczy 60 % zużycia energii elektrycznej przez członków tego klastra energii – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego nalicza 95 % wysokości opłat za świadczenie usługi dystrybucji, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez członków klastra energii,
   b) przekroczy 70 % zużycia energii elektrycznej przez członków tego klastra energii – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego nalicza 90 % wysokości opłat za świadczenie usługi dystrybucji, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez członków klastra energii,
   c) przekroczy 80 % zużycia energii elektrycznej przez członków tego klastra energii – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego nalicza 85 % wysokości opłat za świadczenie usługi dystrybucji, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez członków klastra energii,
   d) przekroczy 90 % zużycia energii elektrycznej przez członków tego klastra energii – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego nalicza 80 % wysokości opłat za świadczenie usługi dystrybucji, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez członków klastra energii,
   e) wyniesie 100 % zużycia energii elektrycznej przez członków tego klastra energii – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego nalicza 75 % wysokości opłat za świadczenie usługi dystrybucji, których wysokość

zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez członków klastra energii;

3) do sprzedawcy nie stosuje się obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1 oraz art. 10 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1047).

2. Opłata za świadczenie usługi dystrybucji, której wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez członków klastra energii, oznacza składnik zmienny stawki sieciowej i stawki jakościowej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne.

3. Koszty naliczania opłat za świadczenie usług dystrybucji, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez członków klastra energii, w zakresie składnika zmiennego stawki sieciowej stanowią uzasadnione koszty działalności operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w części, w jakiej nie zostały one zrekompensowane korzyściami dla tego operatora w następstwie spełnienia przez członka klastra energii wymogów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, a w zakresie stawki jakościowej stanowią uzasadnione koszty działalności operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

4. Członkowie klastra energii, którzy korzystają z rozliczeń na podstawie art. 4 ust. 1, nie mogą korzystać z rozliczeń, o których mowa w ust. 1.

5. Decyzja, o której mowa w art. 38ac ust. 12, skutkuje utratą przez członków klastra energii prawa do korzystania z rozliczeń, o których mowa w ust. 1.

Art. 184l. 1. Do dnia 31 grudnia 2026 r. członkowie klastra energii, który został wpisany do rejestru klastrów energii, mogą korzystać z rozliczeń, o których mowa w art. 184k ust. 1, w przypadku gdy:

1) co najmniej 30 % energii elektrycznej wytwarzanej i wprowadzanej do sieci dystrybucyjnej w ramach tego klastra energii jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii oraz

2) łączna moc zainstalowana elektryczna instalacji odnawialnego źródła energii i jednostek wytwórczych w rozumieniu art. 3 pkt 43 ustawy – Prawo energetyczne wskazanych we wniosku, o którym mowa w art. 38ac ust. 5, nie przekracza 150 MW energii elektrycznej i umożliwia pokrycie w ciągu roku nie mniej niż 40 % łącznego rocznego zapotrzebowania członków klastra energii w zakresie energii elektrycznej, oraz

3) łączna moc zainstalowana elektryczna magazynów energii wskazanych we wniosku, o którym mowa w art. 38ac ust. 5, wynosi co najmniej 2 % łącznej mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii i jednostek wytwórczych w rozumieniu art. 3 pkt 43 ustawy – Prawo energetyczne wskazanych w tym wniosku.

2. Od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2029 r. członkowie klastra energii, który został wpisany do rejestru klastrów energii, mogą korzystać z rozliczeń, o których mowa w art. 184k ust. 1, oraz z prawa, o którym mowa w art. 184m ust. 1, w przypadku gdy:

1) co najmniej 50 % energii elektrycznej wytwarzanej i wprowadzanej do sieci dystrybucyjnej w ramach tego klastra energii jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii oraz
2) łączna moc zainstalowana elektryczna instalacji odnawialnego źródła energii i jednostek wytwórczych w rozumieniu art. 3 pkt 43 ustawy – Prawo energetyczne wskazanych we wniosku, o którym mowa w art. 38ac ust. 5, nie przekracza 150 MW i umożliwia pokrycie w ciągu każdej godziny nie mniej niż 50 % łącznych dostaw energii elektrycznej do członków tego klastra energii, oraz
3) łączna moc zainstalowana elektryczna magazynów energii wskazanych we wniosku, o którym mowa w art. 38ac ust. 5, wynosi co najmniej 5 % łącznej mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii i jednostek wytwórczych w rozumieniu art. 3 pkt 43 ustawy – Prawo energetyczne wskazanych w tym wniosku.

3. W celu skorzystania z rozliczeń, o których mowa w art. 184k ust. 1, koordynator klastra energii składa wniosek do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz do sprzedawcy o zmianę dotychczasowej lub zawarcie nowej umowy ze wszystkimi członkami klastra energii w celu uwzględnienia w tej umowie rozliczeń, o których mowa w art. 184k ust. 1.

4. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, koordynator klastra energii dołącza oświadczenie o:

1) rocznym zapotrzebowaniu członków klastra energii na energię elektryczną określonym na podstawie danych pomiarowych z roku poprzedzającego rok złożenia tego oświadczenia, a w przypadku braku takich danych – o rocznym szacunkowym zapotrzebowaniu na energię elektryczną;

2) spełnieniu warunków określonych w:

a) ust. 1 – w przypadku złożenia wniosków przed dniem 1 stycznia 2027 r.,

b) ust. 2 – w przypadku złożenia wniosków po dniu 31 grudnia 2026 r.

5. W przypadku złożenia kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 3, sprzedawca zawiera nowe lub zmienia dotychczasowe umowy z członkami klastra energii w terminie 60 dni od dnia złożenia tego wniosku.

Art. 184m. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego uwzględnia w rozliczeniach za świadczenie usług dystrybucji obejmujących okres do dnia 31 grudnia 2029 r. zasady naliczania składników opłat, o których mowa w art. 184k ust. 1, dla członków klastra energii, z zachowaniem proporcjonalnych udziałów poszczególnych członków tego klastra w łącznej sumie godzinowej poboru energii elektrycznej z sieci dystrybucyjnej.

2. Sprzedawca dokonuje rozliczenia, o którym mowa w art. 184k ust. 1, członków klastra energii z zachowaniem proporcjonalnych udziałów poszczególnych członków tego klastra w łącznej sumie godzinowej poboru energii elektrycznej z sieci dystrybucyjnej.

3. Okresem rozliczeniowym w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, jest miesiąc kalendarzowy.

4. Koordynator klastra energii prowadzi rejestr rozliczeń, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 184n. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 30 września 2026 r. maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji na wsparcie operacyjne w 2026 r., biorąc pod uwagę:

1) politykę energetyczną państwa oraz dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie;
2) bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;
3) potrzebę ochrony środowiska naturalnego, w tym zmniejszenia zanieczyszczenia azotem pochodzenia rolniczego, a także redukcji emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, w szczególności metanu;

4) potrzebę zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi;
5) cele gospodarcze i społeczne, w tym udział wykorzystywanych technologii do wytwarzania energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii w tworzeniu nowych miejsc pracy;
6) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej uzyskanej w wyniku jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej, ciepła, chłodu lub paliw pochodzących ze źródeł odnawialnych.

Art. 184o. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1847) do dnia 31 grudnia 2025 r. ilekroć w przepisach:

1) art. 39 ust. 8, art. 43 ust. 2, art. 70a ust. 1, art. 79 ust. 3 pkt 4 i ust. 11a, art. 81 ust. 6 pkt 1, art. 82 ust. 1, 1a i 2, art. 83 ust. 1a, art. 92 ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, ust. 1b, 2, 3, 5, 9 i ust. 11 pkt 1 i 2, art. 93 ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, ust. 9 pkt 2 i ust. 12 pkt 2 i art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. b jest mowa o instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 200 kW należy przez to rozumieć również instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 400 kW;
2) art. 70a ust. 2, art. 81 ust. 6 pkt 2, art. 92 ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia, art. 92 ust. 11 pkt 2, art. 93 ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, ust. 9 pkt 3 i ust. 12 pkt 3, art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. c i art. 104 ust. 2 jest mowa o instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 200 kW należy przez to rozumieć również instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 400 kW.

Art. 184p. Do dnia 30 czerwca 2026 r. dopuszcza się stosowanie przez wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego:

1) biomasy roślinnej z terenów innych niż zaewidencjonowane jako rolne bez względu na sposób jej zakwalifikowania zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

2) produktów lub substancji powstałych w wyniku poddania recyklingowi lub innemu odzyskowi: odpadów komunalnych, odpadów ze składowisk odpadów lub ścieków z oczyszczalni ścieków.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe

Art. 185. Od dnia wejścia w życie rozdziału 4 stawka netto opłaty, o której mowa w art. 95 ust. 1, wynosi 2,51 złotych za 1 MWh i obowiązuje do końca roku kalendarzowego, w którym rozdział 4 wszedł w życie.

Art. 186. 1. Świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydane przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 zachowują ważność.

2. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 i 8 ustawy zmienianej w art. 179[32)], za okres przed dniem wejścia w życie art. 179[32)] pkt 5, oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku w tym okresie stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. W sprawach związanych z wydaniem świadectw pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się przepisy dotychczasowe oraz art. 9e[1] ustawy zmienianej w art. 179[32)] w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do spraw o wydanie świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, dla energii elektrycznej i biogazu rolniczego wytworzonych przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, wszczętych na podstawie wniosków złożonych po dniu wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Z dniem wejścia w życie rozdziału 4 niniejszej ustawy, rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu, prowadzony na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 179[32)], staje się odpowiednio rejestrem świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 64 niniejszej ustawy.

6. Prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu wydanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 179[32)], stają się odpowiednio prawami majątkowymi wynikającymi ze

[32)] Artykuł 179 zawiera zmiany do ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 63 niniejszej ustawy.

7. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 188 i art. 188a, stosuje się przepisy dotychczasowe. W zakresie kar pieniężnych za niewykonanie tych obowiązków stosuje się odpowiednio przepisy określone w rozdziale 9 niniejszej ustawy.

Art. 187. Przepisy dotyczące obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się w terminie do dnia 30 czerwca 2019 r.

Art. 188. 1. Za 2015 r. odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5, w zakresie określonym w ust. 17, są obowiązani:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 16

– do dnia 30 czerwca 2016 r.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 4;
2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji

zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;

4) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;

5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Przez odbiorcę przemysłowego rozumie się odbiorcę końcowego:

1) którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność określona w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) i oznaczona następującymi kodami: 0510; 0729; 0811; 0891; 0893; 0899; 1032; 1039; 1041; 1062; 1104; 1106; 1310; 1320; 1394; 1395; 1411; 1610; 1621; 1711; 1712; 1722; 1920; 2012; 2013; 2014; 2015; 2016; 2017; 2060; 2110; 2221; 2222; 2311; 2312; 2313; 2314; 2319; 2320; 2331; 2342; 2343; 2349; 2399; 2410; 2420; 2431; 2432; 2434; 2441; 2442; 2443; 2444; 2445; 2446; 2720; 3299; 2011; 2332; 2351; 2352; 2451; 2452; 2453; 2454; 2611; 2680; 3832;

2) dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wynosi nie mniej niż 3 %.

4. Do wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179[32)] pkt 5 niniejszej ustawy odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające:

1) wykonywanie działalności gospodarczej oznaczonej kodami Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o których mowa w ust. 3,

2) ilość zużytej energii elektrycznej oraz ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1,
3) wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej

– wraz z opinią biegłego rewidenta potwierdzającą prawidłowość wyliczenia wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej.

5. W terminie 21 dni od dnia wejścia w życie art. 179[32)] pkt 5 niniejszej ustawy Prezes URE sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, wraz z informacją, o której mowa w ust. 6, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

6. Informacja zawiera:
1) nazwę i adres siedziby odbiorcy przemysłowego;
2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP);
3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, wyrażonej w procentach;
4) wskazanie, czy dany odbiorca przemysłowy jest odbiorcą przemysłowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

7. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wyniosła:
1) nie mniej niż 3 % i nie więcej niż 20 % – wykonywany jest w odniesieniu do 80 % ilości energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek w 2015 r.;
2) powyżej 20 % i nie więcej niż 40 % – wykonywany jest w odniesieniu do 60 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w 2015 r.;
3) powyżej 40 % – wykonywany jest w odniesieniu do 15 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w 2015 r.

8. Przez współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 4 i 7, rozumie się stosunek kosztów energii elektrycznej zużytej na

własny użytek do wartości dodanej brutto obliczanej jako średnia arytmetyczna z lat 2012–2014.

9. W przypadku, gdy działalność gospodarcza jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, wartość dodaną brutto, o której mowa w ust. 8, oblicza się jako średnią arytmetyczną z okresu wykonywania tej działalności.

10. Współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 8, oznaczony symbolem „Ei" oblicza się jako iloraz kwalifikowanych kosztów energii elektrycznej „C" i jednostkowej wartości dodanej brutto „GVA" według wzoru:

$$Ei = C/GVA \times 100\ \%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C – kwalifikowane koszty energii elektrycznej [w zł],

GVA – jednostkowa wartość dodana brutto [w zł].

11. Kwalifikowane koszty energii elektrycznej, o których mowa w ust. 10, oznaczone symbolem „C", oblicza się jako średnią arytmetyczną poniesionych kosztów energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne w latach 2012–2014; poniesione koszty energii elektrycznej uwzględniają wszystkie składowe kosztu energii elektrycznej oraz opłaty wynikające z realizacji usługi dystrybucji i przesyłu energii elektrycznej.

12. Jednostkową wartość dodaną brutto, o której mowa w ust. 10, oznaczoną symbolem „GVA", oblicza się jako średnią arytmetyczną z lat 2012–2014 według następujących zasad:

1) dla jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariancie porównawczym jako przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne i pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
2) dla jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariancie kalkulacyjnym jako przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów pomniejszone o koszty sprzedanych produktów, towarów

i materiałów, koszty sprzedaży oraz koszty ogólnego zarządu po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne i pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;

3) dla jednostek sporządzających sprawozdania finansowe jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości jako przychody ze sprzedaży powiększone o pozostałe przychody operacyjne, pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji oraz kosztów świadczeń pracowniczych (w tym kosztów wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych) oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;

4) dla jednostek niesporządzających sprawozdań finansowych jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

13. Opinia biegłego rewidenta, o której mowa w ust. 4, obejmuje poświadczenie poprawności wyliczenia średniej arytmetycznej poniesionych kosztów energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne w latach 2012–2014, oznaczonej symbolem „C", o której mowa w ust. 11, oraz jednostkowej wartości dodanej brutto, oznaczonej symbolem „GVA", o której mowa w ust. 12.

14. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany do dnia 31 sierpnia 2016 r., przekazać Prezesowi URE:

1) informację o:
   a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,
   b) spełnianiu warunków, o których mowa w ust. 7,
   c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
2) oświadczenie następującej treści:
   „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 188 ust. 14 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;
2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 188 ust. 7 ustawy, o której mowa w pkt 1.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

15. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 14, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 7, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2, w latach 2016–2020.

16. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

17. Obowiązek za 2015 r., o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w:

1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, albo
2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– za ten rok wynosi 14 %.

18. Do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 173 niniejszej ustawy oraz art. 9a ust. 7–9 i 15 ustawy zmienianej w art. 179[32)] stosuje się odpowiednio.

19. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179[32)], wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego wystąpiło lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 9o ust. 3 tej ustawy.

20. Podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu w 2015 r. jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy zmienianej w art. 179[32)].

21. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 20, uznaje się za spełniony, jeżeli

podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu zakupił całą oferowaną mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej elektroenergetycznej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy.

22. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło w 2015 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

23. Obowiązek, o którym mowa w ust. 22, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

1) w jakiej je oferowano lub
2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

24. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 22, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki

odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 188a. 1. Za pierwsze półrocze 2016 r. odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w ust. 7, są obowiązani:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 6

– do dnia 30 czerwca 2017 r.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

1) odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 188 ust. 3, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1;
2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
4) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących

przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;

5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 188 ust. 8, wyniosła:

1) nie mniej niż 3 % i nie więcej niż 20 % – wykonywany jest w odniesieniu do 80 % ilości energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek w pierwszym półroczu 2016 r.;
2) powyżej 20 % i nie więcej niż 40 % – wykonywany jest w odniesieniu do 60 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w pierwszym półroczu 2016 r.;
3) powyżej 40 % – wykonywany jest w odniesieniu do 15 % ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w pierwszym półroczu 2016 r.

4. Odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, jest obowiązany do dnia 31 sierpnia 2017 r., przekazać Prezesowi URE:

1) informację o:
   a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,
   b) spełnianiu warunków, o których mowa w ust. 3,
   c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 188a ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 188a ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1.”;

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 4, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 3, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2, w latach 2017–2021.

6. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w pierwszym półroczu 2016 r.,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w ust. 2, przedstawił do umorzenia za pierwsze półrocze 2016 r.

7. Obowiązek za pierwsze półrocze 2016 r., o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii

wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w:

1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, albo
2) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
3) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– za pierwsze półrocze roku 2016 wynosi 15 %.

8. Do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 173 niniejszej ustawy oraz art. 9a ust. 7–9 i 15 ustawy zmienianej w art. 179[32)] stosuje się odpowiednio.

9. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179[32)], wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego wystąpiło lub wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w art. 9o ust. 3 tej ustawy.

10. Podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu w pierwszym półroczu 2016 r. jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii przyłączonych do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy zmienianej w art. 179[32)].

11. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 10, uznaje się za spełniony, jeżeli podmiot wykonujący zadania sprzedawcy z urzędu zakupił całą oferowaną mu ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej elektroenergetycznej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy.

12. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło w pierwszym półroczu 2016 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

13. Obowiązek, o którym mowa w ust. 12, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

1) w jakiej je oferowano lub
2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

14. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 12, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy

zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 188b. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem i sprzedające to ciepło do dnia 31 sierpnia 2016 r. jest obowiązane do zakupu oferowanego ciepła wytwarzanego w przyłączonych do sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w instalacjach odnawialnych źródeł energii, zakupiono w ilości:

1) w jakiej je oferowano lub
2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle

– pod warunkiem, że koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom w danym roku o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

3. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci instalacjach odnawialnych źródeł energii, proporcjonalnie do udziału mocy zainstalowanej każdej instalacji odnawialnego źródła energii tych przedsiębiorstw

w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tych instalacjach przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

Art. 189. 1. Do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179[32)], w 2015 r. odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 179[32)], w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie art. 179[32)] pkt 5 niniejszej ustawy.

2. Prezes URE sporządza wykaz odbiorców, o których mowa w ust. 1, i ogłasza go w terminie 35 dni od dnia wejścia w życie art. 179[32)] pkt 5 niniejszej ustawy.

Art. 190. 1. W 2015 r. obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

1) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– wynosi 14 %.

2. Za drugie półrocze 2016 r. obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z:

1) biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 lub innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii lub uiszczonej opłaty zastępczej w:
   a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
   b) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
   c) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
   d) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
   e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

   – w drugim półroczu 2016 r. wynosi 14,35 %;
2) biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej w:
   a) ilości energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
   b) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez

podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

c) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w lit. b, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo

d) całkowitej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– w drugim półroczu 2016 r. wynosi 0,65 %.

3. Opłatę zastępczą za drugie półrocze 2016 r. oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu) + Ozj \times (Eb - Es)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii w drugim półroczu 2016 r.,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii wytworzonej z biogazu rolniczego przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 oraz wydanych dla

energii wytworzonej z innych niż biogaz rolniczy odnawialnych źródeł energii, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia za drugie półrocze 2016 r.,

Eb – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w drugim półroczu 2016 r.,

Es – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego od dnia wejścia w życie rozdziału 4 oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia za drugie półrocze 2016 r.

Art. 191. 1. Umowy o przyłączenie do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179[32)], zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie których nie zrealizowano przyłączenia do sieci do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, należy dostosować do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Niedostosowanie umów, o którym mowa w zdaniu pierwszym, do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowi podstawę prawną do wypowiedzenia tych umów z upływem tego terminu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przewidywany termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – 72 miesiące, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że umowa o przyłączenie przewidywała krótszy termin.

Art. 192. 1. Podmiot, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zawarł z przedsiębiorstwem energetycznym umowę o przyłączenie do sieci, o której

mowa w art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 179[32)], i określony w umowie termin dostarczenia po raz pierwszy energii elektrycznej, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii jest dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – jest dłuższy niż 72 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przedkłada temu przedsiębiorstwu energetycznemu aktualizację harmonogramu przyłączenia, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Uchybienie temu terminowi zwalnia przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku dostosowania harmonogramu przyłączenia do wymagań niniejszej ustawy.

2. W przypadku gdy z powodu niedostosowania harmonogramu realizacji umowy o przyłączenie do sieci do wymagań określonych w niniejszej ustawie, nastąpi wypowiedzenie umowy, strona umowy jest zobowiązana do zapłaty na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, opłaty w wysokości poniesionych przez to przedsiębiorstwo nakładów na budowę przyłącza, w tym nakładów na rozbudowę sieci elektroenergetycznej związanej z przyłączeniem instalacji, o której mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 179[32)], oraz zobowiązań tego przedsiębiorstwa energetycznego wobec osób trzecich związanych z wygaśnięciem umowy o przyłączenie instalacji do sieci elektroenergetycznej. Jeżeli koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej są niższe od dokonanej wpłaty tytułem opłaty za przyłączenie do sieci, przedsiębiorstwo to niezwłocznie zwraca różnicę.

Art. 193. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 179[32)] pkt 5, dotyczących świadectw pochodzenia z kogeneracji w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 179[32)], stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 194. Do dnia 31 grudnia 2020 r. dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 44 ust. 8, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5.

Art. 194a. Na potrzeby ustalenia średniej rocznej, o której mowa w art. 44 ust. 8 pkt 2, uwzględnia się ilość energii elektrycznej wytworzonej w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia wejścia w życie rozdziału 4.

Art. 195. Prezes URE po raz pierwszy ogłosi średnie ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy zmienianej w art. 179[32)], w terminie do dnia 30 września 2015 r.

Art. 196. Do dnia rozpoczęcia przez sprzedawcę zobowiązanego zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 40 ust. 7, podmiotem obowiązanym do zakupu energii elektrycznej, o której mowa w niniejszej ustawie, jest sprzedawca z urzędu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 179[32)].

Art. 197. Do gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa URE na podstawie ustawy zmienianej w art. 179[32)] przepisy dotyczące rozdzielania gwarancji pochodzenia, o których mowa w art. 122 ust. 9–14, stosuje się odpowiednio.

Art. 198. W przypadku gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa URE na podstawie ustawy zmienianej w art. 179[32)], podmiot, o którym mowa w art. 124 ust. 1, wydaje podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1, dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje pochodzenia w celu potwierdzenia odbiorcy końcowemu, iż określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzona do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona w odnawialnym źródle energii wskazanym w tych gwarancjach pochodzenia.

Art. 199. 1. Odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, po raz pierwszy w terminie do dnia 30 listopada 2015 r.

2. Prezes URE sporządza wykaz wraz z informacją, o których mowa w art. 52 ust. 4 i 5, i ogłasza je w Biuletynie Informacji Publicznej URE po raz pierwszy w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 200. 1. Koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej udzielone przez Prezesa URE wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Postępowania o udzielenie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 201. 1. Wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, wpisuje się z urzędu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, zgodnie z zakresem koncesji.

2. Do dnia doręczenia wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, zachowuje moc koncesja wydana na podstawie ustawy zmienianej w art. 179[32)].

3. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, może wezwać wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w terminie 60 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wydaje decyzję o wykreśleniu wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, z rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7.

5. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, potwierdza dokonanie wpisu do rejestru przez wydanie zaświadczenia, nie później niż w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 202. 1. Wytwórcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wytwarzają energię elektryczną wyłącznie z biopłynów na podstawie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej wydanej na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu dotychczasowym, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożą wniosek o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 34 ust. 1.

2. Koncesje, o których mowa w ust. 1, wygasają:

1) z dniem wpisu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 34 ust. 1;
2) po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 203. Wnioski o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, złożone przez wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji lub wyłącznie z biopłynów, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 179[32)] nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa odpowiednio w art. 7 oraz w art. 34.

Art. 204. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem działalności regulowanej, o którym mowa w art. 23.

2. Podmioty wpisane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru działalności regulowanej, uznaje się za wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23.

Art. 205. 1. Wnioski o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu dotychczasowym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23.

2. Postępowania w sprawach o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179[32)], podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 23 tej ustawy, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 206. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 9a ust. 9 i 11 ustawy zmienianej w art. 179[32)] zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 60–62, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4;
2) art. 9a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 179[32)] zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ust. 16 ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 179[32)] pkt 5;
3) art. 20v oraz art. 20za ustawy zmienianej w art. 179[32)] zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 152 oraz art. 157, nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
4) art. 20f ustawy zmienianej w art. 179[32)] zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 129 ust. 3, nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 207. Opłaty zastępcze, o których mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 i ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu dotychczasowym, oraz kary pieniężne wymierzane na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1a tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, uiszczone na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie art. 182 pkt 1 lit. a, oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 28–30 ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu dotychczasowym, przekazane po dniu wejścia w życie art. 182 pkt 1 lit. a, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 5 ustawy zmienianej w art. 182[33)].

Art. 208. 1. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego, o którym mowa w art. 44 ust. 10, w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

2. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, w terminie do dnia 31 maja 2015 r.

[33)] Artykuł 182 zawiera zmiany do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 209. 1. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, jaka powinna zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji w następnym roku kalendarzowym, w terminie do dnia 15 czerwca 2015 r.

2. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, cenę referencyjną, o której mowa w art. 77 ust. 1, w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 210. Prezes URE po raz pierwszy ogłosi aukcje, o której mowa w art. 73, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

Art. 211. Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w art. 17 ust. 1, Prezes URE po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 212. Zbiorcze raporty roczne, o których mowa w art. 32 ust. 1 oraz w art. 35 ust. 2, Dyrektor Generalny KOWR po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Prezesowi URE za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 213. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 6 ust. 3, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po raz pierwszy przekazuje Prezesowi URE za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 214. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 22 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego po raz pierwszy przekazują Prezesowi Agencji Rynku Rolnego za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 215. Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji po raz

pierwszy przekazuje Prezesowi URE za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 216. Sprawozdania kwartalne, o których mowa w art. 25 pkt 6 lub w art. 35 ust. 1 pkt 6, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego lub wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów po raz pierwszy przekazują Prezesowi Agencji Rynku Rolnego za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 217. 1. Rada Ministrów dokonuje przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, uwzględniającego skutki dystrybucyjne tych mechanizmów i instrumentów dla grup konsumentów oraz dla inwestycji, i przedkłada Sejmowi informację o skutkach obowiązywania tych mechanizmów i instrumentów nie rzadziej niż raz na 5 lat.

2. Pierwszego przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedłożenia Sejmowi informacji o skutkach jej obowiązywania Rada Ministrów dokona nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 218. 1. Minister właściwy do spraw energii w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów art. 106–115, dokonuje czynności prawnych oraz faktycznych zmierzających do:

1) zawiązania Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w tym podpisania statutu tej spółki;
2) wniesienia przez akcjonariusza wkładów na pokrycie całego kapitału zakładowego Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., z uwzględnieniem art. 309 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
3) ustanowienia zarządu i rady nadzorczej Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

2. Finansowanie działań, o których mowa w ust. 1, odbywa się w ramach limitu wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., o którym mowa w art. 221 ust. 1.

Art. 219. 1. Przez osobę, o której mowa w art. 9v ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu dotychczasowym, rozumie się wytwórców, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz w art. 19 ust. 1.

2. Do dnia 31 grudnia 2015 r. art. 9v ustawy zmienianej w art. 179[32)], w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji.

Rozdział 12

Przepisy końcowe

Art. 220. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

1) 2015 r. – 5 291 183 zł;
2) 2016 r. – 4 189 920 zł;
3) 2017 r. – 4 833 324 zł;
4) 2018 r. – 5 073 324 zł;
5) 2019 r. – 4 833 324 zł;
6) 2020 r. – 4 833 324 zł.
7) (uchylony)
8) (uchylony)
9) (uchylony)
10) (uchylony)

1a. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

1) 2021 r. – 4 833 324 zł;
2) 2022 r. – 4 833 324 zł;
3) 2023 r. – 4 833 324 zł;
4) 2024 r. – 4 833 324 zł;
5) 2025 r. – 4 833 324 zł;
6) 2026 r. – 4 833 324 zł;
7) 2027 r. – 4 833 324 zł;
8) 2028 r. – 4 833 324 zł;
9) 2029 r. – 4 833 324 zł;
10) 2030 r. – 4 833 324 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 i 1a, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65 % limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 221. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. wynosi w:

1) 2015 r. – 274 000 zł;
2) latach 2016–2025 – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65 % limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 222. Przepisy art. 9e i art. 9e[1] ustawy zmienianej w art. 179[32)] tracą moc z dniem 1 lipca 2016 r.

Art. 223. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia[34)], z wyjątkiem:

1) rozdziału 4, art. 130, art. 178, art. 179 pkt 11 w zakresie uchylenia art. 9o, pkt 13 w zakresie uchylenia art. 9v, pkt 20, 21 i 29 oraz art. 182 pkt 1 lit. a, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2016 r., z wyjątkiem:

[34)] Ustawa została ogłoszona w dniu 3 kwietnia 2015 r.

a) art. 75, art. 76 oraz art. 78 ust. 7–11, które wchodzą w życie z dniem 1 maja 2015 r.,

b) art. 106–115, które wchodzą w życie z dniem 1 października 2015 r.,

c) art. 41 ust. 14 i 19, art. 53 ust. 4, art. 72, art. 73 ust. 7 oraz art. 77 ust. 1, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;

2) art. 179 pkt 5 i 7–10, art. 188, art. 189 oraz art. 206, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Załączniki do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361)

Załącznik nr 1

ZASADY OBLICZANIA OGRANICZENIA EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH W PRZYPADKU PALIW Z BIOMASY

I.1. Do obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw z biomasy mają zastosowanie następujące definicje:

1) „wartość rzeczywista” – oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia paliwa z biomasy, wyznaczoną zgodnie z metodyką ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla paliwa z biomasy;

2) „wartość typowa” – oznacza szacunkową wartość emisji gazów cieplarnianych i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku danej ścieżki produkcji paliw z biomasy, która to wartość jest reprezentatywna dla zużycia w Unii Europejskiej;

3) „wartość standardowa” – oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wyznaczoną w oparciu o wartość typową, która może być stosowana zamiast wartości rzeczywistej.

I.2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliwa z biomasy oblicza się przez zastosowanie:

1) wartości standardowej, jeżeli wartość standardowa ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu wytwarzania i zużycia paliwa z biomasy została określona w części II.1. lub II.2. i jeżeli wartość e_l dla tych paliw z biomasy obliczona w sposób określony w części II.3. w pkt 7 jest równa zero lub jest mniejsza od zera lub

2) wartości rzeczywistej obliczonej zgodnie z metodyką określoną w części II.3., lub

3) wartości będącej sumą czynników wzoru, o którym mowa w części II.3. w pkt 1, gdzie szczegółowe wartości standardowe określone w części II.4. lub II.5. mogą być użyte dla niektórych czynników, a wartości rzeczywiste, obliczone zgodnie z metodami określonymi w części II.3., dla wszystkich innych czynników.

II.1. WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE DLA PALIW Z BIOMASY WYTWARZANYCH BEZ EMISJI NETTO DWUTLENKU WĘGLA W ZWIĄZKU ZE ZMIANĄ SPOSOBU UŻYTKOWANIA GRUNTÓW

ZRĘBKI					
System produkcji paliwa z biomasy	Odległość transportu	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa		Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa	
		Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]	Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]
Zrębki z pozostałości z leśnictwa	1 – 500 km	93	89	91	87
	500 – 2 500 km	89	84	87	81
	2 500 – 10 000 km	82	73	78	67
	powyżej 10 000 km	67	51	60	41
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus)	2 500 – 10 000 km	77	65	73	60

Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem)	1 – 500 km	89	83	87	81
	500 – 2 500 km	85	78	84	76
	2 500 – 10 000 km	78	67	74	62
	powyżej 10 000 km	63	45	57	35
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia)	1 – 500 km	91	87	90	85
	500 – 2 500 km	88	82	86	79
	2 500 – 10 000 km	80	70	77	65
	powyżej 10 000 km	65	48	59	39
Zrębki z drewna z pni	1 – 500 km	93	89	92	88
	500 – 2 500 km	90	85	88	82
	2 500 – 10 000 km	82	73	79	68
	powyżej 10 000 km	67	51	61	42
Zrębki z pozostałości przemysłowych	1 – 500 km	94	92	93	90
	500 – 2 500 km	91	87	90	85
	2 500 – 10 000 km	83	75	80	71
	powyżej 10 000 km	69	54	63	44

GRANULAT DRZEWNY						
System produkcji paliwa z biomasy		Odległość transportu	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa		Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa	
			Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]	Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]
Brykiet lub granulat drzewny z pozostałości z leśnictwa	Przypadek 1	1 – 500 km	58	37	49	24
		500 – 2 500 km	58	37	49	25
		2 500 – 10 000 km	55	34	47	21
		powyżej 10 000 km	50	26	40	11
	Przypadek 2a	1 – 500 km	77	66	72	59
		500 – 2 500 km	77	66	72	59
		2 500 – 10 000 km	75	62	70	55
		powyżej 10 000 km	69	54	63	45
	Przypadek 3a	1 – 500 km	92	88	90	85
		500 – 2 500 km	92	88	90	86
		2 500 – 10 000 km	90	85	88	81
		powyżej 10 000 km	84	76	81	72
Brykiet lub granulat drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus)	Przypadek 1	2 500 – 10 000 km	52	28	43	15
	Przypadek 2a	2 500 – 10 000 km	70	56	66	49
	Przypadek 3a	2 500 – 10 000 km	85	78	83	75

Brykiet lub granulat drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem)	Przypadek 1	1 – 500 km	54	32	46	20
		500 – 10 000 km	52	29	44	16
		powyżej 10 000 km	47	21	37	7
	Przypadek 2a	1 – 500 km	73	60	69	54
		500 – 10 000 km	71	57	67	50
		powyżej 10 000 km	66	49	60	41
	Przypadek 3a	1 – 500 km	88	82	87	81
		500 – 10 000 km	86	79	84	77
		powyżej 10 000 km	80	71	78	67
Brykiet lub granulat drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia)	Przypadek 1	1 – 500 km	56	35	48	23
		500 – 10 000 km	54	32	46	20
		powyżej 10 000 km	49	24	40	10
	Przypadek 2a	1 – 500 km	76	64	72	58
		500 – 10 000 km	74	61	69	54
		powyżej 10 000 km	68	53	63	45
	Przypadek 3a	1 – 500 km	91	86	90	85
		500 – 10 000 km	89	83	87	81
		powyżej 10 000 km	83	75	81	71
Drewno z pni	Przypadek 1	1 – 500 km	57	37	49	24
		500 – 2 500 km	58	37	49	25
		2 500 – 10 000 km	55	34	47	21
		powyżej 10 000 km	50	26	40	11

	Przypadek 2a	1 – 500 km	77	66	73	60
		500 – 2 500 km	77	66	73	60
		2 500 – 10 000 km	75	63	70	56
		powyżej 10 000 km	70	55	64	46
	Przypadek 3a	1 – 500 km	92	88	91	86
		500 – 2 500 km	92	88	91	87
		2 500 – 10 000 km	90	85	88	83
		powyżej 10 000 km	84	77	82	73
Brykiet lub granulat drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego	Przypadek 1	1 – 500 km	75	62	69	55
		500 – 2 500 km	75	62	70	55
		2 500 – 10 000 km	72	59	67	51
		powyżej 10 000 km	67	51	61	42
	Przypadek 2a	1 – 500 km	87	80	84	76
		500 – 2 500 km	87	80	84	77
		2 500 – 10 000 km	85	77	82	73
		powyżej 10 000 km	79	69	75	63
	Przypadek 3a	1 – 500 km	95	93	94	91
		500 – 2 500 km	95	93	94	92
		2 500 – 10 000 km	93	90	92	88
		powyżej 10 000 km	88	82	85	78

Przypadek 1 odnosi się do procesów, w których ciepło technologiczne do granulatora dostarcza kocioł na gaz ziemny. Energia elektryczna do granulatora pochodzi z sieci.

Przypadek 2a odnosi się do procesów, w których ciepło technologiczne dostarcza kocioł na zrębki drzewne zasilany wstępnie osuszonymi zrębkami. Energia elektryczna do granulatora pochodzi z sieci.

Przypadek 3a odnosi się do procesów, w których energię elektryczną i ciepło do granulatora dostarcza instalacja pracująca w kogeneracji (CHP) zasilana wstępnie osuszonymi zrębkami.

ROLNICZE ŚCIEŻKI PRODUKCJI					
System produkcji paliwa z biomasy	Odległość transportu	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa		Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa	
		Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]	Ciepło [%]	Energia elektryczna [%]
Pozostałości z rolnictwa o gęstości < 0,2 t/ $m^{3(*)}$	1 – 500 km	95	92	93	90
	500 – 2 500 km	89	83	86	80
	2 500 – 10 000 km	77	66	73	60
	powyżej 10 000 km	57	36	48	23
Pozostałości z rolnictwa o gęstości > 0,2 t/ $m^{3(**)}$	1 – 500 km	95	92	93	90
	500 – 2 500 km	93	89	92	87
	2 500 – 10 000 km	88	82	85	78
	powyżej 10 000 km	78	68	74	61
Pelet ze słomy	1 – 500 km	88	82	85	78
	500 – 10 000 km	86	79	83	74
	powyżej 10 000 km	80	70	76	64
Brykiety z wytłoczyn z trzciny cukrowej	500 – 10 000 km	93	89	91	87
	powyżej 10 000 km	87	81	85	77
Śruta poekstrakcyjna palmowa	powyżej 10 000 km	20	-18	11	-33
Śruta poekstrakcyjna palmowa (zerowe emisje CH_4 z olejarni)	powyżej 10 000 km	46	20	42	14

(*) Ta grupa materiałów obejmuje pozostałości z rolnictwa o niskiej gęstości objętościowej i w jej skład wchodzą w szczególności materiały, takie jak: kostki słomy, łuski owsiane, łuska ryżowa i wytłoczyny z trzciny cukrowej w belach.

(**) Grupa pozostałości z rolnictwa o większej gęstości objętościowej obejmuje w szczególności materiały, takie jak: kolby kukurydzy, łupiny orzecha, łuski soi, łupiny ziaren palmowych.

BIOGAZ DO PRODUKCJI ENERGII ELEKTRYCZNEJ				
System produkcji paliwa z biomasy		Wariant technologiczny	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa
			Ciepło [%]	Ciepło [%]
Mokry obornik(*)	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku(**)	146	94
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku(***)	246	240
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	136	85
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	227	219
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	142	86
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	243	235
Kukurydza – cała roślina(****)	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	36	21
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	59	53
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	34	18
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	55	47
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	28	10
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	52	43
Bioodpady	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	47	26
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	84	78
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	43	21
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	77	68
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	38	14
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	76	66

(*) Wartości dla wytwarzania biogazu z obornika obejmują emisje ujemne w przypadku ograniczenia emisji związanego z obróbką surowego obornika. Wartość e_{sca} uznaje się za równą -45 gCO_2eq/MJ obornika użytego do fermentacji beztlenowej.

(**) Składowanie produktu pofermentacyjnego w otwartych zbiornikach powoduje dodatkowe emisje CH_4 i N_2O. Wielkość tych emisji zmienia się w zależności od warunków pogodowych, rodzajów podłoża i wydajności fermentacji.

(***) Składowanie w zamkniętym zbiorniku oznacza, że produkt będący rezultatem procesu fermentacji jest składowany w gazoszczelnym zbiorniku, a dodatkowy biogaz uwalniany podczas składowania uznaje się za odzyskany do celów wytwarzania dodatkowej energii elektrycznej lub biometanu. Proces ten nie wiąże się z emisją gazów cieplarnianych.

(****) Termin „kukurydza – cała roślina” oznacza kukurydzę pastewną zakiszoną w celu konserwacji.

Przypadek 1 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energię elektryczną i ciepło potrzebne do procesu dostarcza turbina elektrociepłowni.

Przypadek 2 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energia elektryczna potrzebna do procesu jest pobierana z sieci, a ciepło technologiczne dostarcza turbina elektrociepłowni.

Przypadek 3 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energia elektryczna potrzebna do procesu jest pobierana z sieci, a ciepło technologiczne dostarcza kocioł na biogaz. Ten przypadek odnosi się do niektórych instalacji, w których turbina elektrociepłowni nie znajduje się na miejscu i biogaz jest sprzedawany, lecz nie poddany procesowi oczyszczenia w celu uzyskania biometanu.

BIOGAZ DO WYTWARZANIA ENERGII ELEKTRYCZNEJ – MIESZANKI OBORNIKA I KUKURYDZY				
System wytwarzania paliwa z biomasy		Wariant technologiczny	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa
			Ciepło [%]	Ciepło [%]
Obornik – 80 % kukurydza – 20 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	72	45
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	120	114
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	67	40
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	111	103
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	65	35
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	114	106
Obornik – 70 % kukurydza – 30 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	60	37
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	100	94
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	57	32
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	93	85
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	53	27
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	94	85
Obornik – 60 % kukurydza – 40 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	53	32
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	88	82
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	50	28
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	82	73
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	46	22
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	81	72

BIOMETAN WYKORZYSTYWANY W TRANSPORCIE(*)			
System wytwarzania biometanu	Wariant technologiczny	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa
		Ciepło [%]	Ciepło [%]
Mokry obornik	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	117	72
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	133	94
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	190	179
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	206	202
Kukurydza – cała roślina	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	35	17
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	51	39
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	52	41
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	68	63
Bioodpady	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	43	20
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	59	42
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	70	58
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	86	80

(*) Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w przypadku biometanu odnosi się tylko do sprężonego biometanu w porównaniu z odpowiednikiem kopalnym w transporcie wynoszącym 94 gCO_2eq/MJ.

BIOMETAN – MIESZANKI OBORNIKA I KUKURYDZY(*)			
System wytwarzania biometanu	Wariant technologiczny	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość typowa	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych – wartość standardowa
		Ciepło [%]	Ciepło [%]
Obornik – 80 % kukurydza – 20 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych(**)	62	35
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych(***)	78	57
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	97	86
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	113	108
Obornik – 70 % kukurydza – 30 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	53	29
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	69	51
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	83	71
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	99	94
Obornik – 60 % kukurydza – 40 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	48	25
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	64	48
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	74	62
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	90	84

(*) Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w przypadku biometanu odnosi się tylko do sprężonego biometanu w porównaniu z odpowiednikiem kopalnym w transporcie wynoszącym 94 gCO_2eq/MJ.

(**) Kategoria ta obejmuje następujące kategorie technologii oczyszczenia biogazu w celu uzyskania biometanu: adsorpcja zmiennociśnieniowa (Pressure Swing Adsorption – PSA), płuczka wodna (Pressure Water Scrubbing – PWS), separacja: membranowa, kriogeniczna i fizyczna. Obejmuje ona emisję 0,03 MJ CH_4/MJ biometanu wynikającą z emisji metanu w gazach odlotowych.

(***) Kategoria ta obejmuje następujące kategorie technologii oczyszczenia biogazu w celu uzyskania biometanu: płuczka wodna (PWS), jeżeli woda pochodzi z recyklingu, adsorpcję zmiennociśnieniową (PSA), separację: chemiczną, fizyczną, membranową i kriogeniczną. W tej kategorii nie bierze się pod uwagę emisji (jeżeli w gazach odlotowych obecny jest metan, ulega on spalaniu).

II.2. METODYKA

1) Emisję gazów cieplarnianych spowodowaną wytwarzaniem i zużyciem paliw z biomasy oblicza się w następujący sposób:

a) Emisję gazów cieplarnianych spowodowaną wytwarzaniem i zużyciem paliw z biomasy przed przetworzeniem w energię elektryczną, ciepło lub chłód oblicza się w następujący sposób:

$$E = e_{ec} + e_1 + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E – całkowitą emisję spowodowaną wytworzeniem paliwa przed przetworzeniem w energię,

e_{ec} – emisję spowodowaną wydobyciem lub uprawą surowców,

e_1 – emisję w ujęciu rocznym spowodowaną zmianami ilości pierwiastka węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów,

e_p – emisję spowodowaną procesami technologicznymi,

e_{td} – emisję spowodowaną transportem i dystrybucją,

e_u – emisję spowodowaną zużywanym paliwem,

e_{sca} – wartość ograniczenia emisji spowodowanego akumulacją pierwiastka węgla w glebie dzięki lepszej gospodarce rolnej,

e_{ccs} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zatłoczeniem do podziemnego składowiska dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290),

e_{ccr} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zastępowaniem.

Przy dokonywaniu obliczeń nie uwzględnia się emisji związanej z produkcją maszyn i urządzeń.

b) W przypadku współfermentacji różnych substratów w biogazowni do celów wytwarzania biogazu lub biometanu wartości typowe i standardowe emisji gazów cieplarnianych oblicza się w następujący sposób:

$$E = \sum_1^n S_n \cdot E_n,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E – emisję gazów cieplarnianych na MJ biogazu lub biometanu wytworzonego w procesie współfermentacji określonej mieszanki substratów,

S_n – udział surowca n w wartości energetycznej,

E_n – emisję w gCO_2/MJ dla ścieżki n zgodnie z częścią II.4. niniejszego załącznika. Jeżeli jako substrat stosuje się obornik zwierzęcy, jest dodawana premia o wartości 45 gCO_2eq/MJ obornika (-54 kg CO2eq/t świeżej masy), ze względu na lepszą gospodarkę rolną i lepsze zarządzanie obornikiem.

$$S_n = \frac{P_n \cdot W_n}{\sum_1^n P_n \cdot W_n},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P_n – produkcję energii [MJ] na kilogram mokrego wsadu surowca n. Do obliczenia wartości typowych i standardowych stosuje się następujące wartości P_n:

P(kukurydza): 4,16 [$MJ_{biogazu}/kg_{mokrej\ kukurydzy\ przy\ wilgotności\ 65\ \%}$],

P(obornik): 0,50 [$MJ_{biogazu}/kg_{mokrego\ obornika\ przy\ wilgotności\ 90\ \%}$],

P(bioodpady): 3,41 [$MJ_{biogazu}/kg_{mokrych\ bioodpadów\ przy\ wilgotności\ 76\ \%}$],

W_n – współczynnik ważenia substratu n zdefiniowany jako:

$$W_n = \frac{I_n}{\sum_1^n I_n} \cdot \left(\frac{1-AM_n}{1-SM_n}\right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

I_n – roczny wsad do komory fermentacyjnej substratu n [tona świeżej masy],

AM_n – średnią roczną wilgotność substratu n [kg wody / kg świeżej masy],

SM_n – standardową wilgotność dla substratu n. W odniesieniu do substratu SM_n stosuje się następujące wartości:

SM(kukurydza): 0,65 [$kg_{wody}/kg_{świeżej\ masy}$],

SM(obornik): 0,90 [$kg_{wody}/kg_{świeżej\ masy}$],

SM(bioodpady): 0,76 [$kg_{wody}/kg_{świeżej\ masy}$],

c) W przypadku współfermentacji substratów n w biogazowni do celów wytwarzania energii elektrycznej lub biometanu, rzeczywistą emisję gazów cieplarnianych związaną z biogazem i biometanem oblicza się w następujący sposób:

$$E = \sum_1^n S_n \cdot \left(e_{ec,n} + e_{td,surowiec,n} + e_{l,n} - e_{sca,n}\right) + e_p + e_{td,produkt} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E – całkowitą emisję spowodowaną wytwarzaniem biogazu i biometanu przed przetworzeniem w energię,

S_n – udział surowca n we frakcji wsadu do komory fermentacyjnej,

$e_{ec,n}$ – emisję spowodowaną wydobyciem lub uprawą surowca n,

$e_{td,surowiec,n}$ – emisję spowodowaną transportem surowca n do komory fermentacyjnej,

$e_{l,n}$ – emisję w ujęciu rocznym spowodowaną zmianami ilości pierwiastka węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów, w odniesieniu do surowca n,

$e_{sca,n}$ – wartość ograniczenia emisji dzięki lepszej gospodarce rolnej w przypadku surowca n; w przypadku $e_{sca,n}$ jest dodawana premia o wartości 45 gCO_2eq/MJ obornika ze względu na lepszą gospodarkę rolną i lepsze zarządzanie obornikiem, w przypadku gdy stosuje się obornik zwierzęcy jako substrat do wytwarzania biogazu i biometanu,

e_p – emisję spowodowaną procesami technologicznymi,

$e_{td,produkt}$ – emisję spowodowaną transportem i dystrybucją biogazu lub biometanu,

e_u – emisję spowodowaną zużywanym paliwem, tj. gazy cieplarniane emitowane podczas spalania,

e_{ccs} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zatłoczeniem do podziemnego składowiska dwutlenku węgla w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze,

e_{ccr} – ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zastępowaniem.

d) Emisję gazów cieplarnianych spowodowaną zużywaniem paliw z biomasy do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, w tym przekształcaniem energii w energię elektryczną lub cieplną lub chłód, oblicza się w następujący sposób:

– w przypadku instalacji energetycznych wytwarzających tylko ciepło:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h},$$

– w przypadku instalacji energetycznych wytwarzających tylko energię elektryczną:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$EC_{h,el}$ – całkowitą emisję gazów cieplarnianych z końcowego produktu energetycznego,

E – całkowitą emisję gazów cieplarnianych pochodzącą z paliwa przed konwersją końcową,

η_{el} – sprawność elektryczną zdefiniowaną jako roczna ilość wytworzonej energii elektrycznej, podzieloną przez roczny wsad paliwowy na podstawie jego wartości energetycznej,

η_h – sprawność cieplną zdefiniowaną jako roczna ilość wytworzonego ciepła użytkowego podzielona przez roczny wsad paliwowy na podstawie jego wartości energetycznej,

– w przypadku energii elektrycznej lub mechanicznej pochodzącej z instalacji energetycznych wytwarzających ciepło użytkowe razem z energią elektryczną lub mechaniczną:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \cdot \eta_{el}}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h}\right),$$

– w przypadku ciepła użytkowego pochodzącego z instalacji energetycznych wytwarzających ciepło razem z energią elektryczną lub mechaniczną:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \cdot \eta_h}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h}\right),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$EC_{h,el}$ – całkowitą emisję gazów cieplarnianych z końcowego produktu energetycznego,

E – całkowitą emisję gazów cieplarnianych pochodzącą z paliwa przed konwersją końcową,

η_{el} – sprawność elektryczną zdefiniowaną jako roczna ilość wytworzonej energii elektrycznej podzieloną przez roczny nakład energii na podstawie jego wartości energetycznej,

η_h – sprawność cieplną zdefiniowaną jako roczna ilość wytworzonego ciepła użytkowego podzielona przez roczny nakład energii na podstawie jego wartości energetycznej,

C_{el} – część egzergii w energii elektrycznej lub energii mechanicznej ustalona na poziomie 100 % (C_{el} = 1),

C_h – sprawność cyklu Carnota (część egzergii w cieple użytkowym).

Sprawność cyklu Carnota C_h, w przypadku ciepła użytkowego w różnych temperaturach definiuje się jako:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

T_h – temperaturę, mierzoną w skali bezwzględnej (Kelvina), ciepła użytkowego w miejscu wytworzenia,

T_0 – temperaturę otoczenia, ustaloną na poziomie 273,15 K (0 °C).

Jeżeli nadwyżka ciepła jest przenoszona do ogrzewania budynków, w temperaturze poniżej 150 °C (423,15 K), Ch można również zdefiniować w następujący sposób:

C_h = sprawność cyklu Carnota w cieple w temperaturze 150 °C (423,15 K), czyli: 0,3546.

Do celów tych obliczeń mają zastosowanie następujące definicje:

– „kogeneracja” (CHP) – oznacza jednoczesne wytwarzanie w jednym procesie energii termicznej i energii elektrycznej lub mechanicznej,

– „ciepło użytkowe” – oznacza ciepło wytworzone w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego zapotrzebowania na energię cieplną do celów ogrzewania i chłodzenia,

– „ekonomicznie uzasadnione zapotrzebowanie” – oznacza zapotrzebowanie, które nie przekracza potrzeb w zakresie ogrzewania lub chłodzenia i które w innej sytuacji zostałoby zaspokojone w warunkach rynkowych.

2) Emisja gazów cieplarnianych pochodzących z paliw z biomasy jest wyrażana w następujący sposób:

a) emisja gazów cieplarnianych z paliw z biomasy (E) jest wyrażona w gramach ekwiwalentu CO_2 na MJ paliwa, gCO_2eq/MJ,

b) emisja gazów cieplarnianych z ciepła lub energii elektrycznej wytworzonych z paliw z biomasy (EC) jest wyrażana w gramach ekwiwalentu CO_2 na MJ końcowego produktu energetycznego (ciepła lub energii elektrycznej), gCO_2eq/MJ.

W przypadku gdy ciepło i chłód są wytwarzane wraz z energią elektryczną, emisje gazów cieplarnianych rozdziela się między energię cieplną i energię elektryczną (pkt 1 lit. d), bez względu na to, czy energia cieplna jest w rzeczywistości wykorzystywana do ogrzewania czy chłodzenia.[1)]

W przypadku gdy emisja gazów cieplarnianych spowodowana wydobyciem lub uprawą surowców e_{ec} jest wyrażona w jednostce gCO_ceq/suchą tonę tego surowca, przeliczenie na gramy ekwiwalentu CO_2 na MJ paliwa, gCO_2eq/MJ, przeprowadza się w następujący sposób:[2)]

$$e_{ec}paliwo_a\left[\frac{gCO_2eq}{MJ\ paliwo}\right]_{ec} = \frac{e_{ec}surowiec_a\left(\frac{gCO_2eq}{t_{sucha}}\right)}{LHV_a\left(\frac{MJ_{surowiec}}{t_{sucha\ surowca}}\right)} \cdot \frac{współczynnik\ paliwo}{surowiec_a} \cdot współczynnik\ alokacji\ paliwa_a,$$

gdzie:

$$współczynnik\ alokacji\ paliwa_a = \left[\frac{\text{Energia w paliwie}}{\text{Energia paliwa + energia we współproduktach}}\right],$$

$$\frac{współczynnik\ paliwo}{surowiec_a} = [\text{Ilość MJ surowca wymagana do wytworzenia 1 MJ paliwa}].$$

Emisję na suchą tonę surowca oblicza się w następujący sposób:

$$E_{ec}surowiec_a\left[\frac{gCO_2eq}{t_{sucha}}\right] = \left[\frac{e_{ec}surowiec_a\left[\frac{gCO_2eq}{t_{mokra}}\right]}{(1 - zawartość\ wilgoci)}\right].$$

3) Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych pochodzących z paliw z biomasy oblicza się w następujący sposób:

a) ograniczenie emisji gazów cieplarnianych z paliw z biomasy stosowanych jako paliwa transportowe:

$$OGRANICZENIE = \left(E_{F(t)} - E_B\right)/E_{F(t)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$E_{F(t)}$ – całkowitą emisję w cyklu życia kopalnego odpowiednika paliwa z biomasy w przypadku transportu,

---

[1)] Do chłodzenia (powietrza lub wody) za pomocą agregatów absorpcyjnych jest wykorzystywane ciepło lub ciepło odpadowe. Dlatego należy obliczać wyłącznie emisje związane z energią cieplną wytwarzaną na MJ ciepła, bez względu na to, czy rzeczywistym końcowym zastosowaniem tej energii jest ogrzewanie czy chłodzenie za pomocą agregatów absorpcyjnych.

[2)] Wzór służący do obliczenia emisji gazów cieplarnianych spowodowanych wydobyciem lub uprawą surowców e_{ec} opisuje przypadki, w których dany surowiec jest przekształcany w biopaliwa w jednym etapie. W przypadku bardziej złożonych łańcuchów dostaw do obliczania emisji gazów cieplarnianych spowodowanych wydobyciem lub uprawą surowców e_{ec} są potrzebne dostosowania dla produktów pośrednich.

E_B – całkowitą emisję w cyklu życia paliw z biomasy stosowanych jako paliwa transportowe,

b) ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wytwarzaniu energii cieplnej, chłodniczej i energii elektrycznej z paliw z biomasy:

$$OGRANICZENIE = \left(EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)}\right)/EC_{F(h\&c,el)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$EC_{F(h\&c,el)}$ – całkowitą emisję ze stosowania kopalnego odpowiednika paliwa z biomasy do wytwarzania ciepła użytkowego lub energii elektrycznej,

$EC_{B(h\&c,el)}$ – całkowitą emisję z wytwarzania ciepła lub energii elektrycznej.

4) Gazy cieplarniane uwzględnione dla celów pkt 1 to CO_2, N_2O i CH_4. Do obliczenia równoważnika CO_2 gazom przypisuje się następujące wartości:

CO_2: 1,

N_2O: 298,

CH_4: 25.

5) Emisja spowodowana wydobyciem lub uprawą surowców – e_{ec} obejmuje emisje spowodowane samym procesem wydobycia lub uprawy, gromadzeniem surowców, odpadami i wyciekami, produkcją chemikaliów i produktów stosowanych w procesie wydobycia lub uprawy. Wyklucza się wychwytywanie CO_2 w trakcie uprawy surowców. Szacunkową emisję z upraw biomasy rolniczej można określić na podstawie średnich dla emisji z uprawy określonych dla województw w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 28b ust. 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20, 834 i 1946 oraz z 2025 r. poz. 000) lub informacji na temat szczegółowych wartości standardowych dla emisji z upraw określonych w niniejszym załączniku, stosowanych jako alternatywa dla wartości rzeczywistych. W przypadku braku odpowiednich informacji dopuszcza się obliczanie średnich na podstawie lokalnych praktyk rolniczych z wykorzystaniem np. danych z grupy gospodarstw, alternatywnie do stosowania wartości rzeczywistych. Szacunkową emisję z upraw i pozyskiwania biomasy leśnej można określić na podstawie średnich wartości emisji dla uprawy i pozyskiwania obliczonych dla określonych obszarów geograficznych na poziomie krajowym, alternatywnie do stosowania wartości rzeczywistych.

6) Do celów wyliczenia ograniczenia emisji gazów cieplarnianych gazów cieplarnianych dzięki lepszej gospodarce rolnej (e_{sca}), np. redukcji upraw lub uprawie bezpłużnej, poprawie płodozmianu, stosowaniu uprawy okrywowej, w tym zarządzania pozostałościami pożniwnymi oraz stosowania organicznych polepszaczy gleby (np. kompostu, produktu fermentacji obornika), uwzględnia się tylko w przypadku, gdy istnieją solidne i wiarygodne dowody, że nastąpił wzrost ilości pierwiastka węgla w glebie lub że prawdopodobnie nastąpi on w okresie, w którym przedmiotowe surowce były uprawiane, przy uwzględnieniu emisji powstałych w sytuacji, gdy takie praktyki prowadzą do zwiększonego stosowania nawozów i herbicydów. Pomiary ilości pierwiastka węgla w glebie mogą stanowić taki dowód, np. przez pierwszy pomiar przed uprawą i kolejne pomiary w regularnych odstępach co kilka lat. W takim przypadku, zanim dostępny będzie drugi pomiar, wzrost ilości pierwiastka węgla w glebie szacuje się na podstawie reprezentatywnych eksperymentów lub modeli gleby. Od drugiego pomiaru pomiary stanowią podstawę stwierdzenia faktu wzrostu ilości pierwiastka węgla w glebie i wielkości tego wzrostu.

7) Emisje gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym spowodowane zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, oznaczone symbolem „e_l", oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję tych gazów na 20 lat. Wielkość tych emisji oblicza się według wzoru:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \cdot 3{,}664 \cdot 1/20 \cdot 1/P - e_B{}^{3)},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

e_1 – emisję gazów cieplarnianych w ujęciu rocznym, spowodowaną zmianami zasobów węgla wynikającymi ze zmiany użytkowania gruntów, mierzoną jako masa [g] równoważnika CO_2 w przeliczeniu na jednostkę energii wytworzonej z paliwa z biomasy [MJ]; grunty uprawne[4)] i uprawy wieloletnie[5)] uznaje się za jeden sposób użytkowania gruntów,

---

3) Współczynnik otrzymany przez podzielenie masy molowej CO_2 (44,010 g/mol) przez masę molową węgla (12,011 g/mol) wynosi 3,664.

4) Grunty uprawne zgodnie z definicją Międzyrządowego Zespołu do spraw Zmian Klimatu (IPCC).

5) Uprawy wieloletnie definiuje się jako uprawy wieloletnie z łodygami zwykle niepodlegającymi corocznym zbiorom,

CS_R – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z referencyjnym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [t] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność; referencyjne użytkowanie gruntów oznacza użytkowanie gruntów w styczniu 2008 r. lub w okresie 20 lat przed uzyskaniem surowca, w zależności od tego, która data jest późniejsza,

CS_A – zasoby węgla na jednostkę powierzchni związane z rzeczywistym użytkowaniem gruntów, mierzone jako masa [t] zasobów węgla na jednostkę powierzchni, obejmujące zarówno glebę, jak i roślinność; w przypadkach, gdy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający jeden rok, wartość CSA jest obliczana jako szacowane zasoby węgla na jednostkę powierzchni po 20 latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej,

P – wydajność upraw, mierzoną ilością energii wytwarzanej z paliwa z biomasy na jednostkę powierzchni w jednym roku,

e_B – premię o wartości 29 gCO_2eq/MJ za paliwo z biomasy dodawaną, jeżeli biomasa jest otrzymywana z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki określone w pkt 8.

8) Premia o wartości 29 gCO_2eq/MJ jest dodawana, jeżeli tereny:

a) w styczniu 2008 r. nie były wykorzystywane do działalności rolniczej lub jakiejkolwiek innej oraz

b) są terenami poważnie zdegradowanymi, w tym wcześniej wykorzystywanymi do celów rolniczych; termin „tereny poważnie zdegradowane" oznacza tereny, które w dłuższym okresie zostały w dużym stopniu zasolone lub które są szczególnie mało zasobne w substancje organiczne i uległy poważnej erozji.

Premia o wartości 29 gCO_{2eq}/MJ ma zastosowanie przez okres nieprzekraczający 20 lat, licząc od daty przekształcenia terenów do celów rolniczych, pod warunkiem że zostanie zapewnione regularne zwiększanie ilości pierwiastka węgla oraz znaczne ograniczenie erozji w odniesieniu do terenów określonych w lit. b oraz zmniejszenie zanieczyszczenia gleby w odniesieniu do terenów określonych w lit. b.

Ilość pierwiastka węgla w ziemi jest obliczana na podstawie wytycznych zawartych w decyzji Komisji 2010/335/UE z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących obliczania zasobów węgla w ziemi do celów załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 17.06.2010, str. 19).

9) Emisja spowodowana procesami technologicznymi – e_p, obejmuje emisje spowodowane samymi procesami technologicznymi, odpadami i wyciekami oraz produkcją chemikaliów lub produktów stosowanych w procesach technologicznych, w tym emisji CO_2 odpowiadających zawartości węgla w nakładach pochodzenia kopalnego, niezależnie od tego, czy rzeczywiście zostały spalone w ramach procesu.

W obliczeniach zużycia energii elektrycznej wytworzonej poza zakładem wytwarzającym paliwo stałe lub paliwo gazowe z biomasy natężenie emisji gazów cieplarnianych spowodowane produkcją i dystrybucją tej energii elektrycznej uznaje się jako równe średniemu natężeniu emisji spowodowanej produkcją i dystrybucją energii elektrycznej na terenie kraju. Jako wyjątek od powyższej zasady wytwórcy mogą stosować średnią wartość w odniesieniu do energii elektrycznej wytwarzanej w pojedynczym zakładzie, jeśli zakład ten nie jest podłączony do sieci elektroenergetycznej.

Emisja spowodowana procesami technologicznymi obejmuje również emisje z procesu suszenia produktów i materiałów pośrednich.

10) Emisja spowodowana transportem i dystrybucją – e_{td}, obejmuje emisje spowodowane transportem i magazynowaniem surowców oraz półproduktów, a także magazynowaniem i dystrybucją wyrobów gotowych. Niniejszy punkt nie obejmuje emisji spowodowanych przez transport i dystrybucję, które należy uwzględnić zgodnie z pkt 5.

11) Emisję spowodowaną zużywanym paliwem – e_u, uznaje się za zerową dla paliw z biomasy.

Emisję gazów cieplarnianych innych niż CO_2 (N_2O i CH_4) pochodzącą z zużywanego paliwa włącza się do współczynnika e_u.

12) Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu CO_2 i jego podziemnemu składowaniu – e_{ccs}, które nie zostało uwzględnione już w e_p, odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto przez wychwytywanie i sekwestrację emitowanego CO_2 bezpośrednio związanego z wydobyciem, transportem, przetworzeniem i dystrybucją paliwa z biomasy, o ile składowanie jest zgodne z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze[6)] w zakresie geologicznego składowania dwutlenku węgla.

takie jak zagajnik o krótkiej rotacji i uprawy palmy olejowej.

6) Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady

13) Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu CO_2 i jego zastępowaniu – e_{ccr}, wiąże się bezpośrednio w z wytwarzaniem paliwa z biomasy, któremu jest przypisywane, i odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto przez wychwytywanie CO_2, w którym pierwiastek węgla pochodzi z biomasy i jest stosowany w celu zastąpienia CO_2 pochodzenia kopalnego, stosowanego w produktach handlowych i w usługach.

14) W przypadku gdy układ kogeneracyjny – dostarczający ciepło lub energię elektryczną do procesu wytwarzania paliwa z biomasy, z którego pochodzą obliczane emisje – wytwarza nadwyżkę energii elektrycznej lub nadwyżkę ciepła użytkowego, emisję gazów cieplarnianych dzieli się między energię elektryczną i ciepło użytkowe na podstawie temperatury ciepła (która świadczy o użyteczności ciepła). Użytkową część ciepła oblicza się, mnożąc jego wartość energetyczną przez sprawność cyklu Carnota C_h, obliczaną w następujący sposób:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

T_h – temperaturę, mierzoną w skali bezwzględnej (Kelvina), ciepła użytkowego w miejscu wytworzenia,

T_0 – temperaturę otoczenia, ustaloną na poziomie 273,15 K (0 °C).

Jeżeli nadwyżka ciepła jest przenoszona do ogrzewania budynków, w temperaturze poniżej 150 °C (423,15 K), C_h można również zdefiniować w następujący sposób:

C_h = sprawność cyklu Carnota w cieple w temperaturze 150 °C (423,15 K), czyli: 0,3546.

Do celów tego obliczenia stosuje się rzeczywistą sprawność, zdefiniowaną jako roczna produkcja energii mechanicznej, elektrycznej i ciepła podzielona odpowiednio przez roczny nakład energii.

Do celów tych obliczeń zastosowanie mają następujące definicje:

– „kogeneracja" (CHP) – oznacza jednoczesne wytwarzanie w jednym procesie energii termicznej i energii elektrycznej lub mechanicznej,

– „ciepło użytkowe" – oznacza ciepło wytworzone w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego zapotrzebowania na energię cieplną do celów ogrzewania i chłodzenia,

– „ekonomicznie uzasadnione zapotrzebowanie" – oznacza zapotrzebowanie, które nie przekracza potrzeb w zakresie ogrzewania lub chłodzenia i które w innej sytuacji zostałoby zaspokojone w warunkach rynkowych.

15) Jeżeli w procesie wytwarzania paliwa z biomasy równocześnie powstaje paliwo, dla którego oblicza się emisje, oraz jeden lub więcej produktów („współproduktów"), emisję gazów cieplarnianych dzieli się między paliwo lub jego produkt pośredni i współprodukty proporcjonalnie do ich zawartości energetycznej (określonej na podstawie wartości energetycznej dolnej w przypadku współproduktów innych niż energia elektryczna i ciepło). Intensywność emisji gazów cieplarnianych związana z nadwyżką ciepła lub nadwyżką energii elektrycznej jest taka sama jak intensywność emisji gazów cieplarnianych związana z ciepłem lub energią elektryczną wykorzystywanymi do wytwarzania paliwa z biomasy i jest ustalana na podstawie obliczeń intensywności emisji gazów cieplarnianych związanej ze wszystkimi nakładami i emisjami, w tym z surowcem wprowadzanym do układu kogeneracyjnego, kotła lub innego urządzenia wytwarzającego ciepło lub energię dla procesu wytwarzania paliwa, i z pochodzącymi z niego emisjami CH_4 i N_2O. W przypadku kogeneracji (CHP) energii elektrycznej i ciepła obliczeń dokonuje się zgodnie z pkt 14.

16) W obliczeniach, o których mowa w pkt 15, emisje do podziału to $e_{ec} + e_l + e_{sca}$ + te części e_p, e_{td}, e_{ccs} i $e_{ccr,}$ które mają miejsce przed fazą produkcji, w której powstaje współprodukt, i w jej trakcie. Jeżeli w odniesieniu do tych współproduktów jakiekolwiek emisje przypisano do wcześniejszych faz produkcji w cyklu życia, uwzględnia się jedynie tę część emisji, którą przypisano do pośredniego produktu paliwowego w ostatniej fazie produkcji, a nie całość emisji.

W przypadku biogazu i biometanu w obliczeniach uwzględnia się wszystkie współprodukty, które nie wchodzą w zakres pkt 7. Odpadom, pozostałościom i pozostałościom z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa nie przypisuje się emisji. W obliczeniach współprodukty, mające negatywną wartość energetyczną, uznaje się za posiadające zerową wartość energetyczną.

2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającą dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.).

Odpady, pozostałości i pozostałości z rolnictwa, rybołówstwa, akwakultury lub leśnictwa, w tym wierzchołki i gałęzie drzew, słomę, plewy, kolby i łupiny orzechów i pozostałości powstałe w innych procesach przetwórczych, w tym surową (nierafinowaną) glicerynę i wytłoczyny z trzciny cukrowej, uznaje się za materiały nieemitujące żadnych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zebrania, bez względu na to, czy są przetwarzane na produkty pośrednie przed przekształceniem w produkt końcowy.

W przypadku paliw z biomasy wytwarzanych w rafineriach, innych niż zakłady przetwórcze, w połączeniu z kotłami lub układami kogeneracyjnymi dostarczającymi ciepło lub energię elektryczną do zakładów przetwórczych, jednostką analityczną do celów obliczeniowych, o których mowa w pkt 15, jest rafineria.

17) W przypadku paliw z biomasy zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej w obliczeniach, o których mowa w pkt 3, wartość odpowiednika kopalnego ECF(el) wynosi 183 gCO_2eq/MJ energii elektrycznej.

W przypadku paliw z biomasy zużywanych do wytwarzania ciepła użytkowego, a także do celów wytwarzania ciepła i chłodu, w obliczeniach, o których mowa w pkt 3, wartość odpowiednika kopalnego ECF(h) wynosi 80 gCO_2eq/MJ ciepła.

W przypadku paliw z biomasy zużywanych do wytwarzania ciepła użytkowego, w którym można wykazać bezpośrednie fizyczne zastąpienie węgla, w obliczeniach, o których mowa w pkt 3, wartość odpowiednika kopalnego ECF(h) wynosi 124 gCO_2eq/MJ ciepła.

W przypadku paliw z biomasy stosowanych jako paliwa transportowe w obliczeniach, o których mowa w pkt 3, wartość odpowiednika kopalnego ECF(t) wynosi 94 gCO_2eq/M

.

II.3. SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI EMISJI DLA PALIW Z BIOMASY

BRYKIET LUB GRANULAT DRZEWNY									
System wytwarzania paliwa z biomasy	Odległość transportu	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO_2eq/MJ)				Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO_2eq/MJ)			
		Uprawa	Procesy technologiczne	Transport	Emisja gazów innych niż CO_2 spowodowana zużywanym paliwem	Uprawa	Procesy technologiczne	Transport	Emisja gazów innych niż CO_2 spowodowana zużywanym paliwem
Zrębki z pozostałości z leśnictwa	1 – 500 km	0,0	1,6	3,0	0,4	0,0	1,9	3,6	0,5
	500 – 2 500 km	0,0	1,6	5,2	0,4	0,0	1,9	6,2	0,5
	2 500 – 10 000 km	0,0	1,6	10,5	0,4	0,0	1,9	12,6	0,5
	powyżej 10 000 km	0,0	1,6	20,5	0,4	0,0	1,9	24,6	0,5
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus)	2 500 – 10 000 km	4,4	0,0	11,0	0,4	4,4	0,0	13,2	0,5
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem)	1 – 500 km	3,9	0,0	3,5	0,4	3,9	0,0	4,2	0,5
	500 – 2 500 km	3,9	0,0	5,6	0,4	3,9	0,0	6,8	0,5
	2 500 – 10 000 km	3,9	0,0	11,0	0,4	3,9	0,0	13,2	0,5
	powyżej 10 000 km	3,9	0,0	21,0	0,4	3,9	0,0	25,2	0,5
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia)	1 – 500 km	2,2	0,0	3,5	0,4	2,2	0,0	4,2	0,5
	500 – 2 500 km	2,2	0,0	5,6	0,4	2,2	0,0	6,8	0,5
	2 500 – 10 000 km	2,2	0,0	11,0	0,4	2,2	0,0	13,2	0,5
	powyżej 10 000 km	2,2	0,0	21,0	0,4	2,2	0,0	25,2	0,5

Zrębki z drewna z pni	1 – 500 km	1,1	0,3	3,0	0,4	1,1	0,4	3,6	0,5
	500 – 2 500 km	1,1	0,3	5,2	0,4	1,1	0,4	6,2	0,5
	2 500 – 10 000 km	1,1	0,3	10,5	0,4	1,1	0,4	12,6	0,5
	powyżej 10 000 km	1,1	0,3	20,5	0,4	1,1	0,4	24,6	0,5
Zrębki z pozostałości przemysłu drzewnego	1 – 500 km	0,0	0,3	3,0	0,4	0,0	0,4	3,6	0,5
	500 – 2 500 km	0,0	0,3	5,2	0,4	0,0	0,4	6,2	0,5
	2 500 – 10 000 km	0,0	0,3	10,5	0,4	0,0	0,4	12,6	0,5
	powyżej 10 000 km	0,0	0,3	20,5	0,4	0,0	0,4	24,6	0,5

BRYKIET LUB GRANULAT DRZEWNY									
System wytwarzania paliwa z biomasy	Odległość transportu	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO_2eq/MJ)				Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO_2eq/MJ)			
		Uprawa	Procesy technologiczne	Transport i dystrybucja	Emisja gazów innych niż CO_2 spowodowana zużywanym paliwem	Uprawa	Procesy technologiczne	Transport i dystrybucja	Emisja gazów innych niż CO_2 spowodowana zużywanym paliwem
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości z leśnictwa (przypadek 1)	1 – 500 km	0,0	25,8	2,9	0,3	0,0	30,9	3,5	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	25,8	2,8	0,3	0,0	30,9	3,3	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	25,8	4,3	0,3	0,0	30,9	5,2	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	25,8	7,9	0,3	0,0	30,9	9,5	0,3

Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości z leśnictwa (przypadek 2a)	1 – 500 km	0,0	12,5	3,0	0,3	0,0	15,0	3,6	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	12,5	2,9	0,3	0,0	15,0	3,5	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	12,5	4,4	0,3	0,0	15,0	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	12,5	8,1	0,3	0,0	15,0	9,8	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości z leśnictwa (przypadek 3a)	1 – 500 km	0,0	2,4	3,0	0,3	0,0	2,8	3,6.	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	2,4	2,9	0,3	0,0	2,8	3,5	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	2,4	4,4	0,3	0,0	2,8	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	2,4	8,2	0,3	0,0	2,8	9,8	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 1)	2 500 – 10 000 km	3,9	24,5	4,3	0,3	3,9	29,4	5,2	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 2a)	2 500 – 10 000 km	5,0	10,6	4,4	0,3	5,0	12,7	5,3	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 3a)	2 500 – 10 000 km	5,3	0,3	4,4	0,3	5,3	0,4	5,3	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 1)	1 – 500 km	3,4	24,5	2,9	0,3	3,4	29,4	3,5	0,3
	500 – 10 000 km	3,4	24,5	4,3	0,3	3,4	29,4	5,2	0,3
	powyżej 10 000 km	3,4	24,5	7,9	0,3	3,4	29,4	9,5	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 2a)	1 – 500 km	4,4	10,6	3,0	0,3	4,4	12,7	3,6	0,3
	500 – 10 000 km	4,4	10,6	4,4	0,3	4,4	12,7	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	4,4	10,6	8,1	0,3	4,4	12,7	9,8	0,3

Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 3a)	1 – 500 km	4,6	0,3	3,0	0,3	4,6	0,4	3,6	0,3
	500 – 10 000 km	4,6	0,3	4,4	0,3	4,6	0,4	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	4,6	0,3	8,2	0,3	4,6	0,4	9,8	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 1)	1 – 500 km	2,0	24,5	2,9	0,3	2,0	29,4	3,5	0,3
	500 – 2 500 km	2,0	24,5	4,3	0,3	2,0	29,4	5,2	0,3
	2 500 – 10 000 km	2,0	24,5	7,9	0,3	2,0	29,4	9,5	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 2a)	1 – 500 km	2,5	10,6	3,0	0,3	2,5	12,7	3,6	0,3
	500 – 10 000 km	2,5	10,6	4,4	0,3	2,5	12,7	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	2,5	10,6	8,1	0,3	2,5	12,7	9,8	0,3
Brykiet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 3a)	1 – 500 km	2,6	0,3	3,0	0,3	2,6	0,4	3,6	0,3
	500 – 10 000 km	2,6	0,3	4,4	0,3	2,6	0,4	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	2,6	0,3	8,2	0,3	2,6	0,4	9,8	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 1)	1 – 500 km	1,1	24,8	2,9	0,3	1,1	29,8	3,5	0,3
	500 – 2 500 km	1,1	24,8	2,8	0,3	1,1	29,8	3,3	0,3
	2 500 – 10 000 km	1,1	24,8	4,3	0,3	1,1	29,8	5,2	0,3
	powyżej 10 000 km	1,1	24,8	7,9	0,3	1,1	29,8	9,5	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 2a)	1 – 500 km	1,4	11,0	3,0	0,3	1,4	13,2	3,6	0,3
	500 – 2 500 km	1,4	11,0	2,9	0,3	1,4	13,2	3,5	0,3
	2 500 – 10 000 km	1,4	11,0	4,4	0,3	1,4	13,2	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	1,4	11,0	8,1	0,3	1,4	13,2	9,8	0,3

Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 3a)	1 – 500 km	1,4	0,8	3,0	0,3	1,4	0,9	3,6	0,3
	500 – 2 500 km	1,4	0,8	2,9	0,3	1,4	0,9	3,5	0,3
	2 500 – 10 000 km	1,4	0,8	4,4	0,3	1,4	0,9	5,3	0,3
	powyżej 10 000 km	1,4	0,8	8,2	0,3	1,4	0,9	9,8	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 1)	1 – 500 km	0,0	14,3	2,8	0,3	0,0	17,2	3,3	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	14,3	2,7	0,3	0,0	17,2	3,2	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	14,3	4,2	0,3	0,0	17,2	5,0	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	14,3	7,7	0,3	0,0	17,2	9,2	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 2a)	1 – 500 km	0,0	6,0	2,8	0,3	0,0	7,2	3,4	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	6,0	2,7	0,3	0,0	7,2	3,3	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	6,0	4,2	0,3	0,0	7,2	5,1	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	6,0	7,8	0,3	0,0	7,2	9,3	0,3
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 3a)	1 – 500 km	0,0	0,2	2,8	0,3	0,0	0,3	3,4	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	0,2	2,7	0,3	0,0	0,3	3,3	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	0,2	4,2	0,3	0,0	0,3	5,1	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	0,2	7,8	0,3	0,0	0,3	9,3	0,3

ROLNICZE ŚCIEŻKI WYTWARZANIA									
System wytwarzania paliwa z biomasy	Odległość transportu	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO_2eq/MJ)				Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO_2eq/MJ)			
		Uprawa	Procesy technologiczne	Transport i dystrybucja	Emisja gazów innych niż CO_2 spowodowana zużywanym paliwem	Uprawa	Procesy technologiczne	Transport i dystrybucja	Emisja gazów innych niż CO_2 spowodowana zużywanym paliwem
Pozostałości z rolnictwa o gęstości <0,2 t/m^3	1 – 500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	0,9	6,5	0,2	0,0	1,1	7,8	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	0,9	14,2	0,2	0,0	1,1	17,0	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	0,9	28,3	0,2	0,0	1,1	34,0	0,3
Pozostałości z rolnictwa o gęstości > 0,2 t/m^3	1 – 500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500 – 2 500 km	0,0	0,9	3,6	0,2	0,0	1,1	4,4	0,3
	2 500 – 10 000 km	0,0	0,9	7,1	0,2	0,0	1,1	8,5	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	0,9	13,6	0,2	0,0	1,1	16,3	0,3
Pelet ze słomy	1 – 500 km	0,0	5,0	3,0	0,2	0,0	6,0	3,6	0,3
	500 – 10 000 km	0,0	5,0	4,6	0,2	0,0	6,0	5,5	0,3
	powyżej 10 000 km	0,0	5,0	8,3	0,2	0,0	6,0	10,0	0,3
Brykiet z wytłoczyn z trzciny cukrowej	500 – 10 000 km	0,0	0,3	4,3	0,4	0,0	0,4	5,2	0,5
	powyżej 10 000 km	0,0	0,3	8,0	0,4	0,0	0,4	9,5	0,5
Śruta poekstrakcyjna palmowa	powyżej 10 000 km	21,6	21,1	11,2	0,2	21,6	25,4	13,5	0,3
Śruta poekstrakcyjna palmowa (zerowe emisje CH_4 z olejarni)	powyżej 10 000 km	21,6	3,5	11,2	0,2	21,6	4,2	13,5	0,3

SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI STANDARDOWE DLA BIOGAZU DO WYTWARZANIA ENERGII ELEKTRYCZNEJ													
System wytwarzania paliwa z biomasy		Technologia	WARTOŚĆ TYPOWA [gCO_2eq/MJ]					WARTOŚĆ STANDARDOWA [gCO_2eq/MJ]				
			Uprawa	Procesy techno-logiczne	Emisja gazów innych niż CO_2 spowodowana zużywanym paliwem	Transport	Jednostki z tytułu stosowania obornika	Uprawa	Procesy techno-logiczne	Emisja gazów innych niż CO_2 spowodowana zużywanym paliwem	Transport	Jednostki z tytułu stosowania obornika
Mokry obornik(*)	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	0,0	69,6	8,9	0,8	-107,3	0,0	97,4	12,5	0,8	-107,3
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	0,0	8,9	0,8	-97,6	0,0	0,0	12,5	0,8	-97,6
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	0,0	74,1	8,9	0,8	-107,3	0,0	103,7	12,5	0,8	-107,3
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	4,2	8,9	0,8	-97,6	0,0	5,9	12,5	0,8	-97,6
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	0,0	83,2	8,9	0,9	-120,7	0,0	116,4	12,5	0,9	-120,7
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	4,6	8,9	0,8	-108,5	0,0	6,4	12,5	0,8	-108,5

Kukurydza – cała roślina(**)	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	15,6	13,5	8,9	0,0(***)	—	15,6	18,9	12,5	0,0	—
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	15,2	0,0	8,9	0,0	—	15,2	0,0	12,5	0,0	—
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	15,6	18,8	8,9	0,0	—	15,6	26,3	12,5	0,0	—
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	15,2	5,2	8,9	0,0	—	15,2	7,2	12,5	0,0	—
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	17,5	21,0	8,9	0,0	—	17,5	29,3	12,5	0,0	—
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	17,1	5,7	8,9	0,0	—	17,1	7,9	12,5	0,0	—
Bioodpady	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	0,0	21,8	8,9	0,5	—	0,0	30,6	12,5	0,5	—
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	0,0	8,9	0,5	—	0,0	0,0	12,5	0,5	—
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	0,0	27,9	8,9	0,5	—	0,0	39,0	12,5	0,5	—
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	5,9	8,9	0,5	—	0,0	8,3	12,5	0,5	—

	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	0,0	31,2	8,9	0,5	—	0,0	43,7	12,5	0,5	—
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0,0	6,5	8,9	0,5	—	0,0	9,1	12,5	0,5	—

(*) Wartości dla wytwarzania biogazu z obornika obejmują emisje ujemne w przypadku ograniczenia emisji związanego z obróbką surowego obornika. Wartość e_{sca} uznaje się za równą -45 gCO_2eq/MJ obornika użytego do fermentacji beztlenowej.

(**) Termin „kukurydza – cała roślina” oznacza kukurydzę pastewną zakiszoną w celu konserwacji.

(***) Transport surowców rolnych do zakładu przetwórczego jest, zgodnie z metodyką określoną w sprawozdaniu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2010 r. dotyczącym wymagań w odniesieniu do zrównoważonego zastosowania biomasy stałej i gazowej do celów wytwarzania energii elektrycznej, ciepła i chłodu (opublikowane: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex:52010DC0011, (COM/2010/0011)), uwzględniony w wartości „uprawy”. Wartość dla transportu dla kiszonki z kukurydzy odpowiada za 0,4 gCO_2eq/MJ biogazu.

SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI STANDARDOWE DLA BIOMETANU													
System wytwarzania biometanu	Wariant technologiczny		WARTOŚĆ TYPOWA [gCO_2eq/MJ]						WARTOŚĆ STANDARDOWA [gCO_2eq/MJ]					
			Uprawa	Procesy technologiczne	Oczyszczanie	Transport	Sprężanie na stacjach paliw	Jednostki z tytułu stosowania obornika	Uprawa	Procesy technologiczne	Oczyszczanie	Transport	Sprężanie na stacjach paliw	Jednostki z tytułu stosowania obornika
Mokry obornik	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	bez spalania gazów odlotowych	0,0	84,2	19,5	1,0	3,3	-124,4	0,0	117,9	27,3	1,0	4,6	-124,4
		ze spalaniem gazów odlotowych	0,0	84,2	4,5	1,0	3,3	-124,4	0,0	117,9	6,3	1,0	4,6	-124,4
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	bez spalania gazów odlotowych	0,0	3,2	19,5	0,9	3,3	-111,9	0,0	4,4	27,3	0,9	4,6	-111,9
		ze spalaniem gazów odlotowych	0,0	3,2	4,5	0,9	3,3	-111,9	0,0	4,4	6,3	0,9	4,6	-111,9

Kukurydza – cała roślina	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	bez spalania gazów odlotowych	18,1	20,1	19,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	27,3	0,0	4,6	—
		ze spalaniem gazów odlotowych	18,1	20,1	4,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	6,3	0,0	4,6	—
	produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	bez spalania gazów odlotowych	17,6	4,3	19,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	27,3	0,0	4,6	—
		ze spalaniem gazów odlotowych	17,6	4,3	4,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	6,3	0,0	4,6	—
Bioodpady	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	bez spalania gazów odlotowych	0,0	30,6	19,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	27,3	0,6	4,6	—
		ze spalaniem gazów odlotowych	0,0	30,6	4,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	6,3	0,6	4,6	—
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	bez spalania gazów odlotowych	0,0	5,1	19,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	27,3	0,5	4,6	—
		ze spalaniem gazów odlotowych	0,0	5,1	4,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	6,3	0,5	4,6	—

II.4. CAŁKOWITE WARTOŚCI TYPOWE I STANDARDOWE DLA ŚCIEŻEK WYTWARZANIA PALIW Z BIOMASY

System wytwarzania paliwa z biomasy	Odległość transportu	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO_2eq/MJ)	Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO_2eq/MJ)
Zrębki z pozostałości z leśnictwa	1 – 500 km	5	6
	500 – 2 500 km	7	9
	2 500 – 10 000 km	12	15
	powyżej 10 000 km	22	27
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus)	2 500 – 10 000 km	16	18
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem)	1 – 500 km	8	9
	500 – 2 500 km	10	11
	2 500 – 10 000 km	15	18
	powyżej 10 000 km	25	30
Zrębki z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia)	1 – 500 km	6	7
	500 – 2 500 km	8	10
	2 500 – 10 000 km	14	16
	powyżej 10 000 km	24	28
Zrębki z drewna z pni	1 – 500 km	5	6
	500 – 2 500 km	7	8
	2 500 – 10 000 km	12	15
	powyżej 10 000 km	22	27
Zrębki z pozostałości przemysłowych	1 – 500 km	4	5
	500 – 2 500 km	6	7
	2 500 – 10 000 km	11	13
	powyżej 10 000 km	21	25
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości z leśnictwa (przypadek 1)	1 – 500 km	29	35
	500 – 2 500 km	29	35
	2 500 – 10 000 km	30	36
	powyżej 10 000 km	34	41
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości z leśnictwa (przypadek 2a)	1 – 500 km	16	19
	500 – 2 500 km	16	19
	2 500 – 10 000 km	17	21

	powyżej 10 000 km	21	25
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości leśnictwa (przypadek 3a)	1 – 500 km	6	7
	500 – 2 500 km	6	7
	2 500 – 10 000 km	7	8
	powyżej 10 000 km	11	13
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 1)	2 500 – 10 000 km	33	39
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 2a)	2 500 – 10 000 km	20	23
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (eukaliptus – przypadek 3a)	2 500 – 10 000 km	10	11
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 1)	1 – 500 km	31	37
	500 – 10 000 km	32	38
	powyżej 10 000 km	36	43
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 2a)	1 – 500 km	18	21
	500 – 10 000 km	20	23
	powyżej 10 000 km	23	27
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – z nawożeniem – przypadek 3a)	1 – 500 km	8	9
	500 – 10 000 km	10	11
	powyżej 10 000 km	13	15
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 1)	1 – 500 km	30	35
	500 – 10 000 km	31	37
	powyżej 10 000 km	35	41
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 2a)	1 – 500 km	16	19
	500 – 10 000 km	18	21
	powyżej 10 000 km	21	25
Brykiet lub pelet drzewny z zagajnika o krótkiej rotacji (topola – bez nawożenia – przypadek 3a)	1 – 500 km	6	7
	500 – 10 000 km	8	9
	powyżej 10 000 km	11	13

Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 1)	1 – 500 km	29	35
	500 – 2 500 km	29	34
	2 500 – 10 000 km	30	36
	powyżej 10 000 km	34	41
Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 2a)	1 – 500 km	16	18
	500 – 2 500 km	15	18
	2 500 – 10 000 km	17	20
	powyżej 10 000 km	21	25
Brykiet lub pelet drzewny z drewna z pni (przypadek 3a)	1 – 500 km	5	6
	500 – 2 500 km	5	6
	2 500 – 10 000 km	7	8
	powyżej 10 000 km	11	12
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 1)	1 – 500 km	17	21
	500 – 2 500 km	17	21
	2 500 – 10 000 km	19	23
	powyżej 10 000 km	22	27
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 2a)	1 – 500 km	9	11
	500 – 2 500 km	9	11
	2 500 – 10 000 km	10	13
	powyżej 10 000 km	14	17
Brykiet lub pelet drzewny z pozostałości przemysłu drzewnego (przypadek 3a)	1 – 500 km	3	4
	500 – 2 500 km	3	4
	2 500 – 10 000 km	5	6
	powyżej 10 000 km	8	10

Przypadek 1 odnosi się do procesów, w których ciepło technologiczne do granulatora dostarcza kocioł na gaz ziemny. Energia elektryczna do procesów technologicznych jest nabywana z sieci.

Przypadek 2a odnosi się do procesów, w których ciepło technologiczne do granulatora dostarcza kocioł opalany zrębkami. Energia elektryczna do procesów technologicznych jest nabywana z sieci.

Przypadek 3a odnosi się do procesów, w których ciepło i energię elektryczną do granulatora dostarcza instalacja pracująca w kogeneracji (CHP) zasilana zrębkami.

System wytwarzania paliwa z biomasy	Odległość transportu	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO_2eq/MJ)	Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO_2eq/MJ)
Pozostałości z rolnictwa o gęstości <0,2 $t/m^{3(*)}$	1 – 500 km	4	4
	500 – 2 500 km	8	9
	2 500 – 10 000 km	15	18
	powyżej 10 000 km	29	35
Pozostałości z rolnictwa o gęstości > 0,2 $t/m^{3(**)}$	1 – 500 km	4	4
	500 – 2 500 km	5	6
	2 500 – 10 000 km	8	10
	powyżej 10 000 km	15	18
Pelet ze słomy	1 – 500 km	8	10
	500 – 10 000 km	10	12
	powyżej 10 000 km	14	16
Brykiet z wytłoczyn z trzciny cukrowej	500 – 10 000 km	5	6
	powyżej 10 000 km	9	10
Śruta poekstrakcyjna palmowa	powyżej 10 000 km	54	61
Śruta poekstrakcyjna palmowa (zerowe emisje CH_4 z olejarni)	powyżej 10 000 km	37	40

(*) Ta grupa materiałów obejmuje pozostałości z rolnictwa o niskiej gęstości objętościowej i w jej skład wchodzą w szczególności materiały, takie jak: bele słomy, łuski owsiane, łuska ryżowa i wytłoczyny z trzciny cukrowej w belach.

(**) Grupa pozostałości rolniczych o większej gęstości objętościowej obejmuje w szczególności materiały, takie jak: kolby kukurydzy, łupiny orzecha, łuski soi, łupiny ziaren palmowych.

WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE – BIOGAZ DO WYTWARZANIA ENERGII ELEKTRYCZNEJ				
System wytwarzania biogazu	Wariant technologiczny		Wartość typowa	Wartość standardowa
			Emisja gazów cieplarnianych (gCO_2eq/MJ)	Emisja gazów cieplarnianych (gCO_2eq/MJ)
Biogaz z mokrego obornika do wytwarzania energii elektrycznej	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku(*)	-28	3
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku(**)	-88	-84
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	-23	10
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	-84	-78

	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	-28	9
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	-94	-89
Biogaz z kukurydzy (cała roślina) do wytwarzania energii elektrycznej	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	38	47
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	24	28
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	43	54
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	29	35
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	47	59
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	32	38
Biogaz z bioodpadów do wytwarzania energii elektrycznej	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	31	44
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	9	13
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	37	52
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	15	21
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	41	57
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	16	22

(*) Składowanie produktu pofermentacyjnego w otwartych zbiornikach powoduje dodatkowe emisje metanu, których wielkość zmienia się w zależności od warunków pogodowych, rodzajów podłoża i wydajności fermentacji. W niniejszych wyliczeniach ich wielkości uznaje się za równe i wynoszące: 0,05 MJ CH_4/MJ w przypadku biogazu z obornika, 0,035 MJ CH_4/MJ w przypadku biogazu z kukurydzy i 0,01 MJ CH_4/MJ w przypadku biogazu z bioodpadów.

(**) Składowanie w zamkniętym zbiorniku oznacza, że produkt będący rezultatem procesu fermentacji jest składowany w gazoszczelnym zbiorniku, a dodatkowy biogaz uwalniany podczas składowania uznaje się za odzyskany do celów wytwarzania dodatkowej energii elektrycznej lub biometanu.

WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE DLA BIOMETANU			
System wytwarzania biometanu	Wariant technologiczny	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO_2eq/MJ)	Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO_2eq/MJ)
Biometan z mokrego obornika	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych(*)	-20	22
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych(**)	-35	1

	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	-88	-79
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	-103	-100
Biometan z kukurydzy (cała roślina)	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	58	73
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	43	52
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	41	51
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	26	30
Biometan z bioodpadów	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	51	71
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	36	50
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	25	35
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	10	14

(*) Kategoria ta obejmuje następujące kategorie technologii oczyszczania biogazu w celu uzyskania biometanu: absorpcja zmiennociśnieniowa (Pressure Swing Adsorption – PSA), płuczka wodna (Pressure Water Scrubbing – PWS), separacja: membranowa, kriogeniczna i fizyczna. Obejmuje ona emisję 0,03 MJ CH_4/MJ biometanu wynikającą z emisji metanu w gazach odlotowych.

(**) Kategoria ta obejmuje następujące kategorie technologii oczyszczania biogazu w celu uzyskania biometanu: płuczka wodna (PWS), jeżeli woda pochodzi z recyklingu, adsorpcję zmiennociśnieniową (PSA), separację: chemiczną, fizyczną, membranową i kriogeniczną. W tej kategorii nie bierze się pod uwagę emisji (jeżeli w gazach odlotowych obecny jest metan, ulega on spaleniu).

WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE – BIOGAZ DO WYTWARZANIA ENERGII ELEKTRYCZNEJ – MIESZANKI OBORNIKA I KUKURYDZY: EMISJA GAZÓW CIEPLARNIANYCH (PROPORCJE PODANE NA PODSTAWIE ŚWIEŻEJ MASY)				
System wytwarzania biogazu		Wariant technologiczny	Emisja gazów cieplarnianych – wartość typowa (gCO_2eq/MJ)	Emisja gazów cieplarnianych – wartość standardowa (gCO_2eq/MJ)
Obornik – 80 % kukurydza – 20 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	17	33
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	-12	-9

	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	22	40
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	-7	-2
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	23	43
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	-9	-4
Obornik – 70 % kukurydza – 30 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	24	37
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	0	3
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	29	45
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	4	10
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	31	48
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	4	10
Obornik – 60 % kukurydza – 40 %	Przypadek 1	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	28	40
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	7	11
	Przypadek 2	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	33	47
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	12	18
	Przypadek 3	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku	36	52
		Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku	12	18

Przypadek 1 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energię elektryczną i ciepło potrzebne do procesu dostarcza turbina elektrociepłowni.

Przypadek 2 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energia elektryczna potrzebna do procesu jest pobierana z sieci, a ciepło technologiczne dostarcza turbina elektrociepłowni.

Przypadek 3 odnosi się do ścieżek wytwarzania, w których energia elektryczna potrzebna do procesu jest pobierana z sieci, a ciepło technologiczne dostarcza kocioł na biogaz. Ten przypadek odnosi się do niektórych instalacji, w których turbina elektrociepłowni nie znajduje się na miejscu i biogaz jest sprzedawany, lecz nie poddany procesowi oczyszczenia w celu uzyskania biometanu.

WARTOŚCI TYPOWE I WARTOŚCI STANDARDOWE – BIOMETAN – MIESZANKI OBORNIKA I KUKURYDZY: EMISJA GAZÓW CIEPLARNIANYCH (PROPORCJE PODANE NA PODSTAWIE ŚWIEŻEJ MASY)			
System wytwarzania biometanu	Wariant technologiczny	Wartość typowa	Wartość standardowa
		(gCO_2eq/MJ)	(gCO_2eq/MJ)
Obornik – 80 % kukurydza – 20 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	32	57
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	17	36
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	-1	9
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	-16	-12
Obornik – 70 % kukurydza – 30 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	41	62
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	26	41
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	13	22
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	-2	1
Obornik – 60 % kukurydza – 40 %	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	46	66
	Produkt pofermentacyjny w otwartym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	31	45
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, bez spalania gazów odlotowych	22	31
	Produkt pofermentacyjny w zamkniętym zbiorniku, ze spalaniem gazów odlotowych	7	10

Jeżeli sprężony biometan jest stosowany jako paliwo stosowane w transporcie, do wartości typowych należy dodać wartość 3,3 gCO_2eq/MJ biometanu, a do wartości standardowych należy dodać wartość 4,6 gCO_2eq/MJ biometanu.